U. S. POSTAGE
Paid
JERSEY CITY, N. J.
PERMIT No. 853

GERECHTIGKEIT (*Justice*)

גערעכטיגקייט

Volume XXII No. 9. | **Jersey City, N. J., September, 1940** | **Price 10 Cents**

מען דארף אויפלעבן לעיבאר דעי

ווען די ארבייטער פון אמעריקא וואלטען געווען פאליטיש ערצויגען וואלטען זיי דעם היי־יאריגען לעיבאר דעי פארוואנדעלט אין א גרויסער פאליטישער דעמאנסטראציע פאר דער ווייטערדיגער פארטזעצונג פון סאציאלער געזעצגעבונג, וואס איז אנגענומען געווארען אונטער פרעזידענט רוזוועלט׳ס אדמיניסטראציע און וואס איז אין דעם לעצטען קאנגרעס, וועלכער איז געוועהלט געווארען אין 1928, כמעט ווי אפגעשטעלט געווארען. ריכטיגער, דער לעצטער קאנגרעס האט פראבירט אפשאפען אדער פארקריפלען א טייל פון די ארבייטער געזעצען, וואס זיינען אנגענומען געווארען פון דעם פריהערדיגען קאנגרעס.

עס איז א פארדרוס, וואס דער איינציגער ארבייטער יום־טוב, וואס די אמעריקאנער ארבייטערשאפט פארמאגט, ווערט אזוי שטארק פארנאכלעסיגט פון די ארבייטער. אנשטאט וואס ער זאל אלץ מער אננעמען דעם כאראקטער פון א ווירקליכען ארבייטער יום־טוב, פארלירט ער אים אלץ מער. לעיבאר דעי איז פאקטיש פון אן ארבייטער יום־טוב פארוואנדעלט געווארען אין א טאג, אין וועלכען די באלעבאטים פארענדיגען זייער זומער וואקאציע.

עס איז פון אנפאנג אן געווען דער גרויסער חסרון פון לעיבאר דעי, וואס מען האט אין אים ניט אריינגעגעבען קיין באשטימטען אינהאלט און ניט אנגעצייכענט פאר אים קיין צוועק.

נאר מיר זיינען דא ניט אויסען צו זוכען די חסרונות צוליב וועלכע דער אמעריקאנער ארבייטער יום־טוב איז ארויסגעקומען אזוי ניט געראטען און האט זיך ניט איינגעווארצעלט אין די הערצער פון די אמעריקאנער ארבייטער. חסרונות קען מען אפשאפען. און מען דארף דאך ניט אפליקענען דעם פאקט, אז אין די ערשטע יארען, ווען לעיבאר דעי איז פראקלאמירט געווארען, פלעגט ער געפייערט ווערען אין די מייסטע ארבייטער צענטערס איבער׳ן לאנד מיט גרויס פראכט. עס הייסט, אז די אמעריקאנער ארבייטער האבען דעם יום־טוב, וואס איז פאר זיי געשאפען געווארען, אויפגענומען מיט גרויסער צופרידענהייט, נאר אנשטאט מער צו פארווארצלען זיך ביי זיי מיט דער צייט, איז ער גאר וואס ווייטער ביסלעכווייז פארוויקסעט געווארען און ער ווערט גאנץ זעלטען וואו עס איז געפייערט ווי אן אמת׳ער ארבייטער יום־טוב.

עס איז שוין מערערע מאל אין די לעצטע יארען אויפגעהויבען געווארען די פראגע אין ארבייטער קרייזען אויפצולעבען לעיבאר דעי און אים מאכען פאר אן אמת׳ן ארבייטער יום־טוב. אבער פארלויפיג איז מען ווייטער פון רייד׳ן ניט געגאנגען.

מיט יארען צוריק האבען די אידישע ארבייטער, וואס זיינען צום גרעסטען טייל געווען סאציאליסטיש געשטימט, ניט געוואלט אנערקענען לעיבאר דעי פאר אן ארבייטער יום־טוב און האבען זיך גאנץ ווייניג באטייליגט אין זיין פייערונג. דער אמת׳ער ארבייטער יום־טוב איז ביי זיי געווען דער ערשטער מאי. איצט אבער, ווען דער ערשטער מאי קען שוין ווי פריער ניט געפייערט ווערען ווי געהעריג, ווייל פאר די מייסטע אידישע ארבייטער איז עס איינפאך דערווידער צו פייערן דעם ערשטען מאי מיט די קאמוניסטען, אט מיט די, וואס האבען פארשוועכט און פאראומרייניגט אלץ, וואס איז געווען הייליג און ריין אין דער ארבייטער באוועגונג, וואלטען זיכער א סך אידישע ארבייטער זיך באטייליגט אין דער פייערונג פון לעיבאר דעי און וואלטען אין אים אריינגעטראגען א פראגרעסיווען ארבייטער־גייסט.

עס איז מעגליך, אז ווען די יוניאנס, וואס מען רופט נאך, לויט דער אלטער טראדיציע, מיט דעם נאמען „אידישע" וואלטען גענומען אויף זיך די איניציאטיווע אויפצולעבען דעם לעיבאר דעי און אים מאכען פאר אן אמת׳ן ארבייטער יום־טוב, אין א טאג פון דעמאנסטראציעס פאר געוויסע ארבייטער פאדערונגען, וואלטען זיי געהאט אן ערפאלג. ווייניגסטענס אין די גרויסע שטעט. זיי וואלטען זיכער צוגעצויגען אויך די אנדערע יוניאנס. עס איז ניטא קיין אורזאך פאר וואס ניט.

* * *

ווידער א מאל די פראגע פון סעקשאן ארבייט אין קלאוק טרעיד.

עס איז ניטא קיין פרינציפ ווי אזוי קלאוקס זאלען געמאכט ווערען — צי איין אפערייטאר זאל שטעפען דעם גאנצען מאנטעל אדער עטליכע אפערייטארס זאלען אים שטעפען שטיקלעכווייז. עס איז פאראן בלויז א פרינציפ, אז די קלאוקמאכער זאלען אונטער יוניאן באדינגונגען פארדינען גענוג אויף אן אנשטענדיגען לעבען און זאלען האבען אלע טעג פון יאר ארבייט, אלץ, וואס זיי האבען נויטיג פאר זיך און פאר זייערע פאמיליעס.

וועגען דעם קען דאכט זיך קיין שטרייט ניט זיין. אלע מוזען איינשטימען, אז עס איז אזוי. נאר מען שטרייט זיך דאך.

אמת טאקע, אז קיינער זאגט ניט, אז עס איז פאראן אזא פרינציפ וואס פאדערט אז איין אפערייטאר מוז שטעפען דעם גאנצען מאנטעל און פארבאט, אז עטליכע אפערייטארס זאלען עס שטעפען שטיקלעכווייז. אבער עס זיינען דא א סך וואס זאגען, אז ווען עטליכע אפערייטארס וועלען שטעפען א מאנטעל שטיקלעכווייז וועט עס אין גאנצען זיין אויס מיט די קלאוקמאכער, מען וועט זיי מער ניט באדארפען, ווייל יעדע „שיקסע" וועט זיך קענען אויסלערנען די מלאכה אין עטליכע וואכען צייט.

נאר לאמיר אנרופען דאס קינד ביי זיין נאמען: דער שטרייט איז וועגען סעקשאן ארבייט, וואס ווערט אלץ אויסגעשפראכענער און שארפער.

דער שטרייט איז ניט קיין נייער. די פראגע וועגען לעגאליזירען סעקשאן ארבייט אין דער קלאוק אינדוסטריע איז פארהאנדעלט געווארען ביי מערערע געלעגענהייטען. מען האט די פראגע דיסקוטירט אויף יוניאן מיטינגען און אין דער יוניאן פרעסע. די פראגע קומט אויף יעדען סעזאן, ווען עס איז ניטא קיין ארבייט אין די ניו־יארקער קלאוק שעפער. און דאס מיינט, אז אין די לעצטע יארען שטעהט די פראגע שטענדיג אויף דער טאג ארדנונג, ווייל עס איז שטענדיג קיין ארבייט ניטא.

די באהויפטונג איז, אז די ארבייט פון די ניו־יארקער קלאוק־שעפער געהט אוועק אין די אוט־אוו־טאון שעפער, ווייל אין זיי איז איינגעפירט די סעקשאן סיסטעם און די קאסטען פון פראדוקציע זיינען באדייטענד קלענער. מאכט מען דערפון דעם לאגישען שלוס, אז אויב די ניו־יארקער קלאוקמאכער ווילען האבען ארבייט, מוז ערלויבט ווערען די מאנופעקטשורערס איינצופירען דעם סעקשאן סיסטעם אויך אין די ניו־יארקער קלאוק שעפער. זיי וועלען דעמאלט ניט האבען קיין אורזאך ארויסצופירען זייער ארבייט אוט־אוו־טאון.

גיבען די קלאוקמאכער צו, אז עס איז פאראן לאגיק אין דעם ארגומענט. אבער א סך פון זיי זיינען דאך געגען לעגאליזירען סעקשאן ארבייט. זייער טענה איז, אז אויב מען לעגאליזירט סעקשאן ארבייט איז עס א סוף פון דעם קלאוק־טרייד. פריהער, זאגען זיי, איז עס געווען א פראגע וועגען די גאנץ ביליגע קלאוקס. איצט איז עס שוין א פראגע וועגען מיטעלע פרייזען קלאוקס, און שפעטער וועט עס דערגרייכען אויך צו די קלאוקס פון העכערע פרייזען. עס וועלען בלויז איבערבלייבען א קליינע צאל שעפער פון די גאנץ טייערע קלאוקס, וואו די קאסטען פון ארבייט שפילען א מינדערוויכטיגע ראלע און פאר וועלכע מען דארף האבען גוט געלערנטע באלמעלאכעס.

מען מוז צוגעבען, אז עס איז אן ארגומענט. אבער מען מוז אויך צוגעבען, אז עס איז אן ארגומענט, וואס פירט צו גארנישט.

עס איז גאנץ מעגליך, אז אויב סעקשאן ארבייט וועט לעגאליזירט ווערען אין קלאוק טרייד וועט די סיסטעם זיך ניט אפשטעלען ביי דעם ביליגען סארט ארבייט, נאר וועט גיין ווייטער און ווייטער און וועט אויך אריינדרינגען אין דעם בעסערען סארט ארבייט, אויב עס וועט זיך נאר לוינען פאר די מאנופעקטשורערס. עס קען זיין בלויז איין אפהאלט — דאס איז באדייטענדע ענדערונגען אין דער מאדע.

די קלאוקמאכער מאכען א טעות, ווען זיי גלויבען, אז עס איז געווען בלויז זייער שטארקער ווידערשטאנד, וואס האט פארהאלטען די פארשפרייטונג פון דער סעקשאן סיסטעם אין קלאוק טרייד, בעת אין דער אינדוסטריע פון מענער קליידער איז די סיסטעם שוין לאנג איינגעפירט. געוויס האט דער ווידערשטאנד פון די קלאוקמאכער געשפילט א וויכטיגע ראלע, אז די סעקשאן סיסטעם זאל זיך ניט פארשפרייטען אין קלאוק טרייד אבער אין דעם האט זיי באזונדערס שטארק געהאלפען די שטענדיגע ענדערונגען אין דער מאדע פון קלאוקס.

די סעקשאן סיסטעם איז גוט צוגעפאסט, וואו די טיילען פון דער גאנצער שטיק ארבייט זיינען מער אדער ווייניגער סטענדארדיזירטע און די ענדערונגען וואס ווערען אין זיי געמאכט פון צייט צו צייט זיינען ניט קיין באדייטענדע. די סעקשאן סיסטעם איז אבער ניט גוט צוגעפאסט, וואו אין די טיילען פון דער גאנצער שטיק ארבייט קומען פאר שטענדיגע ענדערונגען און אפט גאנץ באדייטענדע, ווי דאס איז, למשל, געווען אמאל ביי קלאוקס, ווען די מאדע פלעגט זיך שטארק ענדערען כמעט יעדען יאר. צו אזא ארבייט דארף מען האבען א גוט געלערנטען באלמעלאכע.

די סעקשאן סיסטעם האט זיך אנגעפאנגען פארשפרייטען אין קלאוק טרייד, ווען די ענדערונגען אין דער מאדע פון קלאוקס זיינען געווארען ניט קיין באדייטענד גרויסע. דער ווידערשטאנד פון די קלאוקמאכער האט מער ניט געקענט אפשטעלען די פארשפרייטונג פון דער סיסטעם. ער האט בלויז געקענט אפהאלטען, אז די פארשפרייטונג זאל ניט זיין אזוי שנעלע.

נאר פון די אלע טעאריעס קומט גאר ניט ארויס, ווען מען זעט ווי אזוי די ארבייט פון די ניו יארקער קלאוקמאכער גייט אוועק ערגעץ אנדערשוואו. מען קען גוט פארשטיין די געפילען פון די געדאנקען פון די קלאוקמאכער, וואס זעען ווי עס ווערט פון זייער טרייד, וואס זיי האבען אזוי לאנג געלערנט און פערפעקטירט, א תל. און עס איז לייכט צו באגרייפען, אז עס איז שווער צו פועל׳ן ביי מענשען, אז זיי זאלען אליין מיטהעלפען מאכען א תל פון זייער אייגענעם טרייד, מיט וועלכען זיי זיינען געווען פארבונדען א גרויסען טייל פון זייער לעבען. אבער אין ענד־רעזולטאט איז עס דאך א פראגע וועגען אויסקלייבען איינס פון דאס צווי: אדער בלייבען א באלמעלאכע און ארבייט, אדער אויפהערען זיין א באלמעלאכע און בלייבען ביי דער ארבייט. דער ענטפער אויף דער פראגע קען זיין בלויז איינער: א קלאוקמאכער מוז פארדינען אויף א לעבען. עס קענען זיך געפינען איינצעלנע, וואס די קענטעניש פון זייער מלאכה איז זיי טייער און זיי זיינען גרייט צו ברענגען פאר איר גרויסע קרבנות. אבער עס האנדעלט זיך ניט וועגען איינצעלנע, נאר וועגען כלל. עס איז אבער גאר ניט אזוי לייכט צו ענטפערען, אויב א קלאוקמאכער פרעגט, אויב ער קען טאקע זיין אזוי זיכער, אז ווען ער וועט אויפהערען זיין א באלמעלאכע, וועט ער בלייבען ביי דער ארבייט. וועט ער קענען קאנקורירען אין סעקשאן ארבייט מיט די „שיקסעס"? וועלען זייערע

געזעצליכע מינימומס פאר קליידער ארבייטער אריין אין קראפט

די נייע מינימום סקיילס אונטערן שטונדען שכירות געזעץ, וואס איז באשטימט געווארען פאר די ארבייטער אין דער באקליידונגס אינדוסטריע פון דעם רעגירונגס אדמיניסטראטאר, איז שוין אריין אין קראפט דעם פופצענטען יולי און זיינען שוין איצט בינדענד פאר די ארבייטסגעבער אין די טריידס איבערן גאנצען לאנד.

דער שטונדען־שכירות געזעץ האט איינגעשטעלט מאקסימום ארבייטס שטונדען און מינימום שכירות פאר אלע ארבייטער אין לאנד וואס ווערען באשעפטיגט ביים פראדוצירען סחורה פארן האנדעל צווישען שטאטען. קיין בעל הבית טאר ניט לאזען ארבייטען זיינע בעלי מלאכות מער ווי 42 שטונדען א וואך אדער צאלען זיי ווייניגער ווי 30 סענט א שטונדע. דאס איז דער געזעץ פאר אלע אינדוסטריען, פון וועלכע עס טאר ניט זיין קיין אויסנאם. דער געזעץ גיט אבער די מאכט דעם אדמינסטראטאר צו באשטימען פאר געוויסע אינדוסטריען העכערע מינימומס ביז פערציג סענט א שטונדע, אויב עס ווערט באשטעטיגט נאך פארהערען פון דער קאמיטע פאר דער אינדוסטריע, אז אזא העכערער מינימום וועט ניט שעדיגען דער אינדוסטריע און וועט ניט פאראורזאכען פארלוסט פון ארבייט פאר די וואס זיינען דארט באשעפטיגט.

פאר דער באקליידונגס אינדוסטריע איז דאס איצט באשטימט געווארען אזוינע העכערע מינימומס. פרעזידענט דובינסקי, אלס מיטגליד פון דער אינדוסטריע קאמיטע, און א צאל אנדערע פירער פון דער אינטערנעשאנאל, וועלכע זיינען אויפגעטראטען פאר דער קאמיטע ביי די פארהערען, איז געלונגען צו ווירקען, אז פאר די פרויען קליידער טריידס זאלען באשטימט ווערען די העכסטע מעגליכע מינימומס. דורך טאבעלען און סטאטיסטישע מאטעריאלען, צוגעגרייט פון אונזער ריסוירטש דעפארטמענט און דורך די פערזענליכע דערקלערונגען פון דעם ריסוירטש דירעקטאר פון דער אינטערנעשאנאל, דר. לאזאר טעפער, איז עס געלונגען איבערצייגען דער קאמיטע, אז די ארבייטער אין די ארגאניזירטע פרויען קליידער שעפער, אונטער דעם קאנטראל פון דער אינטערנעשאנאל, קריגען פיל העכערע שכירות ווי די העכסטע מינימומס וואס דער אדמיניסטראטאר קען באשטימען אונטערן געזעץ. אזוי ווי דער גרעסטער טייל פון דער פרויען קליידער אינדוסטריע איז ארגאניזירט, מיינט עס דעריבער אז בלויז א גאנץ קליינער פראצענט פון דער אינדוסטריע וועט אנגערירט ווערען פון די העכערע מינימומס און דאס וועט דער אינדוסטריע גיכער העלפען ווי שעדיגען.

פאלגענדע מינימומס זיינען באשטימט געווארען פון אדמיניסטראטאר פאר די פארשידענע אפטיילונגען פון דער פרויען קליידער אינדוסטריע און זיינען שוין איצט אין קראפט:

פאר די וואס ארבייטען ביי קלאוקס, סוטס און סקוירטס	40 סענט א שטונדע
ארבייטער ביי דרעסעס	35 " " "
בלאוזעס, וועיסטען, נעקווער און סקארפס	35 " " "
קארסעטס, בראזירס און ענליכע ארטיקלען	35 " " "
אונטערוועש, נאכט קליידער און נעגלידזשים פון געוועבטע סחורה	35 " " "
קינדערשע און בעיבי אויבער בגדים	35 " " "
בעטהראובס	35 " " "
ארבייט אין הויז קליידער פון שטאפען וואס מען קען וואשען	35 " " "
בעלטס	40 " " "
קאווערד באטענס און באקלס	35 " " "
גארטערס, סוספענדערס און ארם־בענדס	35 " " "
קינסטליכע בלומען און פעדערען	35 " " "
נאדטיכלאך	32½ " " "
רעגענמאנטלען	40 " " "

ווען אן ארבייטער איז באשעפטיגט די זעלבע וואך ביי פארשידענע סארטען קליידער ביי וועלכע דער געזעץ באשטימט פארשידענע מינימומס, מוז ער קריגען באצאלט פאר דער גאנצער וואך ארבייט לויט דעם העכסטען מינימום פון די קליידער אויף וועלכע ער האט געארבייט אין משך פון דער וואך. אזוי, צום ביישפיל, אויב אן ארבייטער האט אין זיין שאפ געארבייט די זעלבע וואך ביים נייען קלאוקס און דרעסעס, מוז אים דער באס צאלען פאר דער גאנצער וואך לויט דעם מינימום ביי קלאוקס, וואס איז 40 סענט א שטונדע.

מינימום ווידזש באשטימונגען פון 33⅓ סענט א שטונדע פאר ארבייטער וואס מאכען געשטריקטע אונטערוועש און 35 סענט א שטונדע פאר די וואס ארבייטען ביי געשטריקטע אויבערשטע בגדים איז שוין פריער אריין אין קראפט.

מיט דעם ארדער פון אדמיניסטראטאר, וואס האט דעם מאנאט איינגעשטעלט די אויבען אנגעוויזענע מינימומס אין דער באקליידונג אינדוסטריע, איז שוין איצט די גאנצע פרויען קליידער אינדוסטריע אונטערווארפען די ניי באשטימטע מינימומס. אויב אן ארבייטער ארבייט מער ווי די רעגולערע צוויי און פערציג שטונדען דורך דער וואך, דארף ער פאר די עקסטרא צייט קריגען באצאלט אנדערטהאלבען מאל אזוי פיל ווי פאר די רעגולערע ארבייטס שטונדען. דאס איז דער פאל אפילו ווען ער פארדינט פיל מער ווי די מינימומס.

בייסיקעל און ראלער סקייטינג — צוויי נייע פארוויילונגען פאר געסט אין „יוניטי הויז"

„יוניטי הויז", דער פראכטפולער זומער פלאץ פון דער אינטערנעשאנאל אין די בלויע בערג פון פענסילווייניע, האט איצט איינגעארדענט צוויי שפאגעל נייע פארוויילונגען פאר די הונדערטער געסט וואס קומען אהין פארברענגען זייער וואקיישאן. עס איז דורכגעלייגט געווארען א ספעציעלער וועג פאר בייסיקעל־פארער און עס איז איינגעארדענט געווארען א פלאץ פאר „ראלער סקייטינג".

ווי דער נייער מענעדזשער פון יוניטי הויז, א. טאקסין, אנאנסירט, האט די פארוואלטונג געקויפט א גרויסע צאל ענגלישע בייסיקעלס. די בעסטע אין מארקעט, מיט וועלכע די געסט פון יוניטי הויז קענען זיך באנוצען פריי, אן געצאלט. דער נייער וועלאסיפעדען־וועג איז דורכגעשניטען דורכן וואלד אין קילען שאטען פון בוימער. פאר די וואס ציען פאר ארומצופארען אויף ראלער סקייטס איז איינגעארדענט געווארען א ספעציעלער פלאץ וואו זיי קענען הנאה האבען פון דעם ספארט אומגעשטערט.

מיט די צוויי נייע איינריכטונגען, בייסיקעל און ראלער סקייטס, האט די מענעדזשמענט פון יוניטי הויז פארווירקליכט איר אמביציע, אז די הונדערטער געסט, וואס קומען אהין פארברענגען זייער וואקאציע, זאלען האבען יעדע מעגליכע פארוויילונג מעגליכקייט און פארגעניגען וואס בלויז די רייכסטע און טייערסטע זומער פלעצער קענען באזארגען זייערע געסט. יעדער איינער קען איצט אין יוניטי הויז פארברענגען לויט זיין אדער איר געשמאק.

פאר די, וואס האבען ליב פיזישע איבונגען און שפילען, איז דא יעדער מעגליכער ספארט וואס איינער קען נאר ווינשען. האנד־באל און בעיס־באל; טעניס און שאפעל באורד; שפאצירען דורך די גרינע לאנקעס און קילע וועלדער; שווימען און שיפען זיך אויפן שפיגעל גלאטען לעיק; רייטען אויף פערד אדער בייסיקעל און אומצאליגע אנדערע ספארט פארוויילונגען.

פאר די, וואס ציען פאר מער גייסטיגע פארוויילונגען, זיינען פאראן קאנצערטען פון פאפולערער און קלאסישער מוזיק; טעאטער פארשטעלונגען און רעוויוס; ליטעראריש און דראמאטישע פארלעזונגען; כאר געזאנג און טאנץ פארשטעלונגען און יעדע אנדערע אינטעלעקטועלע און עסטעטישע פארוויילונגען לויט יעדענס געשמאק.

דאס אלץ איז צוגאב צו די פיינסטע שפייז, רייכסטע באקוועמליכקייטען און א הויך קולטורעלער אטמאספערע און נאך פאר אזוינע מעסיגע פרייזען ווי יוניטי הויז רעכענט. איז ניט קיין וואונדער וואס יוניטי הויז האט דעם סעזאן אן אויסערגעוויינליך גרויסע צאל געסט און באזוכער.

פאר דער באקוועמליכקייט פון די געסט אזוי גוט ווי פאר דער פארוואלטונג איז עס בעסער צו רעגיסטרירען זיך באצייטענס און מאכען די נויטיגע ארענדזשמענטס פריער איידער איר פארט ארויס אין יוניטי. פאר אינפארמאציע זיך צו ווענדען אין אפיס, 3 וועסט זעכצענטע סטריט. טעלעפאן וואטקינס 9—6868.

GERECHTIGKEIT
A LABOR JOURNAL
Published every month by the
International Ladies' Garment Workers' Union

Office of Publication:
76 Montgomery St., Jersey City, N. J.
General Office:
3 West 16th St., N. Y. C.   Tel. WAtkins 9-6868

DAVID DUBINSKY, President
and General Secretary-Treasurer
DR. B. HOFFMAN, Editor

Subscription price, paid in advance, $1.00 per year.

Vol. XXII. No. 8   August, 1940

Entered as Second Class Matter, August 7, 1920 at Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of August 4, 1912. Accepted for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on Jan. 25, 1919.

טעטיגקייטען פון עדיוקיישאנעל דעפארטמענט דורכ׳ן זומער

פון פאניא מ. קאהען

פאניא מ. קאהען, סעקרעטער פון עדיוקיישאנאל דעפארטמענט פון דער אינטערנעשאנאל, שרייבט:

„מיר האבען צוגעגרייט אן אינטערעסאנטע פראגראם פאר אונזערע אויספלוגען און שפאצירען אונטער׳ן אויפזיכט פון אן ערפארענעם לערער. מיר לאדען דעריבער איין אונזערע מיטגלידער זיך אנצושליסען אן אונזערע זונטאגדיגע טעטיגקייטען אין דער פרייער לופט. דאס מיינט, פארברענגען א פארגעניגענדען טאג אויפ׳ן לאנד אין א פרייער אומגעבונג, אין א היימישער און פריינדליכער אטמאספערע, אין שפילערייען, מעשות דערציילען, און געזאנג. פארגעסט ניט מיטצוברענגען אייערע פאמיליעס און מיטארבייטער. אט איז אונזער פראגראם פאר׳ן חודש אויגוסט:

דעם 4טען אויגוסט, 10 אזייגער אין דער פרי — טרעפען מיר זיך אין פארעסט פארק, קווינס. נעמט די ב. מ. ט. דזשאמייקא לאין סאבוויי אין קאנאל סטריט סטיישאן. שטייגט אויס אין פארעסט פארק סטעישאן. מיר טרעפען זיך ביים ארויסגאנג אין גאס.

דעם 11טען אויגוסט, 10 אזייגער — פארען מיר אין וואן קארטלאנד פארק. נעמט די אינטערבארא סאבוויי צו וואן קארטלאנד פארק סטעישאן. מיר טרעפען זיך ביים ארויסגאנג.

דעם 18טען אויגוסט, 10 אזייגער — טרעפען מיר זיך אין גלען איילאנד. נעמט א דריטע עוועניו עלעווייטעד טריין ביז פארדהאם ראוד. פון דארט מיט דעם סיטי איילאנד באס ביז דעם לעצטען אפשטעל אין גלען איילאנד. מיר טרעפען זיך אין גאס.

דעם 25טען אויגוסט, 9 אזייגער אין דער פרי — פארען מיר נאך אינדיאן פאינט. מיר טרעפען זיך ביים האדסאן ריווער דעי לאין פיער, ביי דער באטערי, און נעמען דארט די שיף.

באראט זיך מיט אונז וועגען עקסקורסיעס און אויספלוגען

לאקאלס וועלכע ווילען ארגאנאזירען עקסקורשאנס אדער אויספלוגען, קענען זיך מיט אונז בעראטען איבער זייער פראגראם. דער עדיוקיישאנאל דעפארטמענט איז אלע מאל גרייט צו דינען זיי מיט די פילע יארען ערפארונג און העלפען מאכען זייערע אונטערנעמונגען ערפאלגרייך.

עקסקורסיע דעם 10טען אויגוסט צו ריי ביטש

איר האט א געלעגענהייט צו מיטמאכען א פארגעניגענדע שיף־רייזע אין לאנג איילאנד סאונד צו ריי ביטש שבת, דעם 10טען אויגוסט. פאר אינפארמאציע ווענדט זיך גלייך צו אונזער עדיוקיישאנאל דעפארטמענט. 3 וועסט 16טע גאס.

אלטע פינגער קענען ארבייטן אזוי שנעל ווי די יונגע פינגער פון די „שיקסעס"? און ווען עס קומט צו סעקשאן ארבייט איז דער אונטערשיד צווישען אלטע שטיפליכע פינגער און יונגע בויגיגע פינגער באזונדערס גרויס.

די מעשה איז, וואס די פראגע וועגען סעקשאן ארבייט איז ווייט ניט אזא איינפאכע ווי מען פרובירט איר פארשטעלען. זי איז באמת א גאנץ קאמפליצירטע, ווייל מיט איר זיינען פארבונדען א גאנצע ריי אנדערע פראגען, ווי די ארבייט פון מענער און פרויען, יונגע און אלטע, דאס ניט וועלען אויפגעבען די מלאכה, וואס מען האט לאנג געלערענט און פראקטיצירט, די ווירקונג פון טראדיציע א. אז. וו. עס איז דעריבער א פראגע וואס מוז ארויסרופען א שטרייט. עס איז אמת, אז די בעסטע און שטארקסטע ארגומענטען ליגען אויף דער זייט פון די, וואס זיינען פאר לעגאליזירען די סעקשאן סיסטעם אין קלאוק טרייד, אבער מען דארף אין דער זעלביגער צייט פארשטיין און באגרייפען די וואס זיינען געגען. געוויס קען מען זיך ניט שטעלען געגען שטראם, אבער מען דארף אויך פארשטיין די, וואס ווילען זיך ניט לאזען אוועקטראגען פון שטראם.

⁂

פינף יאר פון סאציאלען פארזיכערונגס געזעץ.

דעם 14־טען אויגוסט איז געווארען פינף יאר זינט עס איז איינגעפירט געווארען דער סאציאלער פארזיכערונגס־געזעץ. וואס איז פאקטיש געווען, קען מען זאגען דער גרויסער אנפאנג פון סאציאלער געזעצגעבונג אין אמעריקא.

עס האט גראד אזוי געטראפען, אז אמעריקא, וואס איז איינע פון די דעמאקראטישסטע לענדער אין דער וועלט און די גרעסטע אינדוסטריעלע לאנד אין דער וועלט, איז אויף דעם געביט פון סאציאלער געזעצגעבונג געווען איינע פון די אפגעשטאנענסטע.

מען קען אפשר זאגען, אז איינע פון די אורזאכען, וואס האט אויף אזוי לאנג אפגעלייגט די סאציאלע געזעצגעבונג אין אמעריקא, איז געווען די אנארכיסטישע פילאזאפיע פון דער אמעריקאנער טרעיד יוניאן באוועגונג, וואס איז געווען געגען דעם, אז די רעגירונג זאל זיך אריינמישען אין דעם קאמף צווישען קאפיטאל און ארבייט, אפילו ווען זי וויל העלפען די ארבייטער. אבער עס פאדערט זיך אן ערקלערונג פאר וואס די אמעריקאנער טרעיד יוניאן באוועגונג האט זיך געהאלטען פאר אזא פילאזאפיע. איז דאך געוויס געווען אן אורזאך פאר דעם. נאר מיר האבען ניט בדעה זיך דא צו פארנעמען מיט ערקלערונגען פאר וואס אמעריקא איז אזא לאנגע צייט געבליבען ריקשטענדיג אין סאציאלער געזעצגעבונג. מיר ווילען דא בעסער דערמאנען די צייט, ווען אמעריקא האט זיך געשטעלט אויפ'ן וועג פון די אנדערע פראגרעסיווע אינדוסטריעלע לענדער און האט אנגעפאנגען דורכפירען א פראגראם פון סאציאלע געזעצען.

דער סאציאלער פארזיכערונגס געזעץ (סאושעל סעקיוריטי עקט), וואס איז אריין אין קראפט מיט פינף יאר צוריק, אלס א טייל פון פרעזידענט רוזוועלט'ס ניו־דיל, האט געבראכט הילף און א באדייטענדע מאס זיכערהייט אין מיליאנען ארבייטער פאמיליעס.

דער סאציאלער פארזיכערונגס געזעץ נעמט אריין עלטערס פענסיע, ארבייטסלאזען פארזיכערונג און הילף פאר אלמנות און יתומים. זאכען פון וועלכע די אמעריקאנער ארבייטער האבען געהערט, אז זיי עקזיסטירען ערגעץ אין אנדערע לענדער, אבער האבען ניט געוואוסט וואס פאר א טעם די האבען ביז רוזוועלט איז געווארען פרעזידענט אין אמעריקא.

דאס דארף מען דערמאנען איצט און עס שטארק אונטערשטרייכען, ווען ארגאניזירטער קאפיטאל האט זיך אזוי ענערגיש גענומען צו־באקעמפען רוזוועלט'ן און אנווענדען אלע כוחות ניט צו דערלאזען, אז ער זאל דערוועהלט ווערען פאר א דריטען טערמין.

דער קאמף געגען רוזוועלט'ן ווערט אנגעפירט צוליב זיין ניו־דיל, צוליב די סאציאלע רעפארמען, וואס ער האט איינגעפירט. ווען רוזוועלט ווידער א מאל געוועהלט ווערען וועלען די סאציאלע רעפארמען פארטגעזעצט ווערען. דאס איז רוזוועלט'ס פראגראם און זיין פארשפרעכען. ווען ווילקי, דער פרעזידענט קאנדידאט פון דער רעפובליקאנער פארטיי, געוועהלט ווערען, וועט עס ניט בלויז זיין א סוף צו ווייטערדיגע סאציאלע רעפארמען, נאר אויך די, וואס זיינען איינגעפירט געווארען ביז איצט, וועלען פארקריפעלט ווערען. ווילקי איז דער קאנדידאט פון אמעריקאנער גרויס־קאפיטאל און פון אלע די, וואס זיינען געגען רוזוועלט'ס ניו־דיל.

די אמעריקאנער ארבייטער און די אמעריקאנער פאלקס־מאסען אין אלגעמיין, וואס האבען אזוי פיל פראפיטירט פון רוזוועלט'ס סאציאלע רעפארמען, באזונדערס פון דעם סאציאלען פארזיכערונגס געזעץ, דארפען אנווענדען אלע זייערע כוחות, אז רוזוועלט זאל ווייטער דערוועהלט ווערען. דער פינף יעריגער יובילעי פון דעם סאציאלען פארזיכערונגס געזעץ דארף פאר זיי זיין א שטארקע דערמאנונג ווי וויכטיג עס איז פאר זייערע אינטערעסען, אז רוזוועלט זאל געוועהלט ווערען פאר א ווייטערדיגען טערמין.

⁂

דער וואגנער־געזעץ וועט האפענטליך בלייבן.

די ערקלערונג, וואס פרעזידענט גרין האט געמאכט פאר דעם סענאט־קאמיטע וועגען אמענדירען דעם וואגנער געזעץ, אז די אמעריקען פעדערעישאן אוו לעיבאר קען ניט צושטימען צו די אמענדמענטס, וואס זיינען אנגענומען געווארען פון רעפרעזענטאנטען הויז, איז זייער גוטע נייעס. עס מיינט איינפאך, אז אין דעם איצטיגען קאנגרעס וועט שוין, ווי מען קען האפען, דער וואגנער־געזעץ ניט אמענדירט ווערען און ער וועט בלייבען ווי ער איז. דאס איז ניט בלויז א גוטער וואונש, נאר א מיינונג, וואס איז ארויסגעזאגט געווארען פון מיטגלידער פון דער סענאט קאמיטע.

די אמענדמענטס, וואס זיינען אנגענומען געווארען פון רעפרעזענטאנטען הויז, זיינען אזעלכע, וואס פארקריפלען דעם וואגנער געזעץ אזוי שטארק, אז ער פארלירט כמעט אין גאנצען זיין ווערט פאר די ארבייטער. די אמענדמענטס וואלטען אויך פון רעפרעזענטאנטען הויז ניט אנגענומען געווארען, ווען פרעזידענט גרין וואלט זיך דעמאלט ארויסגעשפראכען קלאר געגען זיי. אבער ווען די אמענדמענטס זיינען פארהאנדלט געווארען אין רעפרעזענטאנטען הויז איז די שטימונג פון די פירער פון דער אמעריקאן פעדערעישאן אוו לעיבאר געווען אזוי שטארק געגען דעם וואגנער געזעץ ווי ער איז איצט, אז זיי זיינען געווען וויליג איינצושטימען אפילו מיט אזעלכע אמענדמענטס, וואס מאכען דעם וואגנער געזעץ כמעט אין גאנצען ווערטלאז פאר די ארבייטער. דאס האט אבער ארויסגערופען א שטארקען פראטעסט אין מערערע יוניאנס פון דער פעדערעישאן, וועלכע זיינען זייער שטארק איינגענומען פאר דעם וואגנער־געזעץ. די פירערשאפט פון דער פעדערעישאן האט זיך געכאפט, אז זי איז צו ווייט געגאנגען מיט איר קאמף געגען וואגנער־געזעץ און דאס האט געפירט דערצו, אז פרעזידענט' גרין זאל אויפטרעטען פאר דער סענאט־קאמיטע, וועלכע האט נאך קיין באשלוס וועגען די אמענדמענטס ניט אנגענומען, און איר ערקלערען, אז די אמעריקען פעדערעישאן אוו לעיבאר קען ניט צושטימען צו די אמענדמענטס, וואס זיינען אנגענומען געווארען פון רעפרעזענטאנטען הויז, ווייל זיי פארקריפלען אינגאנצען דעם וואגנער־געזעץ.

מיט אט דער ערקלערונג האט זיך די לאגע אינגאנצען געענדערט. די יעניגע מיטגלידער פון דער סענאט קאמיטע, וואס זיינען געגען די מייסטע אמענדמענטס צום וואגנער־געזעץ, פילען זיך איצט שטארקער אין דער דעה און זיי וועלען אנפירען א מער ענערגישען קאמף געגען זיי. דאס מיינט, אז די אמענדמענטס וועלען פארהאלטען ווערען אין דער סענאט קאמיטע און וועלען שוין אין דעם איצטיגען קאנגרעס, וואס האט א סך אנדערע וויכטיגע ארבייט צו פארענדיגען, ניט אויפגענומען ווערען און דער וואגנער־געזעץ וועט דעריבער פארלויפיג בלייבען ניט געענדערט.

די אינטערנעשאנעל איז די גאנצע צייט ארויסגעטראטען געגען ענדערען דעם וואגנער־געזעץ. עס איז ניט געווען דערפאר, וואס זי האט געהאלטען, אז דער וואגנער־געזעץ נויטיגט זיך ניט אין קיין שום אויסבעסערונגען און אז ער איז אין אלע הינזיכטען פערפעקט, נאר דערפאר, וואס זי האט מורא געהאט, אז ווען מען וועט אנפאנגען דעם געזעץ אמענדירען, וועט ער ניט בלויז געענדערט ווערען אזוי, אז ער זאל זיין בעסער פאר די ארבייטער, נאר אויך אזוי, אז ער זאל זיין בעסער פאר די באלעבאטים. די אינטערנעשאנעל האט גאנץ גוט געוואוסט, אז די באלעבאטים האבען א גאנץ שטארקען צד אין קאנגרעס און אז זיי האבען דארטען גענוג פארטרעטער, וואס זארגען פאר זייערע אינטערעסען. און זיינען עס דאך טאקע געווען די פארטרעטער פון די באלעבאטים, וואס האבען פון אנפאנג אן באקעמפט דעם וואגנער־געזעץ, און זיינען עס דאך געווען זייערע פארטרעטער אין קאנגרעס, וואס האבען אריינגעבראכט אין קאנגרעס די אמענדמענטס, וואס פארקריפלען דעם וואגנער־געזעץ און מאכען אים ווערטלאז פאר די ארבייטער. דעריבער איז די אינטערנעשאנעל געווען מיט דער מיינונג, אז ניט קוקענדיג אויף דעם, וואס דער וואגנער־געזעץ האט מאנכע פעלער, איז עס דאך בעסער, אז ער זאל בלייבען אזוי ווי ער איז, איידער מען זאל אים אמענדירען אין דעם איצטיגען קאנגרעס, וואו די באלעבאטים זיינען א סך שטארקער פארטראטען, ווי אין דעם פריערדיגען קאנגרעס, וואס האט דעם וואגנער־געזעץ אנגענומען. די פירערשאפט פון דער אמעריקען פעדערעישאן אוו לעיבאר האט איצט איינגעזעהן, אז די מיינונג פון דער אינטערנעשאנעל איז געווען א ריכטיגע און אז די אמענדמענטס, וואס זיינען געמאכט געווארען אין קאנגרעס צום וואגנער־געזעץ זיינען גוט פאר די באלעבאטים, אבער טויגען ניט פאר די ארבייטער.

פרעזידענט גרין פארדינט געלויבט צו ווערען, וואס ער האט איינגעזעהן זיין פעלער און האט געהאט דעם מוט עס צו ערקלערען.

מאני לייב.

פון א כינעזיש קריגס־ליד

די פערד און די קריגער אין שטויביגע וואלקען
זיי טראגען זיך ווילד אין דער שלאכט.
און שווארץ אין די שטויביגע וואלקען די ראבען
זיי פליען פארברענגען די נאכט.
זיי קומען אין שטאט ווען עס טונקעלט און פליען
אויף ביימער וואס רויטלען ארויס;
א ראב רופט א ראב, און אויף צווייגען אין פארלאך
זיי זעצען זיך פינסטערע אויס.
א קריגער א העלד מיט דער ווייב זיך געזעגנט, —
אין קריג איז ער איצטער אוועק.
די ראבען זיי שרייען אין רויט פון דעם אוונט,
אין פענסטער ברענט פורפור און שרעק.
די ווייב זיצט אריבער דעם זיידענעם מיט שפיזלען,
דאס זייד אויפ'ן רעדל געשפאנט,
זי הערט ווי עס שרייען די ראבען ביים פענסטער
און קאלט ווערט פארשטארבען איר האנט.
זי קוקט אויפ'ן פורפור צום עפענעם פענסטער,
דארט צינדען זיך שטערען אין רויט,
די נאכט וויקעלט קיל זיך אין בלויען און גרויען,
דאס רויט פון דעם אוונט פארגייט.
די ראבען זיי שרייען, און אויף איר געלעגער
פארשטיקט זי איר הייסערשע טרער.
די ראבען זיי שרייען. דער העלד און דער קריגער
צוריק וועט ניט קומען שוין מער...
זיי קומען אין שטאט פון דעם שלאכטפעלד צו רוען,
געזעטיקט מיט העלדישען בלוט;
זיי זיצען אויף צווייגען אין פינסטערע פארלאך, —
די אויגען מיט פורפור און גלוט.

פון צייט צו צייט

פון צביון

ווען ניו יארק ווערן דער וועלט צענטער פון פרויען מאדעס אנשטאט פאריז?

די פראגע איז א גאנץ וויכטיגע פאר די ניו יארקער קלאוקמאכער און דרעסמאכער.

ניו יארק האט שוין פון לאנג חשק צו פארנעמען דעם פלאץ פון פאריז, וואס איז שייך צו די מאדעס פון פרויען קליידער. דאס איז אויך נאטירליך. אין קיין שטאט אין דער וועלט ווערן ניט פראדוצירט אזוי פיל פרויען קליידער ווי אין ניו יארק און אין קיין שטאט אין דער וועלט זיינען ניט פאראן אזוי פיל קויפער פון פרויען קליידער, ווי אין ניו יארק. דערביי דארף נאך צוגעגעבען ווערען, אז אין קיין שטאט אין דער וועלט זיינען ניט פאראן אזוי פיל פרויען וואס קענען קויפען זייערע קליידער און צאלען א הויכען פרייז פאר זיי, ווי אין ניו יארק. און עס איז ניט ניו יארק אליין. ניו יארק האט הינטער זיך א גרויסע אמעריקע מיט א סך רייכע שטעט און מיט א האליוואוד פאר א צוגאב. וואס אין האליוואוד פארברויכט קאסטבארע פרויען קליידער, פארברויכען עס ניט אין אייראפע מאנכע מלוכות.

נאר עס האט זיך דאך ניו יארק ניט איינגעגעבען צו פארנעמען דעם פלאץ פון פאריז. ניו יארק האט טאקע אלץ — טאלאנטפולע דעזיינערס און גוטע באלמעלאכעס. אבער די מאדע איז דאך געקומען פון פאריז. און אפשר איז עס אויך געווען מיט רעכט. פאריז איז עלטער פון ניו יארק און מער ספעציאליזירט ווי ניו יארק, וואס איז שייך די מאדעס פון פרויען קליידער. פאריז האט שוין א גאנץ אלטע חזקה צו זיין דער צענטער פון מאדעס פאר פרויען קליידער. פאריז איז עס שוין געווען איידער ניו יארק האט נאך אפילו אנגעפאנגען חלומ'ען צו ירש'ענען פאריז. און עס איז נאטירליך, אז ווען מען ספעציאליזירט זיך פאר לאנגע יארען אין עטוואס ארבייט זיך פאר דעם אויס א ספעציעלער געשמאק, מען קען זאגען, א באזונדערער קונסט געפיל. מיט וועלכען עס איז שווער צו קאנקורירען. אט האט די זעלביגע פאריז, וואס האט געוואונען די פולשטענדיגע דיקטאטור איבער די מאדעס פון פרויען קליידער, קיין שום אויטאריטעט ניט וואס איז שייך מענער קליידער. די אויטאריטעט אין דעם האט געקראגען לאנדאן. די מאדעס פאר מענער קליידער זיינען געקומען פון לאנדאן און ניט פון פאריז. און אפילו נאך היינט גיט לאנדאן דעם טאן אין דער מענערשער מאדע־וועלט, אויף וויפיל זי איז פאראן. אט אזוי איז עס. ווייל לאנדאן האט זיך מער ספעציאליזירט אין מענער קליידער און האט אן אלטע לאנגיאריגע טראדיציע פאר דעם.

נאר אויב עס איז געווען שווער פאר די ניו־יארקער מאנופעקטשורער פון פרויען קליידער צו קאנקורירען מיט פאריז פאר דער מלחמה, גלויבען זיי אבער, אז איצט דארף עס זיי לייכט אנקומען. פאריז לעבט איצט אונטער היטלער'ס אייזערנעם קנאפעל און איז אפגעשניטען פון דער וועלט. ווער קען איצט און ווער וויל איצט פארען אין פאריז? פריער, איידער די מלחמה האט זיך אנגעפאנגען, פלעגען די ניו־יארקער מאנופעקטשורערס פון פרויען קליידער, ווייניגסטענס די גרעסערע פון זיי, מוזען יעדען ערב סעזאן פארען אין פאריז, מיטנעמען מיט זיך זייערע דעזיינערס און אנקוקען וואס די פאריזער מאדע באפעלט; רייכע פרויען פון אמעריקא און פון אנדערע לענדער פלעגען אפט עולי לרגל זיין אין פאריז איינקויפען דארטען זייערע קליידער; דעפארטמענט סטארס און ספעציעלע געשעפטען פאר פרויען־קליידער פלעגען שיקען זייערע איינקויפערס אין פאריז סיי צו קויפען און סיי אנצוקוקען. איצט אבער פארט מען ניט. עס קומט דעריבער ממילא אויס, אז די ניו־יארקער מאנופעקטשורערס פון פרויען קליידער מוזען זיך איצט פארלאזען אויף זיך אליין און אויף זייערע דעזיינערס און די אמעריקאנער רייכע פרויען וועלען מוזען איצט קויפען זייערע קליידער בלויז אין אמעריקא.

עס האנדעלט זיך אבער ניט וועגען איצט, נאר וועגען שפעטער. עס הייסט, אז ניו־יארק זאל זיך באנוצען מיט דער איצטיגער געלעגענהייט אויף שטענדיג צו ירש'ענען פאריז. און דא פאנגען זיך אן א גאנצע רייהע פראגען.

מען דארף אננעמען, אז פאריז וועט זיך אין א געוויסער צייט ארום באפרייען פון היטלער'ן און וועט אנפאנגען קומען צו זיך. און עס פארשטעהט זיך, אז זי וועט זיך באמיהען צוריק צו ווערען די הערשערין איבער דער מאדע וועלט. און עס שטעלט זיך די פראגע, אויב ניו־יארק וועט דעמאלט קענען איינהאלטען די ירושה, וואס זי האט צוגענומען פון פאריז. און די מעשה איז, וואס די פאריזער ירושה איז פארבונדען מיט א באדייטענדען קאפיטאל וואס דארף אריינגעלייגט ווערען. ווייל מען דארף איינארדנען ספעציעלע שעפער פאר דער ארבייט און מען דארף אויך האבען פאר איר א געוויסע צאל ספעציעלע מענשען, וואס זאלען זיין צוגעפאסט צו איר. די ניו יארקער פרויען קליידער מאנופעקטשורערס זיינען ספעציאליזירט אין מאסען־פראדוקציע און אזוי אויך זייערע ארבייטער, די קלאוקמאכער און די דרעסמאכער. ווען מען וויל אבער ירש'ענען פאריז מוז די ארבייט זיין א מער אינדיווידועלע. מען מוז באשעפטיגען גוטע באלמעלאכעס, וואס דארפען זיך נעמען צייט פאר זייער ארבייט. און ארבייט, באזונדערס אינדיווידועלע ארבייט, קאסט אין ניו יארק א סך מער ווי אין פאריז. אבער עס האנדעלט זיך ניט בלויז וועגען די קליידער מאנופעקטשורערס אליין, נאר אויך וועגען די טעקסטיל מאנופעקטשורערס.

די פאריזער מאדע פון פרויען קליידער דריקט זיך אויס ניט בלויז אין דער שניידעריי, נאר אויך אין די שטאפען פון וואס די קליידער ווערען געמאכט. די פאריזער מאדע דיקטירט פון וואסערע שטאפען די קליידער זאלען געמאכט ווערען, ווי די שטאפען זאלען געוועבט ווערען, גאנץ גלייך צי עס איז זייד, סאמעט, וואלענס, רעיאן אדער באוועל. און עס זיינען פאראן אין פראנקרייך ספעציעלע טעקסטיל פאבריקען, וואס זיינען צוגעפאסט צו דער דיקטאטור פון דער פאריזער מאדע. עס זיינען ניט קיין גרויסע טעקסטיל פאבריקען פאר מאסען־פראדוקציע ווי אמעריקע האט זיי, נאר קליינע אינדיווידועלע פאבריקען מיט ספעציעל געלערענטע ארבייטער וועלכע קענען אויספירען אלע קאפריזען פון דער פאריזער מאדע.

ווען ניו יארק זאל דעריבער וועלען ירש'ענען פאריז, וועט זי מוזען האבען אזעלכע אינדיווידועלע קליינע טעקסטיל פאבריקען ווי פאריז. מען וועט זיי מוזען שאפען און דאס מיינט אויסלייגען קאפיטאל. אגב קאסט די ארבייט אין אזעלכע טעקסטיל פאבריקען א סך טייערער און עס איז ווידער די זעלביגע מעשה, וואס אין אמעריקע קאסט ארבייט, באזונדערס ספעציעל געלערענטע ארבייט, א סך טייערער ווי אין פראנקרייך. די היגע מאנופעקטשורערס ווילען דעריבער זיך זיכערען אין פאראויס, אז די ארבייטער וועלען האבען מיט די איינזעעניש און וועלען זיך לאזען דינגען וועגען דעם ארבייטס־פרייז.

אייגענטליך איז שוין אזא געוואוינהייט ביי די מאנופעקטשורערס, אז די ערשטע זאך וועגען וואס זיי טראכטען איז ביליגע ארבייט. הגם אין דעם פאל איז די פראגע פון ארבייטס־לוין א מינדערוויכטיגע. עס איז גענוג בלויז, ווען א קלאוקס אדער א דרעס מאנופעקטשורער וועט מאכען א חשבון, וואס זיינע רייזעס אין פאריז און דאס פארווילען אין פאריז פלעגען אים קאסטען און ער וועט ניט דארפען טראכטען וועגען די פרייזען פאר ארבייט, וואס ער וועט דארפען צאלען, ווען די מאדעס וועלען געמאכט ווערען אין ניו יארק. פאר די קלאוק און דרעס מאנופעקטשורער איז די וויכטיגסטע זאך צו קריגען גוטע באלמעלאכעס און דאס קענען זיי קריגען אין ניו יארק, און עס וועט זיי צו טייער ניט קאסטען. די קלאוקמאכער און די דרעסמאכער ווילען בלויז פארדינען אזויפיל, אז עס זאל זיי זיין גענוג אויף אן אנשטענדיגען לעבען.

דאס קען אויך געזאגט ווערען וועגען די טעקסטיל פאבריקאנטען, הגם זייער לאגע איז אין דעם פרט אביסעל א שווערערע. איך האב שוין פריער באמערקט, אז אויב ניו יארק זאל ירש'ענען די ראלע פון פאריז אין דער מאדע־וועלט, וועלען מוזען געשאפען ווערען קליינע טעקסטיל־פאבריקען, וואס זאלען קענען נאכקומען די קאפריזען פון די מאדע דעזיינערס. די באשטעלונג, וואס די דעזיינערס גיבען די טעקסטיל פאבריקען זיינען מייסטענס גאנץ קליינע און עס טרעפט אפט, אז זיי קומען ניט ארויס ווי דער דעזיינער האט עס געוואלט. די עקספערימענטען זיינען פארבונדען מיט אזעלכע קאסטען, וואס זיינען צו שווער צו טראגען פאר קליינע אונטערנעמונגען. אפט באשטעלט א מאדע פירמע א שטיקעל שטאף, וואס זאל זיין גענוג בלויז פאר איין קלייד אדער פאר איין מאנטעל און ניט מער. ווייל עס טאר מער ווי איין אזא קלייד אדער איין אזא מאנטעל ניט עקזיסטירען. אבער אויך אין דעם פרט איז דער פרייז פאר ארבייט ניט דער עיקר. ווייל דער אייגענטימער פון אזא מין וועבעריי מוז סיי ווי נעמען זעהר הויכע פרייזען פאר די באשטעלונגען, וואס ער קריגט. עס ווערט דעריבער טאקע אויך פארשטאנען, אז אט די קליינע אינדיווידועלע וועבערייען וועלען מוזען סובסידירט ווערען פון די גרויסע טעקסטיל אונטערנעמונגען. דעם ערשטען טריט אין דער ריכטונג האט שוין געמאכט די „אמעריקען וויסקאז קארפארעישאן", וואס האט א גרויסע שפינעריי אונטערנעמונג. עס הייסט, אז זי פראדוצירט בלויז די פעדים פון וועלכע קליידער שטאף ווערט געוועבט. אט די קאמפאניע האט גענומען אויף זיך די קאסטען פון די עקספערימענטען פאר די קליינע וועבערייען, וואס זיינען פאראן אדער דארפען געשאפען ווערען, איבערצונעמען די מאדע הערשאפט פון פאריז. די קאמפאניע האט שוין פאר דעם צוועק אפגעבראכט פון פאריז א בארימטען טעקסטיל דעזיינער. די טעקסטיל דעזיינער פאר דעם צוועק דארפען זיין גרויסע קינסטלער און זיי זיינען ניט פאראן פיל.

נאר פארלויפיג האבען נאך די ניו יארקער קלאוקמאכער און דרעסמאכער אלץ קיין ארבייט ניט. פאריז קען, דאכט זיך, איצט סיי ווי סיי ניט קאנקורירען מיט ניו יארק, און וואס עס זאל ניט זיין שפעטער איז דאך איצט ניו יארק ממילא דער וויכטיגסטער מאדע צענטער. טא פאר וואס איז קיין ארבייט ניטא?

עס דארף אבער באמערקט ווערען, אז דער ענין פון ירש'ענען אין אזעלכע פעלען וואס האט צו טאן מיט קונסט, מיט געשמאק און געניטקייט איז ווייט ניט אזא איינפאכער. מען קען ניט איבערנעמען מיט איין מאל א פאך, וואס איז אזוי לאנג איינגעווארצעלט אין איין לאנד און עס אריבערברענגען אין אן אנדער לאנד. עס דארף דויערען א לאנגע צייט און מען דארף מאכען א סך אנשטרענגונגען עס אויסצופירען.

די מאדע שאפונג פון פרויען קליידער איז פארבונדען מיט א סך קונסט און געשמאק, וואס איז איבערגעגעבען אין פאריז פון דור צו דור פאר א צייט פון א סך יארען. מען קען זאגען, אז עס איז איינגעוואקסען אין דעם בלוט פון די פאריזער.

איך האב איין מאל געפרעגט א מוזיקער פאר וואס איז איטאליע אזוי פול מיט געזאנג און מוזיק. עס מאכט דעם איינדרוק, אז אלע מענשען אין איטאליע קענען זינגען און זיינען מוזיקאליש. ער האט מיר געענטפערט, אז מוזיק און געזאנג וואקסען אין איטאליע אט אזוי ווי עס וואקסען אפעלסינען אין קאליפארניע. איך ווייס ניט אויף וויפיל דער פארגלייך איז א ריכטיגער, אבער איך האב דעם ענטפער פארשטאנען.

נאר די גאנצע פראגע הייסט פיל אפ פון דעם וואס פאריז וועט זיין אין דער נאענטער צוקונפט. און אויך דער פראגע קען איצט קיינער ניט ענטפערן, ווייל עס איז ניט בלויז א פראגע וועגען פאריז נאר וועגען גאנץ אייראפע און אפשר נאך מער. עס איז אפשר א פראגע וועגען דער גאנצער וועלט.

נחמיה קליין

ניט גיי צוריק...

ניט גיי צוריק אין געטא־נאכט,
ניט זוך קיין שוץ אהינטערן וואנט;
דאס שטיין אין שלאכט איז דיין איביגע מאכט,
דאס גיין פאראויס — דיין שווערד אין האנט.

ניט גיי צוריק, יונג־אלטער העלד.
ס'וועט ווערן מיד די פויסט פון קריג;
ווער ס'לויפט פון פעלד פארלירט די וועלט,
פארשפילט זיין טייל אין לעצטן זיג...

די פּאַנאַמעריקאַנישע קאָנפערענץ אין האַוואַנאַ

פון פּראָפעסאָר א. דוביצקי

עס איז א יאָר פאַרגאַנגען זינט די מלחמה אין איראָפּע האָט זיך אָנגעהויבען. די איבערראַשונגען, וואָס זיינען פאָרגעקומען אין איניגע הונדערט טעג וואָלטען אין אן אַנדער עפּאָכע געפאָדערט צענדליגער און אפשר הונדערטער יאָרען.

ניט נאָר האָבען א גאַנצע ריי מלוכות פאַרלאָרען זייער פּאָליטישע זעלבסטשטענדיגקייט, ניט נאָר האָבען א גאַנצע ריי לענדער אויפגעגעבען זייערע איינגעפונדעוועטע — אין משך פון דורות — פּאָליטישע אינסטיטוציעס און איבערגענומען געוויסע טאָטאַליטאַרישע רעגירונגס־פאָרמען און א געוויסען פאַשיסטישען לעבענס־שטייגער. נאָר צו גלייכער צייט זיינען אויך פאָרגעקומען אַזוינע גוואַלדיגע איבערראַשונגען אין די עקאָנאָמישע כוחות־פאַרהעלטענישען אין גאָר דער וועלט, וואָס וועלען אין משך פון א לענגערער צייט באַאיינפלוסען דעם גורל פון א נייער אָנקומענדיגער עפּאָכע אין דער געשיכטע פון דער מענשהייט.

ווארים איין זאַך איז קלאָר. מיט וואָס דער קריג זאָל זיך ניט פאַרענדיגען — איראָפּע — יענע אַלטע איראָפּע, וואָס מיר אַלע האָבען אַזוי גוט געקענט — וועט שוין מער קיינמאָל ניט זיין די זעלבע איראָפּע, ווי זי איז געווען. אָבער מער ווי דאָס. אן אַנדער איראָפּע הייסט אן אַנדער וועלט בכלל. מיט אַנדערע ווערטער — אויך אַמעריקע וועט ניט קענען אויסמיידען באַאיינפלוסט צו ווערען פון דעם גאַנג פון די געשיכטליכע געשעענישען, וואָס אַנטוויקלען זיך מיט אַזאַ מורא'דיגער שנעלקייט אין דער איצטיגער צייט..

די עקאָנאָמישע אַנטוויקלונג פון דער קאַפּיטאַליסטישער ווירטשאַפט כאַראַקטעריזירט זיך מיט צוויי געגענזייטיגע טענדענצען. איין טענדענץ איז געצילט אין דער ריכטונג פון צענטראַליזאַציע, די צווייטע טענדענץ איז געצילט אין דער ריכטונג פון דעצענטראַליזאַציע. א גאַנצע ריי עקאָנאָמישע כוחות שטויסען פון איין זייט די ווירטשאַפט אין דער ריכטונג פון אומבאַגרענעצטער צענטראַליזאַציע, בעת אַנדערע כוחות שטויסען די זעלבע ווירטשאַפט אין א געגענזייטיגער ריכטונג — אין א ריכטונג פון דעצענטראַליזאַציע.

דער דאָזיקער ווידערשפּרוך באַמערקט זיך סיי בנוגע דער אינערלאַכער אַנטוויקלונג פון יעדער באַזונדער לאַנד, סיי בנוגע דער אַלגעמיינער אַנטוויקלונג פון דער גאַנצער קאַפּיטאַליסטישער וועלט.

דער דאָזיגער פאַקט האָט א גוואַלטיגע ווירקונג אין פאַרשאַרפען די אַלגעמיינע פונדאַמענטאַלע ווידערשפּרוכען פון דער קאַפּיטאַליסטישער ווירטשאַפט. זיין ווירקונג האָט א באַזונדער באַדייטונג אין פאַרשאַרפען עקאָנאָמישע ווידערשפּרוכען און עקאָנאָמישע אינטערעסען צווישען פעלקער, נאַציעס און לענדער אויפן געביט פון אינטערנאַציאָנאַלען האַנדעל.

דאָס איז געווען איינע פון די אורזאַכען, צוליב וואָס מען האָט אין סאַמע אָנהייב פון דער מלחמה אַזויפיל גערעדט און געשריבען וועגען א נייער אָנקומענדיגער אָרדענונג אין איראָפּע — וועגען א נייער פעדעראַטיווער איראָפּע — אין וועלכער פּאָליטישע גרענעצען וועלען מער ניט זיין אימשטאַנד פאַנאַנדערצורייסען יענע עקאָנאָמישע נעץ, וואָס פאַרבינדען גאַנצע קאָנטינענטען. נאָך דער מלחמה, האָט מען געזאָגט וועט אַנטשטיין א נייע איראָפּע, א איראָפּע, אין וועלכער אַלע לענדער וועלען זיין צונויפגעשמאָלצען אין איין עקאָנאָמישע קערפּערשאַפט. דעם אידעאַל פון א פעדעראַטיווער איראָפּע האָבען שוין פּראַקטיש געהאַלטען צו פאַרווירקליכען אין א ראַציאָנאַלער ווירקליכקייט ענגלאַנד און פראַנקרייך. לויט דער איראָניע פון דעם היסטאָרישען שיקזאַל, האָט דעם אידעאַל פון א פעדעראַטיווער איראָפּע פּראַקטיש פאַרווירקליכט אין לעבען — היטלער — אויף זיין אייגענעם שטייגער און אויף זיין אייגענעם אופן. היטלער באַווייזט יענע אומבאַשטרייטבאַרע פעהיגקייט צו פאַרוואַנדלען אמת'ע און פרוכטבאַרע העכע אידעאַלען אין מיאוסע קאַריקאַטורען, אין לעבעדיגע מאַסקעס. עס איז אן אַנדער פראַגע, צי לאַנג היטלער'ס „פעדעראַטיווע איראָפּע" וועט אָנהאַלטען. ווייענדיג אין אָנהייב גענייגט צו אונטערשאַצען היטלער'ס מיליטערישע מאַכט, איז איצט צו באַמערקען א נייגונג זיין מאַכט צו איבערשאַצען. עס איז בכלל שווער פאָראויסצוזען אין דער איצטיגער מלחמה אמת'ע באַזיגער אין דעם אַלטען זין. באַזיגען וועט אין דער היינטיגער מלחמה קיינער ניט. עס האַנדעלט זיך מער ניט וועגען דעם, ווער פון די קעמ־פענדע צדדים איז שוואַכער — שוואַכער עקאָנאָמיש צו ווערען באַזיגט. אייב די מלחמה זאָל אָנהאַלטען נאָך א ווינטער, שטייט גאַנץ איראָפּע פריער פון אַלץ פאַר א געפאַר פון א שרעקלאַכען הונגער — פון א הונגער און מגפות, אָן קיין שום פאַרגלייך אין דער גאַנצער ביז איצטיגער געשיכטע פון דעם דאָזיגען קאָנטינענט. אַלע איראָפּעאישע לענדער ווייזען א שפּייז־דעפיציט. אָנ־הייבענדיג פון 35 פּראָצענט פון נאָרמאַלען פאַרברויך אין נאָרוועגיע ביז א דעפיציט פון 17 פּראָצענט אין דייטשלאַנד גופא. היטלער'ס „פעדעראַטיווע" איראָפּע וועט אפשר קענען עקזיסטירען, אָבער נאָר אויף א באַזיס פון א לעבענס־סטאַנדאַרד פון דעם זיבעצענטען יאָר־הונדערט.

דערווייל איז אָבער די עקזיסטענץ פון א קאָנסאָלי־דירטער איראָפּע א פאַקט — און א פאַקט, וואָס קאָן ניט איגנאָרירט ווערען. צו גרויס איז דער עקאָנאָמישער וואָג פון אַזאַ קאָנסאָלידירטען קאָנטינענט און צו גרויס איז זיין איינפלוס, וואָס דערגרייכט אַפילו אַזש ביז צום אַמעריקאַנער קאָנטינענט.

ביי אַזוינע באַדינגונגען איז מער, ווי נאַטירלאַך, אַז די רעגירונג פון די פאַראייניגטע שטאַטען זאָל באַצייטענס אָננעמען מיטלען זיך צו באַשיצען פון אַזאַ מין איינפלוס, אין וועלכען עס שטעקט א גוואַלדיגע געפאַר פאַר די עקאָנאָמישע אינטערעסען פון אַמעריקע.

א פאַשיסטישע קאָנסאָלידירטע איראָפּע מוז ברייג־גען צו דעם, אַז דער גאַנצער אינטערנאַציאָנאַלער האַנ־דעל, אין דער פאָרם, ווי ער האָט עקזיסטירט אין משך פון הונדערטער יאָרען, זאָל אינגאַנצען פאַרשווינדען. דער האַנדעל צווישען פאַרשידענע לענדער וועט יעדנ־פאַלס ווערען פאַרקלענערט ביז צו א מינימום.

מיט א קורצער צייט צוריק האָט פּרעזידענט רוזוועלט דערקלערט פאַר ווינשענסווערט צו אָרגאַניזירען א ספּע־ציעלען קאַרטעל מיט דער אויפגאַבע צו קאָנטראָלירען דעם עקספּאָרט און אימפּאָרט פון דעם גאַנצען אַמערי־קאַנישען קאָנטינענט. פאַר דעם דאָזיגען צוועק איז צונויפגערופען געוואָרען אין האַוואַנאַ, דעם 20טען יולי, א קאָנפערענץ, אין וועלכער עס זיינען געווען פאַרטרע־טער פון איין און צוואַנציג אַמעריקאַנער לענדער. די קאָנפערענץ וועט זיך פאַרנעמען מיט אויס־אַרבעטען גענויע פּלענער פאַר דעם דאָזיגען האַנדעלס־קאַרטעל, וואָס וועט דאַרפען אַרומכאַפּען דעם גאַנצען קאָנטינענט. דאָס הייסט, מיט אַנדערע ווערטער, אויס־אַרבייטען א האַנדעלס־פּראָגראַם פון א גוואַלטיגען פאַר־נעם. די דאָזיגע האַנדעלס־פּראָגראַם איז פון אַזאַ גרוי־סען מאַסשטאַב, אַז צו איר איז ניט פאַראַן קיין גלייכען אין דער גאַנצער געשיכטע פון די פאַראייניגטע שטאַטען.

דער פּלאַן, לויט אָפיציעלע און האַלב־אָפיציעלע באַ־ריכטען, האָט אין זינען די פאָרמירונג פון אן אָרגאַני־זאַציע, וואָס וועט כמעט אינגאַנצען פינאַנסירט ווערען פון די פאַראייניגטע שטאַטען, מיט דעם צוועק איינצו־קויפען דעם גאַנצען איבערפלוס פון די פּראָדוקטען פון אַלע לענדער, וואָס וועלען זיך אָן דעם קאַרטעל אָנשלי־סען. די דאָזיגע פּראָדוקטען וועלען גיין פאַר'ן עקס־פּאָרט. פון דער אַנדער זייט וועט דער קאַרטעל צו־שטעלען דעם גאַנצען אימפּאָרט פאַר די אָנגעשלאָסענע לענדער.

אַז עס איז די העכסטע צייט עפּעס צו טאָן, אום אַנט־געגענצושטעלען דער אַלץ וואַקסענדער פּאָליטישער און עקאָנאָמישער אַקטיוויטעט פון די פאַשיסטישע רעגירונ־גען אין די זיד־אַמעריקאַנישע לענדער איז איבעריג צו ריידען.

די דריי הויפּט־פאַשיסטישע לענדער — דייטשלאַנד, איטאַליע און יאַפּאַן האָבען מורא'דיג באַפעסטיגט זייערע פּאָזיציעס אין זיד־אַמעריקע. סיי פּאָליטיש; סיי מילי־טעריש, סיי עקאָנאָמיש.

זיי האָבען איינגעשטעלט א גוואַלטיגען פּראָפּאַגאַנדע־אַפּאַראַט. גיבען אַרויס אן אומגלויבליכע צאָל צייטונגען, האָבען אויפגעבויט א גרויסע צאָל שולען, נוצען אויס דעם ראַדיאָ. האָבען אָרגאַניזירט א מעכטיגע צאָל פאַ־שיסטישע אָרגאַניזאַציעס פאַקטיש געהיימע מילי־טערישע אָפּטיילונגען.

פאַר דער מלחמה האָבען זיי געהאַט פאַרכאַפּט דעם לופט־פאַרקער אין איניגע זיד־אַמעריקאַנישע לענדער, אויסגעבויט באַזעס פאַר זייערע פלאָטען. פאַרכאַפּט גאַנ־צע צווייגען פון דאָרטיגע אינדוסטריען, א גרויסען טייל פון עקספּאָרט און אימפּאָרט־האַנדעל. זיי שטעלען זיך ניט אָפּ פון אָרגאַניזירען באַוואָפענטע אויפשטאַנדען געגען אָרטיגע רעגירונגען, אום איינצופירען נייע רע־זשימען, וואָס זאָלען טאָן זייער געבאָט.

מיט א גוואַלטיגער פורי'ע און אומדערהערטער חוצפּה איז איצט די גאַנצע פּרעסע פון דעם דריטען רייך אַרויס־געטראָטען געגען דער קאָנפערענץ אין האַוואַנאַ.

זיי שטעלען זיך ניט אָפּ פון דראָאונגען געגען די זיד־אַמעריקאַנישע רעגירונגען און וואָרענען זיי ניט אָנ־צונעמען דעם פּלאַן פון די פאַראייניגטע שטאַטען.

„דייטשלאַנד און איטאַליע וועלען אַרויסקומען פון קריג עקאָנאָמיש פיל מעכטיגער ווי פריער. דייטשלאַנד וועט צוריקבאַקומען אירע אַלטע קאָלאָניעס. וואָס וועט איר געבען א מעגלאַכקייט צו דערגרייכען גרעסערע עקאָנאָמישע אומאָפּהענגיגקייטען, ווי ווען עס איז פריער", שרייבט אין א עדיטאָריעל די „עסענער נאַציאָנאַלע צייטונג" — דער אָרגאַן פון דייטשלאַנד'ס עקאָנאָמישען דיק־טאַטאָר מאַרשאַל הערמאַן הערינג.

דייטשלאַנד'ס רעגירונג איז דערגאַנגען אַזוי ווייט, אַז זי האָט אַפילו באַפולמעכטיגט אירע דיפּלאָמאַטישע פאַרשטייער אין איניגע זיד־אַמעריקאַנישע לענדער זיי פאָרמעל צו וואָרענען ניט אָנצונעמען וועלכע ניט איז באַשלוסען אויף דער האַוואַנער קאָנפערענץ, וואָס זאָל זיין געגען דייטשלאַנד'ס עקאָנאָמישע אינטערעסען.

אויף דעם האָט סעקרעטערי האַל געענטפערט דייטש־לאַנד מיט א וואָרנונג פון זיין זייט, זיך ניט אַריינצומי־שען אין די אָנגעלעגענהייטען פון פרעמדע לענדער, וועל־כע זיינען פולשטענדיג באַרעכטיגט צו זייער זעלבסט־שטענדיגקייט און צו זייער פרייהייט אין אָננעמען באַשלו־סען אין איינקלאַנג מיט זייערע אייגענע אינטערעסען.

די זיד־אַמעריקאַנישע לענדער זיינען אין דעם איצ־טיגען מאָמענט פאַרנומען מיט לייזען א ריי דרינגענדע פּראָבלעמען און וועלען מעגליך זיין גענייגט צו איגנאָ־רירען דייטשלאַנד'ס דראָאונגען. דייטשלאַנד גופא איז איצט ניט אין א לאַגע זיך ברייט צו פאַרנעמען. א גע־פאַר פון די פאַראייניגטע שטאַטען פון איראָפּע, וואָס זאָל באַדראָען די וועלט מיט א סיסטעם פון באַרטער־האַנדעל איז ווייניגער רעאַל אין דעם איצטיגען מאָמענט, ווי די מעגלאַכקייט, אַז די איצטיגע „פעדעראַטיווע" איי־ראָפּע זאָל קומענדיגען ווינטער מיט זיך פאַרשטעלען א טראַגיש בילד פון פאַראייניגטע שטאַטען פון הונגער. וואָס עס זאָל זיין אין פאַל היטלער זאָל זיגען, איז א פראַגע פון דער צוקונפט. דערווייל מוז מען קלערען וועגען דעם איצטיגען מאָמענט. און אין דעם איצטיגען מאָמענט דינען די זיד־אַמעריקאַנישע לענדער מער באַ־זאָרגט מיט א גיך אָנקומענדיגען עקאָנאָמישען קריזיס.

די איראָפּעאישע מלחמה, וואָס האָט זיך אַזוי גיך פאַרשפּרייט איבער א גאַנצער ריי לענדער, האָט שטאַרק אונטערגעגראָבען דעם גאַנצען זיד־אַמעריקאַנישען עקס־פּאָרט.

אין לאַנד נאָך דער אַנדערער איז געוואָרען באַ־הערשט פון דייטשלאַנד און דורכדעם איינגעשלאָסען גע־וואָרען אין די לענדער, געגען וועלכע ענגלאַנד פירט אָן איר בלאָקאַדע.

אין דעם איצטיגען מאָמענט נעמט די ענגלישע בלאָ־קאַדע אַרום די בעסטע עקספּאָרט־מאַרק פון די זיד־אַמע־ריקאַנישע לענדער.

צו געבען א ביישפּיל וועט זיין גענוג אָנצואווייזען, אַז די בלאָקאַדע נעמט איצט אַרום לענדער, וועלכע הא־בען פריער אָפּגענומען אן ערך 40 (פערציג) פּראָצענט פון דעם גאַנצען עקספּאָרט פון אַרגענטינע.

די זיד־אַמעריקאַנישע לענדער, ווי באַוואוסט, זיינען הויפּטזאַכלאַך פּראָדוצירער פון רויע מאַטעריאַלען. זיי קאָנען פּשוט ניט עקזיסטירען אָן עקספּאָרט. זייער גאַנ־צע עקאָנאָמישע סטרוקטור ליידט פון דעם. אַז עס פאַלט דער עקספּאָרט, פאַרקלענערט זיך דער קורס פון געלט. דער קורס פון געלט אין די זיד־אַמעריקאַנישע לענדער איז טאַקע געפאַלען פון 7 ביז 10 פּראָצענט — אין די לעצטע צוויי חדשים. דאָס הייסט, פון דער אַנדער זייט,

אַז מען מוז צאָלען מער פאַר אַלץ, וואָס מען אימפּאָרטירט און דער עיקר — דאָס העכערט די לעבענס־קאָסטען.

אין דער לעצטער מלחמה איז די לאַגע געווען פונקט פאַרקערט. דער עקספּאָרט צו די אַליאירטע איז דע־מאָלט גוואַלטיג אויסגעוואַקסען — און די פּרייזען פאַר סחורות זיינען געווען זייער הויך. דאָס האָט דעמאָלט אַרויסגערופען א כוואַליע פון פּראָספּעריטי אין זיד־אַמעריקע.

די איינציגע לענדער, צו וועלכע זיד־אַמעריקע קען איצט עקספּאָרטירען אירע סחורות זיינען: שפּאַניע, פּאָר־טוגאַל און ענגלאַנד. אייב די מלחמה זאָל לאַנג אָנהאַלטען, איז מעגליך, אַז אַרגענטינע, אוראַגוואַי און איי־ניגע אַנדערע וועלען פאַרגרעסערען זייער עקספּאָרט צו ענגלאַנד. דאָס האָט אָבער ניט קיין שייכות צו גאַנץ זיד־אַמעריקע און דאָס קען די פּראָבלעם ניט לייזען.

[illegible] קליבט זיך פאַרבערגען 6 (זעקס) מי־ליאָן [illegible]. אוראַגוואַי האַלט זיך מיט 30 טויזענט [illegible], מיט וועלכע זי ווייסט ניט וואָס צו טאָן. [illegible] האָבען גוואַלטיגע זאַפּאַסען פלייש, וועלכע [illegible] ניט קויפען. בראַזיל האָט גרויסע זאַפּאַסען [illegible] האָלץ, רייז, ניס, אַפּעלסינען און באַנאַ־נעס [illegible] ביידע ווערען פאַרפוילט. טשילי'ס [illegible] די ערשטע זיבען חדשים פון קריג צו ענג־לאַנד [illegible] ביז 1 (איין) מיליאָן דאָלאַר פון 13 (דרייצען) מיליאָן דאָלאַר פאַר דער זעלבער צייט פאַר'ן קריג. איר עקספּאָרט צו דייטשלאַנד איז געפאַלען ביז 300 טויזענט דאָלאַר אין פאַרגלייך מיט 7 (זיבען) מיליאָן דאָלאַר. טשילי קליבט איצט אָן גוואַלטיגע זאַפּאַסען פון [illegible], לינזען און קופּער.

אונטער אַזוינע באַדינגונגען איז מעגליך, אַז די זיד־אַמעריקאַנישע לענדער וועלען זיין מער גענייגט זיך [illegible] פאַרשלאַג פון די פאַראייניגטע שטאַטען, ווי צו דעם סירענען־געזאַנג פון דעם דריטען רייך.

דעם פּלאַן צו אָרגאַניזירען א קאַרטעל האָט די רעגי־רונג נאָך דער קאָנפערענץ אין האַוואַנאַ אויפגעגעבען.

אַנשטאָט דעם, אַרבייט די רעגירונג אויף א פּלאַן צו העלפען די זיד־ און צענטראַל־אַמעריקאַנישע לענדער מיט א גרויסער הלואה, וואָס זאָל זיי געבען א מעגליכקייט זיך צו אינדוסטריאַליזירען און אויך צו פאַרגרעסערען זייער האַנדעל מיט די פאַראייניגטע שטאַטען.

די אינדוסטריאַליזאַציע פון זיד־ און צענטראַל־אַמע־ריקע אינאיינעם מיט ענגערע האַנדעלס־באַציהונגען מיט די פאַראייניגטע שטאַטען וועט מאַכען די דאָזיגע לענדער ווייניגער אָפּהענגיג עקאָנאָמיש פון איראָפּע.

אין סענאַט געפינט זיך איצט א געזעץ־פּראָיעקט, וואָס דאַרף געבען א רעכט דעם עקספּאָרט־אימפּאָרט באַנק צו פאַרגרעסערען אויף 500 מיליאָן דאָלאַר דעם קרעדיט פון די דאָזיגע לענדער. דער פּלאַן וועט א חוץ דעם אויך העלפען אַנטוויקלען האַנדעלס־באַציהונגען צווישען די זיד־ און צענטראַל־אַמעריקאַנישע לענדער גופא. די פי־נאַנציעלע הילף פון די פאַראייניגטע שטאַטען וועט זיי אויך באַפרייען פון זיין געצוואונגען פאַרקויפען זייערע פּראָדוקטען אונטער דעם פּאָליטישען דריק פון די איראָ־פּעאישע לענדער און אונטער זייערע באַדינגונגען. זיי וועלען האָבען א מעגליכקייט אויסצוהאַלטען זייערע פּראָ־דוקטען און אָפּוואַרטען פאַר גינסטיגערע באַדינגונגען אין בעסערע צייטען.

די אינדוסטריאַליזאַציע פון יענע לענדער וועט עפע־נען א נייעם און גרויסען מאַרק פאַר אַמעריקאַנער מאַ־שינען. אַזוי, למשל, די אַנטוויקלונג פון „רעפרידזשי־רייטאָן" אַנטפּלעקט ניט נאָר ברייטע מעגליכקייטען פאַר אינדוסטריאַליזאַציע, נאָר קען אויך פאַרבעסערען די טראַנספּאָרטאַציע פון פרוכט און פלייש־פּראָדוקטען.

די אינדוסטריאַליזאַציע פון די זיד־ און צענטראַל־אַמעריקאַנישע לענדער דאַרף העכערען די אַלגעמיינע קויף־קראַפט פון זייער גאַנצער באַפעלקערונג.

אַזאַ פּלאַן אונטערשייד זיך פון דעם „באַרטער"־האַנדעל, וואָס נאַצי־דייטשלאַנד זוכט צו אַנטוויקלען מיט דעם, וואָס דער „באַרטער"־מעטאָד, אָפּנעמענדיג נאָר די רויע פּראָדוקטען, פאַרוואַנדעלט אינדוסטריעל־אָפּגעשטאַ־נענע לענדער אין א סיסטעם פון אייגענאַרטיגער עקאָ־נאָמישער שקלאַפעריי.

אַז די פּראָבלעם איז זייער ניט קיין פּשוט'ע קען מען פאַרשטיין פון דעם, וואָס למשל אין יאָר 1938 איז דער עקספּאָרט פון די פאַראייניגטע שטאַטען צו זיד־אַמעריקע געווען אין גאַנצען 300 מיליאָן דאָלאַר און דער אימפּאָרט 263 מיליאָן דאָלאַר — איבערלאָזענדיג א גינסטיגען האַנדעלס־באַלאַנס פון 37 מיליאָן דאָלאַר פאַר די פאַר־אייניגטע שטאַטען — בעת אין דעם זעלבען יאָר איז דער עקספּאָרט פון זיד־אַמעריקע קיין איראָפּע געווען 647 מיליאָן דאָלאַר און דער אימפּאָרט 512 מיליאָן דאָלאַר, איבערלאָזענדיג זיד־אַמעריקע א גינסטיגען האַנדעלס־באַ־לאַנס פון 135 מיליאָן דאָלאַר.

דער אויבענדערמאָנטער פּלאַן וועט אָבער זיין דער ערשטער און וויכטיגסטער שריט אין דער ריכטונג צו באַשיצען דעם אַמעריקאַנער קאָנטינענט פון א מעגליכער עקאָנאָמישער אַגרעסיע פון די פאַשיסטישע רעגירער אין איראָפּע. גרויסע שוועריגקייטען וועלען געלייגט ווערען אין רעאַליזירען דעם פּלאַן דורך יענע לענדער, וואו דייטשלאַנד'ס עקאָנאָמישער און פּאָליטישער איינפלוס איז גענוג שטאַרק אין דעם איצטיגען מאָמענט.

דייטשלאַנד'ס פּראָפּאַגאַנדע־מאַשין אין זיד־אַמעריקע איז געלונגען אויסצובריטען א שאַרפע אָפּאָזיציע צו יע־דען פּלאַן, וואָס קומט פון די פאַראייניגטע שטאַטען. דייטשלאַנד'ס דיפּלאָמאַטען זיינען גרייט צו באַקעמפען יעטווידערדיגען פאַרשלאַג, וואָס קומט פון די פאַראייניג־טע שטאַטען מיט ציין און נעגעל.

עס מוז אָבער פאַרשטאַנען ווערען, אַז די מיליטערישע פאַרטיידיגונג פון אַמעריקאַנישען קאָנטינענט געגען א מעגליכער טאָטאַליטאַרישער אַגרעסיע קען זיין באמת עפעקטיוו נאָר דעמאָלט, ווען זי זאָל זיין באַזירט אויף א געוויסער סיסטעם פון עקאָנאָמישער קאָנטינענטאַלער איינינקייט.

פאַבלען :–: :–: פון נחום יוד.

דער יעגער און דער בער

א יעגער מיט א ביקס איז אין א וואַלד געקומען;
נאָר איידער האָט און ווען,
האָט אים דער בער דעריזען
און גלייך אין זיינע לאַפּעס אים אַריינגענומען...
דער יעגער האָט געפּרובט זיך אויסרייסען מיט גוואַלד,
נאָר ס'איז אים ניט געגלאַנגען;
האָט ער מיט יושר'דיגע טענות אָנגעפאַנגען:
— „וואָס האָסט דו צו מיר, פּריץ פון וואַלד?
וואָס האָסט דו צו מיין לעבען!
האָב איך דיר וואָס געטאָן צי ווען עס איז געשטערט?
און מאָמער דענקסט דו אַז איך בין ניט ווערט
צו טרעטען אויף דיין ערד, —
איז בעט איך דיך אַז דו זאָלסט מיר פאַרגעבען,
און אָפּלאָזען מיך צו מיין ווייב און קינד צוריק.
איך קען דיר שווערען,
אַז איך וועל מער זיך שוין ניט ווייזען פאַר דיין בליק"...
— „וואַרט אויס! — האָט אים דער בער געטאָן א לייכטען דריק, —
איך וויל דיר דאָ איין זאַך דערקלערען:
איך בין א בער וואָס האָט דעם אמת ליב דורכאויס,
פאַרשטייסט? דעם אמת בלויז!
איך קאָן קיין פאַלשקייט און קיין ליגען ניט פאַרטראָגען...
איך אייב דו ווילסט — וועל איך דיך לאָזען פריי,
נאָר מיט איין תנאי:
אַז דו זאָלסט מיר דעם ריינעם אמת זאָגען,
דעם אמת נאָר, איך וואָרען דיך פאָראויס, —
צו וואָס ביזט דו אַהער־צו מיט א ביקס אַרויס?"
דעם יעגער איז א קעלט אין האַרצען דורכגעגאַנגען...
ער האָט גענומען קווינקלען זיך... אַהער, אַהין...
און אָנגעהויבען עפּעס מורמלען אָן א זין...
דער בער דערווייל איז מיט זיין פזמון אָנגעגאַנגען
— „צום אמת, הייסט איך, דאַרף מען האָבען מוט —
דאָך מעגסט דו מיר דערציילען אַלץ אָן מורא"...
דער יעגער האָט דאָ קלאָר דעריזען אַז ס'איז ניט גוט,
און שוין ניט האָבענדיג קיין אַנדער ברירה,
האָט ער אַרויסגעשטאַמעלט ווי פאַרשעמט:
— „איך בין... אַהער אַרויסגעקומען... דיך... צו שיסען..."
דער בער, פאַרשטייט זיך, האָט קיין רגע ניט געזוימט,
און האָט דעם יעגער גלייך צעריסען,
באַמערקענדיג: — „יע, אמת איז א גרויסע זאַך,
דאָך זיינען אמת'ן פאַראַן א סך
וואָס טויג ניט אַז א צווייטער זאָל זיי וויסען."

דער וואָגען

(לויט קרילאָוו)

ווען איינינקייט פעלט צווישען שותפים אויס,
וועט שוין פון זייער אַרבעט ווייניג־וואָס אַרויס, —
זיי וועלען נאָר אין ערגערניש די צייט פאַרלירען.

א שוואַן, א ראַק און העכט בהסכם זאַלבעדריט
גענומען האָבען זיי א וואָגען משא פירען;
זיי האָבען באַלד זיך איינגעשפּאַנט — מען שלעפּט, מען זויט...
מען קריכט פון הויט אַרויס — דער וואָגען רירט זיך ניט!
זיי וואָלטען, דוכט זיך, ניט באַדאַרפט זיך פיל באַמיהען,
נאָר צו די וואָלקענס לאָזט דער שוואַן זיך פליהען,
דער ראַק נעמט נאָר צוריק זיך ציהען,
און צו דעם וואַסער שלעפּט דער העכט!
ווער שולדיג איז פון זיי און ווער גערעכט —
דאָס קענען מיר ניט זאָגען...
נאָר ביז היינט נאָך רירט זיך ניט פון אָרט דער וואָגען.

אידישע סאָציאַלע דיכטער

פון נ. ב. מינקאָװ

יוסף באָװשאָװער

מיט פינף און צוואַנציג יאָר צוריק האָט מען געבראַכט צו קבורה אין דעם שטעטל פּאַקיפּסי, וואָס אויפן האָדסאָן, איינעם פון אונזערע טראַגישע אידישע סאָציאַלע פּאָעטן. ער איז דעמאָלט אַלט געווען צוויי און פערציג יאָר. די לעצטע פופצן יאָר פון זיין לעבן האָט ער פאַרבראַכט ווי אַ גייסטיג־קראַנקער אין דעם באַוואוסטען מאַטאַוואַן דולהויז אין פּאַקיפּסי. געליטען האָט ער פון אַ פאַרפאָלגונגס־מאַניע, וואָס הייסט אין דער מעדיצין: דימענשיאַ פּריקאָקס פּאַראַנאָיד. די ערשטע צייטען — ווען מען האָט געבראַכט דעם זעקס און צוואַנציג יאָריגען פּאָעט אין דעם אַנשטאַלט — פלעגט ער אַרומגיין איבערן צימער, הויך דעקלאַמירען, אָדער שרייבען אויף די ווענט. וואָס ער פלעגט דעקלאַמירען און וואָס ער פלעגט שרייבען — דאָס וויסען מיר ניט. מען קען זיך משער זיין, אַז אויב ער פלעגט דעקלאַמירען פרעמדע לידער און אויך זיינע אייגענע, האָט ער אָבער אויף די ווענט געשריבען בלויז זיינע אייגענע שאַפונגען.

ווען איינער פון באָװשאָװער׳ס נאָענטסטע חברים, דר. מיכל קאָהן, האָט געשריבען זיין „י. באָװשאָװער, זיין לעבען און זיין שאַפען״, ווי אַ פאָררעדע צו באָװשאָװער׳ס ווערק, וואָס די „פרייע אַרבייטער שטימע״ האָט אַרויסגעגעבען אין יאָר 1911, האָט ער געשטעלט אַ רירנדיגע פראַגע און געזוכט טרייסט אין טרויעריגער האָפענונג: „וועט ער נאָך אַמאָל (זיך) צוריקקערען צו אונז, אָדער איז ער פאַרלוירען אויף אייביג?״ און ער ענטפערט: „ווער ווייס. דערווייל גייען אַוועק די יאָרען, וועלכע קומען שוין קיינמאָל ניט צוריק״. און דר. קאָהן טרייסט זיך מיט דעם פאַל „ווינטשענצאָ דזשעמיטאָ״. דער באַרימטער סקולפּטור ווינטשענצאָ דזשעמיטאָ האָט יונגערהייט פאַרשפּראַכען צו זיין איינער פון די באַדייטענדיגסטע קינסטלער. זיין שאַפען אָבער איז פּלוצים איבערגעריסען געוואָרען. פינף און צוואַנציג יאָר האָט די זעל פון קינסטלער געלעבט אין פאָטאַלער פאַרגעסענקייט אין רייך פון מעלאַנכאָליע. און פּלוצים האָט זיך דער פאַרשטאַנד צוריק אַנגעצונדען מיט באַוואוסטזיניגען לעבען און אַנגעהויבען ווידער שאַפען גרויסע ווערק. און דר. קאָהן פאַרענדיגט די פאָררעדע צו זיין חבר׳ס „געזאַמעלטע שריפטען״: „קאָנען מיר נאָך אפשר האָפען, אַז אויך באָװשאָװער וועט זיך צוריקקערען צו אונז און ווידער דיכטען און שאַפען פאַר אונז!״

באָװשאָװער האָט זיך ניט אומגעקערט. מיט פיר יאָר שפּעטער איז ער געשטאָרבען און צוזאַמען מיט זיין לעבען זיינען פאַרלאָשען געוואָרען אַלע האָפענונגען פון זיינע נאָענטסטע. און פּונקט טראַגיש ווי ס׳איז געווען דער טויט פון דעם יונגען אַרבייטער דיכטער, אַזוי זיינען אויך געווען די יאָרען פון זיין שאַפען, און אפשר אויך זיין גאַנץ לעבען.

יוסף באָװשאָװער איז געבוירען געוואָרען אין יאָר 1872 אין ליבאַוויטש, מאָהילעווער גובערניע, אין דער משפחה פון אַ גמרא־מלמד, אַן אמת פרומען אידען, אַ גרויסען למדן, אַ בעל־טובה און בעל־צדקה, אָבער אַן אומקאָמפּראָמיסליכער פאַנאַטיקער. אין חדר האָט ער געלערענט ביים פאָטער גופא. דער פאָטער האָט געוואָלט פון אים מאַכען אַ רב, אַ חזן, אַ שוחט. אָבער קיין כלי־קודש איז באָװשאָװער ניט געוואָרען. אַנשטאָט לערנען פלעגט ער נעלם ווערען און פאַרברענגען די צייט אין שויס פון דער נאַטור, ווי ער דערציילט וועגען דעם אַליין אין אַן אויטאָביאָגראַפיש ליד „דעראינערונגען פון קינדהייט״, געווידמעט זיין איינציגער שוועסטער, וואָס פלעגט מיט אים פאַרברענגען די טעג אין וואַלד און פעלד:

1

ביי די בלויע בערג
האָבען מיר בלומען געקליבן,
ביי די בלויע בערג
בין איך אַליין געבליבען.

אינגאַנצען מיט בלומען באַשנייט
איז דער באַרג געבליבען,
ווען די פריינדינס זיינען
דיר געקומען אַנטקעגען.

אין דעם טיפען טאָל
בין איך אַליין געשטאַנען,
ווען איר זייט פאַרשוואונדען
אין די בלויע טומאַנען.

לאַנג האָב איך געבענקט נאָך דיר,
דאָך באַלד ביסטו געקומען
מיט אַ שטראַליק געזיכט
און מיט בלויע בלומען.

2

ביים וואַסערמיל
האָב איך שפּאַצירט,
איך האָב מיר שטיל
די פיאַלקען באַרירט.

ביים טיפען גראָבען
האָב איך מיך באַזינט,
וואו די קרייסעכער האָבען
פריש געגרינט.

— — — — — — — — — — —

אויף בלומען־בייטען
האָב איך געשפּילט,
און האָב די קווייטען
אין מיין האַרץ געפילט.

דעם גאַנצען טאָג
האָב איך דאָרט פאַרבראַכט,
און בין פריילאַך געקומען
אַהיים פאַרנאַכט.

צי די קינדהייט פון אַזאַ מין נפש, וואָס אַנטלויפט פון לערנען אין וואַלד אַריין, האָט געקענט זיין אַ גליקליכע ביי אַ טאַטען אַ גמרא־מלמד און אַ גרויסען פאַנאַטיקער? מען קען זיך פאַרשטעלען, אַז קיין האָניג האָט דאָס קינד ניט געלעקט. דער פרומער טאַטע האָט זיכער ניט געקענט סובל זיין אַזאַ אויפפיר, וואָס פּאַסט גאָר ניט פאַר אַ אידיש איינגעל. און אַז די פאַנאַטיש־קייט האָט אויך אין דער באָװשאָװער־משפחה געפירט צו אומגליקליכע קרבנות, שרייבט וועגען דעם באָװשאָװער׳ס אַ ברודער, ה׳ ס. באָװשאָװער (פון אַלבאַני, נ. י.) צו דר. מיכאל קאָהג׳ען (זע פאָררעדע צו די „געזאַמעלטע שריפטען״): „דער עלטסטער ברודער (מיינענדיג דעם עלטסטען ברודער אין רוסלאַנד) איז שוין לאַנג טויט, אַ קרבן פון דער אַלטער פאַנאַטישער דער־ציהונג ביי אידען״.

קיין למדן איז באָװשאָװער ניט געוואָרען. ער האָט אָבער פאַרזוכט דעם טעם פון אַרבייטען פאַר עמיצען. זיין חבר מאָקס נ. מייזעל דערציילט אין זיינע דעראיי־נערונגען („פרייע אַרבייטער שטימע״, יאַנואַר 3, 1936) ווי אַזוי ער האָט זיך צום ערשטען מאָל געטראָפען מיט באָװשאָװער׳ן אין ריגע: „צום ערשטען מאָל האָב איך באָװשאָװער׳ן געטראָפען אין ריגע, אין 1888. ער האָט דאַן געמוזט אַלט זיין אַ יאָר זעכצען און האָט געדינט אַלס שיק־איינגעל אין אַ גרויסען מעל־געשעפט. דער שיינער קאָפּ שוואַרצע, געגרייזעלטע האָר האָט זיך בולט׳ער אַרויסגעזען פון די מיט מעל באַשאָטענע, אָרעמע קליי־דער, און דער שווערער קאָשיק מיט מעל־זעקלאַך האָט דאָך ניט אַוועקגענומען דעם ליבען קינדערשען שמייכעל פון זיין געזיכט״.

מיט דריי יאָר שפּעטער איז באָװשאָװער אָנגעקומען קיין אַמעריקע (אין יאָר 1891). ער האָט זיך אויסגע־לערענט די אַרבייט ביי פּוטערוואַרג. ער איז געוואָרען אַ פעלץ־אַרבייטער (אַ פאָריער). ער האָט זיך אָבער ביי דעם דאָזיגען פאַך לאַנג ניט געהאַלטען. ער איז שוין דעמאָלט געווען אָנגעשטעקט מיט באַצילען פון „גרויסוואַן״, פון וואָס עס ליידען גאָר אַ סך דיכטער. ער האָט אין יענער צייט שוין געשריבען לידער „פאַר די אַרבייטער און זיי פאַרגעלעזען טאַקע אין שאָפּ גופא. און דערמיט ענדיקט זיך נאַטירליך אונזער פּאָעט׳ס פאַב־ריק־קאַריערע״.

דער ברודער האָט אים פּראָבירט צו העלפען. ער האָט דעמאָלט געקויפט פאַר אים אַ שפּייז־קראָם. אַלצדינג, וואָס איז געווען אין קראָם, איז צעריגען געוואָרען צווי־שען הוליאַנקעס מיט חברים און גלאַט צווישען מענשען, וואָס פלעגען אַריינקומען אין קראָם. וואָרים באָװשאָװער האָט קיינמאָל אין זיין לעבען ניט געוואוסט וואָס עס הייסט געלט און וואָס עס הייסט זיינס.

ניט נאָר לויטן טעמפּעראַמענט איז ער געווען אַנאַר־כיסטיש געשטימט, נאָר אויך לויט זיינע אַנשויאונגען. און דער אַנאַרכיזם מיט זיין לייקענען אויסערליכען געזעץ, אויטאָריטעט, צוואַנג און „קאָנווענציאָנעלע ליגענס״ איז געווען ווי צוגעפּאַסט פאַר דעם דאָזיגען טרוימער. ער האָט געזען זאַכען אַ סך אַבסטראַקטער, פאַראַלגע־מיינערט, טיפער און פילאָסאָפישער, ווי דאָס האָבען געזען אַן עדעלשטאַט למשל. די סיבות זיינען געווען גאַנץ פּשוט׳ע. ערשטענס, איז עדעלשטאַט געווען נע־ענטער פאַרקניפּט און פאַרבונדען מיט דער אַרבייטער באַוועגונג אידער באָװשאָװער. צווייטענס, עדעלשטאַט האָט געהאַט הינטער זיך אַ גלאָררייכע טראַדיציע פון די רוסישע פאָלקיסטען מיט אַ באַשטימטען אויטיליטאַרי־שען בליק אויף קונסט און אויף דער עובדא פונם דיכ־טער. באָװשאָװער האָט דאָס ניט געהאַט. קיין רוסיש האָט ער ניט געקענט. טאָמער האָט ער געהאַט אַ וועלכע ניט איז טראַדיציע, איז עס געווען דאָס, וואָס ער האָט געקענט (נאָך פון די צייטען פון ריגע) גאַנץ היינע׳ן אויף אויסווייניג, און (פון די חדר־יאָרען) דעם ביבלי־שען סטיל. אין אַ געוויסער מאָס האָט ער די דאָזיגע בידע עלעמענטען אויסגענוצט, הגם ער האָט זיך שפּע־טער אָפּגעזאָגט פון היינע׳ן. דריטענס, זייענדיג איינגאַנ־צען פאַרטאָן מיט פּאָעזיע, האָט ער שוין געפונען גרויסע דערגרייכונגען אין אידישען סאָציאַלען ליד פון ווינטשעוו־סקי, ראָזענפעלד און עדעלשטאַט. ווינטשעווסקי האָט שוין צו יענער צייט געהאַט הינטער זיך אַכט יאָר פּאָע־טישע טעטיגקייט. אַ סך פון זיינע באַרימטע קאַמפּ־לידער האָט מען שוין געזונגען אין די שעפּער און אויף פאַרזאַמלונגען. ראָזענפעלד איז שוין פינף יאָר צייט געווען באַרימט מיט זיינע רעאַליסטיש־קאָנקרעטע לידער פון אַרבייטער־לעבען. דער פּאָפּולער, טראַגישער עדעלשטאַט האָט שוין געהאַלטען אין פאַרענדיגען זיין לעבענס־ווערק צוזאַמען מיט זיין לעבען.

די יסודות פון סאָציאַלען ליד זיינען שוין דעמאָלט געווען צוגעגרייט פאַר דעם נייעם דיכטער. און באָװ־שאָװער, דער דעמאָלט נייער דיכטער, הויבט אָן אין עלטער פון ניינצען יאָר באַווייזען צו דרוקען זיינע ערש־טע לידער ווי אַ המשך פונם סאָציאַלען ליד פון זיינע עלטערע פען־חברים. זיין ערשט ליד איז אָנגעהויבען אינגאַנצען פון ווינטשעווסקי׳ן, און באַווייזט באָװשאָװער׳ס שייכות מיט די עלטערע סאָציאַלע דיכטער: ווינטשעוו־סקי, ראָזענפעלד, עדעלשטאַט.

אויפ׳ן טויטען בעט.

אַ קעלער — אַ קבר, גאַנץ פינצטער און שמוציק,
צעבראָכענע פענסטער — פאַרקלעפּט מיט פּאַפּיר,
די ווענט זיינען חושך, פאַרשימעלט און גליטשיק,
עס פּיפּסט זיך אַ לידעל דער ווינט דורך דער טיר.

דער דיל איז צעפּוילט שוין אויף שטיקלאַך און ברעקלאַך,
עס וועט זיך די ערד גאָר פאַרפאָרען און נאַס,
קיין אויווען ניטאָ, און דער פראָסט, ער קוועלט שרעקלאַך,
ער טרייסעלט און מוטשעט פיל מער ווי אין גאַס.

אויפ׳ן דיל, אַן אַ דייט, אויף אַ זאַק אויסגעצויגען,
מיט שמאַטעס באַדעקט, ליגט אַ מענשען־סקעלעט,
ס׳איז געל זיין געזיכט, איינגעשרומפּען די אויגען,
ער מורמעלט גאַנץ שטיל זיין לעצטען געבעט...

— — — — — — — — — — —

אין שמאַטעס געקליידט, לעבען אים איינגעבויגען,
די ווייב מיט די קינדערלאַך שטייען אַרום;
עס גיסען זיך טרערען פון זייערע אויגען,
און קלאָגענדיג, שרייענדיג בעטען זיי אים:

„אָ, פאָטער׳ל שטאַרב ניט! אויף אונז האָב רחמנות
און לאָז אונז ניט איבער דאָ עלענד אַליין,
עס שטייט אונזער לעבען אָהן דיר, אין סכנות,
מיר וועלען דאָך אַלע פון הונגער פאַרגיין״.

— — — — — — — — — — —

„אָ, הערט אויף צו וויינען, אָ, הערט אויף צו קלאָגען,
און לאָזט מיך גאַנץ רואיג באַגעגענען דעם טויט!
וואָס העלפט אייער וויינען, איך קען מער ניט טראָגען
די ליידען, די שמערצען, דעם הונגער און נויט.

— — — — — — — — — — —

„איך האָב מיין געזונד ביי מאַשינען פאַרלאָרען,
געהאָרעוועט ביטער בייטאָג און ביינאַכט,
עס האָבען די צרות פאַרקירצט מיינע יאָרען
איצט שטאַרב איך פון צרות... פון הונגער פאַרשמאַכט...״

ווען מען פאַרגלייכט אָט דאָס ערשטע ליד באָװ־שאָװער׳ס מיט איינע פון זיינע לעצטע לידער, זעט מען וואָס פאַר אַ גרויסע אַנטוויקלונג האָט דורכגעמאַכט סיי באָװשאָװער און סיי דאָס סאָציאַלע ליד דורך אים. אַלס ביישפּיל קען מען נעמען דאָס ליד „דער פרייהייטס־וואַנדערער״:

שיין ליגט די וועלט פאַר אים, מיט ליכט באַדעקט,
מיט ליבע רוט אויף איר זיין טיפער בליק;
זיין גייסט איז פריי, זיין האַרץ איז אויפגעוועקט,
און שלאָגט מיט פרייד, מיט טיפען מענשען־גליק.

— — — — — — — — — — —

און אָפט אין ליידען טוט דאָס האַרץ אים וויי,
דאָך ווערט ער ניט־פאַרצווייפעלט אין זיין וועג;
ער הערט דער מענשהייט׳ס ליידענס־אויסגעשריי,
דאָך זינקט ער ניט, ער זוכט אַ נייעם שטעג.

— — — — — — — — — — —

אים רופט צום וואַלד, אים רופט צום טאָל אַרויס,
אַ שטימע הערט ער אין דער ווייטער וועלט, —
אים טרייבט די גויט פון יעדען ליידענד הויז
צו זוכען דאָס, וואָס אַלע שקלאַפען פעלט. —

— — — — — — — — — — —

זיין שטימע הייבט זיך אויף מיט געטער־מאַכט, —
ריין, ווי די שטימע פון דער טויב און שוואַן,
דיס, ווי די שטים פון נאַכטיגאַל, וואָס קלינגט ביינאַכט, —
שטאַרק, ווי דער דונער־קלאַפּ ביים אָקעאַן; —

און ס׳איז זיין גייסט מיט פרייהייטס־גייסט פאַראייגט,
ער קוקט מיט ליבע אויפ׳ן אָרעמענס געצעלט;
און מיט די בליקען, וועלכע זיינען נאָך פאַרוויינט
פון פרייד, ער בענשט מיט פרייד די גאַנצע וועלט.

צווישען די צוויי אַנטוויקלונגס־פּונקטען פון זיין פּאָעזיע ליגט אַן אַנגעשטרענגטער און שטייגענדיגער וועג פונם דיכטער, און מיט אים אויך, פונם סאָציאַלען מאָטיוו אין דער אידישער פּאָעזיע.

אין זיינע ערשטע אַרבייטער־לידער האָט מען געקענט בולט דערקענען די איינפלוסען פון זיינע חברים אַר־בייטער־פּאָעטען. פון ווינטשעווסקי׳ן האָט ער גענומען דעם טרויעריגען סושעט פון סענטימענטאַלע נויט־לידער. די קאָנקרעט־רעאַליסטישע מאָטיוען („אין שאָפּ״) האָט ער גענומען פון ראָזענפעלד׳ן. און לידער פון טרערען און פּאַטאָס האָט ער גענומען פון עדעלשטאַט׳ן. אגב איז עדעלשטאַט׳ס ווירקונג אויף באָװשאָװער׳ן געווען די שטאַרקסטע. זיין פּיעטעט צו עדעלשטאַט׳ן איז געווען ענליך צו דער פּיעטעט, וואָס אַלע האָבען געפילט צו דעם „פאַרצווייפעלטען, בלאַסען דיכטער״. און טאַקע אין דעם עדעלשטאַט־גייסט איז געשריבען זיין ליד אויף עדעלשטאַט׳ס טויט. דאָס ליד איז אַ קרעפטיגער, באַ־גייסטערטער און טראַגישער רוף און האָפענונג, אַז „די צייט וועט קומען מיט דעם פרייהייטס־פולען גלאַנץ״. אין דעם דאָזיגען ליד זעען זיך יענע אייגנשאַפטען, מיט וואָס זיין ליד איז געוואָרען אייגנאַרטיג־אָריגינעל. ווי נאָר ער האָט זיך באַפרייט פון דעם איינפלוס פון זיינע עלטערע מיטצייטלער. זיין אומגעהויערע ליבשאַפט און פאַרשטענדעניש פאַר דער נאַטור קומט דאָ בלויז צום אויסדרוק ווי אַ געהילף־מיטעל כדי אויסצודריקען זיין טרויער, כדי די „נאַטור זאָל (אים) העלפען קלאָגען, קלאָגען אויף אַ מענשען־פריינט...״, דאָך איז שוין מיט דעם אַליין אָנגעמערקט זיין נטיע צו דער נאַטור און זיין ברייט־שוואונגיגער פּאָעטישער ווענד:

צום אָנדענק פון דוד עדעלשטאַט.

וויסט זון, פאַרבאָרג זיך איצטער,
וויקל איין דיין שטראַלען־פּראַכט
אין אַ ברייטער, ברייטער כמאַרע
שוואַרץ און פינסטער, ווי די נאַכט...

זאָל פאַרציען זיך דער הימעל
מיט אַ וואָלקען רונד־אַרום,
איצטער כ׳וויל נאָר טרויער טרעפען —
טרעפען טרויער אומעטום.

אויף די ביימער זאָלען פייגעל
זיצען טרויעריג און שטום,
צו דער ערד זאָל ווינטער בייגען
זיך אין פעלד די שיינע בלום.

וואו איך וועל זיך קערן, ווענדען,
זאָל איך טרעפען טרויער היינט,
זאָל נאַטור מיר העלפען קלאָגען,
קלאָגען אויף אַ מענשען־פריינט...

———

האַרטען איין אין אַן ערטס שטיבל.
ליגט פאַרגליווערט אויפ׳ן בעט
איצט דער קערפּער פון אַ מענשען,
פון אַן אַרבעטער־פּאָעט.

נאָך די פילע, פילע ליידען
אין זיין קורצער לעבענס־צייט,
נאָך די זאָרגען, נאָך די צרות,
האָט דער טויט אים איצט באַפרייט.

קאַלט און שטום און איינגעפראָרען
שטייט דאָס האַרץ זיינס אין זיין ברוסט —
שטייט דאָס האַרץ, וואָס האָט געשלאָגען
און געגליט מיט פרייהייטס־לוסט...

— — — — — — — — — — —

שטייט דאָס האַרץ, — נאָר, אַך, וואָס רייד איך,
היינט צו שוואַך איז נאָך מיין פען
אָפּצומאָלען אַזאַ מוסטער,
ווי זיין האַרץ איז ריין געווען.

— — — — — — — — — — —

עדעלשטאַט! דו ביסט געשטאָרבען,
פילסט ניט מער דעם וועלטען־שמאַרץ,
דאָך דיין טויט האָט היינט פאַרוואונדיקט
שרעקלאַך, שרעקלאַך מיר מיין האַרץ...

ביסט געשטאָרבען, דאָך איך טרייסט זיך,
ווייל עס לעבט דיין גרויסער גייסט.
ווען איך וועל דיין ליד נאָר זינגען,
וועט עס זיין פאַר מיר אַ טרייסט...

און איך ווייס — די צייט וועט קומען
מיט דעם פרייהייטס־פולען גלאַנץ,
דאַן וועט יעדער איינער לייגען
אויף דיין גרוב אַ בלומען־קראַנץ.

באָװשאָװער׳ס ברייטער שוואונג, דער פאַרטיפטער איינבליק, די פּאָעטישע אויפרודערונג, וואָס באַזיצט דאָך דיסציפּלין — דאָס אַלץ האָט געזוכט צו באַפרייען זיך פון דער ווינטשעווסקי־ראָזענפעלד־עדעלשטאַט טראַ־דיציע. און די באַפרייאונג איז געקומען. ניט היינע׳ס לידער, וואָס ער האָט גוט געקענט, האָט אים געהאָלפען דאָס צו דערגרייכען. ער האָט זייער אַ סך געהאַלטען פון היינע׳ן, אָבער געזען אין היינע׳ס פּאָעזיע שוואַכ־קייטען, וואָס „זיינען ניט געזונט״. ער האָלט, אַז היינע איז געווען „אַ זייער גרויסער דיכטער, מיט פייערדיגען גייסט און אַ געוואַלדיג־לעבהאַפטער פאַנטאַזיע,,, אַן אמת׳ער פרייהייטס־קעמפער״. „אָבער אין זיינע שריפ־טען״, דריקט זיך אויס באָװשאָװער, „וועלכע זיינען אַזוי אויסגעצייכענט אין פילע שטעלען, אין זיינע לירישע געדיכטען, וועלכע האָבען אין זיך אַזויפיל העל־שטראַלענ־דע און רויט־גליענדע שיינקייטען פון ליבע און ווין, געפינען זיך שטעלען פון קרענקליכער דערביטערונג און מעלאַנכאָליע, און אָפט עפּעס אַ מין מאָדנע לויזקייט און פאַנאַנדערגעשאָטענקייט, וועלכע איז ניט געזונט... וואָס פעסטער, וואָס גרינגטליכער די קינסטלער און דיכ־טער זיינען, אַלץ בעסער, אַלץ געזינטער פאַר אַלעמען...״ („היינריך היינע״). באָװשאָװער, וואָס האָט געשטרעבט צו דיסציפּלין, צו פּאָעטישער פולקייט, צו קלאַסישער גרויס־פּאָעזיע, האָט ניט געקענט פאַרטראָגען היינע׳ס ראָמאַנטישקייט. באָװשאָװער האָט געשטרעבט צו אַן אַנ־דער ראָמאַנטישקייט, צו אַ וויזיאָנערישקייט פול מיט ענערגיע און אומגעהויער־גרויסען פאַרנעם. ער האָט געחלום׳ט פון ווערען אַ מילטאָן, אַ דאַנטע, אַ געטע.

אַזוי אַז היינע האָט אים ניט געקענט העלפען צו באַפרייען זיך פון דעם איינפלוס פון סאָציאַלען ליד, וואָס ער האָט נאָכגעפאָלגט אין זיינע ערשטע שאַפונגס־יאָרען. זיין סאָ־ציאַלע ליד האָט אָנגעהויבען אָננעמען פאָרמען פון אוניווערסאַלען באַדייט אַ דאַנק דעם איינפלוס פון דער אַמעריקאַנער פּאָעזיע. ספּעציעל האָבען אויף אים גע־ווירקט יענע אָקטען פון באַפרייאונג און אומאָפּהענגיג־קייט, וואָס האָבען אין באָװשאָװער׳ס צייטען שטאַרק באַ־איינפלוסט די אַמעריקאַנער ליטעראַטור. עמערסאָן און וויטמאַן, מענשען מיט פאַרשידענע פּאָעטישע טעמפּעראַמענטען און סטילען, האָבען געזוכט אין זיך איין געמיינשאַפטליכען יסוד: רעוואָלוציאָנערער אינדיווי־דואַליזם און אַן אוניווערסאַלען באַדייט אויפן הינטער־גרונט פון אַ פרייער מענשהייט. עמערסאָנ׳ס שטים האָט געקלונגען מער אינטעלעקטועל, וויטמאַנ׳ס — מער ליריש און דעקלאַמאַטאָריש. צו די צוויי פּאָעטען־נביאים איז צוגעקומען נאָך אַ שטים, אין באָװשאָװער׳ס צייטען — אַן איבערראַשענדיגע. דאָס איז געווען די ערשטע קאָנקרעטע אַרבייטער־טעמע „דער מענש מיטן גראָב־אייזען״ פון עדווין מאַרקאַם, וואָס האָט דעמאָלט אָנגע־מאַכט אַ רושם. ניט נאָר טעמאַטיש האָט מאַרקאַם גע־מאַכט אַ שטאַרקען איינדרוק אויף באָװשאָװער׳ן, נאָר אויך דערמיט, וואָס באָװשאָװער האָט דערהערט אין מאַרקאַמ׳ס ליד אַן עכאָ, אַ קאָנקרעטען אָפּקלאַנג פון וויטמאַנ׳ס נביאות. די נביאות האָט זיך אויסגעדריקט אין מאַרקאַמ׳ס הומאַניטאַרישקייט.

אָט אַ די איינפלוסען האָבען אַזוי אויסגעברייטערט באָװשאָװער׳ס ליד, אַז די אוניווערסאַלע בענקשאַפט האָט אָנגענומען אין זיין ליד די פאַרקערפּערונג פון גרויס־זשעסטיגע בילדער, וואָס אָטעמען מיט אַ טיפען איינבליק און קאָסמישער פאַרטראַכטונג. זיין ליד „דעם דיכטער׳ס ווירקען און געבורט״ איז איינע פון די גרעסטע לידער אין דער אידישער פּאָעזיע:

דורך מיר גייט אויף די ליכט פון פריען מאָרגען,
די ערשטע שטימען פון נאַטור ריידען דורך מיר,
מיט מאַכט אַנטדעק איך, וואָס זי האַלט פאַרבאָרגען,
מיט שטורעם און מיט אורגוואַלד צי איך דורך איר.

איך עפען אויף דער שעפּפונגס ברייטע טירען,
און פיר דעם מענשען אין איר האַרץ אַריין;
דורך אירע סודות שטרעב איך אים צו פירען,
ער זאָל איר מייסטער און באַפעלער זיין.

איך שאַף און לעב אין אירע טיפסטע טיפען,
איך דענק און פיל אין איר; איך האָף און טרוים;
איר אייביק לעבן ווערט פון מיר באַגריפען,
זי איז מיין שוץ, מיין ענדציל און מיין היים.

איך וועק דעם שטורעם אין די טיפע ימים,
איך שוועב מיט וואָלקען אום, מיט שטורעם־רויש;
איך ברענג דעם פרילינג׳ס אייביקע בשמים
דורך שטילע ווינטעלאַך זינג איך מיר אויס.

ביז אין דעם פיינסטען שטויב פיל איך די בלומען,
דעם רעגען פיל איך איידער ער הייבט אָן גיין,
איך פיל די שטורעם־ווינטען איידער נאָך זיי קומען,
אַלץ באַגרייף איך, וואָס איז ליב און שיין.

עס האָט מיך די נאַטור מיט לוסט געבאָרען,
איר ברוסט האָט מיך געזויגען און גענערט;
און טריי און הייליק דורך דעם לויף פון יאָרען,
האָב איך איר שטימע אין מיין ברוסט געהערט.

די שטימען פון דער נאַכט האָבען מיר ליב געקלונגען,
די אייביקע שטערען האָבען אויף מיר געבליקט,
דער ווינט האָט מיר אַ וויגען־ליד געזונגען,
דער ברייטער ים האָט מיך אין שלאָף פאַרוויגט.

וויטמאַנ׳ס קאָסמישע באַפרייאונגס־אַקטען, אומגע־צאַמטקייט פון זיין פּראָזע־אַרטיגער פּאָעטישער פאָרם; עמערסאָנ׳ס פילאָסאָפישער ליריזם און קלאָרער אידעאַליזם; און מאַרקאַמ׳ס רעטאָרישקייט — דאָס אַלץ האָט באַווירקט באָװשאָװער׳ן אויף אַן אייגנאַרטיגען אופן. זיין פאָרם איז געוואָרען אַ באַפרייטע, אַ ברייט־שוואונגיגע, אָבער אַן אויסגעהאַלטענע, אַן אויסגעהאַקטע, אַ קלאַסישע. מיטן פייער פון סאָציאַלען שוואונג, וואָס האָט געלעבט אין באָװשאָװער׳ן, האָט אָט די קלאַסישע פאָרם געקראָגען אין זיינע לידער דעם אויסזען פון אַן אוניווערסאַלען, פון אַ קאָסמישען סאָציאַלען מאָטיוו. דער סאָציאַלער, דער רעוואָלוציאָנערער עלעמענט איז פון באָװשאָװער׳ן אַזוי נאָך אויסגעברייטערט געוואָרען אין אַן אויסדרוק פון גרויסען באַדייט. אין דער אידי־שער פּאָעזיע איז דאָס געווען דער ערשטער אַקאָרד פון אַ גרויס־זשעסטיגען, אַ גרויס־צוגיגען מאָטיוו. זיין ליד „רעוואָלוציאָן״ איז איינער פון די שענסטע מוסטערן פון באַגייסטערטער רעוואָלוציאָנערער פּאָעזיע:

איך קום ווי אַ שטאָלצער קאָמעט, ווי די זון, ווען עס הייבט אָן צו טאָגען;
איך קום ווי אַ בייזער געוויטער פון בליץ און פון דונער געטראָגען;
איך קום ווי אַ גלוסיגע לאַוואַ פון וואָלקען־באַדעקטע וואולקאַנען;
איך קום ווי דער שטורעם פון צפון, וואָס וועקט און דערשרעקט טיראַנען.

איך קום, ווייל עס האָבען טיראַנען פאַרוואַנדעלט די פעלקער אין סקלאַוען;
איך קום, ווייל מען פיטערט דעם פרידען מיט פולווער און בליי און קאַנאָנען;
איך קום, ווייל די וועלט איז צעטיילט און דער בונד פון דער מענשהייט צעריסען;
איך קום, ווייל מע וויל פאַר דעם צייטגייסט דעם ענדלאָזען וועלט־רוים פאַרשליסען.

איך קום, ווייל איך בין אין דער מדבר פון הערשאַפט געבאָרען געוואָרען;
איך קום, ווייל די מענשלאַכע ברוסט קען די זריעה פון לעבן ניט טויטען;
איך קום, ווייל מען קען ניט די פרייהייט אויף אייביג פאַרשמידען אין קייטען.

(שלוס אויף נעקסטער זייט)

די שטעלונג פון די קהלות אין פוילען צו האנדווערקער און ארבייטער

פון דר. ב. וויינריב.

פון דער אלטער היים, פון די שטעטלאך אין פוילען און רוסלאנד, אין רומעניע און גאליציע וויסען מיר, אז צווישען די בעל־הבית'ישע אידען און גבירים איז דער בעל מלאכה און ארביטער ניט פארעכענט געווען פאר א מיוחס. מען האט זיך צו די באצויגען אמאל ערגער, אמאל בעסער, אבער אין אלגעמיין האט מען אויף זיי געקוקט פון אויבען אראפ, באטראכט אלס א נחות־דרגא, א מינדערווערטיגען. פון דער אנדערער זייט זעט אבער אויס, אז אין די גאר אלטע צייטען האט דער אידישער בעל מלאכה פארנומען א גאנץ אנגעזען ארט ביי אידען. אויך ביי ניט אידען איז געווען דער בעל מלאכה א בעל דעה אין די מאגיסטראטען און שטאט־פארוואלטונגען אין מיטעלאלטער און אויך אין דער נייער צייט.

עס ווערט זיך דעריבער לוינען צו זען וואס פאר אן ארט עס האבען פארנומען אין דער אידישער געזעלשאפט דער בעל מלאכה און דער ארבייטער אין די לעצטע פאר הונדערט יאר, אידער ס'איז אנטשטאנען די מאדערנע ארבייטער באוועגונג און וואס פאר א ראלע זיי האבען געשפילט אינם געזעלשאפטליכען לעבען.

א.

די אידישע קהילה איז אין דער אמאליגער צייט געווען ניט בלויז א רעליגיעזע אינסטיטוציע. נאר זי האט געהאט א חוץ גייסטיג־רעליגיעזע, אויך ווירטשאפטליכע און ארגאניזאציאנעלע פונקציעס. לויט די געזעצען און טראדיציע פון דער צענטראליזאציע, וואס האבען געהערשט אין מיטעלאלטער און אין די ערשטע יארהונדערטען פון דער נייער צייט, איז די באפעלקערונג אין יעדען לאנד איינגעטיילט געווארן אין פארשידענע גרופעס (קארפאראציעס אדער שטאנדען) און יעדע גרופע האט גענאסען א געוויסע אויטאנאמיע. יעדע פון די דאזיגע גרופעס האט געטראגען א רעליגיעזען קריסטליכען כאראקטער און אזוי האבען ממילא די אידען ניט געקענט אריינגיין אין קיין שום פון די דאזיגע קערפערשאפטען; זיי האבען אזוי געבילדעט א קערפערשאפט פאר זיך אינטער דער לייטונג פון דער קהילה־פארוואלטונג. צו די אויפגאבען פון דער קהילה האבען געהערט א חוץ די רעליגיעזע ענינים, אויך דאס ארויפלייגען און איינמאנען פון שטייערן — זי פלעגט באצאלען אן אלגעמיינע סומע פאר אלע אירע מיטגלידער, זי האט געהאט די אויפזיכט איבער די קהל'שע ענינים און זי פלעגט ארויסטרעטען אין נאמען פון אלע אידען. די ניט־אידישע געזעלשאפט און די מלוכה'שע און שטאטישע פארוואלטונגען האבען בכלל ניט אנערקענט די אידען אלס פריוואט־פערזאנען און האבען זיי נאר געזען אלס טייל פון דער ארגאניזירטער קערפערשאפט, פון דער קהילה. און וויל די דאזיגע קערפערשאפט האט, ווי געזאגט, אויך איינגעמאנט די שטייערן און איבערגענומען אנדערע פארוואלטונגס־אויפגאבען, האבען די רעגירונגען איר אויך געגעבען א געוויסע מאס פון מאכט, מיט וועלכער זי האט זיך געקענט באנוצען לגבי די אידען — אירע מיטגלידער.

אויך פון אינעווייניג, מצד די אידען אליין, האט מען דער קהילה געגעבען א גרויסע מאס פון מאכט; ווייטדיג געצוואונגען זיך צו שיצען געגען רדיפות און פארפאלגונגען האט מען דער קערפערשאפט, וואס האט געהאט צו טאן מיטן „דרויסען" געמוזט אויך געבען געוויסע רעכט צו ריידען און האנדלען אין נאמען פון די אידען. מען האט געמוזט, אזוי צו זאגען, זיך שטעלן הינטער דער קהילה. און אזוי איז די קהילה געווארן „א שטאט אין מיניאטור", ווי עס רופט זי דער היסטאריקער שמעון דובנאוו. זי איז געווארן א מין „ערזאץ" פאר א מלוכה, וואס די אידען האבען ניט געהאט און געבילדעט די יעניקע סאציאלע קערפערשאפט, וואו די פארשידענע גרופירונגען און שיכטען האבען זיך צוזאמענגעטראפען און וואו עס האט געפונען זיין אויסדרוק אזוי דאס שותפותדיגע צווישען די פארשידענע שטאנדען ביי די אידען ווי דער אינטערעסען־געגענזאץ. און פונקט ווי אין דער מלוכה, אדער אין די שטאט־פארוואלטונגען, האבען געוויסע גרופעס, אדער שטאנדען באהערשט די מלוכה־ און פארוואלטונגס־אפאראט, אזוי איז עס אויך געווען ביי די אידען אין די קהילות. איין גרופע, אדער איניגע גרופעס, שטייען ביים רודער און די רעשט גרופעס מוזען פאלגען און ווערען רעגירט.

דער סאציאלער באשטאנד פון דער הערשער־גרופע איז ניט שטענדיג דער זעלבער; אמאל זיינען עס פעכטער, אמאל גרויסע סוחרים, אמאל פראצענטניקעס — אלץ אפהענגיק פון צייט און ארט און פון דער ווירטשאפטליכער און סאציאלער לאגע. אבער אומעטום, אדער כמעט אומעטום, זיינען בעלי־מלאכות, ארבייטער און בכלל דער געמיינער עולם געווען די באהערשטע, די יעניגע וואס האבען ניט געבאטען, נאר געמוזט פאלגען. אפילו דארט, וואו א בעל־מלאכה האט אמאל באקומען אן אמט אין דער קהילה־פארוואלטונג אדער אין א קאמיסיע, האט מען זיך ניט שטארק גערעכענט מיט זיין מיינונג. שפעטער האט מען זיי אפילו קיין עמטער אויך ניט מער געגעבען. אזוי האט דער הויפט־ראט פון די ליטווישע קהילות (ועד המדינה ליטא) באשלאסען אינם יאר 1761, אז אין די גרויסע קהילות, אין וועלכע עס וואוינען מער ווי 300 משפחות, זאל קיין בעל־מלאכה, וואס האט ביז איצט ניט געהאט קיין אקטיוו־וואלרעכט, אזא רעכט ניט מער באקומען און ניט טארען אנטיילנעמען אין די קהילה־פארוואלונגען „און אודאי ניט אויסגעוויילט ווערען צו אן אמט".

ב.

אנהויבענדיג פונם 18טען יארהונדערט, ווען די אידישע בעלי־מלאכות־ארגאניזאציעס, די אידישע „צעכען" האבען זיך אנטוויקעלט, איז געגען דער אידישער קהילה־ארגאניזאציע געשטאנען ניט די בעלי־מלאכות אלס יחידים, נאר אן ארגאניזאציע, דער „צעך", (א מין יוניאן פון האנטווערקער), וואס האט ניט איינמאל — פונקט ווי די ניט־אידישע צעכען געגען די שטאט־פארוואלטונגען — געפירט א קאמף געגען דער קהילה. אבער דער אידישער צעך אליין, איז ניט געשאפען געווארן אלס געגענזאץ צו דער קהילה, נאר אלע געגענזאץ צו די ניט־אידישע צעכען, וואס האבען מאנאפאליזירט די מלאכה און ניט געוואלט צולאזען, אז ניט זייערע מיטגלידער זאלען קענען זיך באשעפטיגען מיט וועלכען ס'איז פאך. אינם קאמף אויף רעכט אויף ארבייט און פרנסה, וואס די אידישע בעלי־מלאכות האבען געמוזט פירען געגען די ניט־אידישע בעלי־מלאכות און זייער ארגאניזאציע דעם צעך, האט זיך דער אידישער צעך געמוזט שטיצען אויף דער אידישער פארשטייערשאפט, אויף דער קהילה; ממילא איז ער שוין געווען צוליב דעם אפהענגיק פון איר. ווי עס זעט אויס, האט די קהילה געהאלפען גרינדען די צעכען און האט געבילדעט פאר זיי א מין אויבערקערפערשאפט, וואס האט געהאט ביי די אידען און זייערע צעכען די זעלבע אדער ענליכע פונקציעס, ווי די ניט־אידישע שטאט־פארוואלטונגען לגבי די ניט־אידישע צעכען. קודם כל האט געמוזט די קהילה געבען די דערלויבעניש אויף צו גרינדען א צעך און א חוץ דעם האט זי אויך געהאט א געוויסע אויבערהויפזיכט איבער דער טעטיגקייט פונם צעך. גרעסטענטיילס האבען אויך די אויסגעוויילטע באאמטע געמוזט באשטעטיגט ווערען פון דער קהילה; אזוי האבען אויך וויכטיגע החלטות געמוזט האבען אזא מין באשטעטיגונג. דעריבער איז עס אפט געקומען צו רייבונגען און סכסוכים צווישען די צעכען און די קהילות.

ווי עס זעט אויס, זיינען די באציהונגען צווישען צעך און קהילה ניט געווען אומעטום גליך; און זיי בייטען זיך אויך פון תקופה צו תקופה. אין איניגע ערטער האבען אלע באשלוסען פון דער „חברה" (צעך) געמוזט באשטעטיגט ווערען פון דער קהילה, אין אנדערע ערטער ווידער האבען זיי געהאט א מער ווייניג באשטימטע אויטאנאמיע. אזוי ווייסען מיר, אז אין קראקא האט מען אינם יאר 1594 איינגעשריבען א תקנה, אז די קצבים טארען זיך איבערהויפט ניט אויסוויילען קיין באאמטע און קיין פירער, נאר זאלען זיין אונטערגעשטעלט דעם פרנס החודש פון דער קהילה און אין קנאפע הונדערט יאר ארום האבען שוין די בעלי־מלאכות אין קראקא א ברייטערע אויטאנאמיע. אין יאר 1683 ווערט אריינגעשריבען אין קהילה־פנקס, אז: די הייליקע חברה בענדער מאכער האט „גוטע און ריכטיגע תקנות" לויט וועלכע „זיי האבען באקומען יעדע מין פון קראפט און מאכט מצד די הארען די פירער פון דער קהילה". און כדי צו געבען די דאזיגע תקנות נאך מער קראפט, איז געשלאסען געווארן א נייער אפמאך צווישען דער קהילה און די בעלי־מלאכות: „ערשטענס זאל האבען די חברה (צעך) די זעלבע קראפט און מאכט ווי די אנדערע חברות אין אונזער געמיינדע; די זאלען זיך משפט'ן פאר זייערע אייגענע דיינים... אויך זאלען זיי האבען דאס רעכט צו מאכען פירער און צו וויילען באאמטע... לויט זייער איינזען און עס האט קיין מענש ניט דאס רעכט זיך אריינצומישען אין זייערע ענינים... אין אלגעמיין זאלען זיי האבען דאס רעכט צו באשטראפען זייערע מיטגלידער און צו באשטימען זייערע התחייבות'ן און ווער עס וועט ווידערשפעניגען און וועט ניט וועלען פאלגען, זאלען זיי האבען דעם כוח אים צו נויטען פונקט ווי די געריכטען פון דער קהילה. אויך טאר קיינער פון דער חברה זיך ניט אפשיידען פון זיי און ארויסגיין פונם צעך... און ווען עס וועט זיך געפינען ווער ס'איז, וואס וועט זיך אפשיידען און וועט קומען צו דער קהילה (זיך באקלאגען אויפן צעך), אדער וועלען בלייבען מחוץ פונם צעך, וועט מען אים ניט הערען, אפילו ווען ער זאל וועלען געבען א סך געלט". אזוי האבען די בעלי־מלאכות געהאט אין סוף פונם 17טען יארהונדערט א ברייטע אויטאנאמיע אין קראקא און זייער חברה איז געווען כמעט אומאפהענגיק פון דער קהילה. דאס זעלבע איז אויך געווען אין אנדערע ערטער.

אבער אזא מצב פון אויטאנאמיע האט ניט שטענדיג אנגעהאלטען זייער לאנג. די קהילה־פירער וואס זיינען געווען, ווי געזאגט, גרעסטענטיילס רייכע פעכטער, סוחרים, פראצענטניקעס אדער סתם מענשען וואס זיינען געווען נאענט צום פריץ, האבען זיך ניט שטארק גערעכענט מיט די רעכט פון די בעלי־מלאכות און זייערע חברות און זיי האבען, ווען עס האט זיך זיי געלוינט, אדער בשעת די בעלי־מלאכות האבען אנגעהויבען אויסוואקסען אלס כוח, געפרואווט מבטל מאכען זייער רעכט, אפשאפען די אויטאנאמיע א. אז. וו. די בעלי־מלאכות האבען ניט שטענדיג נאכגעגעבען מיט גוטען ווילען, ניט מוחל געווען אויף זייער רעכט און אויף די אינטערעסען פון זייערע חברים און אזוי איז עס אפט געקומען צו סכסוכים און שטרייטען, וואס האבען אמאל אנגענומען שארפע פארמען.

פון מינסק האבען מיר א פאר ידיעות פונם 18טען יארהונדערט, וואס ווייזען אויפן כאראקטער פון אזעלכע שטרייטיגקייטען.

אין די צייטען אידער ס'איז איינגעפירט געווארן

די פריהייט פון האנטווערק און מלאכה, אידער יעדער מענש האט געהאט דאס רעכט זיך צו באשעפטיגען מיט וועלכער עס איז ארבייט וואס ער וויל, איז געווען די צאל פון קונדען פון יעדען בעל־מלאכה באגרעניצט; יעדער האט געהאט א געוויסע צאל קונדען וואס קיינער האט ניט געטארט פון אים זיי אוועקנעמען. די קאנטראל איבער די קונדען האט איבערגענומען דער צעך און ער האט אפגעהיט, אז די דאזיגע תקנות זאלען געהאלטען ווערען און אז עס זאל ניט זיין קיין קאנקורענץ צווישען די חברים. אז איינער זאל ניט אוועקנעמען ביים אנדערען די „חזקה" אויף זיינע קונדען. מיט דער צייט איז דאס דאזיגע אפהיטען די חזקה געווארן א מקור פון הכנסה פארן צעך; ער האט זיך געלאזט באצאלען פאר יעדער חזקה פון א קונד און אזוי איז עס געקומען, אז דער צעך פלעגט פשוט פארקויפען 'חזקות' אויף קונדען צו די בעלי־מלאכות. אזוי ווי דאס איז געווארן מיט דער צייט א גאנץ גוטער הכנסה־קוואל, האט אמאל די קהילה געפרואווט צונעמען פאר זיך דאס דאזיגע רעכט. אזוי האט די קהילה אין מינסק פארקויפט קונדען־חזקות, כאטש דער צעך האט גע'טענה'ט, אז דאס דאזיגע רעכט געהערט ניט צו דער קהילה. אזוי ווי דאס טענה'ן האט ניט געהאלפען, איז געגאנגען דער צעך און האט זיך באקלאגט ביי דער רעגירונג אויף דער קהילה. האט אבער די קהילה באשלאסען זיך אפצורעכענען מיט די האנטווערקער: איינעם פון די פירער אריינגעשטעלט אין „קונע" (די קונע איז געווען אין א פלאץ לעבען דער שול, וואס איז געווען דערפאר באשטימט און האט געהאט קייטען צו אנבינדען דעם באשטראפטען. יעדער, וואס איז פארבייגעגאנגען, האט געזען דעם, וואס איז געשטעלט געווארן אין קונע און אמאל פלעגט מען אים אויך שפייען אין פנים אריין). א צייט שפעטער (1777) האבען מיר אין דער זעלבער קהילה א מין אויפשטאנד פון האנטווערקער, צוזאמען מיט אנדערע פון די ארימערע שיכטען. ווי די קהל־לייט דערציילען, זיינען די האנטווערקער באפאלען דאס קהל־שטיבעל. געשלאגען די פרנסים און זיי ארויסגעטריבען און זיך דערקלערט אלס פירער פון דער קהילה, אוועקגענומען די ביכער און קוויטונגען א. אז. וו. די בעלי־מלאכות ווידער באשולדיגען אין זייערע פראשעניעס צו דער רעגירונג, אז די קהל־פירער שניידען די הויט מיט גרויסע שטייערן, באפאלען די מענשען, שלאגען זיי, שמידען זיי אין קייטען א. אז. וו.

אין דובנע (וואלין) האט די קהילה אפגעשאפט בכלל אין יאר 1765 די אידישע צעכען, וואס זיינען געגרינדעט געווארן „לויט פראוועס, וואס דער פריץ האט געגעבען, און ווער קען זיך אנטקעגענשטעלען דעם פירשט"; איצט אבער נאכדעם ווי דער פריץ האט צוריקגענומען זיין באפעל, איז די קהילה ארויס געגען די צעכען און האט באפוילען זיי צו פארמאכען און געסטראשעט מיט חרם אלע די, וואס וועלען זיי שטיצען אדער גאר גרינדען נייע חברות.

אויך אין אנדערע ערטער קען מען זען, אז אין דער דאזיגער תקופה באמיען זיך די קהילות בטל צו מאכען די צעכען, אדער זיי אונטערצוווארפען די קהילות און בטל צו מאכען זייער אויטאנאמיע.

דאס דאזיגע באשטרעבען פון די קהל־לייט ווערט דערלייכטערט דורכצופירען דורך דעם, וואס אין די צעכען אליין זיינען געווען אינערליכע סכסוכים, דא איבער גבאים, דארט וועגען דעם שולעכעל, אין וועלכען זיי האבען געדאווענט, אדער איבער אנדערע ענינים. ניט קענענדיג זיך אויסגלייכען, האבען זיי זיך געווענדעט צו דער קהילה און דא האבען זיך די קהילה־לייט באנוצט מיט זייער מאכט און האבען באגרעניצט דאס רעכט פונם צעך.

אזוי הערען מיר אינם יאר 1752 אין א קליין שטעטטעלע אין גראדנער גובערניע (זאבלודאווע) פון „שטרייטיגקייטען און קריגערייען, וואס עקזיסטירען צווישען די פירער פון דער שניידער־חברה און צווישען די גבאים פון די קירזשנער, וואס זיינען פריער געווען אין צעך, און איצט האט זיך געשטארקט די מחלוקת זיינען זיי געקומען צו אונז צום קהל און האבען געבעטען מען זאל זיי צעטיילען און מאכען פאר צוויי חברות". אזעלכע קריגערייען האבען אפגעשוואכט דעם אינעווייניגסטען כוח פון די חברות און ווען קהל האט אויסגעגליכען, האט ער גלייך איינגעפירט אויך פארשידענע באגרעניצונגען אין דער אויטאנאמיע פונם צעך.

מיר האבען אזא מין כאראקטעריסטישען פאקט אין וולאדאווע (א קליין שטעטעל אין לובלינער גובערניע) אינם יאר 1765.

אין פנקס פון דעם שטעטעל איז אנגעשריבען אזא מין מעשה: „פאר אונז די הארען און פירער פון דער קהילה צוזאמען מיטן גאון דעם רב. איז געקומען די חברה האנטווערקער פון אונזער שטאט און האבען גע'טענה'ט וועגען די קריגערייען און מחלוקת'ן וואס זיינען ארויסגעבראכען צווישען די גאלדשמידען, קירזשנער און אנדערע בעל־מלאכות און צווישען די שניידער און עס זיינען געווען לאנגע טענות איינער געגען דעם אנדערען און דאס איז דער פסק־דין, וואס איז פון אונז ארויסגעגעבען געווארן, וואס זאל דינען פאר אייביג. ערשטענס זיי זאלען הייסען פאר שטענדיג „חברה פון האנטווערקער" און ניט „שניידער", ווייל מיר האבען געפונען אין פנקס, אז פון שטענדיג אן איז געווען זייער נאמען האנטווערקער־צעך און אזוי האבען געטאן שלעכט די שניידער, וואס האבען אפגעמעקט דעם נאמען האנטווערקער פון די בלעכען פון די ספרי־תורות, וואס געהערען צום גאנצען צעך. און האבען ארויפגעשריבען „שניידער" און פאר דעם קומט אודאי די שניידער א גרויסע שטראף. אבער מיר זיינען געווען ברייטהארציג און האבען מוותר געווען זיי צו באשטראפען... אבער די שניידער מוזען גלייך פארריכטען דעם דאזיגען פעלער אויף די בלעכען, אויסמעקען פון דארט דעם נאמען „שניידער" און אנשרייבען „האנטווערקער"; אויך אויסמעקען דעם נאמען „שניידער" פון די ווענט פונם שולעכעל און אנשרייבען „האנטווערקער". און וועגן אויפרופען צו דער תורה אום שבת אינם דאזיגען שולעכעל. זאלען, אנהויבענדיג פון שבת נחמו, געהערען צוויי שבתים צו די גאלדשמידען און אנדערע האנטווערקער און צוויי שבתים צו די קירזשנער. און די דאזיגע שבתים זאל זיך ניט אריינמישען קיין שום שניידער און דערנאך ווידער זאלען געהערען צוויי שבתים צו די שניידער אליין, און אזוי זאלען עס זיין שטענדיג צו צוויי שבתים צו יעדער גרופע. נאך האבען מיר באשלאסען, אז די דאזיגע חברה טאר זיך ניט באשטימען קיין הויפט־גבאי. נאר דאס זאל געהערען צו די הארען און די פירער פון דער קהילה, זיי זאלען יעדער יאר באשטימען און אריינזעצען דעם הויפט־גבאי. און איצט האבען מיר באשטימט אז דער נגיד דער האר... זאל זיין זייער הויפט־גבאי און ער זאל זיין זייער הויפט־גבאי כל־זמן ער וועט לעבען, און נאכדעם זאל ניט באשטימט ווערען קיין הויפט־גבאי, נאר דורך די הארען די פירער פון דער קהילה. וואס וועלען אריינזעצען א הויפט־גבאי יעדען יאר. און נאך האבען מיר באשלאסען, אז פון היינט אן און ווייטער זאל ביים לייענען די תורה געגעבען ווערען שלישי צום הויפט־גבאי, אויב ער איז פאראן אין שול; איז ער אבער ניטא אין שול, אזוי קומט שלישי דעם פרנס פון דער קהילה און יום טוב געהערט המישי אינם האנטווערקער שולעכעל צום געמיינדע־פרנס. אויך זאל דער פונקט מיט די תקנות, וואס די האנטווערקער האבען זיך אליין געמאכט. ניט האבען קיין ווערט און זיי מוזען קומען פאר די פרנסים פון דער קהילה און זיי זאלען מאכען פאר זיי תקנות און באשטימען זייער פיראבעט..." ווייטער ווערט נאך איינגעשרענקט דאס רעכט פון די האנטווערקער אויפן שולעכעל און באשטימט אן אפצאל, וואס זיי מוזען דערפאר באצאלען צו דער קהילה.

מיר האבען דא געבראכט די לאנגע ציטאטע, וואס איז ניט נאר כאראקטעריסטיש מיט זיין שפראך און אויסדרוקען, נאר אויך פאר די באציהונגען וואס האבען געהערשט צווישען די האנטווערקער אליין און צווישען זיי און די קהילות. צווישען די האנטווערקער זיינען די שניידער געווען דארט דער רוב. האבען זיי „פארכאפט די מאכט" און דערקלערט דעם גאנצען צעך אלס א שניידער־צעך, און באצייכענט דאס „פארמעגען" פון דער חברה — דאס שולעכעל און די זילבערנע „טסים" (בלעכען) וואס מען הענגט אויף אויף די ספרי תורות, מיט זייער נאמען. די אנדערע האנטווערקער האבען דאס ניט געוואלט ליידען, האט זיך אנגעהויבען א קריגעריי, וואס האט אודאי געדויערט גאנץ לאנג. צום סוף איז דער ענין געבראכט געווארן צו דער קהילה און די קהילה האט געמאכט „א פשרה"; גע'פסקנ'ט, אז רעכט האבען די אנדערע, ניט די שניידער, אבער דערווייל אפגעשאפט די אויטאנאמיע פונם צעך, אריינגעזעצט א לעבענסלענגליכען „קאמיסאר". אפגעשאפט די סטאטוטען פון דער חברה און אוועקגענומען די בעסטע עליות פאר זיך, א זאך וואס האט יענע צייטען געהאט א ניט קליינעם מאראלישען באטייט. אויך די זעלבסטשטענדיגקייט פונם האנטווערקערישען שולעכעל איז אפגעשאפט געווארן.

אינעווייניגסטע סכסוכים האבען אזוי ארום געבראכט צום אפשוואכען דעם כוח פון די האנטווערקער־חברות און האבען געגעבען די מעגליכקייט דער קהילה זיי צו באהערשען. אין אנדערע ערטער האבען מיר שוין געזען האט דאס תקיפות פון קהל געפירט צום זעלבען רעזולטאט. און אזוי פרואווען די קהילות זיך אזוי ווייט אריינצומישען אין די אינעווייניגסטע ענינים, אז זיי נעמען זיך דאס רעכט צו פארבאטען גרויסע בעלי־מלאכות צו ארבייטען ביי זייער פאך. אין פוזען האט מען באשטימט אינם יאר 1646, בשעת עס איז איינגעפירט געווארן א ספעציעלער שטייער פון נייע בגדים „מען איז גוזר אויף די שניידער, אז זיי זאלען ניט ארויסגעבען קיין בגד פון אונטער זייער האנט ביז וואנען מען וועט ברענגען א באשטעטיגונג פון דער קהילה, אז מען האט באצאלט דעם בגדים־שטייער לויטן ווערט פונם מלבוש. א ניט וועט מען באשטראפען דעם שניידער און פארבאטען אויף אייביג צו ארבייטען ביי זיין מלאכה".

פון אנדערע ידיעות זעען מיר, אז מען האט טאקע פראקטיצירט צו פארבאטען האנטווערקער צו ארבייטען ביי זייער האנטווערק. אין דובנער פנקס איז פאראן איינגעשריבען אונטער דעם יאר 1765, אז מען האט פארבאטען דעם בעקער וואלף... ווייטער זיך צו באשעפטיגען מיט זיין מלאכה און ער טאר ניט ביז אייביג מער באקען. נאך א בולט'ערען פאל געפינען מיר אין דעם שוין דערמאנטען שטעטעל וולאדאווי אינם יאר 1783. איינער א שניידער מיטן נאמען ישראל איז ניט געווען צופרידען מיט דער קהילה און האט זיך באקלאגט אויף דער קהילה ביים פריץ, וואס איז געווען דער בעל הבית פונם שטעטעל. האט מען זיך אוועקגעזעצט אים משפט'ן דערפאר; געזעסען זיינען ביי דעם משפט די גאנצע קהילה־פירונג צוזאמען מיט 2 בעלי־מלאכות, וואס מען האט צוגעזעצט. דער פסק איז געווען, אויסצושטרייכען דעם שניידער ישראל פונם צעך אויף 6 יאר (דאס האט אויך באטייט, אז אין משך פון דער צייט האט ער ניט קיין רעכט זיך צו פארנעמען מיט שניידעריי). דערנאך זאל ער זיך מעגען ווידער איינשרייבען אלס מיטגליד. אלס א נייער מיטגליד (דאס האט געהייסען אויף דער דעמאלדיגער שפראך „מלאטץ" פון סלאוויש „מלאדזשי" — יונגער) וואס האט אין משך פון יארען ניט געהאט קיין רעכט צו האלטען קיין לערען־אינגלאך און קיין געהילפען און איז אויך געווען באגרעניצט אינם רעכט זיך צו באשעפטיגען אלס זעלבסטשטענדיגער האנטווערקער. די צוויי בעלי־מלאכות, וואס זיינען געזעסען ביים משפט, האבען פארגעשלאגען, אז מען זאל אים אויסשליסען נאר פאר 3 יאר.

די קהילות האבען אבער ניט נאר זיך באמיט צו באהערשען די ארגאניזירטע האנטווערקשאפט און ווען מאכען זי אונטערטעניג צו אירע באפעלען. נאר האט אויך אמאל איינגעפירט א געוויסע דיסקרימינאציע געגען די האנטווערקער, אפילו אין אויסערליכע זאכען. מיר האבען אזא כאראקטעריסטישען פאקט פונם אנהויב פונם 19טען יארהונדערט אין קידאן (א קליין שטעטעל אין ליטע). דארט האט געהאט די קהילה פארבאטען די האנטווערקער אנצוטאן שטריימלאך און סאמעטענע יארמעלקעס, א לבוש וואס האבען נאר געדארפט טראגען די שיינע אידען, די בעלי בתים. האבען אבער די האנטווערקער ניט געוואלט „לאזען זיך שפייען אין די קאשע אריין". ס'איז דאך געווען די צייטען נאך דער פראנצויזישער רעוואלוציע, וואו דער לאזונג פון פרייהייט און גלייכהייט האט אזוי צו זאגען געשוועבט אין דער לופטען. קיין קידאן איז אודאי אויך אנגעקומען א ווידערקול פון די גלייכהייטס־באשטרעבונגען און האט געפונען זיין אויסדרוק ביי די שניידער אינם וועלען אנטאן שטריימלאך און סאמעטענע יארמעלקעס. אין פרייטאג צו נאכטס זיינען געקומען אין שול אריין צוויי שניידער אנגעטאן אין סאמעטענע יארמעלקעס. האט מען געגומען און מען האט זיי ארויסגעווארפען פון דער שול. דעמאלט האבען די שניידער באשלאסען צו מאכען א רעוואלוציע... דעם צווייטען פרייטאג צו נאכטס זיינען געקומען אין שול אריין א סך שניידער אויסגעפוצט מיט שטריימלאך און סאמעטענע יארמעלקעס. געגען אזוי פיל „רעבעלען" האט זיך קהל ניט געקענט אויפן ארט אן עצה געבען, אבער מען האט באשלאסען ניט נאכצוגעבען. מען האט זיך געווענדעט צום קאמיסאר פונם פריץ, וואס צו אים האט געהערט דאס שטעטעל. און מיט זיין הילף האט מען שפעט אין דער נאכט ארויסגעשלעפט פון די בעטען ארום 150 שניידער. דארונטער איינגלאך פון 10 יאר, און מען האט זיי געשמיסען איינעם נאכן אנדערען. די שניידער האבען אבער זיך ניט איבערגעשראקען און האבען ווייטער געפירט דעם קאמף; זיי האבען זיך געווענדעט צום געריכט און צו דער רעגירונג און נאך א לאנגען קאמף, האבען זיי געוואונען אין דער קהילה־פארוואלטונג. די מעשה קידאן האט געטראפען אין א צייט, ווען די קהילות זיינען שוין געווען אפגעשוואכט און עס איז שוין געווען נאענט צו דער צייט ווען די זיינען בכלל אפגעשאפט געווארן (פוילען אין די 20ער יארען, רוסלאנד אין די 40ער יארען); דעמאלט האבען געקענט די ארגאניזירטע האנטווערקערשאפט „זיגען"; אין די פריערדיגע צייטען איז אבער כמעט שטענדיג ביי א סכסוך צווישען דער האנטווערקערשאפט און דער קהילה געווען די לעצטע די זיגערין.

אזוי האבען אויסגעזען די באציהונגען צווישען דער קהילה און דער ארגאניזירטער קערפערשאפט פון די האנטווערקער, דעם צעך, אדער חברה.

(שלוס פון פאריגער זייט)

איך האב די פארקנעכטעטע פעלקער געפירט אין די פריערע צייטן,
און האב זיי געהאלפען די שענדלאכע קעטשאפטען אויף פרייהייט
פארביטען.
איך בין מיט דעם פארשריט געגאנגען, די וועלט איז געהאלפען
באפרייען,
און גיין וועל איך היינט מיט די פעלקער, און וועל זיי אינגאנצען
באפרייען.

— — — — — — — — — — — — — —

און מעגט איר מיך ווערגען, און שיסען און הענגען — אומזיסט
אייער מי!
מיך שרעקט ניט קיין תפיסה, מיך שרעקט קיין שאפאט ניט, מיך
שרעקט ניט קיין תליה!
ארויסוואקסען וועל איך פון דר'ערד און איך וועל זיך מיט וואפען
באשטעקען,
ביז איר וועט אייביק פארזינקען, ביז איך וועט ווער קבר פאר־
דעקען!

דער טראגישער און פרי־פארשטומטער דיכטער האט געשריבען אינגאנצען ארום אכט יאר. עדעלשטאט'ס ליד איז פארשניטען געווארן צו זעקס און צוואנציג יאר. באושוואר'ס ליד איז אנטשוויגען געווארן צו זיבען און צוואנציג יאר. באושוואר האט אנגעהויבען שפינען זיין סאציאל ליד דארט, וואו זיינע חברים האבען פארענדיגט אדער כמעט ווי פארענדיגט. אין זיינע ערשטע לידער איז פאראן דער איינפלוס פון די אביסעל עלטערע סאציאלע דיכטער, אבער ביי באושוואר'ן איז שטארקער דער אבסטראקטער עלעמענט און די נטיע צו קלאסישער פארם. ער געפינט זיין פולע רייפקייט אונטערן צייכען פון די אמעריקאנער פאעטען עמערסאן און וויטמאן, און פארוואנדעלט זייער איינפלוס אין א פאעזיע, וואס איז פול מיט באגייסטערטער שטרענגקייט, מיט פייערליכער גרויס־אטעמדיגקייט און מיט בילדליכקייט, וואס דערהויבט זיך צייטענווייז צו הויכיעס פון גרויסע מייסטערס. די אידישע פאעזיע האט אין דעם פרי־פארשניטענעם לעבען פון דעם דאזיגען טראגישען דיכטער פארלארען אפשר די גרעסטע פאעטישע האפענונג, וואס איז צעשטערט געווארן ביים סאמע מקוים ווערען.

פונ'ם אינטערנאַציאָנאַלען אַרבעטער־לעבען

פון דר. יוסף קיסמאַן

דער ענגלישער אַרבעטער־קלאַס אין קאַמף אויף לעבן און טויט געגען נאַצישען באַרבאַריזם

היטלער טרייבט זיין גענעראַל־שטאַב צו פאַרשנעלערן דעם טעמפּאָ פון זיין „בליץ־קריג". ער ווייסט גאַנץ גוט, אַז ער מוז האָבען אַ שנעלען זיג — טאָמער נישט, וועט זיך פון דער זיג־אילוזיע אויסלאָזען אַ פינסטערע מפּלה. פליען זיינע עראָפּלאַנען אין די הונדערטער און טויזענטער איבער די בריטישע אינזלען, בייטאָג און ביינאַכט, אָן איבעררייס, און שליידערען בליצען פון הימעל. עס ווערען פאַרניכטעט היימען פון פרידליכע בירגער, פרויען און קינדער ווערען געמאָרדעט, אָבער — צו בליץ־קריג קומט דאָס נאָך נישט.

דאָס ענגלישע פאָלק האַלט־אויס דעם מערדערישען אָנפאַל מיט אייזערנער אַנטשלאָסענהייט, מיט העלדישען מוט. נאַצישע עראָפּלאַנען ווערען פאַרניכטעט אָפּט־מאָל הונדערטער אַ טאָג, דער ענגלישער לופט־פלאָט מאַכט אָנפאַלען אויף פיינטליכע פּאָזיציעס אין דייטש־לאַנד. דער קאַמף ווערט שאַרפער פון טאָג צו טאָג. וואָס לענגער עס דויערט, אַלץ מער באַרעכטיגט איז די האָפ־נונג, אַז היטלערס אָנפאַל וועט צעשמעטערט ווערען אין דער אייזערנער וואַנט פון ענגלישען ווידערשטאַנד.

אין דער נאַציאָנאַלער פאַרטיידיגונג פון ענגלאַנד זיינען פאַראייניגט אַלע פאָלקס־קלאַסען. פאַרשטייער פון דער לייבאָר־פּאַרטיי זיצען אין רעגירונגס־קאַבינעט צו־זאַמען מיט די קאָנסערוואַטיווע פאַרטרעטער פונ'ם קאַ־פּיטאַליסטען־קלאַס. דאָס איז אָבער אַ גאַנץ אַנדערע מין קאָאַליציע ווי יענע „בורגפרידענס", וואָס זיינען גע־שלאָסען געוואָרען בשעת דער לעצטער וועלט־מלחמה אין די אייראָפּעאישע לענדער און האָבען אַזוי פיל שאָדען געבראַכט דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער־באַוועגונג.

ערשטענס, געפינט זיך דער אַרבעטער־סעקטאָר אין ענגלאַנד אינגאַנצען אונטער'ן קאָנטראָל פון סאָציאַליס־טישע מיניסטאָרען. אַרבייטס־מיניסטער איז דער טרייד־יוניאָן־פירער ערנסט בעווין. דער מיניסטער פאַר דער מיינינג־אינדוסטריע איז אויך אַ יוניאָן־פירער, דעיוויד גרענפעל. אַמוניציע־מיניסטער איז הערבערט מאָריסאָן, דער סעקרעטאַר פון דער לייבאָר־פּאַרטיי און מעיאָר פון לאָנדאָן. צווייטענס, אָבער, האָט די לייבאָר־פּאַרטיי דערהאַלטען, אין דער רעגירונגס־קאָאַליציע, די פולע פרייהייט פון אַקציע און איניציאַטיוו. מיט דער גרעס־טער אָפענקייט טרעטען אַרויס די לייבאָר־דעפּוטאַטען און די לייבאָר־פּרעסע אין אַלע פראַגען, אין וועלכע זיי זיינען נישט איינשטימיג מיט זייערע קאָנסערוואַטיווע מיניסטער־קאָלעגען.

מיט צוויי וואָכען צוריק איז עס געקומען צו אַ שטורם אין פּאַרלאַמענט, ווען לייבאָר־דעפּוטאַטען האָבען שאַרף קריטיקירט די טעטיגקייט פון דער פּאָליציי. אַ קאָנסערוואַטיווער לאָרד, וועלכען ס'איז אָנפאַרטרויט גע־וואָרען דאָס אַמט אויסצוראָטען די נעסטען פון „פינפטען קאָלום", כאַפּט־איבער די מאָס און פאַרפאָלגט גאַנץ אומשולדיגע מענשען. האָבען אים די לייבאָר־דעפּוטאַ־טען דאָס נישט פאַרשוויגען און געזאָגט דער רעגירונג הארבע אמת'ן. אומשולדיגע קרבנות פונ'ם קאַמף געגען „פינפטען קאָלום" זיינען צווישען אַנדערע אויך טויזענ־טער אַנטי־נאַצישע „רעפיודזשיס", וואָס געפינען זיך איצט אין ענגלאַנד. סאָציאַליסטען, רעוואָלוציאָנערען, וואָס זיינען אַנטלאָפען פון היטלער'ס קאָנצענטראַציע־לאַגערען קיין ענגלאַנד, זיינען לעצטענס כמעט אַלע אַרעסטירט און אינטערנירט געוואָרען. דער אָרגאַן פון דער לייבאָר־פּאַרטי „דעילי העראַלד" איז מיט דער גרעסטער שאַרפקייט אַרויסגעטראָטען געגען דער האַר־ציגער ווילדקייט. „די רעגירונג שטיצט היטלער'ן אויף אַ פאַרברעכערישען אופן". — זאָגט די צייטונג, — „אויב זי פאַרפאָלגט די רעפיודזשיס, היטלער'ס בלוטיג־סטע שונאים".

די לייבאָר־פּאַרטיי איז פאַרבונדען אין דער רעגי־רונג מיט דער קאָנסערוואַטיווער פּאַרטיי פאַר דעם איי־נעם הייליגען צוועק, צו ראַטעווען דאָס לאַנד פון נאַצי־שען באַרבאַריזם. אָבער די פאַרשטייער פון ענגלישען אַרבעטער־קלאַס האָבען זיך נישט געבונדען די הענט אין דער רעגירונגס־קאָאַליציע. דער אַרבעטער־קלאַס ברענגט די שווערסטע קרבנות, אָבער דעם אַרבעטער־קלאַס דראָהט אויך די גרעסטע געפאַהר אין פאַל היטלער זאָל זיגען.

פרייהייט פון אָרגאַניזאַציע, דעמאָקראַטיע — דאָס איז אין ערשטער ריי דער לעבענס־עלעמענט פונ'ם אַרביי־טער־קלאַס.

מיט זיין בלוט און לעבען פאַרטיידיגט דער ענג־לישער אַרבייטער־קלאַס די פרייהייט און דעמאָקראַטיע פון זיין פאָלק און — פון דער גאַנצער וועלט.

פעטען־רעגירונג אין פראַנקרייך שאַפט אַ פאַשיסטישען אַרבעטס־געזעץ

די רעגירונג פונ'ם פאַשיסטישען מאַרשאַל פעטען, וואָס הערשט מיט היטלער'ס כח איבער דער באַזיגטער פראַנצויזישער רעפּובליק, האָט אַרויסגעלאָזט אַ נייעם אַרבעטס־געזעץ, מיט וועלכען עס ווערט אָפּגעשאַפט די 40־שטונדען־וואָך און בכלל אַלצדינג, וואָס דער אַרבע־טער־קלאַס אין פראַנקרייך האָט ביז איצט דערגרייכט אויפ'ן געביט פון סאָציאַלער פּאָליטיק. די פראַנצוי־זישע קאַפּיטאַליסטען, וואָס האָבען פאַרראַטען זייער פאַ־טערלאַנד און סאַבאָטירט די נאַציאָנאַלע פאַרטיידיגונג אויפ'ן גאַנצען פראָנט, וואַרפען די שולד פאַר דער גע־ליטענער מפּלה אויף דער אַרבעטערשאַפט. די טענה'ן, אַז צוליב די סאָציאַלע געזעצען, וואָס זיינען געשאַפען געוואָרען פון דער פאָלקס־פראָנט־רעגירונג, אונטער דער אָנפירונג פונ'ם סאָציאַליסטישען פּרעמיער־מיניסטער לעאָן בלום, האָט די אַרבעטערשאַפט צו ווייניג פּראָדו־צירט, און אַזוי איז די מלחמה־פּראָדוקציע געבליבען הינטערשטעליג און פראַנקרייך האָט פאַרלוירען די מלחמה. ביי דער פאַשיסטישער קליקע, וואָס רעגירט איצט איבער פראַנקרייך, האָבען די קאַפּיטאַליסטען באַלד גע'פּועל'ט. די סאָציאַלע אַרבעטס־געזעצען זיינען אַנו־לירט געוואָרען. עס דאַרף נישט באַזונדערס אונטערגע־שטראָכען ווערען, אַז ס'איז אַ בייזוויליגער בלבול, אויב די קאַפּיטאַליסטען וואַרפען אַרויף די פאַראַנטוואָרטליכ־קייט פאַר דער שלעכטער מלחמה־צוגרייטונג אויף די סאָציאַלע געזעצען פון דער בלום־רעגירונג. לאָמיר דאָ איבערגעבען נאָר עטליכע דאַטעס.

די פאָלקספראָנט־רעגירונג פון לעאָן בלום איז גע־ווען ביי דער מאַכט פון יוני 1936 ביז יוני 1937. באַלד אין דער ערשטער וואָך פון דער בלום־רעגירונג איז אויסגעבראָכען אַ סטיכישע סטרייק־באַוועגונג. די רעגירונג האָט איינגעשטילט די סטרייקס, שליסענדיג אַן אָפּמאַך מיט די יוניאָנס, אין וועלכען ס'איז אָנערקענט געוואָרען דאָס רעכט פון אָרגאַניזאַציע און דאָס רעכט פון „קאָלעקטיוו באַרגיינינג". אויך איז באַשטימט גע־וואָרען אַן אַלגעמיינע לוין־העכערונג פון 12 פּראָצענט אין דורכשניט. אַ וואָך שפּעטער, דעם 21טען יוני 1936, איז אָנגענומען געוואָרען דאָס געזעץ, וואָס באַשטימט אַלס מאַקסימאַלע אַרבעטס־צייט די 40־שעה־אַרבעטס־וואָך. אין אָקטאָבער 1936 איז דאָס נייע גע־זעץ אַריינגעטראָטען אין קראַפט. די ווירקונג פון דעם נייעם געזעץ איז געווען, אַז די פּראָדוקציע איז שטאַרק פאַרגרעסערט געוואָרען. פון סטאַטיסטישע אויסרעכע־נונגען אין דער מעטאַל־אינדוסטריע — די וויכטיגסטע אינדוסטריע פאַר מלחמה־צוגרייטונג — איז צו זען, אַז ביי דער 40־שעה־אַרבעטס־וואָך איז די פּראָדוקציע געוואַקסען מיט 17 פּראָצענט. ענליך איז געווען די פאַרגרעסערונג פון דער פּראָדוקטיוויטעט אין אַנדערע אַרבעטס־צווייגען. פאַרקערט, ווען עס איז געקומען די רעגירונג דאַלאַדיע, אין אַפּריל 1938, און האָט אָנגע־הויבען צו פאַרשאַרפען דעם אַרבעטס־רעזשים און צו באַ־גרענעצען די רעכט פון די אַרבעטער, איז די ווירקונג פון די דאָזיגע אויפטועכצער געווען, אַז — די פּראָ־דוקציע איז געפאַלען. אָבער איז דאָס שוין צענדליגער מאָל באַשטעטיגט געוואָרען אין דער פּראַקטיק, אַז ביי בעסערע אַרבעטס־באַדינגונגען און ביי קירצערער אַר־בעטס־צייט איז די פּראָדוקטיוויטעט אַ גרעסערע ווי ביי שלעכטע באַדינגונגען. פשוט גערעדט: ווען די אַר־בעטער זיינען נישט אָנגעשטרענגט איבער די כוחות, אַרבעטען זיי בעסער און שנעלער.

די קאַפּיטאַליסטען אין פראַנקרייך האָבען אָבער קיינמאָל נישט שלום געמאַכט מיט די סאָציאַלע געזעצען און איצט איז געקומען זייער צייט. לויט'ן נייעם געזעץ זיינען אָפּגעשאַפט אַלע אַלגעמיינע באַשטימונגען פון אַר־בעטס־באַדינגונגען. אין יעדען געגענט און אין יעדער אינדוסטריע וועלען די פאַבריקאַנטען אַליין האָבען דאָס פולע רעכט צו באַשטימען, ווי לאַנג די אַרבעט דאַרף דויערען. די פאַשיסטישע פּרעפעקטען (רעגירונגס־פאַר־שטייער) פון איינצעלנע דיסטריקטען און די מעיאָרס פון שטעט וועלען אויך האָבען געוויסע רעכט ביים באַ־שטימען אַרבעטס־באַדינגונגען. פאַר לענגערער אַרבעט וועלען די פאַבריקאַנטען דאַרפען צאָלען אַ צוגאָב צום לוין פון 20 פּראָצענט, אָבער — נישט דער אַרבעטער וועט באַקומען דעם דאָזיגען צוגאָב. נאָר ער וועט באַ־צאָלט ווערען אין דער רעגירונגס־קאַסע פאַר אַ ספּע־ציעלען פאָנד.

היטלער האָט באַדאַרפט צעטרעטען די גרויסע, שטאָלצע פראַנצויזישע רעפּובליק, כדי די פראַנצויזישע קאַפּיטאַליסטען זאָלען אויפגעריכט ווערען...

„אַרבעטסוויליגע" טרייד־יוניאָנס אין פראַנקרייך

מיר האָבען שוין געמאָלדען אין לעצטען נומער פון אונזער צייטונג, אַז די פאַשיסטישע רעגירונג פון פראַנק־רייך האָט זיך גענומען מיט אַן אייזערנער האַנט פאַר־ניכטען די טרייד־יוניאָן באַוועגונג. ריכטיגער — נישט גלאַט פאַרניכטען, נאָר „איבערבויען". די אַלטע טרייד־יוניאָן־באַוועגונג האָט אָפּגעהיט די אינטערעסען פונ'ם אַרבעטער־קלאַס. די רעגירונג נויטיגט זיך איצט אָבער אין אָרגאַניזאַציעס, וועלכע זאָלען איינגעבען די אַרבע־טער חשק צו אַרבעטען אונטער אַ פאַשיסטישען אַרבעטס־רעזשים פאַר די אינטערעסען פון די פראַנצויזישע קאַ־פּיטאַליסטען.

די „אַלגעמיינע קאָנפעדעראַציע פון אַרבעט" (די פראַנצויזישע „קאָנפעדערישאַן אָוו לייבאָר") דאַרף ווע־רען אַ חלק פונ'ם פאַשיסטישען רעגירונגס־אַפּאַראַט און מוז אויסשטרייכען פון איר קאָנסטיטוציע די ווערטער „קלאַסענקאַמף" און אַנדערע ווערטער, וואָס „פּאַסען זיך נישט" פאַר דער נייער פראַנקרייך... וואָלט טאַקע אַלץ גוט געווען, איז נאָר אַ חסרון, וואָס דער נייער אַרבעטס־מיניסטער, דער פאַררעטער רענע בעלען, וועלכער איז אַליין געווען אַן אַרבעטער, קען נישט געפינען קיין פאַ־סיגע מיטאַרבעטער אין דער אַלטער יוניאָן־באַוועגונג פאַר זיין גרויסער אויפגאַבע.

דער אַלטער אָנגעזעהענער פראַנצויזישער אַרבע־טער־פירער, לעאָן זשוהאָ, האָט תיכף דערלאַנגט זיין דע־מיסיע אַלס סעקרעטאַר פון דער „קאָנפעדעראַציע פון אַרבעט". זשוהאָ האָט די גאַנצע צייט פון זינט די מלחמה איז אויסגעבראָכען, געפאָדערט פון די יוניאָנס, צו ברענ־גען די גרעסטע קרבנות אין אינטערעס פון דער מלחמה־פּראָדוקציע, כדי צו ראַטעווען דאָס לאַנד און די גאַנצע וועלט פון היטלער'ס באַרבאַריזם. נאָך אין אָנהויב פון דער מלחמה האָט ער אונטערגעשריבען אַ דעקלאַראַציע צוזאַמען מיט פאַרשטייער פון דער אינדוסטריע, אין וועל־כער עס ווערט געפאָדערט פולע נאַציאָנאַלע אחדות פון אַרבעטער און פאַבריקאַנטען אין דער באַוואָפענונגס־אינ־דוסטריע, כדי צו פאַרזיכערען דעם זיג איבער היטלער'ן. זשוהאָ האָט געפאָדערט נאַציאָנאַלע סאָלידאַריטעט צום קאַמף געגען פאַשיזם. אָבער מיט פאַררעטעריי און צאָרן ווייזט ער צוריק דעם געדאַנק פון סאָלידאַריטעט מיט'ן פאַשיזם.

אַרבעטער־רעכט אין ענגלאַנד אין דער „טאָטאַלער מלחמה"

ווי עס ווערט איבערגעגעבען פונ'ם לאָנדאָנער „דעילי העראַלד", האָט די ענגלישע רעגירונג שוין איינ־געאָרדענט דעם אַרבעטס־טריבונאַל, וואָס וועט דאַרפען אַנטשיידען אין אַלע שטרייט־פראַגען צווישען אַרבעטער־יוניאָנס און קאַפּיטאַליסטישע אונטערנעמונגען. דאָס גע־ריכט איז צוזאַמענגעשטעלט פון 5 ריכטער: דריי זיינען פּראָפעסיאָנעלע ריכטער, וואָס זיינען באַשטימט געוואָרען פון דער רעגירונג, די אַנדערע צוויי ווערען באַשטימט פון ביידע צדדים, איינער פון די אַרבעטער, דער צווייטער פון דעם מענעדזשמענט. די אַנטשיידונגען פון אָט דעם טריבונאַל זיינען בינדענדע פאַר ביידע צדדים.

די נייע אינסטיטוציע איז אַ שריט ווייטער אויפ'ן וועג, צו דערהאַלטען די נאַציאָנאַלע פּראָדוקציע אין פולען גאַנג פאַר די באַדערפענישען פון דער מלחמה, נישט פאַר־ניכטענדיג דערביי פולשטענדיג די דעמאָקראַטישע רעכט פון די אַרבעטער און די פרייהייטען פון זייערע טרייד־יוניאָנס. עס דאַרף נישט ערשט געזאָגט ווערען, אַז אין

אַנדערע לענדער איז מען גאַנץ אַנדערש זיך נוהג מיט אַרבעטער.

אין אַלע לענדער, וואָס געפינען זיך אין מלחמה, איז די נאַציאָנאַלע פּראָדוקציע נישט ווייניגער וויכטיג ווי דער שלאַכט־פראָנט אַליין. נאָר אַ דאַנק דער אַרבעט הינטער'ן פראָנט קען דאָך די גאַנצע מלחמה־מאַשינעריע געהאַלטען ווערען אין גאַנג. פון דעם מאָמענט אָן, ווען עס האָט זיך אָנגעהויבען די מלחמה, זיינען די אַרביי־טער פאַרוואַנדעלט געוואָרען אין שטרענג דיסציפּלינירטע געהאָרכזאַמע סאָלדאַטען. מילא, פּוזן די טאָטאַלי־טאַרע לענדער דייטשלאַנד, איטאַליע און רוסלאַנד, איז דאָך אינגאַנצען אָפּגערעדט. דאָרט האָבען די אַרבעטער אויך אין שלום־צייטען קיין שום דעה נישט אין דער פּראָדוקציע. אָבער אַפילו אין דער דעמאָקראַטישער פראַנקרייך, אונטער דער פריערדיגער דאַלאַדיע־רעגירונג, האָט מען ביי דער אַרבייטערשאַפט אַוועקגענומען אַלע רעכט. ספּעציעלע קאָמיסיעס פונ'ם אַרבעטס־מיניסטע־ריום האָבען געהאַט צו אַנטשיידען אין אַלע פראַגען פון אַרבעט און די אַרבעטער האָבען געמוזט פאָלגען. די עקזיסטירענדיגע קאָלעקטיווע אָפּמאַכען האָט מען נישט גענומען אין אַכט. די יוניאָנס האָבען כמעט שוין קיין ווערט נישט געהאַט.

אין ענגלאַנד האָט אָבער די רעגירונג פון ערשטען מאָמענט אָן געזוכט די פריינטליכע קאָאָפּעראַציע פון די טרייד־יוניאָנס און פון אָט דעם שטאַנדפּונקט טרעט זי נישט אָפּ אויך איצטער, ווען די „טאָטאַלע" מלחמה שטעלט די עקסטרעמסטע פאָדערונגען צו דער נאַציאָ־נאַלער פּראָדוקציע.

ווי מיר האָבען שוין איבערגעגעבען, איז אין ענג־לאַנד פאַרבאָטען געוואָרען צו סטרייקען. דער קלענ־סטער אַרבעטס־סטאָפּעדזש ווערט שטרענג באַשטראָפט. אָבער אין אַלע פראַגען פון אַרבעטס־באַדינגונגען האָבען די טרייד־יוניאָנס אויך ווייטער די פולע איניציאַטיווע. די רעגירונג האָט נישט איבערגענומען קיין דיקטאַטור איבער ביידע צדדים אין דער אינדוסטריע און באַפעלט נישט די קאַפּיטאַליסטען, וויפיל זיי זאָלען צאָלען לוין, און — נישט די אַרבעטער, פאַר וועלכען לוין זיי זאָלען אַרבעטען.

די קאָלעקטיווע אָפּמאַכען ווערען ווייטער רעספּעק־טירט אין ענגלאַנד. אין די מערסטע אָפּמאַכען („אַגרי־מענטס") איז פאַרגעזען, אַז אין דערזעלבער מאָס ווי עס שטייגען די פרייזען פון די וויכטיגסטע לעבענס־מיטלען זאָל אויך שטייגען דער לוין אויטאָמאַטיש („סלאַידינג סקייל"). נישט ווייניגער ווי דריי מיליאָן אַרבייטער אין ענגלאַנד גענייסען פון קאָלעקטיווע אָפּמאַכען מיט אַזעלכע באַשטימונגען. אויב עס ברעכען אָבער אויס קאָנפליקטען צווישען אַרבעטער און מענעדזשמענטס, ווערט קודם אַלץ געטאָן, כדי אויסצוגלייכען די דיפערענצען מיט דער הילף פון לאָקאַלע קאָמיטעטען אַזוי ווי פריער. און נאָר דאַן, ווען מען דערגרייכט נישט קיין רעזולטאַטען, ווערט דער שטרייט איבערגעגעבען דעם ניי־געשאַפענעם טריבונאַל, וואָס טראָגט אַרויס אַ דעפיניטיווע אַנטשיי־דונג.

אין נייעם געזעץ איז אויך פאָרגעזען אַ באַשטי־מונג, וואָס זאָל באַשיצען די אַרבעטער געגען מאַנעווערס פונ'ם מענעדזשמענט, צו פאַרציען צו לאַנג די פאַרהאַנד־לונגען, כדי אַזוי אַרום צו צווינגען די אַרבעטער, אַז זיי זאָלען דערווייל אַרבעטען אונטער די אַלטע באַדינגונגען: אויב עס ווערט נישט דערגרייכט קיין פרידליכער סעטעל־מענט, אַדער אויב עס ווערט נישט אַרויסגעטראָגען קיין אַנטשיידונג פונ'ם אַרבעטס־געריכט אין משך פון 21 טעג, האָבען די אַרבעטער דאָס רעכט אַרויסצוטרעטען אין סטרייק און דער סטרייק איז אַ לעגאַלער.

אינטערעסאַנט איז נאָך אַ ווייטערע באַשטימונג: אַזוי ווי די אַרבעטס־באַדינגונגען ווערען איצט פאַרשאַרפט אין אַלע צווייגען פון דער פּראָדוקציע, צוליב די פאָדע־רונגען פון דער מלחמה, איז איינגעפירט געוואָרען אַ ספּעציעלע רעגיסטראַציע פון אַלע פאַרענדערונגען אין די באַדינגונגען בשעת מלחמה־צייט. דאָס געזעץ באַ־שטימט, אַז וויבאַלד עס וועט זיך נאָר ענדיגען די מלחמה, מוזען צוריקגעשטעלט ווערען די אַלטע אַרבעטס־באַדינ־גונגען. די שטרענגערע און שווערערע באַדינגונגען זיינען אַ קרבן פון דער אַרבעטערשאַפט פאַר דער נאַ־ציאָנאַלער פאַרטיידיגונג און טאָרען נישט אָנגעהאַלטען ווערען, וויבאַלד די נאַציאָנאַלע געפאַר איז אַריבער.

אַרבעט אין גיהנום־פייער פון מלחמה

ס'איז נישט גלאַט אַ פראַזע, ווען מען זאָגט, אַז די אַרבייטער זיינען די סאָלדאַטען פון הינטערלאַנד.

ווען מען לעזט די ענגלישע אַרבייטער־פּרעסע, גע־ווינט מען די איבערצייגונג, אַז די אַרבייטערשאַפט, וואָס שטייט איצט אין די פאַבריקען, בשעת די גאַנצע מערדע־רישע ווילדקייט פון דער נאַצישער מלחמה האָט זיך גע־וואָרפען מיט אַזאַ אימפּעט אויף ענגלאַנד, באַלאַנגט באמת צו דער קעמפענדיגער אַרמיי. מענער, פרויען און יו־גענטליכע אַרבייטען 60 שעה אַ וואָך און לענגער, אָהן אָפּרוה זונטאָג אַדער יום־טוב, אָהן וואַקאַציע. די ברענ־גען נישט בלויז די גרעסטע מאַטעריעלע קרבנות, נאָר די שטעלען אויך איין זייער געזונט און לעבען, כמעט נישט ווייניגער ווי די סאָלדאַטען אויפ'ן קאַמף־פראָנט.

צוליב די לופט־אַנגריפען, וואָס ווערען אויסגעפירט קעגען ענגלאַנד אָהן איבעררייס ביי טאָג און ביי נאַכט, איז איינגעפירט געוואָרען אין ענגלאַנד אַ פאָלקאָמענער „בלעק־אַוט". אַלע פענסטער פון היימען און פאַבריקען זיינען ביינאַכט פאַרמאַכט און איינגעהילט אַזוי געדיכט, אַז קיין איין ליכט־שטראַל קען נישט אַרויסדרינגען, אָבער אין דער זעלבער צייט קען אויך נישט אַריינקומען קיין איין טראָפּען לופט. אין די פאַבריקען הערשט צוליב דעם אַ שטיקענדע הייסע לופט, אַז מען קען דעם אָטעם נישט כאַפּען. ספּעציעל אין מעטאַל־פאַבריקען, וואָס אַר־בייטען פאַר דער מלחמה־באַוואָפענונג, איז די לאַגע ממש נישט מער איבערצוטראָגען. עס ווערט דאָרט געגאָ־סען אייזען, געשמידט שטאָל, ביי אַ טעמפּעראַטור פון הונדערטער און טויזענטער גראַדען און — טיר און טויער מוזען בלייבען פאַרמאַכט.

אויף אַ קאָנפערענץ פון מעטאַל־אַרבייטער, וואָס איז לעצטענס פאָרגעקומען אין ענגלאַנד, איז דערציילט געוואָרען, אַז אַרבייטער חלש'ן מאַסענהאַפט ביי דער אַר־בייט און די הונדערט־טויזענטער אַרבייטס טעג ווערען פאַר־לוירען, ווייל מאַסען אַרבייטער ווערען קראַנק און קענען וואָכענלאַנג נישט קומען צו דער אַרבייט.

לעצטענס האָט די רעגירונג אַרויסגעגעבען אַ באַפעל, אַז ווען עס קומט אַן אַלאַרם פון אַ לופט־אַנגריף, טאָרען די אַרבייטער אין די אַמוניציע־פאַבריקען נישט פאַרלאָזען די אַרבייט און לויפען אין די קעלערס, ביז ס'ווערט פעסטגעשטעלט, אַז די פיינטליכע עראָפּלאַנען זיינען טאַקע שוין איבער דער שטאָט. קיין איין מינוט פון דער אַרבייט טאָר נישט פאַרשווענדעט ווערען. שטייען מענער און פרויען און יוגענטליכע ביי דער אַרבייט, ממש מיט דער נשמה אין די הענט, בשעת עס דערנע־טערט זיך אַלץ מערער דער מאַסען־טויט פונ'ם הימעל. אָט וואָס עס הייסט אַרבייט אין גיהנום פון דער טאָטאַלער מלחמה.

אין ענגלאַנד פעהלען אַרבייטסהענט

דער לייבאָר מיניסטער אַרטור גרינוואָד האָט לעצ־טענס אין אַן אַפּיל צו די אַרבייטער און אינדוסטריעלען איבערגעגעבען די ממש סענסאַציאָנעלע נייעס, אַז אין ענגלאַנד פעלען איצט אַרבייטס־הענט. ביז איצט זיינען געווען מער אַרבייטער ווי דזשאָבס, — האָט ער געזאָגט, — איצטער איז פאַרקערט: עס זיינען פאַראַן מער דזשאָבס ווי אַרבייטס־הענט. צוליב דעם פאָדערט די רעגירונג, אַז אַרבייטער ספּעציאַליסטען (סקילד לעי־באָרער) זאָלען נישט אָוועקגעשטעלט ווערען צו „שוואַר־צער" אַרבייט אַדער צו אַ ספּעציעלער אַרבייט פון אַ נידעריגען גראַד. מאַסען אַרבייטער ווערען איצט אויס־געבילדעט אַלס פאַכלייט.

ס'איז פאַרבאָטען געוואָרען, צו פאַרווענדען פאַרמער אַרבייטער און מיינערס פאַר אַנדערע אַרבייט ווי זייער פאַך. בכלל טאָרען די אונטערנעמונגען נישט איינפּנע־מען זעלבשטענדיג קיין אַרבייטער. זיי מוזען זיך ווענדען צו די יוניאָנס. ס'איז אויך פאַרבאָטען געוואָרען, צו טראַנספערירען אַרבייטער פון איין פאַבריק אין דער צווייטער אָהן דעם ווייסען פון די אַרבייטס־אַמטען.

באַזונדערע אָנשטרענגונגען ווערען געמאַכט אויסצו־לערנען פרויען און יוגענטליכע צו ספּעציעלע אַרבייטען. די רעגירונג גיט ביישטייערונגען צו פאַבריקען, וואָס נעמען זיך אונטער אויסצובילדען פאַכלייט פאַר פאַר־שידענע ספּעציאַליטעטען.

עס פעלען אַרבייטס־הענט. אָבער עס הערשט נאָך אַלץ אַרבייטסלאָזיגקייט אין ענגלאַנד

אין דער צייט, ווען עס ווערען געמאַכט די גרעסטע אָנשטרענגונגען אין ענגלאַנד, צו געפינען נייע אַרבייטס־הענט פאַר דער אינדוסטריע, ווערט די אַרבייטסלאָזיג־קייט נישט פאַרקלענערט. פאַרקערט, צייטענווייז ווערט די אַרבייטסלאָזיגקייט נאָך פאַרגרעסערט.

פונ'ם באַריכט פון דעם אַרבייטס־מיניסטער פאַר דער צייט פון יוני ביז יולי 1940, איז צו זען, אַז פאַר'ן לעצטען מאָנאַט איז די אַרבייטסלאָזיגקייט געוואַקסען. די סיבה איז אַ פּשוט'ע: אין די אינדוסטריע־צווייגען, וועלכע אַרבייטען פאַר'ן נאָרמאַלען שלום־געברויך, איז די פּראָדוקציע זייער שטאַרק געפאַלען. ערשטענס דאַרף מען אין ענגלאַנד היינט נישט אַזוי פיל אַרטיקלען פון נאָרמאַלע צייטען ווי פריער, צווייטענס קען ענגלאַנד איצט נישט עקספּאָרטירען אין פרעמדע לענדער און די עקספּאָרט אינדוסטריע איז אין גאַנצען אָפּגעשטעלט.

דער רעזולטאַט איז, אַז די צאָל אַרבייטסלאָזע אין ענגלאַנד באַטרעפט איצט טאַקע מיט אין ערך 600 טוי־זענט ווייניגער ווי מיט אַ יאָר צוריק, אָבער זי דער־גרייכט נאָך אַלץ אַריבער 760 טויזענד.

וויפיל ערקלערונגען מען זאָל נישט ברענגען, בלייבט עס פאָרט אַן אויסטערלישער, ממש אומפאַרשטענדליכער פאַקט, אַז אין מלחמה־צייט, ווען עס ווערט מאָביליזירט די גאַנצע פאָלקס־קראַפט פאַר דער נאַציאָנאַלער פאַר־טיידיגונג, זאָל אַזאַ גרויסע צאָל מענשען נישט געפינען קיין אַרבייט אין דער נאַציאָנאַלער פּראָדוקציע. ס'איז אַן איבעריגער באַווייז פאַר דעם פאַקט, אַז די קאַפּיטאַ־ליסטישע ווירטשאַפט איז אונטער קיין שום אומשטענ־דען נישט בכוח צו לעזען אירע אייגענע פּראָבלעמען.

עס שטייגט דער לוין און — עס וואַקסען די לעבענס־מיטעל פרייזען

ווען מען קוקט אַריין אין די סטאַטיסטישע באַ־ריכטען פונ'ם אַרבייטס מיניסטעריום אין ענגלאַנד, זעט מען, אַז דער אַרבייטס־לוין האַלט אין איין וואַקסען פון זינט די מלחמה איז אויסגעבראָכען. פון סעפּטעמבער 1939, ביז מערץ 1940, איז די טאָטאַלע לוין־סומע אין גאַנץ ענגלאַנד געהעכערט געוואָרען מיט 1 מיליאָן 722 טויזענט פונט אַ וואָך פאַר איבער 11 מיליאָן אַרבייטער. אין די ערשטע פינף חדשים פונ'ם איצטיגען יאָר איז די לוין־העכערונג נאָך אַ גרעסערע. בלויז פאַר די אַרבייטער פון דער גרויס־אינדוסטריע, אין ערך 6 מיט אַ פערטעל מיליאָן מענשען, באַטרעפט די לוינ־העכערונג 1 מיליאָן מיט 170 טויזענט פונט (ביי 5 מי־ליאָן דאָלאַר) אַ וואָך.

צוליב דעם דאַרף מען זיך אָבער נישט פאָרשטעלען, אַז די אַרבייטער אין ענגלאַנד האָט טאַקע אָנגעהויבען צו גיין צו גוט. אין דער זעלבער צייט זיינען געשטיגען די פרייזען פון די לעבענס מיטלען, וואָס די אַרבייטער דאַר־פען זיך קויפען פאַר זייער לוין און — פרייזען האָבען שוין אַזאַ טבע, אַז וויבאַלד זיי נעמען זיך שטייגען, קען זיי דער אַרבייטס־לוין גאָר נישט דעריאָגען. אין משך פון לעצטען יאָר איז דער אַרבייטס־לוין געשטיגען אין דורכשניט מיט 12 פּראָצענט אין געלד, אָבער אין קויף־ווערט (אַדער, ווי מען רופט עס „רעאַל־לוין") איז דער לוין געפאַלען מיט 6 ביז 7 פּראָצענט...

אין „לאַנד פון סאָציאַליזם" ווערן פאַרשאַרפט די אַרבייטס־באַדינגונגען

אין סאָוויעט־רוסלאַנד האָט זיך אָנגעהויבען אַ קאַמ־פּיין צו פאַרשטאַרקען די אַרבייטס־דיסציפּלין און צו פאַר־בעסערען די פּראָדוקציע. אַ רייע דעקרעטען זיינען אַרויסגעגאַנגען, וואָס זעצען פאַר שטרענגע שטראָפען געגען אַרבייטער פאַר ניט אָפּהיטען די דיסציפּלין ביי דער אַר־בייט, פאַר פאַרלאָזען דעם דזשאָב אָן אַן ערלויבעניש, פאַר אַרומגיין ליידיג א. אַ. וו. די אַרבייטס־בדינגונגען ווערען וואָס אַמאָל שווערער, מוז מען די אַרבייטער צווינ־גען מיט קערקער־שטראָפען, אַז זיי זאָלען טאָן זייער אַרבייט.

סאָוויעט־רוסלאַנד האָט זייער אַ קליינעם אַנטייל גענו־מען אין דער מלחמה, אָבער די גאַנצע פּראָדוקציע איז אַזוי דעזאָרגאַניזירט, אַז מען מוז אָנווענדען די שטרענג־סטע מיטלען, כדי צו פאַרהיטען אַן אַלגעמיינעם צוזאַמענ־ברוך.

ענגלישע אַרבייטער־אָרגאַניזאַציעס גייען אָן מיט זייער קולטור־אַרבייט

אין דער צייט ווען עס רעגענט מיט נאַצישע באָמבעס פונם הימעל, אינמיטען דער וואַקכאַנאַליע פון טויט און פאַרניכטונג, האָבען די ענגלישע אַרבייטער־אָרגאַניזאַציעס ניט אָפּגעשטעלט זייער קולטורעלע אַרבייט.

לעצטענס איז אָפּגעהאַלטען געוואָרען אַ קאָנפערענץ פון די לייבאָר־קאָלעדזשעס. פונם אָפּגעגעבענעם באַריכט איז צו זען, אַז אין לעצטען יאָר האָבען טיילגענומען אין די קאָלעדזשעס איבער 13 טויזענט אַרבייטער־סטודענ־טען און כמעט דיזעלבע צאָל טיילנעמער האָבען געהאַט די „וויק־ענד־סקולס". די קאָלעדזשעס ווערען אויסגעהאַלטען פון דער יוניאָן־באַוועגונג. ס'איז איבעריק אונטערצו־שטרייכען, אַז אין דער איצטיגער צייט ווערט געלייגט די גרעסטע אויפמערקזאַמקייט צו לערנען די סטודענטען צו פאַרשטיין די אמת'ע אורזאַכען פון דער מלחמה און צו אַנטפּלעקען פאַר זיי דעם עצם פון פאַשיזם און דיק־טאַטור.

אין דער אמעריקאנער ארבעטער באוועגונג

»« (איבערזיכט)

פון ש. פ.

די קאנווענשאן פון דער אויטאמאביל ארבייטער יוניאן, וואס איז אפגעהאלטען געווארען דעם מאנאט אין סיינט לואיס, האט אפגעשפיגעלט די ענדערונגען וואס זיינען דורך דעם לעצטען יאר פארגעקומען, ניט נאר אין דער אינטערנעשאנאל אליין, נאר אין דער סי. אי. א. אלס גאנצער. די קאנווענשאן, דורך די דיסקוסיעס און באשלוסען וואס זי האט אנגענומען וועגען די וויכטיגסטע אינדוסטריעלע און פאליטישע פראגען, האט געווארפען א ניי ליכט אויף די שטראמונגען און די כוחות־פארהעלטענישען אין דער אמעריקאנער טרייד יוניאן באוועגונג.

דאס וויכטיגסטע וואס די קאנווענשאן האט באוויזען איז, אז די אויטאמאביל ארבייטער יוניאן איז אויסגעוואקסען און האט זיך געשטעלט אויף אירע אייגענע פיס. אין איר פארדאמונגס רעזאלוציע געגען די דיקטאטארישע אנגריפער אין איראפע, אין וועלכער זי האט אפען אריינגערעכענט די באלשעוויסטישע רוסלאנד אין איין צעטעל מיט נאצי־דייטשלאנד, די פאשיסטישע איטאליע און די מיליטאריסטישע יאפאן און אין איר ארויסטריט פאר פרעזידענט רוזוועלט און פאר דער באוואפנונגס פראגראם פאר'ן לאנד, האט זי קלאר געלאזט וויסען דער וועלט, אז זי לאזט זיך מער ניט קאנטראלירען סיי פון דעם הייפעל באלשעוויקעס וואס האבען א צייט לאנג באהערשט אט די יוניאן דורך זייער פינפטען קאלום אינעווייניג און סיי פון דזשאהן ל. לואיס, וועלכער האט געזוכט צו ווערן דער באס איבער די אנגעשלאסענע יוניאנס פון דער סי. אי. א. און דיקטירן זייערע פאליסיס אויפ'ן אינדוסטריעלען און אויפ'ן פאליטישען געביט.

אט די „דעקלאראציע פון אומאפהענגיגקייט" וואס די אויטאמאביל ארבייטער יוניאן האט פראקלאמירט ביי איר הייאריגע קאנווענשאן, איז א רעזולטאט פון דעם געוואלדיגען פארשריט וואס די יוניאן האט געמאכט אין דעם פארגאנגענעם יאר אויפ'ן ארגאניזאציאנעלען געביט. איר מיטגלידערשאפט האט זיך כמעט פארטאפלט. אנשטאט די 152,385 מיטגלידער וואס זי האט געהאט פאר א יארען, איז זי דאס יאר געקומען צו דער קאנווענשאן מיט 294,428 מיטגלידער; אנשטאט די פינאנציעלע שוועריגקייטען וואס האבען איר געמאכט אפהענגיג פון לואיסעס שטיצע, איז זי איצט פינאנציעל פעסט און זעלבסטשטענדיג. די אויטאמאביל יוניאן האט דורך דעם יאר געוואונען 327 נייע אגרימענטס מיט פירמעס חוץ דעם באנייען און פארבעסערן 321 אלטע אגרימענטס. די מאכט פון דער יוניאן האט זיך דורך דעם יאר אזוי פארגרעסערט, אז זי האט שוין באשלאסען אונטערצונעמען ארגאניזאציאנס קאמפעינס געגען אזוינע פארביסענע מעכטיגע געגנער ווי די פארד קאמפאניע און די ערקראפט און פארם מאשינערי אינדוסטריען. די אויטאמאביל יוניאן איז שוין אויך צוריק געקומען פון דער אינערלעכער שפאלטונג וואס איז פאראורזאכט געווארען ווען מארטין האט אפגעריסען א טייל פון די אויטאמאביל ארבייטער און ארגאניזירט אן אפאזיציאנס יוניאן מיט א טשארטער פון דער א. פ. און ל. דורך דער שפאלטונג איז די מיטגלידער צאל אין דער יוניאן דעמאלט געפאלען אויף בלויז א דריטעל פון איר אריגינעלע צאל וואס זי האט געהאט באלד נאך די זיץ־סטרייקס אין 1937. די אגרימענטס מיט די באלעבאטים האבען דורך דער צייט פאקטיש פארלארען זייער האפט. איצט איז דאס אלעס צוריקגעוואונען געווארען און, מיט דעם צוריקגעווינען איר מאכט, האט די יוניאן אויך געוואונען איר זעלבסטשטענדיקייט. אט די זעלבסטשטענדיגקייט האט זי באוויזען ביי דער קאנווענשאן.

אין דער צייט פון דעם ברודער־קריג אין דער יוניאן, האבען זיך די קאמוניסטען דארט אריינגעכאפט אין סטעל. צו באקעמפען מארטינען, האבען די פירער פון דער יוניאן, ווי טאמאס, אדעס, די ברידער רויטער, פראנקענסטיין און ענליכע, געמאכט יד־אחת מיט די קאמוניסטען און געגעבען די א געלעגענהייט צו פירען דארט די גרעסטע. איצט, ווען די יוניאן איז צו זיך געקומען, האבען די זיך אנטזאגט ווייטער צו גיין אין שותפות. דער פארטעסט אין כוחות, איז געקומען איבער דער פארדאמונגס רעזאלוציע פון דער באלשעוויסטישער רעגירונג פאר איר רויבערישער פאליסיק אין אייראפע. די קאמוניסטען האבען געגען דער רעזאלוציע אנגעפירט א פארביסענעם קאמף. דאך איז עס אנגענומען געווארען מיט 530 שטימען געגען צוואנציג.

דאס זעלבע איז געווען מיט דער רעזאלוציע פאר פרעזידענט רוזוועלט. לואיס, ווי באוואוסט, איז לאנג צוריק ארויסגעטראטען געגען א דריטען טערמין פאר פרעזידענט רוזוועלט. ער איז אפילו געגאנגען אזוי ווייט ווי צו פארזיכערען, אז אויב רוזוועלט זאל לויפען נאך אמאל, וועט ער מיאוס דורכפאלען. מיט צוויי יאר צוריק, וואלט די אויטאמאביל ארבייטער יוניאן ניט געוואגט צו ווידערשפעניגען לואיסען. ביי היינטיגער קאנווענשאן אבער האט אפילו ניט געהאלפען דאס וואס די קאמוניסטען האבען אפען געזוכט צו באהאלטען זייער געגנערשאפט צו רוזוועלט'ן און דעם ניי דיעל אונטער דער מאסקע פון לאיאליטעט צו לואיס'ען. פון די 550 שטימען האבען די געקראגען קוים דרייסיג.

נאטירלעך האט די קאנווענשאן געזוכט צו פארזיסען דעם פיל פאר לואיס'ן דורך איינשטימיגע צוטרוי רעזאלוציע און לאנג דויערנדע אפלאדיסמענטען. דער פאקט אבער איז געבליבן קלאר. די אויטאמאביל ארבייטער יוניאן קאנווענשאן האט ערקלערט, אז וואס אנבאלאנגט פאליטישע מיינונגען וועלען זיי זיך ניט לאזען פירען פון קיינעם.

וועגען אנדערע פראגען, האט זיך די קאנווענשאן ארויסגעזאגט פאר דער באוואפנונג פראגראם אבער געגען קאנסקריפשאן. דער פונקט געגען געצוואונגענע מיליטער דינסט איז ניט ארויסגעבראכט געווארען אזוי שארף און באשטימט ווי מאנכע האבען ערווארטעט. דער זין פון דער רעזאלוציע איז געווען, אז אויב קאנסקריפשאן איז נויטיג, דאן זאל מען אויך קאנסקריפטען קאפיטאל און ניט בלויז ארבייט. דאס הייסט, אז די רעגירונג זאל אויך איבערנעמען דעם פולען קאנטראל איבער אינדוסטריע און צווינגען איר צו פראדוצירען נויטיגע ארטיקלען פאר דעם לאנד פארטיידיגונג מיט נידעריגע אדער גאר אן פראפיטען.

געווען מאנכע דעלעגאטען ביי דער קאנווענשאן וואס האבען געוואלט אריינשרייבען א פונקט אין דער קאנסטיטוציע, אז קאמוניסטען, נאציס און פאשיסטען קענען ניט זיין קיין מיטגלידער אין דער יוניאן. אזוי ווי די אויטא ארבייטער יוניאן האט ניט קיין קלאוזד שאפ אגרימענטס, וואלט עס ניט געמיינט אוועקנעמען ביי די עלעמענטען די מעגליכקייט צו ארבייטען נאר אוועקנעמען ביי זיי די מעגליכקייט פון באטייליגען זיך אין דער יוניאן טעטיגקייט. די מאיאריטעט אבער פון דער רעזאלוציאנס קאמיטע און פון די דעלעגאטען האט זיך אנטזאגט צו גיין אזוי ווייט. די קאנווענשאן האט אנגענומען א קאמפראמיס רעזאלוציע, אז מיטגלידער פון א פארבאטענער באוועגונג זאלען ניט קענען זיין קיין מיטגלידער פון דער יוניאן. דאס איז נאטירלעך א פוסטע רעזאלוציע און וועלכער עס איז באדייטונג. ווען א באוועגונג ווערט פארבאטען ווערט זי ענטוועדער אויפגעלעזט אדער זי גייט ארונטער אונטער דער ערד. אין ערשטען פאל האט זי ניט קיין מיטגלידער, אין צווייטען פאל זיינען די מיטגלידער געהיים און מען וועט דעריבער ניט וויסען וועמען ניט אריינצונעמען אדער אויסשליסען. די רעזאלוציע דארף דעריבער באטראכט ווערען בלויז אלס א קאמפראמיס צופרידענשטעלען ביידע צדדים, די וואס וואלטען וועלען אין גאנצען פטור ווערען פון די קאמוניסטען און נאציס און די וואס זיינען מיט די עלעמענטען. ווי יעדער קאמפראמיס שטעלט זי דעריבער ניט צופרידען קיינעם פון די צדדים. די דיסקוסיעס אבער אליין וועגען דער רעזאלוציע און די גרויסע צאל שטימען וואס די רעזאלוציע אויסצושליסען קאמוניסטען, נאציס און פאשיסטען פון דער יוניאן האט געקראגען, ווייזט וואו דער ווינט בלאזט.

שארפע מיינונגס פארשידענהייטען אין דער סי. אי. א. פירערשאפט קומען אויך אויף אין אנדערע פלעצער

די אויטאמאביל יוניאן איז נישט די איינציגע וואס האט רעבעלירט געגען לואיסעס פאליטישע פירערשאפט און דער קאמוניסטישער דאמינאציע. שארפע מיינונגס פארשיידענהייטען און אפילו אפענע צוויסטיגקייטען צווישען די פירער פון אנדערע סי. אי. א. יוניאנס האבען זיך אויך באוויזען דורך דעם מאנאט.

מיר האבען שוין אין לעצטען נומער „גערעכטיגקייט" דערמאנט דעם אינדוסטריעלען יוניאן קאונסיל וואס די סי. אי. א. האט ארגאניזירט אין ניו יארק, אין אפאזיציע צו דעם סענטראל טריידס און לייבאר קאונסיל פון דער פעדעריישאן. מיר האבען שוין דאמאלס באריכטעט, אז די אמאלגאמייטעד לאקאלס, די סטאר קלוירקס און די אויטאמאביל לאקאלס האבען זיך אנטזאגט אנצושליסען אין דעם אינדוסטריעלען יוניאן קאונסיל, ערקלערענדיג אפען, אז דאס איז נישט מער ווי א פאליטישער אינסטרומענט וועלכען די קאמוניסטיש געפירטע יוניאנס פון דער סי. אי. א. וועלען באנוצען צו באטרייבען זייער פארטיי פאליטיק. שוין ביים ערשטען מיטינג פון קאונסיל, האט זיך ארויסגעוויזען ווי גערעכט עס זיינען געווען אט די יוניאנס אין זייער אפשאצונג.

די ערשטע ארבייט פון דעם קאונסיל איז געווען צו ארגאניזירען א פערמאנענטע פאליטישע קאמיסיע, וועלכע זאל אנפירען „אומפארטייאישע פאליטישע טעטיגקייטען" אין ניו יארק. אין דער ערשטער דעקלאראציע האט די קאמיסיע גלייך דערקלערט, אז זי וועט ניט זיין פארבינדען מיט קיין טייל פון דער א. ל. פ. זי וועט בלויז אפשאצען יעדען קאנדידאט לויט זיינע פארדינסטען פאר דער ארבייטער־באוועגונג. לויט דער דעקלאראציע וואלט מען געקענט מיינען, אז מיר האבען דא צו טאן מיט מענשען וואס האבען איבערגענומען די פאליטישע פילאזאפיע פון דער אמעריקאן פעדעריישאן אוו לייבאר, צו זיין אומפארטייאיש אין פאליטיק, „באלוינען פריינד און באשטראפען פיינד". לייענט מען אבער איבער דעם צעטעל נעמען פון די מיטגלידער אויף דער „אומפארטייאישער" קאמיסיע, דערפילט מען גלייך דעם ריח פון דעילי ווארקער. אנדערש האט עס דאך ניט געקענט זיין. איז דאך די קאמיסיע באשטימט געווארען פון אזא „אומפארטייאישען" פארטיי־מאן ווי דזשאזעף קארען פון דער מעריטיים יוניאן וועלכער איז דער פרעזידענט פון קאונסיל... זיינען די מיטגלידער פון קאונסיל דעריבער פון דעם זעלביגען קאליבער. מייקעל קוויל, וועלכער איז אזוי אומפארטייאיש אז ער שטייט שטאל און אייזען פארן סטאלין־היטלער אפמאך איבער וועלכעס די א. ל. פ. האט זיך אנטזאגט לעצטעס יאר אים ווידער צו נאמינירען אויף איר טיקעט פאר קאונסילמאן; דזשאהן ריען, אן ארגאנייזער פאר דער ניוספייפער גילד און דער טשארלי מעקארטי פאר וויס־פרעזידענט וואטסאן וועלכער פירט אן דעם קאמף אין דער א. ל. פ. און דער אייגענטליכער שפאלטער אין דער לעיבאר פארטיי; אברהם פלעקסער, פרעזידענט פון דער סטעיט קאונטי ענד מיוניסיפאל ווארקערס יוניאן; פרעדריק נ. מייער פון דער מעריטיים יוניאן, קאראנג'ס גולם; דזשוליוס העמספאק פון דער ראדיא עלעקטריקאל ווארקערס יוניאן און ארטור אסמאן פון דער ריטעיל און האלסעיל עמפלאיס יוניאן. דער איינציקער וואס עס פעלט דארט צו מאכען אט די קאמיסיע אמת אומפארטייאיש, איז בען גאלד פון די פאריער...

א שארפער צוזאמענשטויס איז דעם מאנאט אויך פארגעקומען צווישען דזשאהן ל. לואיס און סידני הילמאן איבער הילמאנ'ס האנדלונג אלס מיטגליד אויף דער באוואפנונג קאמיסיע פון דער רעגירונג. ביי צוויי געלעגנהייטען האט הילמאן באוויזען וואס ער פילט וועגען לואיסעס יוניאן ברעכערישע האנדלונגען און וועגען זיינע קאמוניסטישע נאכלויפער.

דעם ערשטען קלאפ האט הילמאן געגעבען, ווען ער האט פארזיכערט די פארטרעטער פון דער א. פ. און ל. אז ביי דער בוי־ארבייט וואס די רעגירונג וועט דורכפירען אין פארבינדונג מיט דער באוואפנונגס פראגראם, א אונטערנעמונג וואס וועט אנטרעפען ארום א ביליאן דאלאר, וועלען די בוי־ארבייטער יוניאנס פון דער פעדעריישאן אנערקענט ווערען אלס די איינציגע פארטרעטער פון די ארבייטער. די אפאזיציאנס יוניאן אין דער אינדוסטריע, וואס לואיס פרובירט ארגאניזירען אונטער דער פירערשאפט פון זיין ברודער א. ד. לואיס, וועט ניט אנערקענט ווערען. לויט די באריכטען זאל הילמאן האבען געזאגט די פירער פון דער סי. אי. א. וועלכע האבען געזוכט קריגען אנערקענונג פאר דער אפאזיציע יוניאן, אז ער אנערקענט ניט די עקזיסטענץ פון א סי. אי. א. יוניאן אין דער אינדוסטריע.

דער צווייטער קלאפ, וועלכער האט געפירט צו אן אפענעם צוזאמענשטויס צווישען הילמאן און לואיס איז געווען ווען הילמאן האט באשטימט זיין לעיבאר פאליסי אדווייזארי קאמיטע. די קאמיטע באשטייט פון זעכצען פארטרעטער פון יוניאנס. זיבען פון דער א. פ. און ל.

זיבען פון דער סי. אי. א. און צוויי פון די רעלוויי בראדערהודס. אין דער קאמיטע האט הילמאן ניט באשטימט קיינעם פון דער עלעקטריקאל ראדיא ענד מאשין ווארקערס יוניאן פון דער סי. אי. א. און האט יא באשטימט דעם פרעזידענט פון דער בראדערהוד אוו עלעקטריקאל ווארקערס יוניאן פון דער א. פ. און ל. אויף דער קאמיטע.

דער נאציאנאלער דירעקטאר פון דער סי. אי. א. יוניאן האט זיך באקלאגט פאר לואיס'ען אויף דער האנדלונג, און לואיס האט געשיקט א שארפען בריף צו הילמאנען. קאפיעס פון דעם בריף האט ער אויך געשיקט צו אלע זעקס און פערציג מיטגלידער פון דער גענעראל עקזעקוטיוו פון דער סי. אי. א. הילמאן האט אבער זיין שטעלונג ניט געביטען. אמת ער האט געלייקענט די באהויפטונג פון דעם דירעקטאר פון דער סי. אי. א. יוניאן, אז הילמאן האט זיך אנטזאגט צו געבען דער יוניאן פארטרעטערשאפט אויף דער קאמיטע דערפאר וואס זי ווערט קאנטראלירט פון קאמוניסטען. הילמאן האט אין זיין ענטפער ערקלערט, אז ער האט באשטימט זיינע ראטגעבער אויפ'ן גרונט פון פעהיגקייט... אלע ווייסען אבער אז דאס איז בלויז א פאליטישער תירוץ. ווייל גראד איז דער פרעזידענט פון דער סי. אי. א. עלעקטרישענס יוניאן, דזשעימס ב. קערי, א גאנץ פייהיגער מענש און איז דער גענעראל סעקרעטאר פון דער סי. אי. א. דער אמת דעריבער שיינט צו זיין, אז הילמאן האט מיט זיין האנדלונג פשוט געלאזט וויסען, אז ער איז געגען דעם קאמוניסטישען איינפלוס אין דער סי. אי. א. און אז לואיסעס פראטעסטען אין אזוינע זאכען קימערען אים גאר ווייניג.

יוסטיציא איז ניט בלינד און ניט אומפארטייאיש

אין דער מיטאלאגי פלעגט מען פארשטעלען יוסטיציא, דער געטין פון גערעכטיגקייט, אלס פרוי מיט פארבונדענע אויגען, מיט א שווערד אין איין האנד און א וואגשאל אין דער צווייטער. דאס האט געהייסען, אז ביים אויסטיילען גערעכטיגקייט איז נישטא קיין אונטערשיד צווישען ארעם און רייך, אריסטאקראט אדער פאלקס מענש, יוסטיציא וויל נישט זען ווער עס ווערט פאר איר פארגעבראכט צום משפט, זי איז פולקאם אומפארטייאיש. זי וועגט די מעשים פון די מענשען און אורטיילט לויט דער וואג.

אפשר איז עס אמת געווען ביי די אמאליגע פרימיטיווע מענשען. די היינטיגע גערעכטיגקייט איז גראד נישט אומפארטייאיש. זי זעט גוט ווער עס איז דער אנגעקלאגטער און אורטיילט לויט קלאסען אינטערעסען. א גוטען ביישפיל דערפון האט מען געקענט זען פון צוויי באזונדערע שטיקלאך נייעס וואס זיינען ערשיינען דעם מאנאט אין די צייטונגען וועגען אנטשיידונגען אין די געריכטען פון די פאראייניגטע שטאטען.

איין שטיקל נייעס קומט פון פיטסבורג. דארט איז אנגעקלאגט געווארען די אינטערנעשאנאל בראדערהוד אוו קארפענטערס; פרעזידענט האטשעסאן און די גענעראל עקזעקוטיוו באארד; די באאמטע פון קארפענטערס דיסטריקט קאונסיל פון פיטסבורג און פון לאקאל 422 פון ראטשעסטער, פענסילווייניע, פאר פארברעכען געגען דעם שערמאן אנטי־טראסט געזעץ דערמיט, וואס זיי האבען נישט דערלאזען ארבייטען מיט מאטעריאל וואס זיינען געקויפט געווארען פון פירמעס וואס זיינען ניט אין קאנטראקטליכע באציהונגען מיט דער א. פ. און ל. די אנגעקלאגטע האבען אפעלירט צום דיסטריקט קאורט געגען די אינדייטמענטס און דער געריכט האט דעם מאנאט זייער אפיל צוריקגעוויזען. זיי וועלען זיך מוזען שטעלען צום משפט פאר דעם פארברעכען. די קלאגען געגען דער יוניאן זיינען אריינגעבראכט געווארען מיט א פאר מאנאטען צוריק. ביז איצט איז שוין דער אפיל צוריקגעוויזען געווארען און אין גיכען וועט וואהרשיינליך פארקומען דער משפט. די מיל פון גערעכטיגקייט האט אין דעם פאל געמאלען זייער שנעל.

די צווייטע שטיקעל נייעס איז וועגען א קלאגע וואס דער אטוירני דזשענעראל פון די פאראייניגטע שטאטען האט אריינגעבראכט געגען דער אלומינום קאמפאניע אוו אמעריקע. דאס איז דער טראסט וואס געהערט צו דער מיליאנערסקער מעלאן משפחה. די קלאגע איז אז די קאמפאניע האט זיך פאראייניגט מיט פינף און צוואנציג אנדערע קארפאראציעס און מאנאפאליזירט דעם מארק. דאס, ווי באוואוסט, איז א פארברעכען געגען דעם זעלביגען שערמאן אנטי־טראסט געזעץ. דער געזעץ איז אייגענטליך אריגינעל אנגענומען געווארען אין קאנגרעס צו פארהיטען אזוינע מעשים.

די אונטערזוכונג פון געריכט, אויב אט די מעשים פון אלומינום טראסט איז א פארברעכען אדער ניט, געדויערט בסך־הכל דריי א האלב יאר. די פעטיציע אין געריכט אנצוקלאגען דעם טראסט האט נאך אריינגעבראכט אטוירני דזשענעראל קאמינגס אין אפריל 1937. פון דעמאלט אן זיינען שוין געווען אטוירני דזשענעראלס אין וואשינגטאן, פריער מורפי און נאכדעם דזשעקסאן. א גאנצע רייע יוניאנס זיינען שוין זינט דאן אנגעקלאגט און גע'משפט געווארען פאר ברעכען אט דעם געזעץ, טראץ דעם נאריס־לא גוארדיא אקט, וואס האט געהאלט באפרייען יוניאנס פון די פארשריפטען פון דעם אנטי־טראסט געזעץ. אבער די אונטערזוכונג פון דעם אלומינום טראסט איז נאך אלץ ניט פארענדיגט. דעם צווייטען דעצעמבער, ווען ערשט דער אפיס פון פראקוראר צושטעלען זיינע געשריבענע ארגומענטען און דעם צענטען יאנואר 1941 וועלען די לאיערס פון טראסט ענטפערען אויף דעם. ערשט נאכדעם וועט דער ריכטער ארויסגעבען זיין ענטשיידונג — ניט חלילה אויב מען דארף דעם טראסט באשטראפען פאר זיינע מעשים, וועלכע די באלעבאטים גיבען אליין צו, אז זיי האבען קאנטראלירט הונדערט פראצענט די פראדוקציע פון גאנצען נייעם אלומינום אין לאנד, נאר אויב זיי זאלען געצוואונגען ווערען אין דער צוקונפט אויפלעזען דעם טראסט, אדער זיי מעגען אים ווייטער אנהאלטען און שינדען די הויט פון'ן עולם און דער רעגירונג אומגעשטערט.

אט דאס זיינען די צוויי טשיקאווע שטיקלאך נייעס. ווער קען איצט וואגען צו באהויפטען, אז די מאדערנע גערעכטיגקייט האט פארבונדענע אויגען אדער איז אומפארטייאיש?

אמענדמענטס צום לעיבאר רילעישאנס געזעץ פארלויפיג באגראבען וויכטיגע אנטשיידונגען פון דער לעיבאר באארד דעם מאנאט

די געפאר, אז די ענדערונגען אין דעם לעיבאר רילעישאנס עקט, וואס זיינען פארגעשלאגען געווארען פון דער סמיטה קאמיטע, זאלען נאך אנגענומען ווערען אין דער סעסיע פון קאנגרעס, איז פארלויפיג פאראיבער.

ווי באוואוסט זיינען די סמיטה אמענדמענטס וואס מאכען פאקטיש צו נישט דעם וואגנער אקט, דורכגעגאנגען אין קאנגרעס. א קאמיטע פון סענאט, האט דעם מאנאט אפגעהאלטען פארהערען וועגען די ענדערונגען. ווייזט זיך ארויס, אז פרעזידענט וויליאם גרין, וועלכער איז ביי די פארהערען פון דער קאמיטע פון דעם רעפרעזענטאנטען הויז ארויסגעקומען פאר ענדערען דעם געזעץ, וועלכעס האט פיל געהאלפען דערצו, אז א מאיאריטעט קאנגרעסלייט זאלען שטימען פאר די ענדערונגען, האט איצט געביטען זיין שטעלונג און ערקלערט, אז אידער אזוינע ענדערונגען ווי די הויז האט אנגענומען, וויל ער שוין בעסער אז דער געזעץ זאל בלייבען ווי געווען. גרין איז ארויסגעטראטען געגען אפטיילען די עקזעקוטיווע פון די געריכטליכע פונקציעס פון דער לעיבאר באארד; געגען אויסשליסען געוויסע קאטעגאריעס ארבייטער וואס זיינען באשעפטיגט ביים פראצעסירען שפייז פראדוקטען און געגען דאס באגרעניצען די בעק־פעי צו ארבייטער וואס ווערען אנטזאגט צוליב יוניאן־טעטיגקייט צו איין יאר.

איצט, הייסט עס, זיינען שוין ביידע טיילען פון דער טרייד יוניאן באוועגונג געגען די אמענדמענטס און די סענאטארען וועלען זיך נישט אילען אין אן עלעקשאן יאר איינצורייסען מיט די אכט מיליאן ארגאניזירטע ארבייטער אין לאנד.

ווי א באשטעטיגונג פון דער וויכטיגקייט פון דעם וואגנער אקט פאר די אמעריקאנער ארבייטער, אויב אזא באשטעטיגונג איז נאך נויטיג געווען, האט די לעיבאר באארד דעם מאנאט ארויסגעגעבען עטליכע באזונדערס וויכטיגע ענטשיידונגען געגען מאנכע פון די גרעסטע און רייכסטע אינדוסטריאליסטען אין אמעריקע.

די ווייט־גרייכענדסטע אנטשיידונג איז געווען די געגען דער פארד קאמפאני. די פארד פירמע, ווי באוואוסט איז די איינציגע פון די גרויסע אויטאמאביל מאנופעקטשורערס וועמען עס איז געלונגען צו באקעמפען דער אויטאמאביל ארבייטער יוניאן און ניט דערלאזען ארגאניזירען די ארבייטער. די קאמפאני האט באקעמפט דער יוניאן דורך בוליס און שלעגער, דורך שפיאנען און אנדערע טעראר מיטלען. דעם מאנאט האט די לעיבאר באארד ארויסגעגעבען א באפעל אז די פארד קאמפאני מוז אויפגעבען אט די פראקטיק אירע און אויפהענגען מעלדונגען אין אירע פאבריקען, אז זי וועט די ארבייטער מער ניט שטערען פון ארגאניזירען זיך און אנשליסען זיך אן דער יוניאן.

דער רידזשאנאל אפיס פון דער לעיבאר באארד אין ניו יארק, האט דעם מאנאט ארויסגעגעבען א באפעל צו דער וועלוואוירס קאמפאני, די אייגענטימערין פון די פינף און צען סענט סטארס, אז אין משך פון פינף טעג פון זי באצאלען צו 140 ווערקערז אנגעשטעלטע וועמען זי האט אנטזאגט פון דער ארבייט צוליב יוניאן טעטיגקייט, די סומע פון 100 טויזענט דאלער בעק־פעי און צולען זיי ווייטער זייערע רעגולערע שכירות ביז זי וועט זיי צוריק אנשטעלען צו דער ארבייט אדער ארויפשטעלען זיי אויף א פרעפערענשעל ליסט אנצושטעלען זיי אזוי שנעל ווי עס וועט זיין פלאץ פאר נייע בעל מלאכות.

די לעיבאר באארד האט דעם מאנאט אויך באפוילען דער וועסטינגהויז עיר ברעיק פון ווילמערינג, פענסילווייניע, צו פארהאנדלען מיט דער ראדיא עלעקטריקעל ווארקערס יוניאן פון דער סי. אי. א. און אונטערשרייבען אן אגרימענט מיט דער יוניאן פאר אירע ארבייטער. די פארהערען וועגען דער קלאגע פון דער יוניאן געגען דער פירמע האבען זיך געצויגען א פאר יאר. קנאפע פינף טויזענט ארבייטער ווערען באשעפטיגט אין דער פאבריק.

א טויט־קלאפ די קאמפאני יוניאנס האט דעם מאנאט ארויסגעגעבען דער יונייטעד סטעיטס סוירקיט קאורט אוו אפילס. ווען עס האט צוריקגעוויזען דעם אפיל פון דער קאמפאני יוניאן פון די אנגעשטעלטע ביי דער וועסטערן יוניאן טעלעגראף קאמפאני, געגען א באפעל פון דער לעיבאר באארד צו דער קאמפאני, אז די קאמפאני יוניאן מוז זיך אויפלעזען.

טראץ דעם וואס די טעלעגראף קאמפאני און איר יוניאן האבען באוויזען אין געריכט אז 28,000 אנגעשטעלטע פון דער קאמפאני באלאנגען צו דער ארגאניזאציע און אז די „יוניאן" האט אפילו אנגעפירט אן ענערגישען קאמף געגען דער קאמפאני פאר פארבעסערונגען, האט דאך דער געריכט דערקענט אז די גאנצע געשיכטע איז געווען בלויז א מאנעוורע צו שאפען דעם איינדרוק אז עס איז אן אומאפהענגיגע יוניאן און ניט דער אמת'ן איז עס די זעלביגע קאמפאני יוניאן ווי געווען. דער געריכט האט דעריבער ענטשידען אז די קאמפאני מוז אויספאלגען דעם באפעל פון דער לעיבאר באארד און אויפלעזען די ארגאניזאציע.

סטרייקס און סעטעלמענטס דעם מאנאט.

1,500 ארבייטער אין זעקס פאבריקען וואס מאכען די עלעקטרישע דראטען און קייבעלס, זיינען דעם מאנאט ארויסגעגאנגען אין סטרייק אויפ'ן רוף פון דער עלעקטרישענס יוניאן לאקאל דריי א. פ. און ל. דער סטרייק איז פון באזונדערער וויכטיגקייט, ווייל די קאמפאניס האבען מאנכע באשטעלונגען פאר דער רעגירונג אין איר באוואפנונג פראגראם. די סטרייקערס טוען אפילו אלץ וואס מעגליך ניט צו פארהאלטען די רעגירונגס באשטעלונגען. די פיקעטס האבען אפילו דורכגעלאזט טראקס פון נעיווי יארד וואס זיינען געקומען נעמען קייבעלס פון איינער פון די סטרייקענדע פאבריקען. א שטערונג אבער צו דורכפירען די באשטעלונגען איז דער סטרייק, און די רעגירונגס פארמיטלער זוכען וואס שנעלער אים צו סעטלען. דער סכסוך איז איבער שטונדען און שכירות.

צוויי סטרייקס פון דער אויטאמאביל יוניאן און איינער פון דער מארין און שיפ־בוי ארבייטער יוניאן זיינען דעם מאנאט געסעטעלט אדער אויסגעמידען געווארען אויך איבער דעם וואס די באטרעפענדע פאבריקען האבען געארבייט אויף דער רעגירונגס באוואפנונג פראגראם. דער סטרייק פון די 1,200 שיפ־בוי ארבייטער אין די מארס יארדס איז צוריקגערופען געווארען און די סטרייקער האבען באשלאסען זיך צו ווענדען צו דער נעשאנאל דעפענס קאמיטע אז זי זאל ענטשיידען איבער זייערע פארדערונגען פאר העכערע שכירות.

א סטאפעדזש אין דער בענדיקס קארפארעישאן וועלכע מאכט טיילען פאר עראפלאנען איז דעם מאנאט געסעטעלט געווארען דורך דער אריינמישונג פון א רעגירונגס פארמיטלער, וועלכער האט אויסגעגליכט דעם סכסוך צווישען דער אויטא יוניאן און דער פירמע.

פרעזידענט סידני הילמאן, פון דער אמאלגאמייטעד, אין זיין ארבייט אלס מיטגליד פון דער נאציאנאלער שוץ קאמיסיע פון דער רעגירונג, האט דעם מאנאט פארמידען א סטרייק פון די זיבען טויזענט ארבייטער ביי דער „באטען עראפלאן קאמפאני", וועלכע געהערען צו דער אינטערנעשאנאל מעקעניק יוניאן פון דער א. פ. און ל. די ארבייטער האבען געגעבען פולמאכט זייערע באאמטע צו רופען א סטרייק צו קריגען פאר די ארבייטער געצאלט עקסטרא פאר אווערטיים און שבת ארבייט און וואקאציעס מיט געצאלט. הילמאן האט די [illegible] איבערצוגעבען דעם סכסוך צו ארביטרעישאן און די ארבייט פאר דער לאנדס־פארטיידיגונג זאל ניט אפגעשטעלט ווערען און די ארבייטער האבען דעם פארשלאג אנגענומען.

נייעס און פאסירונגען אין אונזער אינטערנעשאנעל

ראשע צוגרייטונגען פאר ארגאניזאציאנס ארבעט צום נייעם סעזאן

אויגוסט איז געוויינליך דער אנהויב פון דעם פאל־סעזאן אין די פרויען־קליידער־טריידס. ווען די שורות ווערען געשריבען איז נאך שווער צו זאגען וואס פאר א סעזאן אונזערע מיטגלידער וועלען האבען דאס יאהר. אביסעל ארבעט איז אין די שעפער וויזט זיך שוין, אבער ביזי איז נאך נישט. אין מאנכע שעפער, איבערהויפט אין דער בעסערער ליין ארבעט, איז פאראן א ביסעל מער באשעפטיגונג. אין אנדערע שעפער איז פאראן נאך גאר וועניג ארבעט. ווי אזוי די לאגע וועט זיך אנטוויקלען, איז שווער צו טרעפען.

אונזער אינטערנעשאנאל, אירע דעפארטמענטס און אפטיילונגען, מאכען דערווייל אלע פארברייטונגען אויס־צונוצען דעם נייעם סעזאן פאר א טיכטיגען ארגאניזא־ציאנס־קאמפיין. פון כמעט אלע לאקאלס, דזשאינט באארדס, פון דעם איסטערן אוט אוו טאון דעפארטמענט און פון קאטען גארמענט טרייד דעפארטמענט, קומען אן באריכטען וועגען ראשע צוגרייטונגען פאר ארגאניזא־ציאנס־ארבעט. ווי ערפאלגרייך אט די ארבעט וועט זיין, הענגט באטירלאך פיל אפ אין דעם ווי פיל ארבעט עס וועט זיין אין די שעפער.

קלאוק דזשאינט באארד פארענדיגט באנייען די אגרימענטס

די ניו יארק קלאוק דזשאינט באארד איז נאך אלץ פארנומען הויפטזעכליך מיט פארענדיגען די באנייאונג פון די אגרימענטס מיט די פארשידענע אסאסיאישאנס. אין לעצטען נומער „גערעכטיגקייט" האבען מיר באריכטעט, אז די אגרימענטס מיט דריי אסאסיאישאנס פון מאנופעקטשורערס, דזשאבערס און קאנטראקטארס זיינען אונטערגעשריבען געווארען דעם 16טען יולי. דעם 9טען אויגוסט האט די יוניאן אונטערגעשריבען דעם אגרימענט מיט דער אינפאנטס און טשילדרענס קאוטס אסאסיאישאן. די פארהאנדלונגען מיט דער סקירט און ספארטסוועאר מאנופעקטשורערס אסאסיאישאן און מיט די פריק איינפארמירט, זיינען נאך אן. ווי גענעראל־מענע־דזשער ישראל פיינבערג באריכטעט, ווערט ערווארטעט אז אויך די צוויי אגרימענטס וועלען באלד אונטערגע־שריבען ווערען, און דאן וועט די באנייאונג פון די אגרי־מענטס זיין געענדיגט.

די קלאוק דזשאינט באארד וועט ערשט דעמאלט קענען צוטרעטען צו דער וויכטיגסטער ארבעט פון דורכ־פירען דעם נייעם אגרימענט אין לעבען. די נייע־געשאפענע באארד פון קאנטראל וועט ערשט דאן קענען אנ־הייבען ריכטיג פונקציאנירען און האנדלען איבער די וויכטיגע פראבלעמען וואס איז איר איבערגעגעבען גע־ווארען, ווי די פראגע פון א מער יושר׳דיגער צעטיי־לונג פון דער ארבעט אין די שעפער, דאס איינגלייכען פון די ארבעטס־קאסטען און די אנדערע פראבלעמען וואס די קאנטראל־קאמיטע דארף פארהאנדלען און לייזען לויט דעם אגרימענט.

די ערשטע זאך איז נאטירליך דאס איינזעהן זיך אויף אן איינהייטליכע סיסטעם, וועלכער זאל מאכען מער ארבעט. דערווייל האבען זיך נאך די צדדים נישט געאייניגט אויף א פערזאן. פיינבערג ערקלערט אבער, אז די יוניאן וועט באשטיין אויף א שנעלער אנטשיידונג אום די קאמיטע זאל קענען צוטרעטען צו דער ארבעט.

אין די ניו יארק קלאוק לאקאלס

קלאוק פאטערמאכערס יוניאן, לאקאל 117, האט דעם 31טען יולי, געהאט אן אלגעמיינע מיטגלידער־פארזאמ־לונג, וואו דער מענעדזשער בענדזשאמין קאפלאן האט באריכטעט וועגען דעם אגרימענט און וועגען די פאר־שידענע פראבלעמען וואס דער לאקאל האט פאר זיך. די דיסקוסיע פון די מיטגלידער איז געווען א זעהר לעבעדיגע און האט זיך געדרעהט ארום קאנטראקטארס ארום א מער סעטלמענטס וואו די יוניאן האט זיך געזען גע־

צוזאגען איינצוגיין אויף מאנכע קאמפראמיסען אום צו פארהיטען די דזשאבס פון עטליכע הונדערט קלאוק־מאכער. מאנכע מיטגלידער האבען שארף זיך ארויסגע־זאגט געגען איינגיין אויף קאמפראמיסען מיט מאנופעק־טשורערס, אפילו ווען דאס זאל פארוויקלען דער יוניאן אין א שווערען קאמף. (מער איינצעלהייטען וועגען דעם מיטינג אין ברודער קאפלאנס קארעספאנדענץ אויף אן אנדער פלאץ אין דעם נומער).

דער רוסיש־פוילישער בראנטש פון דער קלאוק דזשאינט באארד האט געהאט א מיטינג און האט איינ־שטימיג גוטגעהייסען דעם נייעם אגרימענט. נאכדעם ווי זייער סעקרעטער, ברודער פראנק קוירק, האט זיי ער־קלערט די איינצעלהייטען און די אומשטענדען אונטער וועלכע די יוניאן האט אים אנגענומען.

די קלאוק־פינישערס יוניאן לאקאל 9 האט ביי א ספעציעלען מיטינג דעם 25טען יולי ערוויילט די איבע־ריגע פיר ביזנעס־אגענטען צו וועלכע דער לאקאל איז בארעכטיגט און וועלכע זיינען ניט ערוויילט געווארען אין די אלגעמיינע וואלען פון לאקאל. עס זיינען ער־וויילט געווארען דער געוועזענער טשערמאן פון לאקאל מעקס קראוו, סעם פינקעלשטיין, נייטהען קאפלאן און ס. שפאניער. דער לאקאל וועט איצט זיין פולע קוואטא פון דרייצען ביזנעס־אגענטען. די אנדערע ניין זיינען ערוויילט געווארען אין די אלגעמיינע וואלען.

קלאוק פרעסערס יוניאן לאקאל 35 האט סוף לעצ־טען מאנאט ווידער דורכגעפירט איר רעגיסטראציע פון ארבעטסלאזע מיטגלידער. עס האבען זיך רעגיסטרירט ארום 400 מיטגלידער.

די רעגיסטראציע איז דורכגעפירט געווארען אונ־טער דער אויפזיכט פון ברודער ל. דזש. ביגעל, מענע־דזשער פון דער ארבעטס־ביורא פון לאקאל 35. דער לאקאל האט איינגעפירט, אז יעדער מיטגליד וואס איז באשעפטיגט, גיט א טאג ארבעט אין סעזאן צו אן אר־בעטסלאזען אדער צאלט עלף דאלאר צום ארבעטסלאזען־פאנד. די רעגיסטרירטע מיטגלידער, וואס זיינען אר־בעטסלאז, זיינען גאראנטירט פון דער יוניאן צו קריגען וועניגסטענס 10 טאג ארבעט, אדער א סומע פון הונ־דערט דאלאר, דורך דעם סעזאן.

וויס־פרעזידענט י. ברעסלאו, מענעדזשער פון לא־קאל 35, האט אין זיין באריכט ביי דער עקזעקוטיוו־באארד אנגעוויזען אויף דער ערפאלגרייכער ארבעט פון דער ארבעטס־ביורא דורך דעם לעצטען סעזאן. דורך דעם סעזאן האט די ביורא אויסגעטיילט אכט טויזענט טאג ארבעט צו ארבעטסלאזע פרעסער. די ביורא האט אויך ארויפגעשיקט 28 פרעסערס אויף פערמאנענטע פלעצער און אכציק ארבעטסלאזע פרעסערס אויף דזשאבס פאר׳ן סעזאן. די 331 ארבעטסלאזע פרעסערס האבען דורך דעם לעצטען סעזאן געקראגען געשטיצט דורך ארבעט און הילף אויף דער סומע פון ארום 115 טויזענט דאלאר, אדער דורכשניטליך ארום פינף וואכען ארבעט יעדער. לויט ברעסלאו׳ס ערקלערונג, האט פיל בייגעטראגען צו דעם ערפאלג פון דער ביורא דורכ׳ן לעצטען סעזאן דאס, וואס עס זיינען געגאנגען סטאילס וואס האבען געפאדערט פיל פרעסינג.

אין דער דרעס דזשאינט באארד

כאטש דער אגרימענט אין ניו יארקער דרעס־טרייד גייט אויס ערשט אין פינף מאנאטען ארום, אין יאנואר 1941, מערקט זיך שוין אין דער אינדוסטריע א שטאר־קער אינטערעס אין דער באנייאונג פון דעם אגרימענט און א גרייטען זיך צו די פארהאנדלונגען וואס לויט דעם אגרימענט דארפען געהאלטען ווערען מיט דריי מאנאטען איידער דער אגרימענט גייט אויס.

מארטימער לאנדיס, עקזעקוטיוו דירעקטאר פון דער נעשאנאל דרעס מאנופעקטשורערס אסאסיאישאן, האט זיך צוגעאיילט און איינגעשיקט בריוו צו פרעזידענט דובינ־סקי און צו דזשענעראל מענעדזשער דזשוליוס האכמאן, פארלאנגענדיג אז מען זאל אנהויבען פארהאנדלונגען וועגען דעם נייעם אגרימענט אין סעפטעמבער אום די אינדוסטריע זאל ניט געשטערט ווערען דורך דער אומ־

געוויסהייט וואס איז געוויינליך דער פאל איידער אן אגרימענט ווערט באנייט. די יוניאן האט פארלויפיג גע־ענטפערט, אז זי איז נאך איצט ניט גרייט אנצוהייבען די פארהאנדלונגען. די יוניאן מאכט איצט א גרינטליכע אונ־טערזוכונג אין דער אינדוסטרי און וועט לויט די רעזול־טאטען אויסארבייטען איר פראגראם און פאדערונגען.

מינקאף ערוויילט סעקרעטאר־טרעזשורער פון דער דזשאינט באארד.

ברודער נאטהאניעל מ. מינקאף, עקזעקוטיוו־סעק־רעטער פון לאקאל 22, איז דעם מאנאט איינשטימיג ערוויילט געווארען אלס סעקרעטער־טרעזשורער פון דער

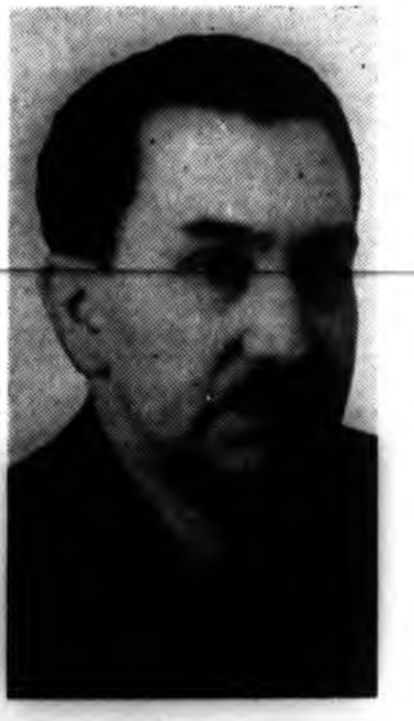

דרעס דזשאינט באארד, אויפ׳ן פלאץ פון ברודער פיליפ קעפ, וועלכער האט רעזיגנירט פון אמט אנצונעמען א פאזיציע אויף פרעזידענט דובינסקי׳ס סטעף אין גענע־ראל אפיס. ברודער קעפ האט אין זיין צושריפט צו דער באארד או דירעקטארס, אין וועלכען ער האט אריינ־געגעבען די רעזיגנאציע, הארציג באדאנקט די פירער און מיטגלידער פון דער דזשאינט באארד און פון די פיר אנגעשלאסענע לאקאלס, פאר דער פריינדשאפט און קאאפעראציע וואס זיי האבען אים געגעבען דורך די פילע יארען וואס ער האט באקליידט דעם אמט פון סעק־רעטער פון דער דזשאינט באארד.

נאכדעם ווי ברודער קעפ׳ס רעזיגנאציע איז אנגע־נומען געווארען, האט די באארד או דירעקטארס איינ־שטימיג רעקאמענדירט, אז ברודער מינקאף זאל ערוויילט ווערען אויף דעם אמט און די דזשאינט באארד האט אים איינשטימיג ערוויילט.

דער ניי־ערוויילטער סעקרעטער־טרעזשורער פון דער דרעס דזשאינט באארד, ברודער נאטהאניעל מ. מינ־קאף איז גוט באקאנט און באליבט ניט נאר ביי די דרעס־מאכער, וואו אלס עקזעקוטיוו סעקרעטער פון לאקאל 22 האט ער פארוואלטעט די ארבעט אין אפיס פאר די לעצטע פערצען יאר, נאר אויך אין דער אינטערנעש־נאל אין אלגעמיין. מינקאף איז פארבונדען מיט אונזער אינטערנעשאנאל פאר די לעצטע דרייסיג יאר, זינט דעם גענעראל סטרייק פון 1910. דורך די דרייסיג יאר האט ברודער מינקאף געהאלטען וויכטיגע עמטער אין לאקאלס און אין גענעראל אפיס. זעקס יאר צייט, פון 1913 ביז 1919, האט מינקאף באקליידט דעם אמט פון סעקרעטער־טרעזשורער פון דער קלאוק פינישערס יוניאן לאקאל 9. יענעם יאר האט פרעזידענט שלעזינ־גער אים באשטימט אלס דירעקטאר פון סטאטיסטישען און רעקארד דעפארטמענט פון גענעראל אפיס, וואו ער איז פארבליבען ביז 1926. די לעצטע פערצען יאר, זינט נעמאס, פון 1926 ביז זיין איצטיגער דערוויילונג צו

דעם וויכטיגען און פאראנטווארטליכען אמט פון דער דרעס דזשאינט באארד, איז מינקאף געווען דער עקזע־קוטיוו סעקרעטער פון דער דרעסמאכער יוניאן לאק. 22.

כאטש ביי פראפעסיע א בוכהאלטער, איז ברודער מינקאף ווייט ניט דער טרוקענער אפיס־מענש וואס מען פארבינדט געוויינליך מיט דער פראפעסיע פון רעכענען און צוזאמענשטעלען ציפערען. ברודער מינקאף איז א הארציגער מענש, ווארעם און געפילפול. ער איז אן אויסגעצייכענטער רעדנער און זיין שרייבען איז פאלקס־טימליך און זאפטיג, ווי די לייענער פון דער „גערעכ־טיגקייט" האבען געהאט די געלעגענהייט זיך צו איבער־צייגען דורך די אלע יארען וואס ער שרייבט כמעט מא־נאטליך. ער איז אויך טעטיג די אלע יארען אין דער ראדיקאלער באוועגונג. אין 1938 איז ער ערוויילט גע־ווארען אלס אסעמבלימאן אויפ׳ן צעטעל פון דער אמע־ריקען לייבאר פארטי און איז געווען דער פירער פון דער ארבעטער גרופע אין דער אסעמבלי פון ניו יארק סטייט. אין זיין איצטיגען אמט ברענגט ברודער מינקאף, אויסער זיינע איינגעבארענע פעאיגקייטען — א רייכע ערפארונג אין דער ארבעט. צוזאמען מיט אלע פריינד און פארערער זיינע ווינשען מיר אים גרויס ערפאלג אין זיין וויכטיגען אמט.

דרעס מאנופעקטשורער שטראפירט פאר קויפען עמבראידערי פון ניט יוניאן שאפ.

די דרעס מאנופעקטשורינג פירמע „וויקטאריא דרעס קאמפאני", 501 זיבעטע עוועניו, האט געמוזט בא־צאלען דעם אקסעסארי קאונסיל פון די טרימינג טריידס הונדערט דאלאר שאדענערזאץ פאר ארויסגעבען עמ־בראידערי ארבייט צו א ניט־יוניאן פירמע און באהאל־טען דעם פאקט אין די ביכער.

לויט דעם אגרימענט וואס די דרעסמאכער יוניאן האט מיט די בעלי־בתים, זיינען זיי פארפליכטעט צו קויפען זייער טרימינג און ארויסגעבען די ארבייט בלויז אין אזוינע שעפער וואס האבען אן אגרימענט מיט דער יוניאן און ארבייטען אונטער יוניאן באדינגונגען. די באטרעפענדע פירמע אבער, האט בסדר געמאכט אירע עמבראידערי אין א ניט־יוניאן שאפ טראץ די ווארנונגען וואס די יוניאן האט איר געגעבען ביי פארשידענע געלע־גענהייטען.

ווי דער מענעדזשער פון דעם אקסעסארי קאונסיל פון דער אינטערנעשאנעל, א. וו. קאלאסע גיט איבער, האט די יוניאן אונטערזוכט די ביכער פון דער פירמע נאך אין יוני, 1939, אויף א חשד אז ער קויפט די טרי־מינג אין ניט יוניאן שעפער. די ביכער פון דער פירמע האבען געוויזען, אז זי האט געקויפט סחורה פון א געוויסער לעיס פירמע, אבער די סומע איז געווען א קליינע און די יוניאן האט ניט געמאכט קיין ווערען דערפון. אין אק־טאבער אבער פון זעלבען יאר האט די דרעס דזשאינט באארד, אויף דער קלאגע פון אקסעסארי קאונסיל געלאזט נאך אמאל אונטערזוכען די ביכער פון דער פירמע און גע־פונען אז די דרעס הויז האט ווידער געטאן ביזנעס מיט דער לעיס פירמע אויף איבער פינף טויזענד דאלאר און אן אונטערזוכונג האט באוויזען, אז די כלומר׳שטע לעיס פירמע איז גאר א ניט־יוניאן עמבראידערי שאפ. די יוניאן האט דאן געווארענט דער פירמע, אז זי זאל מער ניט ארויסגעבען קיין ארבייט צו דער ניט־יוניאן פירמע און אפהיטען דעם אגרימענט. נאך עטליכע מאל איז די פירמע געכאפט געווארען און געווארענט געווארען פון דער יוניאן אבער זי האט אלץ געטאן דאס אייגענע. די וויקטאריא דרעס קאמפאני איז דאן אנגעקלאגט געווארען פאר ברעכען דעם אגרימענט און ניט האלטען איר פאר־שפרעכען און זי האט געמוזט צאלען הונדערט דאלער שאדענערזאץ דער יוניאן. די פירמע האט אויך צוגע־שטימט, אז אויב זי וועט נאך אמאל פארלעצען דעם פונקט אין אגרימענט און וועט ארויסגעבען טרימינג אין א ניט־יוניאן שאפ, זאל זי מוזען צאלען פינף הונדערט דאלער שאדענערזאץ דער יוניאן.

דייטש רעזיגנירט פון אמט אלס מענע־דזשער פון נעשאנעל דעפארטמענט

אברהם דייטש, מענעדזשער פון דעם נעשאנאל אסאָ־סיאישאן דעפארטמענט פון דער דרעס דזשאינט באארד, האט דעם 9טען אויגוסט רעזיגנירט פון זיין אמט. אין זיין רעזיגנאציע צו דער עקזעקוטיוו באארד פון לאקאל 22 האט דייטש ערקלערט, אז ער איז געצוואונגען צו רעזיגנירען איבער זיין שוואכען געזונט וועלכעס מאכט פאר אים אוממעגליך צו טאן זיין ארבעט. די עקזעקוטיוו באארד האט די רעזיגנאציע אנגענומען.

איסטערן אוט־אוו־טאון דעפארט־מענט באנייט אגרימענט

וויס פרעזידענט הערי וואנדער, מענעדזשער פון איס־טערן אוט אוו טאון דעפארטמענט, באריכטעט, אז דורך די לעצטע עטליכע וואכען זיינען די מערסטע אגרימענטס מיט די בעלי בתים אין זיין טעריטאריע באנייט געווארען און איצט מאכט דער דעפארטמענט אלע פארבארייטונ־גען פאר א שטארקען ארגאניזאציאנס קאמפיין געגען אפען שאפס. ער שרייבט:

„די לעצטע עטליכע מאנאטען זיינען מיר געווען ביזי מיט פארהאנדלען וועגען באנייען די אינדעפענדענט אג־רימענטס. מאנכע פון די זיינען געווען פון גרויס וויכ־טיגקייט, ווייל דאס זיינען געווען אגרימענטס מיט פיר־מעס וואס באשעפטיגען הונדערטער ארבייטער. איניגע פון די זיינען געווען מיט די וויכטיגסטע פירמעס אין אונ־זער אינדוסטריע, ווי, צום ביישפיל, דער אגרימענט מיט איין פירמע, וועלכע באשעפטיגט איבער טויזענט ארביי־טער. אין די פארהאנדלונגען וועגען באנייען די אגרי־מענטס, האבען מיר נאטירליך געהאט סכסוכים. עס איז אונז אבער געלונגען צו באנייען די אגרימענטס אן סטרייקס און אפילו אן סטראשען מיט סטרייקס. די אור־זאך איז, לויט מיין מיינונג, דאס, וואס עס איז אונז געלונגען אויפצוקלערען די בעלי בתים, אז ארבייטער האבען באשטימטע רעכטען און אז זייער בייטראג צו דער אינדוסטריע בארעכטיגט זיי צו א יושר׳דיגען חלק אין דעם איינקונפט. איבער דעם האבען מיר געקענט בא־נייען די אגרימענטס אן סטרייקס, כאטש יעדער איינער פון די נייע אגרימענטס האט אנטהאלטען נייע געווינסען פאר די ארבייטער.

„איצט, ווען מיר זיינען פארטיג מיט די אגרימענטס, זיינען מיר ווידער גרייט צו נעמען זיך פאר די ניט־אר־גאניזירטע שעפער. אין ספרינג סעזאן האט אונזער קאמפיין געמוזט אפגעשטעלט ווערען איידער מיר האבען געקענט פיל דערגרייכען, איבער־דעם וואס דער סעזאן איז געווען זייער א קורצער. איצט וועלען מיר ווידער אנפאנגען די ארבייט אויף א פיל גרעסערען פארנעם.

„מיט צוויי וואכען צוריק, האב איך קאנפערירט מיט וויס־פרעזידענט דזשוליוס האכמאן און די אנדערע פי־רער פון דער דרעס דזשאינט באארד און מיר האבען דיסקוטירט די ארגאניזאציאנס פראבלעמען אין דער דרעס אינדוסטריע. זינט דאן האב איך זיך דורכגערעדט מיט די פארטרעטער פון די פארשידענע טעריטאריעס אין דעם אוט אוו טאון דעפארטמענט איבער די ספעציפישע פראב־לעמען אין זייערע געגענטען און מיר זיינען גרייט צו האנדלען אזוי שנעל ווי דער סעזאן וועט אריין אין פולען שוואונג.

„איך האב פארבראכט עטליכע טעג אין קאנעטיקוט אין פארבינדונג מיט דער צוגרייטונג ארבייט. קאנעטי־קוט האט עטליכע וויכטיגע ניט־יוניאן שעפער און זיי וועלען זיין צווישען די ערשטע וואס מיר וועלען אונטער־נעמען צו ארגאניזירען. א צאל וויכטיגע ניט־יוניאן שע־פער זיינען אויך דא אין ניו דזשוירזי. דער דעפארט־מענט האט שוין ביז איצט אנגעשטעלט נאך זעקס ארגא־ניזערס פאר דער ארבייט און דער סטעף וועט נאך ווייטער פארגרעסערט ווערען ווען דער קאמפיין וועט זיך פאנאנדערוויקלען".

אגרימענט מיט וואשייבעל דרעס אסאסי־איישאן פון ניו־דזשוירזי באנייט.

צוויי טויזענט טשילדרען און קאטען דרעסמאכער אין ניו דזשוירזי האבען דעם מאנאט געקראגען א העכע־רונג אויף די שכירות און אנדערע פארבעסערונגען ווען דער איסטערן אוט אוו טאון דעפארטמענט האט באנייט דעם אגרימענט מיט דער ניו דזשוירזי וואשייבעל דרעס קאנטראקטארס אסאסיאישאן.

דורך דעם נייעם אגרימענט קריגען אלע ארבייטער אין טרייד א העכערונג פון איין דאלאר א וואך אויף די שכירות. עס איז אויך אריינגעשריבען געווארען א פונקט אין דעם אגרימענט, אז אין פאל די קאסטען פון לעבענס מיטלען וועלען שטייגען, האט די יוניאן א רעכט צו פאר־לאנגען ווייטערע העכערונגען אויף די שכירות אין מיטען טערמין פון דעם אגרימענט. די ארבייטס באדינגונגען ווי די פערציג שטונדען וואך, אנדערטהאלבען מאל געצאלט פאר אווערטיים, גלייכע צעטיילונג פון ארבייט, וויכטיגקייט מיטן דזשאב און פארבאט ארויסצוגעבען ארבייט אהיים, זיינען אין נייעם אגרימענט פארבליבען ווי געווען.

דער אלטער אגרימענט מיט דער אסאסיאישאן איז

אויסגעגאנגען מיט עטליכע וואכען צוריק. דער נייער אגרימענט איז אונטערגעשריבען געווארען נאך אונטער־האנדלונגען וואס האבען געדויערט צוויי וואכען. די פאר־האנדלונגען פאר דער יוניאן האבען געפירט: וויס־פרעזידענט הערי וואנדער, מענעדזשער פון אוט אוו טאון דעפארטמענט פון דער אינטערנעשאנאל, סיידי רייש, מע־נעדזשער פון לאקאל 220 נוארק; דער לאיער פאר דער יוניאן, מארים איסערמאן, און א קאמיטע פון שאפ פארטרעטער. די אסאסיאישאן איז געווען פארטראטען ביי די פארהאנדלונגען פון זייער פרעזידענט, סעמיועל גרינבאום; דער סעקרעטאר, הענרי גרינבערג, און זייער לאיער וויליאם דובין.

דער איסטערן אוט אוו טאון דעפארטמענט האט אר־גאניזירט די ארבייטער אין די טשילדרען דרעס שעפער אין ניו דזשוירזי אין 1935 און האט געצוואונגען דער אסאסיאישאן אונטערצושרייבען אן אגרימענט מיט דער יוניאן נאך א גענעראל סטרייק אין טרייד. וואס האט גע־דויערט צען וואכען. פון זינט דאן איז שוין דער אגרי־מענט א פאר מאל באנייט געווארען דורך פרידליכע פארהאנדלונגען און די ארבייטער האבען יעדעס מאל גע־קראגען העכערונגען אויף די שכירות און פארבעסערונ־גען.

דער נייער אגרימענט איז פאר אכצען מאנאטען, ביז פעברואר 1942. די העכערונג אויף די שכירות וועלען די ארבייטער קריגען פון דעם ערשטען אויגוסט אן.

ניט־גודס יוניאן און אסאסיאישאנס דערגרייכען א סעטלמענט

א גענעראל־סטרייק אין דער ניט־גודס אינדוסטריע איז אויסגעמידען געווארען אין דער לעצטער מינוט, ווען פרעזידענט דובינסקי, מענעדזשער לואיס נעלסאן און די קאנפערענץ־קאמיטע האבען זיך געאייניגט מיט פאר־טרעטער פון דער „יונייטעד ניטוועאר מאנופעקטשורערס ליג", די אסאסיאישאן פון די ניט־גודס בעלי בתים, איבער די באדינגונגען אין דעם נייעם אגרימענט. דער סטרייק האט געזאלט גערופען ווערען די טעג, נאכדעם ווי די קאנפערענצען מיט דער אסאסיאישאן זיינען אפגע־בראכען געווארען. די יוניאן האט שוין געהאט געמאכט אלע פארברייטונגען צו רופען דעם סטרייק. אלע קא־מיטעס אנצופירען דעם סטרייק זיינען שוין געווען בא־שטימט און די סטרייק־האלס זיינען שוין געווען צוגע־גרייט. איבער דעם סעטעלמענט מיט דער אסאסיאישאן איז דער געפלאנטער סטרייק פארווארפעלט געווארען אין א ספאפעדיש געצילט געגען די אינדעפענדענט מא־נופעקטשורערס און ניט־יוניאן שעפער צו צווינגען זיי אונטערשרייבען אגרימענטס.

די באדינגונגען אונטער דעם נייעם אגרימענט אין באצוג שטונדען און שכירות זיינען געבליבען די זעל־ביגע. די ארבעטער האבען געוואונען א וואך וואקיישאן מיט געצאלט. עס איז אויך איינגעשטעלט געווארען א סטאביליזאציע קאמיטע פון ביידע צדדים איינצושטעלען ארדנונג אין דער ניט־גודס אינדוסטריע.

די ניט־גודס ארבעטער יוניאן לאקאל 155 האט נאך לעצטען מאנאט דערגרייכט אן אגרימענט מיט דער אסאסיאישאן פון די מאנופעקטשורערס פון געשטריקטע וואר, געווינענדיג פאר די ארבעטער אין דעם טייל פון דער אינדוסטריע באדייטענדע פארבעסערונגען. מיט דעם איצטיגען אגרימענט מיט דער אסאסיאישאן פון די געשטריקטע קליידער מאנופעקטשורערס, איז דער גרעסטער און וויכטיגסטער טייל פון דער אינדוסטריע אונטער קאנטראקט מיט דער יוניאן. די ניט־גודס אר־בעטער יוניאן וועט איצט קאנצענטרירען איר טעטיגקייט אויף די אינדעפענדענט מאנופעקטשורערס וועלכע בא־לאנגען ניט צו דער אסאסיאישאן און זיינען ניט אונ־טער׳ן אגרימענט, און אויף די אפענע שאפס. די יוניאן איז אנטשלאסען צו ארגאניזירען איצט די אינדוסטריע הונדערט פראצענט.

מיט די ניטעד פאבריק מאנופעקטשורערס האט די ניט־גודס ארבעטער יוניאן איצט צום ערשטען מאל אונטערגעשריבען א קאלעקטיווען אגרימענט מיט זייער אסאסיאישאן אנשטאט די באזונדערע אגרימענטס וואס די האט ביז איצט געהאט מיט יעדען ארבעטס־געבער באזונדער. דער אגרימענט גיט די ארבעטער העכערע שכירות און עקסטרא געצאלט פאר ארבעטער וואס אר־בעטען איבער׳ן רעגיולער טיים. דאס הייסט פון איינס אויי־גער פארמיטאג ביז אכט אייגער אין דער פרי. די אר־בעטער וועלען ארבעטען בלויז 87½ שטונדען א וואך

און קריגען באצאלט פאר פערציג שטונדען. אלע אר-בעטער אין די ניטעד פאבריק-שעפער קריגען אויך באצאלט פאר א וואך וואקיישאן. ווען אן ארבעטער ווערט גערופען צו דער ארבעט דארף ער קריגען וועניגסטענס א האלבען טאג ארבעט אדער באצאלט פאר א האלבען טאג. דער אגרימענט באווארענט אויך די ארבעטער געגען פארגרעסערען די צאל מאשינען וואס איינער דארף אטענדען און אז אין פאל די קאסטען אויף לעבענס-מיטעל וועט שטייגען, האט די יוניאן א רעכט צו פא-דערען א העכערונג אויף די שכירות.

קאטאן גארמענט טרייד דעפארט-מענט נעמט זיך צו די אנטלא-פענע שעפער

דער קאטאן גארמענט טרייד דעפארטמענט, אונטער דער פירערשאפט פון וויס-פרעזידענט עלייעס רייזבערג, האט זיך ענערגיש גענומען פאר די קלאוק און סילק דרעס שעפער וואס זיינען אנטלאפען פון ניו יארק אום פטור צו ווערען פון יוניאן קאנטראל און האבען זיך באזעצט אין שעפער אין דער טעריטאריע וואס ווערט קאנ-טראלירט פון דעם דעפארטמענט. גלייכצייטיג, האט דער דעפארטמענט דורך ענערגישער אקציע געצוואונגען בא-סעס נאכצוקומען זייערע פארפליכטונגען אונטערן אגרי-מענט מיט דער יוניאן.

אין קאאפעראציע מיט דער ניו יארק קלאוק דושאינט באארד, איז דעם קאטאן גארמענט טרייד דעפארטמענט געלונגען נאך א קורצען סטרייק צו צווינגען דער „אייטש ענד די" מאנופעקטשורינג קאמפאני פון ניו יארק צו סעטלען איר סכסוך מיט דער דושאינט באארד און צו יוניאניזירען איר שאפ אין פענסילווייניע און איינשטעלען דארט יוניאן באדינגונגען.

די קלאוק דושאינט באארד האט געקלאגט וויסען דעם דעפארטמענט, אז די „אייטש ענד די מאנופעקטשורינג קאמפאני" האט געבראכען איר אגרימענט און אז איר הויפט ארבייט ווערט געמאכט אין שאפ פון דער „עיס ספארטסוועאר קאמפאני" אין טראמבערסוויל, פענסיל-ווייניע. דער אפיס פון דער יוניאן אין אלענטאון דערגע-בען, האט גלייך געסטאפט דעם שאפ און אויסגעשטעלט דארט א פיקעט ליין.

נאכדעם ווי דער סטרייק האט געדויערט זעקס טעג, איז די פירמע געצוואונגען געווארען צו סעטלען מיט דער דושאינט באארד און די עיס קאמפאני האט אונ-טערגעשריבען אן אגרימענט מיט דער יוניאן, איינשטע-לענדיג א קלאוק יוניאן שאפ, א 35 שטונדיגע ארבעטס-וואך און א העכערונג אין די שכירות פון די ארבעטער. דער אגרימענט איז אונטערגעשריבען געווארען פון וויס-פרעזידענט ישראל פיינבערג, מענעדושער פון דער קלאוק דושאינט באארד, און וויס-פרעזידענט עלייעס רייזבערג, מענעדושער פון קאטאן גארמענט טרייד דעפארטמענט.

ווי רייזבערג גיט איבער, האט פיל געהאלפען צו ברעכען דעם באס' ווידערשטאנד דאס וואס די טים-סטערס יוניאן האט גלייך ווי דער סטרייק איז גערופען געווארען אפגעשטעלט דעם ברענגען און אפפירען אר-בעט פון דעם שאפ און אויך די פול-הארציגע שטיצע וואס די לאקאלס פון דער אמאלגאמייטעד אין אלענטאון און קוייקערטאון האבען געגעבען אונזער יוניאן.

אין שאפ פון דער עיס ספארטסוועאר קאמפאני ווערען באשעפטיגט 125 בעל מלאכות. די וועלען איצט זיין אנגעשלאסען אן דעם אלענטאון דיסטריקט. דער סטרייק איז געפירט געווארען פון לען בערעזין, מענעדושער פון דעם אלענטאון דיסטריקט, מיט דער מיטהילף פון אר-גאנייזער דושאו קעסלער.

פענסילווייניע קאנטראקטארס קומען צום שכל

עטליכע דרעס קאנטראקטארס פון פענסילווייניע זיינען געקומען באצייטענס צום שכל, נאכדעם ווי זיי האבען געזען די אנטשלאסענהייט פון דער יוניאן צו באשיצען איר אגרימענט מיט אלע מיטלען. די געשיכטע איז אזוי געקומען.

די קאנטראקטארס האבען געפאדערט א גרעסערן דיפערענשעל אין די פרייזען פאר דער ארבעט ווי די וואס די יוניאן האט [illegible] און, ניט ווארטענדיג, האבען זיי געשלאסען זייערע בעלי מלאכות וועניגער ווי עס האט זיי געקומט. די יוניאן האט די קייס געבראכט צום אימפארשעל טשערמאן און ער האט באפוילען אז די בעלי בתים דארפען די ארבעטער באצאלען די בעק-פעי וואס זיי האבען ניט דערצאלט. אנשטאט אבער אויספאלגען די אנטשיידונג, האבען צוויי בעלי בתים וועלכע באשעפטיגען צוזאמען ארום 430 בעל מלאכות צוגעמאכט די שעפער צו זען וואס די יוניאן וועט טאן.

די יוניאן האט גלייך גערופען א פארזאמלונג פון אלע טשערלייט און פרייז-קאמיטעס פון די שעפער אין פענסילווייניע און די ארבעטער האבען זיך פארפליכטעט צו שטיין פעסט מיט דער יוניאן, וואס עס זאל ניט אויס-קומען דורכצומאכען. די בעלי בתים האבען זיך ארום-געזען אז זיי וועלען דער יוניאן ניט קענען ברעכען, האבען זיי פארלאנגט א קאנפערענץ צו פארהאנדלען. די יוניאן אבער האט זיך אנטזאגט צו פארהאנדלען מיט זיי ביז זיי וועלען צוערשט אויספאלגען די אנטשיידונג פון אימפארשעל טשערמאן און באצאלען די ניט-דער-צאלטע פרייזען. ערשט נאכדעם ווי זיי זיינען נאכגע-קומען די פאדערונג האט רייזבערג געהאט מיט זיי א קאנפערענץ אין וויס פרעזידענט הא כמאנס אפיס אין דער דושאינט באארד. דארט זיינען אויך אנוועזענד געווען פארטרעטער פון דער דושאינט באארד און פון דער יונייטעד אסאסיאיישאן. ביי דער קאנפערענץ איז איינגעשטימט געווארען, אז די צוויי שעפער, וואס האבען זיך פארמאכט, די פערפעקט מעיד פון העיזעלטאן וועל-כע באשעפטיגט ארום 300 ארבעטער, און די לאנספארד מעיד פון לאנספארד וועלכע באשעפטיגט 130 בעל-מלאכות, דארפען גלייך זיך צוריק עפענען. וואס אנ-באלאנגט זייער פארלאנג פאר א גרעסערן דיפערענשעל אין די פרייזען, דארפען זיי זיך ווענדען צום אימפאר-שעל טשערמאן פון דער אינדוסטריע, ווי דער אגרי-מענט שרייבט פאר.

ארבעטער פון דער „קליין דרעס" קריגען שכירות-העכערונג

די 275 ארבעטער פון דער „קליין דרעס קאמפאני" פון אליפאנט, פענסילווייניע, האבען געוואונען העכערונ-גען אויף די שכירות נאך א קורצען סטאפעדזש וואס האט אנגעהאלטען דריי טעג.

ווען די יוניאן האט געפאדערט א העכערונג אויף די שכירות פון די ארבעטער ביים באנייען דעם אגרי-מענט האט די פירמע זיך געפרובירט מאכען ניט וויסענ-דיג. ווען די בעל-מלאכות אבער האבען געווארפען די ארבעט איז ער וויכער געווארען. נאך א דריי-טאגיגען סטאפעדזש האט די פירמע אונטערגעשריבען דעם נייעם אגרימענט, געבענדיג די שטיק-ארבעטער א העכערונג אויף די פרייזען פון 10 ביז 15 פראצענט און די וואך-ארבעטער אן אלגעמיינע העכערונג פון 2 דאלאר א וואך. די ארבעטער האבען ביי א מיטינג איינשטימיג גוטגע-הייסען דעם אגרימענט. דער סטרייק איז געפירט גע-ווארען פון ארגאנייזער סטאנלי סטופעלעוויץ, די פאר-האנדלונגען מיט דער פירמע האבען אנגעפירט י. גינ-גאלד, דירעקטאר פון פענסילווייניע; י. זימערמאן, מע-נעדושער פון יענעם דיסטריקט, און טערעזא אקאנעל, ארגאנייזער.

אגרימענטס מיט דער „ראוז דעל" און „סאוטה סייד דרעס" באנייט

עלייעס רייזבערג מעלדעט, אז די אגרימענטס מיט דער „ראוז דעל דרעס קאמפאני" פון וועסטפיל, מאסא-טשועסס, און דער סאוטהסייד דרעס קא. פון סקרענטאן, פענסילווייניע, זיינען באנייט געווארען מיט מאנכע פאר-בעסערונגען.

די לאנג פארציגענע פארהאנדלונגען מיט דער ראוז דעל קא. האט אנגעפירט מעקס טשאנסקי, גענעראל ארגאנייזער פון ספרינגפילד דיסטריקט. פאר די הונ-דערט ארבעטער פון דער פירמע, וועלכע זיינען מיט-גלידער פון לאקאל 226, האט די יוניאן געוואונען צוויי געזעצליכע ימים טובים מיט-געצאלט; אווערטיים רעיטס פאר ארבעט וואס ווערט געמאכט נאך פינף אזייי-גער פארנאכט, אפילו ווען זיי האבען דעם טאג ניט גע-מאכט די פולע שטונדען, און אנדערע פארבעסערונגען אין אגרימענט איז אויך אריין א פונקט אז אין סעפטעמ-בער זאלען געהאלטען ווערען קאנפערענצען צו דיסקו-טירען א העכערונג אויף די שכירות.

דער אגרימענט מיט דער סאוטה סייד דרעס קא. האט געגעבען די ארבעטער איניגע פארבעסערונגען און די וואך-ארבעטער וועלען קריגען א העכערונג אויף די שכירות. דעם אגרימענט האבען אונטערגעשריבען דייוויד גינגאלד און י. זימערמאן.

סלאוס סטרייק אין לאס אנדזשע-לעס געוואונען

נאך א סטרייק, וועלכער האט אפגעשטעלט די אר-בעט פון אלע קלאוק-קאנטראקטארס און זייערע דושא-בערס אין לאס אנדזשעלעס פאר זיבען טעג, האט די יוניאן געוואונען אלע אירע פאדערונגען און אונטער-געשריבען אן אגרימענט מיט צען דושאבערס און מיט דער קאנטראקטארס אסאסיאיישאן.

ווי וויס-פרעזידענט לואיס ליוויי, אינטערנעשאנאל פארטרעטער אויפ'ן פאסיפיק קאוסט, מעלדעט, איז דורך דעם סטרייק און סעטעלמענט די יוניאן צום ערשטען מאל באפעסטיגט געווארען אין לאס אנדזשעלעס און עס איז אפגעשטעלט געווארען די פארשפרייטונג פון סוועט-שאפ, וואס האט כסדר געשטעלט אין געפאר די באדינגונגען פון די ארבעטער אפילו אין די יוניאן-שעפער.

דער סטרייק האט זיך אנגעהויבען מיט אן אלגע-מיינעם סטאפעדזש אין טרייד אלס דעמאנסטראציע געגען די ניט-יוניאן דושאבערס און קאנטראקטארס. אין סטרייק זיינען געווען פארוויקעלט ארום 500 ארבעטער. די שעפער און די דושאבערס אפיסעס זיינען געפיקעט געווארען 24 שעה אין מעת-לעת צו פארהיטען אז די ארבעט זאל ניט אויסגעמאכט ווערען און ניט ארויסגע-שיקט ווערען אין אנדערע פלעצער. די סטרייק-טעטיג-קייט איז געווען אויסגעצייכענט ארגאניזירט און דורכ-געפירט. די פיקעט-קאמיטע איז אנגעפירט געווען פון ביזנעס אגענט סאלאמאנע; פאר די סטרייקערס איז צוגעגרייט געווארען צוביסען אין די יוניאן-העדקווא-טערס פון א קאמיטע אונטער דער אנפירערשאפט פון וויס-פרעזידענט ראוז פעסאטא; פיל קאר איז געווען טשערמאן פון דער האל-קאמיטע און האט באזארגט די סטרייקער מיט פארוויילונגען און אינפארמאציע. בר. דושארדוש ווישניאק איז געווען דער הויפט פון דער סעטעלמענט קאמיטע, וואס האט פארהאנדעלט די איינ-צעלהייטען מיט די בעלי בתים און אונטערגעשריבען די אגרימענטס. די גאנצע מאשינערי האט געארבעט אזוי טיכטיג, אז דעם 6טען אויגוסט זיינען שוין די מערסטע סטרייקער געווען צוריק ביי דער ארבעט אויף די נייע באדינגונגען.

דער וויכטיגסטער געווינס פאר די ארבעטער און דער יוניאן אין דעם אגרימענט, איז געווען די פאראנט-ווארטלאכקייט פון די דושאבערס פאר די יוניאן-שטונדען, שכירות און באדינגונגען אין די קאנטראקטינג שעפער וואס מאכען זייער ארבעט. עס איז אויך איינגעפירט געווארען באגרענעצונג פון קאנטראקטארס וועלכעס מאכט א סוף פון דער דעמאראליזאציע פון אלץ נייע קאנ-טראקטינג שעפער וואס פלעגען ווערען אנגעפלאנצט אין טרייד. אחוץ דעם, האבען טאקע די 500 ארבעטער וואס ארבעטען ביי די קאנטראקטארס אויף די ארבעט פון די דושאבערס פיל פארבעסערט זייערע ארבעטס-באדינגונגען.

יוניאן געווינט וויכטיגע אנטשיידונג אין געריכט

גלייכצייטיג מיט דעם זיג פון דער יוניאן איבער די דושאבערס און קאנטראקטארס, האט די יוניאן אין לאס אנדזשעלעס געוואונען א וויכטיגע אנטשיידונג אין געריכט וואס גיט די אנטשיידונג פון אימפארשעל טשער-מאן אין א סכסוך מיט בעלי-בתים, געזעצליכע מאכט. די אנטשיידונג האט דער סטייט סופרים קאורט פון קאליפארניע ארויסגעגעבען אויף דעם אפיל פון דער יוניאן געגען דער אנטשיידונג פון א נידעריגען געריכט אין איר קלאגע געגען דעם מאנופעקטשורער דייוויד שעהן.

אין א סכסוך וואס די יוניאן האט געהאט מיט דעם מאנופעקטשורער, האט די יוניאן געוואונען א גינסטיגע אנטשיידונג פון דעם אימפארשעל טשערמאן א'רוריק. דער מאנופעקטשורער האט זיך אנטזאגט אויסצופאלגען די אנטשיידונג פון אימפארשעל טשערמאן און די יוניאן האט אים פארקלאגט אין געריכט, אויפ'ן גרונד וואס אין דעם אגרימענט וואס ער האט אונטערגעשריבען מיט דער יוניאן האט ער זיך פארפליכטעט נאכצוקומען אנט-שיידונגען פון אימפארשעל טשערמאן וועלכעס איז בינ-דענד אויף ביידע צדדים. דער נידעריגער געריכט האט זיך אנטזאגט צו צווינגען דעם בעל-הבית נאכ-קומען די אנטשיידונג פון אימפארשעל טשערמאן, אויפ'ן גרונד אז דאס געריכט האט ניט קיין יורידיקציע אין

אזוינע פראגען. די יוניאן האט אפעלירט געגען דעם אורטייל און דער סופרים קאורט האט אומגעווארפען דעם אורטייל פון נידעריגען געריכט און אנטשיידען, אז די אנטשיידונג פון אימפארשעל טשערמאן אונטער'ן אגרי-מענט האט די קראפט פון געזעץ און מוז דורכגעפירט ווערען.

פארברייטונגען פאר'ן דרעס-קאמפיין אין פולען שוואונג

די פארברייטונגען פאר'ן ארגאניזאציאנס-קאמפיין אין דער דרעס און ספארטוועאר אינדוסטריע אין לאס אנדזשעלעס זיינען אין פולען שוואונג און מען מעג ערווארטען וויכטיגע רעזולטאטען אין דער נאענטער צו-קונפט. ווי וויס פרעזידענט ראוז פעסאטא באריכטעט, איז דער אינטערעס צווישען די דרעסמאכער אין דעם קאמפיין זייער גרויס. בילדינג קאמיטעס זיינען ארגא-ניזירט געווארען אין אלע געביידען וואו דרעס און ספארטוועאר שעפער געפינען זיך מיט טשערלייט וועלכע טוען גוטע ארבעט אריבערצוגעווינען די ארבעטער אין דער יוניאן. די קאטערס און פרעסערס זיינען אקטיוו אין דער ארבעט צוזאמען מיט די אפערייטארס. חוץ דעם פירען די קאטערס אן א ספעציעלען קאמפיין צו ארגאניזירען די אלע פרויען קליידער קאטערס אין אלע אפטיילונגען פון דער אינדוסטריע און זיי מאכען בא-דייטענדע פארשריט.

דעם 20טען אויגוסט האט די דרעסמאכער יוניאן לאקאל 96 אפגעהאלטען א שאפ-טשערמאן מיטינג, וואו ראוז פעסאטא האט זיי באריכטעט וועגן די פארברייי-טונגען פון די אינטערנעשאנאל לאקאלס צו באטייליגען זיך אין דעם לייבאר-דעי פאראד פון דער אמעריקען פעדערעישאן אוו לייבאר. די דושאינט באארד האט בא-שלאסען צו באטייליגען זיך אין דעם פאראד און האט באשטימט וויס-פרעזיענט ראוז פעסאטא דורכצופירען די ארבעט און מאכען די אינטערנעשאנאל אפטיילונג אין פאראד אזוי גרויס און איינדרוקספול ווי מעגליך. עס ווערט צוגעגרייט א גרויסער פלאוט פון דער אינטער-נעשאנאל אין פאראד מיט א מאדע-אויסשטעלונג פון יוניאן-געמאכטע קליידער. מעמבערס פון דער יוניאן וועלען זיין די מאדעלען. זיי וועלען זיין אנגעטאן אין אלערליי קליידער פון איווניגן-גאונס ביז סלעקס. די יוניאן האט באשטעלט סאלדאטסקע היטעלאך מיט דעם אונטערשריפט פון דער אינטערנעשאנאל און דעם יוניאן-לייבעל וואס וועט פארטיילט ווערען צווישען אלע מיטגלידער וואס וועלען אנטייל נעמען אין פאראד. מען ערווארט אז אלע מיטגלידער פון דער אינטער-נעשאנאל זאלען מארשירען אין דעם פאראד.

קלאוק אגרימענטס ביים פאסיפיק באנייט

כמעט אין אלע שטעט ביים פאסיפישען ים-ברעג האבען די קלאוקמאכער יוניאנס דעם מאנאט באנייט זייערע אגרימענטס מיט די בעלי בתים.

גלייך נאכדעם ווי עס איז באנייט געווארען דער קלאוק אגרימענט אין לאס אנדזשעלעס, ווי מיר האבען שוין באשריבען, האט די יוניאן אין פארטלאנד, ארע-גאן, באנייט איר אגרימענט מיט די קלאוק בעלי בתים מיט מאנכע ענדערונגען. פארטלאנד איז א וויכטיגער קלאוק צענטער ביים פאסיפיק. דער אגרימענט איז ראטיפיצירט געווארען פון די מעמבערס פון דער יוניאן און פון די בעלי בתים.

אויך אין סעאטל איז דער אגרימענט באנייט געווא-רען. סעאטל רופט זיך „דער פארפאסטען פון דער אמעריקאנער ציוויליזאציע". דער טרייד יוניאניזם איז דארט איצט זייער שטארק. די קלאוק אינדוסטריע איז דארט קליין אבער זי איז פאלשטענדיג ארגאניזירט. די דרעס אינדוסטריע איז ניט ארגאניזירט. מיט א שטי-קעל צייט צוריק איז דא אין גוטער דרעס-שאפ ארגא-ניזירט געווארען. דאס איז די „ניפטי קאסטיום קאמ-פאני". איצט איז דארט דער אגרימענט באנייט גע-ווארען מיט העכערונגען אויף די שכירות פון די נידער-ריג באצאלטע בעל מלאכות. די מיידלאך זיינען ענטו-זיאסטיש פאר דער יוניאן און זיי האבען פארשפראכען אנצוהויבען אן ארגאניזאציאנס קאמפיין אין די ניט-ארגאניזירטע דרעס-שעפער. די אינטערנעשאנאל וועט דארט האבען די הילף פון דעם סענטראל לייבאר קאונ-סיל, וועלכער פירט איצט אן א קאמפיין צו ארגאניזירען אלע ארבעטער אין שטאט הונדערט פראצענט.

אויך אין וואנקואווער, בריטיש קאלאמביא, איז דער אגרימענט באנייט געווארען מיט העכערונגען אויף די שכירות פון די ערגער-באצאלטע ארבעטער. אונזערע קלאוקמאכער זיינען דארט אן ענטוזיאסטישע גרופע.

בלויז אין סאן פראנציסקא ציהען זיך נאך די פאר-האנדלונגען מיט די בעלי בתים און דער אגרימענט איז נאך נישט באנייט. מאנכע פון די מאנופעקטשורערס זיינען איינגעשפארט און פאדערען ענדערונגען אין אגרי-מענט. מאנופעקטשורערס ווארפען נאך אלץ די שולד פאר שלעכטע סעזאנען אויף דער יוניאן, כאטש זיי גיבען איר קיין מאל נישט דעם קרעדיט פאר גוטע סעזאנען. ווי עס ווייזט אבער אויס, הויבען די מער אויפגעקלערטע מאנופעקטשורערס אן צו באגרייפען, אז די יוניאן איז ניט קיין שטערונג אין די ביזנעס נאר א סטאביליזירענדע מאכט אין דער אינדוסטריע.

אלפינא ארבעטער מוטיק; גוטע אויסזיכטען פאר נייעם שאפ

די באסעס פון דער אלפינא גארמענט קאמפאני, וועל-כע זיינען רייך געווארען פון דעם שווייס פון די ארביי-טער אין די פיר מישיגען שטעטלאך, וועלכע זיי האבען אויסגעזויגען אום'ברחמנות'דיג דורך די לעצטע צוואנ-ציג יאר און האבען איצט צוגעמאכט די פיר שעפער און ארויסגעווארפען די טויזענט ארבייטער, ווען דער שטאנ-דען-שכירות געזעץ און די יוניאן האבען ניט דערלאזט ווייטער זיי אנהאלטען די סוועט-שאפ באדינגונגען, האבען איצט באוויזען אויף וואס סוועט-שאפ באסעס זיינען פע-היג. ניט גענוג וואס זיי אליין האבען ניט די מינדסטע פאראנטווארטלאכקייט פאר די ארבעטער וואס האבען זיי רייך געמאכט, טוען זיי אלץ וואס מעגליך צו שטערען אז אן אנדער פירמע זאל צוריק עפענען די שעפער און געבען די ארבעטער א מעגלאכקייט צו פארדינגען אויף א לעבען מאכען. זייערע באמיאונגען זיינען אבער אום-זיסט. די יוניאן און די געשעפטסלייט פון די שטעט-לאך וואו די פאבריקען זיינען געווען, גייען אן ערפאלג-רייך מיט דער ארבעט צו קריגען א פאראנטווארטלאכען מאנופעקטשורער איבערצונעמען די שעפער און עס זיי-נען דא גוטע אויסזיכטען אז דאס זאל געשען אין גיכען.

די מיטגלידער פון אונזער אינטערנעשאנאל זיינען באקאנט מיט די געשעהענישען אין אלפינא און די ארומיגע שטעטלאך אין צפון-מישיגען, וואו די קאטען דרעס-ארבעטער האבען לעצטעס יאר דורך א מעכטיגען סטרייק געצוואונגען זייערע באסעס צו אנערקענען די יוניאן און א ביסעל פארבעסערען זייערע באדינגונגען. די שילדערונג פון דעם קאמף געגען דער קאמפאני, וואס איינע פון די ארבעטערינס, מיס טעיט, האט געגעבען ביי אונזער לעצטער קאנווענשאן, האט ארויסגערופען שטורעמען אין באוואונדערונג צווישען די ארבעטער וואס האבען עס געהערט און געלעזען. די אכזריות פון די באסעס, די שרעקלאכע עקספלואטאציע וואס זיי האבען אנגעפירט אין משך פון צוויי צענדליג יאר; דער מוטי-גער ספאנטאנער קאמף וואס די האבען אונטערנומען ווען עס איז שוין געווען אוממעגליך ווייטער אויסצו-האלטען; די הילף וואס די אינטערנעשאנאל האט זיי געגעבען און דער ענדליכער נצחון ווען די קאמפאני איז געצוואונגען געווען אונטערצושרייבען אן אגרימענט מיט דער יוניאן, האט אין זיך געהאט די געשפאנטקייט פון א קלאסישער דראמע. די מיטגלידער פון דער אינטער-נעשאנאל האבען זיך געפרייט און שטאלצירט מיט די מוטיגע קעמפערינס, וואס האבען זיך אנגעשלאסען אין זייערע רייען.

די בעלי בתים אבער איז עס גאר ניט געפעלען. האבענדיג רייך געווארען פון דעם שווייס פון די בעל מלאכות און פילענדיג אז די צייט פון אומבאגרענעצטער עקספלואטאציע איז פאריבער, האבען זיי באשלאסען צו פארמאכען די שעפער און ארויסווארפען די טויזענט ארבעטער אין גאס צו פארהונגערן. גלייכצייטיג האבען זיי געוואלט אויסנוצען די געלעגענהייט צו פאר'סמ'ען די מוחות פון די ארבעטער און פון דער באפעלקערונג געגען דער אינטערנעשאנאל דורך ווארפען די שולד פאר דעם פארמאכען די שעפער אויף דער יוניאן.

דאס איז זיי אבער נישט געלונגען. אונזער אינ-טערנעשאנאל האט באוויזען, אז כאטש עס איז נישט אמת אז די באסעס האבען אויפגעגעבען די שעפער צוליב דער יוניאן, איז אבער די יוניאן גרייט צו העלפען די ארבעטער מיט אלץ וואס מעגליך און באשיצען זייער ברויט. אזוי שנעל ווי די אלפינא גארמענט קא. האט אנאנסירט, אז זי גייט פארמאכען די שעפער, האט די גענעראל עקזעקוטיוו באארד באשלאסען, צו פרובירען פאראינטערעסירען א פאראנטווארטליכע פירמע איבער-צונעמען די שעפער און ווייטער ארבעטען. די יוניאן האט אפילו באשלאסען צו העלפען פינאנציעל אזא פירמע אום זי זאל קענען גלייך צוטרעטען צו דער ארבעט און געבען באשעפטיגונג די ארבעטער.

אט די שטעלונג פון דער אינטערנעשאנאל האט ארויסגערופען דעם העכסטען רעספעקט צו דער יוניאן ניט נאר צווישען די ארבעטער נאר אויך צווישען דער בירגערליכער באפעלקערונג. די מאראל צווישען די ארבעטער איז זייער הויך. ביי די מיטינגען וואס זיינען אפגעהאלטען געווארען אין די פיר שטעט האבען די ארבעטער אויסגעדריקט זייער טריהייט צו דער אינ-טערנעשאנאל.

גענעראל ארגאנייזער אברהם פלאטקין און דער פארטרעטער פון דער אינטערנעשאנאל אין מישיגען יוסף צוקערמאן, האבען אפגעהאלטען א קאנפערענץ מיט דער אלפינא טשעמבער אוו קאמערס און א צאל כלל-טוער וועגען דער מעגליכקייט צו ווידער עפענען די שעפער. די געשעפטס-לייט האבען ארויסגעוויזען גרויס פאר-שטענדיגונג אין דער פראגע. קיינער פון זיי באשולדיגט נישט די יוניאן פאר דעם פארמאכען פון די שעפער. ווי עס ווייזט אויס, וועט עס געלינגען צו געפינען א פירמע וואס זאל איבערנעמען די שעפער טראץ דעם בייזוויליגען סאבאטאזש פון די פריהערדיגע באסעס, וועל-כע זוכען איינצורעדען אז די ארבעטער אין די שטעט-לאך זיינען אומפעאיג צו פראדוצירען קאטען דרעסעס.

אין דער סאוטה-וועסט

וויס-פרעזידענט מייער פערלשטיין, אינטערנעשא-נאל פארטרעטער אין דער סאוטה-וועסט, מעלדעט אז די יוניאן האט באנייט איר קאמפיין אין טאפילא, מיסיסיפי. דאס איז די שטעטעל וואס האט זיך טרויעריג בארימט געמאכט דורך ארויסטרייבען יוניאן-ארגאנייזערס פון שטאט דורך דירעקטער אקציע פון בעלי בתישע כולי-גאנעס. זיי האבען אפילו מיט געוואלד ארויסגעפירט פון שטאט א פרוי-ארגאנייזער און געסטראשעט איר מיט געוואלד-טאטען אויב זי וועט זיך ווידער ווייזען אין שטאט.

ווי פערלשטיין גיט איבער, האט ער דעם מאנאט פערזענליך באזוכט די שטעטעל און געהאלטען א מיטינג מיט די מיטגלידער. קיין האל אין שטעטעל האט מען ניט געקענט קריגען. דער מיטינג איז דעריבער גע-האלטען געווארען אויפ'ן פארטש פון א פארם-הויז, פון וועלכער דער סעקרעטער פון לאקאל איז דער אייגענ-טימער. טאפילא איז א קליין שטעטעל, וואס האט אין גאנצען ארום אכט טויזענט איינוואוינער. די טויזענט ארבעטער וואס זיינען באשעפטיגט אין די דארטיגע פרויען קליידער-פאבריקען, וואוינען ניט אין שטעטעל. זיי זיינען מערסטענס די פרויען און קינדער פון ארימע פארמערס וואס וואוינען ארום שטעטעל. דער מיטינג איז דעריבער געהאלטען געווארען אויף א פארם.

די ארבעטער זיינען געבראכט געווארען צום מיטינג אין עטליכע קארס, וואס האבען געמאכט צו עטליכע טריפס יעדע. דער מיטינג איז געווען זייער ערפאלג-רייך. די ארבעטער הויבען אן ארונטערווארפען פון זיך די מורא און פילען אז עס איז צייט צו ארגאניזירען זיך און פארטיידיגען זייער ברויט.

אן אויסערגעוויינליכע ארביטריישאן-קעיס אין אילינאי

אן אויסערגעוויינליכע ארביטריישאן-קעיס האט איצט די יוניאן אין שעלביוויל, אילינאי. די יוניאן מאנט בעק-פעי פון דער „קא-עד דרעס קאמפאני" פאר ניט טיילען גלייך ארבעט צווישען די יוניאן- און ניט-יוניאן שעפער, וואס זי האט, און פארווארפען דורך דעם די יוניאן-מיטגלידער א פארלוסט אין שכירות.

די געשיכטע איז אזוי. די באטרעפענדע פירמע האט פיר שעפער אין אילינאי. צוויי פון זיי זיינען יוניאן-שעפער און צוויי אפען-שעפער. די צוויי יוניאן-שעפער זיינען אין אלטאן און שעלבעוויל. די ניט-יוניאן שעפער זיינען אין וויטהאל און אסומפציאן.

מיט עטליכע מאנאטען צוריק האט די פירמע אנ-געהויבען פארקויפען שערס צו אירע ארבעטער אין די שעפער. די בעלי מלאכות אין די יוניאן-שעפער האבען זיך אנטזאגט איינצוהאנדלען די מציאות. די ארבעטער אין די ניט-יוניאן שעפער האבען הפנים ניט געוואגט צו אנטזאגען זיך און האבען געקויפט די שערס אויף וועכענטליכע אפצאלונגען. וואס די פירמע האט ארונ-

אויפן דרעסמאכער פראנט

פון
נ. מ. מינקאף

וואס הערט זיך אין טרייד?

איף דעם קען מען מיט א געוויסען גראד זיכערקייט זאגען, אז דער היי־יאריגער הארבסט־סעזאן האט זיך אנגעפאנגען עטוואס פריער ווי די פאריגע יארען און די אלגעמיינע שטימונג אין דרעס טרייד איז אן אפטימיסטישע.

צווישען די בעסערע ליינס ארבעט מען גאנץ נישקשה'דיג און עס איז צו האפען, אז אין די ביליגערע ליינס וועט אויך באלד ווערען ביזי. באמונות, די דרעסמאכער האבען שוין געמעגט האבען כאטש איין סעזאן א גוטען. זייט די לעצטע דריי אדער פיר יאר איז עס אלץ געגאנגען פון ערגער צו ערגער. דער עולם איז פאראָרימט און פארביטערט. און וואס איז דער וואונדער? אז מען מאכט ניט קיין לעבען און מען איז איינגעטונקען אין חובות פון קאפ ביז די פיס, קען מען אנדערש ניט פילען.

טרייד צייטונגען, וועמעס אויפגאבע איז צו סטימולירען און דערמוטיגען די אינדוסטריע, ליגען א גרויסען בטחון אויף בעסערע צייטען א דאנק די קאלאסאלע סומען געלט, וואס די פעדעראלע רעגירונג גייט אויסגעבען אויף איר מיליטערישער צוגרייטונגס פראגראם. צענדליגער טויזענטער מענשען, וועלכע זיינען געווען ארבייטסלאז, פאנגען אצינד אן צו ארבייטען און צו פארדינען און אז מען פארדינט, איז דא מיט וואס צו קויפען.

דערוויייל אבער מוזען די יוניאן מיטגלידער אויפפאסען אום אונזערע ארבייטס־באדינגונגען און פארדינסטען זאלען אפגעהיט ווערען. די זעלבע דיסציפלין, וועלכע מיר האבען אויף זיך ארויפגענומען און וועלכע האט מעגלאך געמאכט, אז מיר זאלען אנהאלטען אונזער ארגאניזאציע דורך אלע קריזיס־יארען, מוז אויך איצט אנגעהאלטען ווערען.

טאקע דערפאר וואס אונזערע איצטיגע אגרימענטס גייען באלד אויס און פארהאנדלונגען מיט די בעלי בתים פאנגען זיך באלד אן, איז אומבאדינגט נויטיג, אז אונזערע רייען זאלען זיין ענג געשלאסען און אונזער מיטגלידערשאפט — גרייט צו פארמעסטען זיך אין א קאמף אויב דאס זאל ווערען אוממיידליך.

אן ענטפער צו בר. ווינער

מיין אויפמערקזאמקייט איז געצויגען געווארען צו א בריוו פון ברודער ה. ווינער, וועלכער דערשיינט אויף אן אנדער פלאץ אין היינטיגען נומער „גערעכטיגקייט".

ראשית דבר, וויל איך באדאנקען ברודער ווינער'ן פאר דעם קאמפלימענט, וואס ער מאכט מיר.

מיינע ארטיקלען, שרייבט ער, זיינען צייטענווייז „גראד און זאכליך". אי וואס אין דעם ענין לייבאר ביורא בין איך אביסעל ארונטער פון דרך הישר, מילא — וועגען דעם וועלען מיר זיך אביסעל אויס'טענה'ן.

ברודער ווינער ציטירט געוויסע שטעלען פון מיין ארטיקעל, וואו איך האב אנגעוויזען די אורזאכען וועלכע האבען באוויגען די ברידער האכמאן און זימערמאן, נאכדעם ווי זיי האבען זיך אנגעשטרענגט צו פארווירקליכען דעם פונקט אין אגרימענט וועגען א לייבאר ביורא, צו ווענדען זיך צו דער רעגירונג נאך הילף און ער פארענדיגט מיט דער פאלגענדער פראגע: „דארף מען אפשר די גאנצע יוניאן איבערגעבען צו דער רעגירונג? און פון וואנען איז עס אז אויב בעלי בתים ווילען ניט נאכקומען א פונקט פון אגרימענט, דארף מען זיך ווענדען צו דער רעגירונג נאך הילף?"

איבעריג צו זאגען, אז איך האלט ניט נאר אז מען טאר ניט איבערגעבען די יוניאן צו דער רעגירונג, נאר אז מען דארף דער רעגירונג ניט דערלויבען אפילו צו מישען זיך אין דער פארוואלטונג פון דער יוניאן. איך גלויב אין פרייע אומאפהענגיגע יוניאנס און יוניאנס קענען ניט זיין פריי אדער אומאפהענגיג, ווען די רעגירונג מישט זיך צופיל אין זייערע געשעפטען. די יוניאן איז שטארקער, וועלכע פארלאזט זיך אויף די כוחות פון אירע אייגענע מיטגלידער, פירט זיך דעמאקראטיש און האלט איר ארגאניזאציע ריין פון אירגענד וועלכען חשד. דערין, טאקע, ליגט דער סוד פון דער שטארקייט און דעם איינפלוס פון אונזער אינטערנעשאנאל און אירע באזונדערע לאקאלען.

מען באדארף אבער ניט שטעלען די רעגירונג אין דער פאזיציע פון א סטראשידלע, פון א בו־גא־בו. איז עס דען ניט אמת, אז אונטער דעם איינפלוס פון פרעזידענט רוזוועלט און דעם אזוי גערופענעם „ניו־דיל" שפילט די רעגירונג אלץ א גרעסערע און גרעסערע ראליע אין אונזער געזעלשאפטליכען און עקאנאמישען לעבען? מיר פאדערען פון אונזער רעגירונג — און מיט רעכט — פארשידענע סאציאלע און ארבייטסלאזיגקייט פארזיכערונגען. מיר פאדערען פראטעקציע געגען די גרויסע אינדוסטריאליסטען, ווען זיי דערלויבען אונז ניט צו ארגאניזירען זיך אין יוניאנס; ווען זיי אנערקענען ניט אונזערע יוניאנס; מיר פאדערען אויך פארזיכערונג געגען קראנקהייט. מיר פאדערען בעסערע היימען. מיר פאדערען דזשאבס, ווען פריוואטע אונטערנעמער לאזען אונז ניט, צוליב פארשידענע תירוצים, צו די ווארשטאטען. איז וואו שטעקט דא די געפאר ווען מיר ווענדען זיך צו אונזער רעגירונג, אז זי זאל אונז העלפען געפינען דזשאבס פאר אונזערע ארבייטסלאזע? בפרט נאך, ווען איך האב אין מיין ארטיקעל אונטערגעשטראכען דעם פאקט, אז די ביורא קען ניט און זאגט ניט קיין דעה ווי מיר זאלען זיך נוהג זיין אין באצוג צו אונזער קאנטראל אין די שעפער.

„קיינער קען קיין פלאץ צו דער ארבייט ניט קריגען", האב איך געשריבען, „סיידען ער באקומט א וואורקינג קארד פון אונזער אפיס. די יוניאן קען געבען אזא קארד וועמען זי וויל און וועמען זי וויל ניט. ניט קיין יוניאן־לייט אדער אפילו געוועזענע מיטגלידער, קענען זיך ניט פארשרייבען אין דער ביורא, סיידען מיר גיבען אונזער שריפטליכע צושטימונג דערצו". איז פרעגט זיך, מה רעש? וואו שטעקט דא די געפאר?

וואס אנבאלאנגט דער צווייטע טענה — וועגען נאכגעבען די בעלי בתים. נו, זעט איר, אויב דאס זאל שוין זיין די גרעסטע קאנצעסיע, וואלט שוין ניט אויסגעמאכט. אויב פארפירען אן אפענעם קאמף געגען די בעלי בתים וועט עס זיין צוליב פונדאמענטאלע פראבלעמען און עס איז ניט אויסגעשלאסען דער געדאנק, אז עס זאל קומען צו אזא לאגע אין דער גאר נאענטער צוקונפט. אונזערע איצטיגע קאנטראקטען מיט די בעלי בתים גייען אויס אין 5 מאנאטען ארום... ווער ווייסט, מיט וואס דאס איז פארבונדען.

ברודער ווינער שטעלט זיך אפ אויף מיין באהויפטונג, אז די פירערשאפט פון אונזער יוניאן האט מיט דער עטאבלירונג פון דער לייבאר ביורא דורכגעפירט דעם מאנדאט פון די מיטגלידער. „איך אלס מעמבער פון דער יוניאן, אדער בעסער געזאגט, פון דער דזשאינט באארד", שרייבט ברודער ווינער, „האב קיין מאל ניט געהערט, אז מיר זאלען באפולמעכטיגען די דזשאינט באארד צו גרינדען א לייבאר ביורא מיט דער הילף פון דער רעגירונג".

אמת, די פראגע פון דער רעגירונגס הילף איז לכתחילה ניט דערמאנט געווארען, אבער דער ענין לייבאר ביורא איז פון ברודער האכמאן אויפגענומען געווארען נאך מיט 4 יאר צוריק. די פראטאקאלען פון דער דזשאינט באארד, וועלכע ווערען איבערגעשיקט צו די אנגעשלאסענע לאקאלען, אנטהאלטען לאנגע אפהאנדלונגען וועגען די באמיהונגען מצד דער יוניאן פירערשאפט איינצושטעלען א געמיינשאפטליכע ביורא, וועלכע זאל פארבינדען דעם ארבייטסלאזען דרעסמאכער מיטן בעל הבית, וועלכער דארף אן ארבייטער. אויב די מיטגלידער זיינען געווען געגען אזא ביורא, האבען זיי געהאט מעגליכקייטען אן א שיעור עס נידערצושטימען. איך ווייס ניט ווי אזוי די פראגע איז אויפגענומען געווארען ביי די פירערס. איך ווייס אבער, אז ביי לאקאל 22 האט מען עס אויפגענומען און דיסקוטירט עטליכע מאל און מיט דער אויסנאמע פון א קארגען טוצען שטימען איז עס אפיציעל אנגענומען געווארען, וויסענדיג אז די רעגירונג קומט צו הילף.

לאמיר פאר א מאמענט צוגעבען, אז ברודער ווינער'ס טענה אין באצוג צו „הילף פון דער רעגירונג" איז א גערעכטע. דאס הייסט, אז די מיטגלידער, אמווייניגסטען אין לאקאל 60, האבען ניט געוואוסט אז די רעגירונג ווערט דא א שותף צום געשעפט, ווי די דרעסמאכער טייטשען עס אויס. אבער וועגען דעם פונקט אין אגרימענט, וועלכער האט געלויטעט, אז די יוניאן מיט די בעלי בתים נעמען זיך אונטער צו שאפען א לייבאר ביורא, וועלכע ביידע צדדים זאלען פינאנסירען און אדמיניסטרירען, האבען זיי דאך יא געוואוסט. דאס איז דאך פארשריבען שווארץ אויף ווייס אין אונזערע קאנטראקטען. אלא וואס דען אנשטאט די בעלי בתים, האבען מיר די רעגירונג אלס „שותף", אנשטאט אויסגעבען וואסערע 100 טויזענט דאלאר פון דער יוניאן קאסע, צאלט עס אויס די רעגירונג. פרעגט זיך די פראגע, דענקט ברודער ווינער, אז אויב די בעלי בתים אנשטאט דער רעגירונג וואלטען געהאט א דעה אין דער פארוואלטונג פון דער לייבאר ביורא, וואלטען די ארבייטער מער געוואסען פון דעם? וואלט די יוניאן געקענט אויסאיבען א גרעסערען איינפלוס לטובת די אינטערעסען פון די ארבייטער? מיר דאכט, אז ניט. און אויב מען דארף א שותף, וועל איך ליבער נעמען די רעגירונג אנשטאט מאנכע פון אונזערע בעלי בתים.

און אלמאי מאכט ברודער ווינער צו גארנישט די פראגע וועגען פינאנסירען די ביורא? איך האב אין מיין ארטיקעל אנגעוויזען, אז די יוניאן אפערירט איצט אונטער א באדייטענדען דעפיציט. צו שאפען די 100 טויזענט דאלאר פאר דער ביורא, וואלטען די ארבייטער געמוזט ארייננשטופען די הענט טיף אין זייערע געלעכערטע קעשענעס.

זיין באהויפטונג, אז די פירערשאפט האט זיך אונטערגעאיילט מיטן מאנדאט וועגען דער לייבאר ביורא און „פארגעסען" וועגען פונקט פון „קענען מאכען א לעבען", פאסט זיך עפעס ניט אריין אין דעם גייסט פון די איבעריגע טיילען פון זיין בריוו. דאס באלאנגט שוין צו דער קאטעגאריע ארגומענטען, וועלכע מען הערט אויף דער „בירזע" אין דער זיבעטער עוועניו. ערנסט־געשטימטע מיטגלידער שענקען דעם סארט ארגומענטאציע מער קיין אויפמערקזאמקייט ניט. קיינער צווייפעלט ניט אין דער אויפריכטיגער באציהונג פון דער יוניאן פירערשאפט צו די פילע און שווערע פראבלעמען פון אונזערע מיטגלידער אין אונזער אינדוסטריע. קיינער לייקענט ניט, אז עס ווערט אלץ שווערער און שווערער צו מאכען א לעבען פון נייען, שניידען אדער ביגלען דרעסעס. אין דעם זיינען אבער שולדיג א סך סיבות, מיט וועלכע די פירערשאפט פון דער יוניאן ראנגעלט זיך טעגליך, און ניט די לייבאר ביורא.

„און אויב שוין יא איבערגעבען אונטער דער רעגירונגס קאנטראל", שרייבט ברודער ווינער, „האט עס געדארפט געטאן ווערען אויף א מער זאכליכען און סיסטעמאטישען אופן".

ער האלט אבער, „אז אין דעם מאמענט איז אפילו ניט פראקטיש צו דיסקוטירען די פראגע".

פרעג איך, וואָרום? אויב א מענש נעמט זיך שרייבען וועגען אזא ענין און קומט ארויס מיט א גאנץ שארפער קריטיק, איז ניט מער ווי יושר'דיג, אז ער זאל אנווייזען וואס איז א „זאכליכער און סיסטעמאטישער פלאן". איך פארדעכטיג שטארק, אז ברודער ווינער האט ניט קיין אנדער פלאן. מיר שיינט, אז האכמאן, זימערמאן, אנטאניני, נאגלער און דער מענעדזשער פון ברודער ווינער'ס לאקאל, ברודער מאקס קאהען, זיינען ניט ווייניגער באזארגט וועגען די פראבלעמען פון די דרעסמאכער, ווי ברודער ווינער, און אויב דער ביורא איז ניט געלונגען צו באפרידיגען די באדערפענישען פון אונזערע מיטגלידער, איז עס פשוט דערפאר וואס קיינער האט ניט דעם פאטענט, וועלכער קען פארענטפערען אלע אונזערע פראגען און לייזען אלע אונזערע פראבלעמען.

ברודער ווינער פארענדיגט זיין בריוו מיט א ווארנונג, „אז ארבייטסלאזע זיינען לעבעדיגע מענשען און מיט פאמיליעס. מאכען עקספערימענטען מיט לעבעדיגע וועזענס דארף מען זיין גוט אויסגערעכענט". וויל איך דא ווידערהאלען, אז די ביורא איז געקומען צום לעבען כדי טאקע צו באזארגען אט די מענשען מיט ארבייט. די צרה איז, לײדער, וואס פון די פאר טויזענט מענשען, וועלכע זיינען דורך דער ביורא געהאלטען געווארען, הערט מען גארניט, ווערענד פון די אנדערע, וועלכע האבען דורך דער ביורא פארלארען א מעגליכקייט צו פארדינען „אן עקסטרא פאר וואכען פיידע", הערט מען גראדע יא.

צום שלוס, וויל איך באטאנען, אז מיט מיין פאריגען און היינטיגען שרייבען בין איך ניט אויסען צו פארטיידיגען די ביורא. אפשר איז עס געווען אין גאנצען איבעריג. אפשר האבען מיר עס געדארפט לאזען גיין ווי עס איז געגאנגען און אויב די מיטגלידער ווילען עס ניט האבען, קען מען עס ליכט אפשאפען. לאמיר אבער די זאך באטראכטען אביעקטיוו און פון דעם שטאנדפונקט פון די אינטערעסען פון אלע מיטגלידער און פון דער יוניאן אלס א גאנצע. ניטא דא וועגען וואס צו קריגען זיך. דערוויייל לעבען מיר אין א דעמאקראטישער מדינה, וואו מיר קענען אליין באשטימען אונזערע אייגענע פראבלעמען. לאמיר עס געלאסען און מיט אויסרעכענונג באטראכטען.

א פארשפעטיגטע באגריסונג!

און אז איך האלט שוין ביים ענין בעלי בתים און באנייאונג פון אגרימענט, וויל איך געבען א פארשפעטיגטען יישר כוח די קלאוקמאכער, וועלכע זיינען, אן צופיל טאראראם, געקומען צו א פארשטענדעניש מיט זייערע ארבייטס־געבער. אמת, לויט ווי איך פארשטיי, איז די לאגע אין קלאוק טרייד ווייט פון צו זיין א צופרידענשטעלענדע. מען זעט עס און מען הערט עס אויף דער „עוועניו". עס איז אבער דא גענוג אורזאכען צו גלויבען, אז דער נייער פונקט וועגען עטאבלירען א קערפערשאפט וועמעס אויפגאבע עס וועט זיין איינצופירען אן איינהייטליכען קאנטראל אין טרייד, וועט ברענגען די געוואונשטע רעזולטאטען. וויכטיג איז אויך וואס עס איז די בעלי בתים ניט געלונגען צו שטירצען דעם פונקט אין אגרימענט וועגען „לימיטיישאן", אויף וואס זיי האבען ארויסגעקוקט.

קלאוקמאכער האבען א רעפוטאציע פאר גוטע סטרייקער און בראווע קעמפער, ווען מען באדארף סטרייקען. וואו מען קען אבער אויסמיידען א סטרייק און גלייכצייטיג קריגען וואס מען וויל, מיידען זיי עס אויס. סטרייקען לשם סטרייק, לשם קאמף, איז א זאך פון דער פארגאנגענהייט. דאס באלאנגט צו אונזער ראמאנטישער פעריאד אין דער אנטוויקלונג פון אונזער גרויסער אימיגראנטישער ארבייטער באוועגונג, צו וועלכער מיר באציהען זיך מיט אכטונג און גרויס דרך־ארץ. דאס איז אונזער ירושה, פון וועלכער מיר ציהען אונזער גייסטיגע חיונה. די וועלט שטעהט אבער ניט אויף איין ארט. צייטען, אומשטענדען, אפילו אונזער בליק אויף זאכען און געשעהענישען, האבען זיך באדייטענד געביטען אין די לעצטע 20 און 30 יאהר. אינטעליגענטע מענשען זוכען אלע מאל צוצופאסען זיך צו דער געגענווארט מיט א בליק אויף דער צוקונפט.

30 יאהר!

רעדענדיג וועגען קלאוקמאכער, דערמאן איך מיר, אז היינטיגען מאנאט ווערט 30 יאר זייט איך בין, אלס קליין אינגעל אין קורצע הייזען, אנגעקומען אין דער א. ל. ג. וו. יו. דאס איז געווען אין מאנאט אויגוסט 1910 — אין מיטען ברען פון יענעם גרויסען היסטארישען קלאוקמאכער קאמף.

געקומען בין איך צו די קלאוקמאכער דורך דער יוגענדליכער אפטיילונג פון דער סאציאליסטישער פארטיי — די יפסלס. די פארטיי אלס א גאנצע האט גענומען זעהר אן אקטיוון אנטייל אין יענעם סטרייק, דער גאנצער אפאראט איז געשטעלט געווארען אין דער דינסט פון דער סטרייק קאמיטע. יונג און אלט, אלע האבען מיטגעהאלפען. און ווען דער סטרייק איז ענדליך געסעטעלט געווארען, האבען אייניגע פון אונז פארטגעזעצט אונזער ארבייט אין די יוניאן־אפיסעס, וועלכע האבען זיך דאן אויפגעהאלטען אין איין קליינטשינקער געבידע, אין 79 איסט 10טע סטריט.

אברהם גייער איז דעמאלט געווען סעקרעטער פון לאקאל 9 און דער „אלטער" ב. פריד, סעקרעטער פון לאקאל 1. פריד, וועלכער האט געהאט א שעהנע האנדשריפט, האט אויף מיר „געווארפען אן אויג", מחמת מיין שרייבען איז איהם געפעלען געווארען. ער האט מיר גלייך אנגעבאטען 6 דאלאר א וואך (פאר 7 טעג א וואך ארבעט פון 7 פרי ביז 10 ביינאכט). גייער האט איהם אבער אפגעטאן אויף טערקיש; ער האט מיר פארגעלייגט 7 און א האלב דאלאר א וואך און האט צוגעזאגט נאך א האלבען דאלאר, ווען אלעס וועט זיך „איינשטעלען". אזוי ארום בין איך אנגעקומען אין לאקאל 9.

30 לאנגע יאהר — דריי־פערטעל פון מיין לעבען — זיינען זייט דאן פאריבער. יאהרען פון שווערער ארבייט, יאהרען פון פרייד, דערגרייכונגען; יאהרען פון פייך, פון ליידען און ענטוישונג. אבער דאס באלאנגט שוין צו דער קאטעגאריע זכרונות, וועלכע האבען דא קיין פלאץ ניט.

פארגעסט ניט די פריימערי וואלען

דינסטאג, סעפטעמבער דעם 17טען, קומען פאר די שטאטישע פריימערי־וואלען. אלע בירגער, וועלכע האבען זיך רעדזשיסטרירט און „ענראלט" אין די לעצטע וואלען, וועלען זיך קענען באטייליגען אין די פריימערי־וואלען. שטימען וועט מען פאר דעלעגאטען צו דער סטייט קאנווענשאן, דעלעגאטען צו דער דזשודישעל קאנווענשאן און אויסוויילען קאנדידאטען פאר פאליטישע עמטער. דאס לעצטע מיינט אויף מאמע לשון, באשטימען ווער עס זאלען זיין די פארטיי קאנדידאטען פאר קאנגרעסלייט, אסעמבלילייט א. אז. וו.

וואלט אין דער לייבאר פארטיי ניט פארגעקומען קיין אינערליכער קאמף, וואלטען די פריימערי־וואלען געווען בלויז לשם דעם געזעץ און ווי ווייניג שטימען א קאנדידאט וואלט געצויגען, וואלט עס אלץ ניט אויסגעמאכט. ליידער גייט אין דער לייבאר פארטיי א ביטערער קאמף צווישען די רעכטע און לינקע עלעמענטען — א קאמף, וועלכער וועט דאס מאל באשטימען דעם שיקזאל פון דער פארטיי.

די רעכטע עלעמענטען, אונטער דער פירערשאפט פון פרעזידענט דובינסקי, הילמאן און די אנדערע, זיינען אנטשלאסען אנצופיהרען א העפטיגען קאמפיין פאר דער ווידערדערוויילונג פון פרעזידענט רוזוועלט און זיין ניו־דיל פראגראם, ווערענד די לינקע, אונטער דער פירערשאפט פון די קאמוניסטען, זיינען עפענטליך ארויסגעטראטען געגען פרעזידענט רוזוועלט און זיינען ווארשיינליך גרייט צו נאמינירען ווילקי'ן אדער בראודער'ן. דער קאמף איז אזוי אן אפענער.

ניטא דא היינטער וועמען צו באהאלטען זיך. די, וועלכע זיינען פאר רוזוועלט'ן, שטייען מיט דער רעכטער פירערשאפט פון דער אמעריקאן לייבאר פארטיי. די, וועלכע זיינען געגען רוזוועלט'ן, שטייען מיט דער לינקער קאמוניסטישער גרופע.

אויף ווי ווייט איך קען אפשאצען די לאגע, דענק איך, אז די פראגרעסיווע אידישע ארבייטערשאפט שטייט פאר דער ווידערדערוויילונג פון פרעזידענט רוזוועלט און איז גרייט צו שטיצען די רעכטע עלעמענטען און זייער גאנצען צעטעל אין דעם קומענדען פריימערי־קאמפיין.

די צרה איז נאר, וואס די רעכטע געשטימטע עלעמענטען, ניט קוקנדיג אויף זייער מערהייט, זיינען פויל ווען עס קומט צו שטימען. לאמיר האפען, אז דאס מאל וועט עס זיין אנדערש. לאמיר האפען, אז דעם 17טען סעפטעמבער וועט יעדער ערליכער וויילער קומען אין דעם זעלבען שטים־פלאץ, וואו ער האט געשטימט לעצטען נאוועמבער און אפגעבען זיין שטים פארן רעכטען צעטעל.

איך אפעליר צו מיינע בראנקסער לאנדסלייט, אז זיי זאלען טאן זייער פליכט. אין דער צייט, וואס די לינקע מאכען פארשידענע מיאוס'ע „דילס" מיט רעפובליקאנער, שטייט אונזער בראנקס דיוויזיע פון דער אמעריקאן לייבאר פארטיי אליין און אומאפהענגיג. מיר האבען ארויסגעשטעלט א פולען צעטעל פון אייגענע קאנדידאטען, וועלכע פארדינען די פולע שטיצע פון יעדען פראגרעסיווען מענשען. געדענקט זשע, דינסטאג, דעם 17טען סעפטעמבער.

למען האמת

ניט קוקענדיג אויף דעם וואס איך באקליד איצט אן אפיציעלען אמט אין דער דרעס דזשאינט באארד, טראגען די מיינונגען און סענטימענטען, וועלכע איך דריק דא אויס, קיין אפיציעלען כאראקטער. דאס זיינען מיינע פערזענליכע מיינונגען, מיינע פערזענליכע באאבאכטונגען, פאר וועלכע בלויז איך בין פאראנטווארטליך.

טערגעטומען פון זייערע שכירות. די בעלי בתים זיינען דעריבער פאראינטערעסירט צו געבען די ניט־יוניאן שעפער ארבעט.

פאר די לעצטע עטליכע מאנאטען האט די פירמע געהאלטען אירע יוניאן־שעפער געשלאסען און איר גאנצע ארבעט האט זי געגעבען אין די ניט־יוניאן שעפער. ווען די יוניאן האט פראטעסטירט, האט די פירמע אפען ערקלערט, אז זי וועט האלטען די שעפער געשלאסען ביז זי וועט האבען מער ארבעט. די יוניאן האט דעריבער די פראגע געבראכט פאר'ן אימפארשעל טשערמאן, ערקלערענדיג, אז די פירמע דארף לכל הפחות טיילען די ארבעט גלייך צווישען די שעפער. זי מאנט דעריבער בעק־פעי פאר די ארבעטער פון די יוניאן־שעפער, פאר דער צייט וואס זיי האבען פארלארען.

ארגאניזאציאנס קאמפיין אין דאלאס

א פארשטארקטער ארגאניזאציאנס־קאמפיין אין דאלאס, טעקסאס, ווערט איצט אנגעפירט דורך קריגען די ארבעטער אונטערצושרייבן א פעטיציע פאר קאלעקטיווע פארהאנדלונגען פון דער פירמע מיט פארטרעטער פון דער אינטערנעשאנאל. די פעטיציע פארלאנגט פון דער לייבאר רילעישאנס באארד צו אנערקענען לאקאל 349 פון דער אינטערנעשאנאל אלס די איינציגע פארטרעטער פון די פרויען קליידער ארבעטער אין פארהאנדלונגען מיט די בעלי בתים איבער ארבעטס־באדינגונגען.

ביז איצט האבען שוין דרייסיג ארבעטער פון דער וויכטיגסטער דרעס־פירמע אין דאלאס אונטערגעשריבען די פעטיציע. דאס זיינען די ארבעטער פון דער „לארטש מאנופעקטשורינג קאמפאני". די פעטיציעס האבען אויך אונטערגעשריבען די ארבעטער פון דער „קאהען, ליבמאן" און פון אנדערע שעפער. אלע פארזוכען פון די באסעס צו שטערען די ארבעטער פון אונטערשרייבען די פעטיציעס זיינען ניט געלונגען. די ארבעטער זיינען אנטשלאסען אויסצוקעמפען זייער רעכט [illegible] פאר קאלעקטיווע פארהאנדלונגען מיט די בעלי בתים.

פרעז. דובינסקי באשטימט אויף דער מינימום ווידזש קאמיטע פאר פארטא ריקא

פרעזידענט דוד דובינסקי איז באשטימט געווארען אלס ארבייטער פארטרעטער אויף דער רעגירונגס קאמיסיע פון זיין מענשען צו באשטימען מינימום שכירות פאר די אינדוסטריעלע ארבייטער אין פארטא ריקא. אין דער קאמיסיע זיינען באשטימט געווארען פינף פארטרעטער פון פארטא ריקא און פיר פון די פאראייניגטע שטאטען.

וועידזש ענד אהור אדמיניסטראטאר, קאירנעל פיליפ ב. פלעמינג, האט באשטימט די קאמיסיע נאכדעם ווי קאנגרעס האט אנגענומען דעם אמענדמענט צו דעם שטונדען שכירות געזעץ, געבענדיג דעם אדמיניסטראטאר דאס רעכט צו מאכען אן אויסנאם פאר פארטא ריקא און באשטימען נידעריגערע מינימומס פאר די ארבייטער פון דעם אינזעל, אויב עס וועט זיך ארויסווייזען אז די אינדוסטריעלע לאגע דארטען וועט מאכען עס נויטיג און עס וועט ניט שעדיגען דער אינדוסטריע אין אמעריקא. אלס טשערמאן פון דער קאמיטע איז באשטימט געווארען מאנסיניאר פראנסיס דזש. האאס פון דעם קאטוילישען אוניווערזיטעט.

די קאמיטע וועט דעם מאנאט באזוכען פארטא ריקא און אויספארשען די אינדוסטריעלע לאגע אויפן אינזעל. די ערשטע אינדוסטריע, וואס זיי וועלען אונטערזוכען, וועט זיין די נאדעל טריידס, ביי וועלכער עס ווערען דארט באשעפטיגט ארום זיבעציג טויזענט ארבייטער. ארום צוואנציג טויזענט נאדעל טרייד ארבייטער ווערען דארט באשעפטיגט אין פאבריקען און ארום פופציג טויזענט ארבייטער נעמען ארויס ארבייט אהיים. די היים ארבייטער זיינען מערסטענס באשעפטיגט אויף פרויען אונטערוועש, נעגלידזשיס, קינדער־קליידער, עמבראידערי, נאדל־טיכלאך און אנדערע ארטיקלען. אין דער הויפטשטאט פון אינזעל, סאן כואן, געפינען זיך עטליכע פאבריקען פון דרעסעס, קלאוקס און מענער־קליידער.

פון זינט דער שטונדען שכירות געזעץ איז אריין אין קראפט, האבען די אמעריקאנער מאנופעקטשורערס, וואס קריגען זייער ארבייט געמאכט אין פארטא ריקא, שטארק פארקלענערט זייערע באשטעלונגען אויף דעם אינזעל און עס האט געברענגט א גרויסע ארבייטסלאזיגקייט. זיי האבען באהויפטעט, אז די פראדוקציע אין פארטא ריקא איז אזוי קליין, אז עס לוינט זיך זיי ניט צו מאכען דארט די ארבייט אויב די מוזען באצאלען דארט די ארבייטער די 35 און 40 סענט א שטונדע וואס דער געזעץ באשטימט. די רעגירונג פון פארטא ריקא האט זיך דעריבער געווענדעט צום קאנגרעס מיט א פארלאנג, אז פאר דעם אינזעל זאל געמאכט ווערען אן אויסנאם און עס זאל באשטימט ווערען פאר זיי א נידעריגערער מינימום. קאנגרעס האט דעם פארלאנג באוויליגט און קוירנעל פלעמינג האט פאר דעם צוועק באשטימט די קאמיסיע אריינצוברענגען רעקאמענדאציעס פאר א מינימום לוין פאר די דארטיגע ארבייטער.

די ארבייטער פארטרעטער אויף דער קאמיסיע זיינען: פרודענציא ריווערא מארטינעז, דער ארבייטס מיניסטער פון פארטא ריקא, פרעזידענט דוד דובינסקי פון דער אינטערנעשאנאל לידיס גארמענט וואורקערס יוניאן, און פרעזידענט שערמאן ה. דאלרימפעל, פון דער ראבער ארבייטער אינטערנעשאנאל און וויס פרעזידענט פון דער סי. איי. א.

פּראָבלעמען און שוועריגקייטען פון די קלאָוק אָפּערייטאָרס

פון בענדזשאַמין קאַפּלאַן
מענעדזשער לאָקאַל 117

אַחוץ די איבלען פון וועלכע אַלע אַרבייטער ליידען אין דער איצטיגער קאַפּיטאַליסטישער אָרדנונג, ליידען די קלאָוקמאַכער בכלל און די קלאָוק אָפּערייטאָרס בפרט אויך פון זייערע ספּעציפֿישע טרייד איבלען. די קלאָוק אָפּערייטאָרס ליידען פון די איבלען שווערער ווי די אַרבייטער פון די אַנדערע פאַכען אין טרייד, ווייל זיי זיינען די גרעסטע אין צאָל און פאָלגליך, ווערען מער מענשען באַריהרט פון זייערע ספּעציפֿישע ליידען. אונזער לאָקאַל, דער קלאָוק אָפּערייטאָרס לאָקאַל 117, איז דעריבער פילבאַרער צו די געשעענישען אין טרייד און מוז שנעלער רעאַגירען אויף די געשעענישען.

וואָס זיינען אונזערע איצטיגע פּראָבלעמען און שוועריגקייטען?

אַרבייטסלאָזיגקייט

אונזער שווערסטע פּראָבלעם איז דער אַרבייטסלאָזער. אונזערע מיטגלידער זיינען בוכשטעבליך אויסגעמאַטערט פון דער דאָזיגער אַנשיקעניש.

אונזער אַרבייטסלאָזע צרה איז אַ רעזולטאַט פון ספּעציפֿישע געשעענישען אין אונזער טרייד חוץ דער לאַגע אין לאַנד. צום ביישפּיל, וואָלטען זיך ניט געקייקעלט אַזוי פיל קלאָוקס אויט־אָוו־טאַון; וואָלטען אַנדערע נאָדעל פאַכען מיט שטאַרק נידעריגערע סטאַנדאַרדס ווי אונזערע ניט פאַרכאַפּט אַרבייט פון אונזערע מיטגלידער; וואָלט ניט געמאַכט געוואָרען פאַרשידענע שוועריגקייטען אין אונזערע באַמיהונגען צו באַוועגען קלאָוק פירמעס צו עפענען אינסייד שעפּער אין ניו יאָרק; וואָלט מען דעם אויט־אָוו־טאַון און אַנדערע שוואַך קאָנטראָלירטע געגענטען און שעפּער געשאָנקען מער וואַכזאַמע אויפמערקזאַמקייט; וואָלט אָפּגעהאַלטען געוואָרען דאָס פאַרמערען פון סעקשאָן סיסטעם שעפּער, וועלכע ברענגען מיט זיך ספּיד־אַפּס און וואַרפען אַרויס פון טרייד דעם קוואַליפיצירטען פאַר־מאַן; וואָלט מען פאַרקלענערט דאָס אַרויסשיקען קלאָוקס אין אומבאַוואוסטע פּלעצער דורך פאַרמינדערען די געפאַר פון געשניטענע אַרבייט —

וואָלט עס פילפאַך פאַרקלענערט אונזער אַרבייטסלאָזיגקייט. מען דאַרף ניט ברענגען קיין ציפערדיגע באַווייזען צו באַשטעטיגען מיין באַהויפּטונג דאָס דורך באַזייטיגען אָדער אָפּשוואַכען די שאַרפקייט פון די פריער דערמאָנטע איבלען, וואָלטען מיר כמעט ניט געהאַט קיין אַרבייטסלאָזיגקייט, ווייל קאָוטס, סוטס און ריפערס ווערען איינגענייט גענוג צו געבען אַרבייט אונזערע מיטגלידער צופרידענשטעלענד.

ווי די לאַגע איז איצט, מאַטערען מיר זיך מיט אַ שווערען פּראָבלעם. אונזער לאָקאַל האָט פילפאַכע האַרבע אויפגאַבען. מיר דאַרפען אַכטונג געבען אַז די אַרבייטער זאָלען ניט אַריינפאַלען אין אַ יאוש און פּאַניק, וואָס וואָלט געשטעלט אין געפאַר אונזערע אויסגעקעמפטע יוניאָן באַדינגונגען; מיר דאַרפען טאָן אַלץ אין אונזערע מעגליכקייטען צו באַזייטיגען אַרבייטסלאָזיגקייט אין די שעפּער און מוזען אָנווענדען די גרעסטע אָנשטרענגונג צו העלפען די נויט־באַדערפטיגע און באַזייטיגען וויפיל מענשליך מעגליך די אורזאַכען פון אונזער ספּעציפֿישער אַרבייטסלאָזיגקייט.

די ערשטע אויפגאַבע איז די לייכטסטע דורכצופירען, ווייל די גאָר גרויסע מערהייט קלאָוק אָפּערייטאָרס זיינען באַוואוסטזיניגע אַרבייטער און אויספּרובירטע קעמפער פאַר יוניאָן באַדינגונגען. אָבער די אויפגאַבע אין באַזייטיגען אַרבייטסלאָזיגקייט איז זייער אַ שווערע.

איבער דעם וואָס עס זיינען פאַראַן אַ סך לידיגגייער, זיינען די באַלעבאַטים איבערקלייבעריש. דער איז ניט גענוג פלינק, יענער איז צו אַלט און ניט רירעוודיג און דער איז ניט קיין קינסטלער, און עטליכע פירמע תירוצים געבען זיי אָן אום ניט אַרויסצונעמען קיין פרישע אַרבייטער.

ווען עס איז ניטאָ גענוג אַרבייט אין די שעפּער און די אַרבייטער זיינען אָנגעשראָקען פאַר דעם מאָרגען איז שווער צו קריגען די נויטיגע קאָאָפּעראַציע פון זיי אין באַצוג באַזייטיגען אַרבייטסלאָזיגקייט. דעריבער האָט אונזער לאָקאַל באַשלאָסען אָנצושטעלען וואו עס איז פאַראַן לידיגע מאַשינען מיט מער, וויניגער אַרבייט, און דאָרט באַזעצען אַרבייטסלאָזע אונזערע אַלע אָנגעשטעלטען.

ביי אונזער לעצטען גענעראַל מעמבער מיטינג האָב איך אַפּעלירט צו אונזערע מיטגלידער אַז זיי זאָלען קאָאָפּערירען מיטן לאָקאַל אָפיס און אַרייננעמען אַרבייטס־לאָזע, ווייל קיינער ווייס ניט וואָס זיין מאָרגען וועט זיין.

איך האָב אָבער גלייכצייטיג געוואָרנט אַז דראַסטישע מיטלען וועלען אָנגעווענדעט ווערען געגען די יעניגע, וועלכע וועלען שטערען אין באַזעצען אַרבייטסלאָזע. די מיטגלידער האָבען מיט אַפּלאָז איינשטימיג גוטגעהייסען מיין שטעלונג.

ווי אָנגעוויזען, איז אונזער הויפּט אויפגאַבע צו קריגען באַשעפטיגונג פאַר די אַרבייטסלאָזע, אָבער מיר פאַרנאַכלעסיגען ניט אונזערע פליכטען צו די נויטבאַדערפטיגע. אויפן ברידערליכסטען און באַשיידענעם שטייגער העלפען מיר זיי מיט סומען, לויט די פינאַנציעלע מעגליכקייטען פון לאָקאַל. צום באַדויערען, זיינען איצט די מעגליכקייטען פאַר אַזאַ הילף זייער באַגרענעצט, ווייל לעצטען יאָר האָבען מיר ניט געהאַט קיין טעקס פאַר דעם צוועק און מיר ווילען ניט באַלעסטיגען אונזערע מיטגלידער מיט נאָך טעקסעס. אָבער דער לאָקאַל טוט דאָס בעסטע.

די באַנייטע אַגרימענטס

איך וויל ניט שרייבען וועגען די נאָר־וואָס געשלאָסענע אַגרימענטס מיט די נייע אויסבעסערונגען, מיט די מעגליכקייטען פאַר בעסערען קאָנטראָל און מער סטאַביליזאַציע אין טרייד, ווייל די „גערעכטיגקייט" און די מעגליכע פּרעסע האָט שוין וועגען דעם גענוג און אַל־זייטיג געשריבען. איך וויל בלויז באַרירען געוויסע פּאַזען פון געשלאָסענעם אַגרימענטס, ווי אויך פון די אַגרימענטס, וואָס מען וועט אין קורצען שליסען מיט דער נעשאַנאַל סקוירט מאַנופאַקטשורערס אַסאָסיאיישאָן און מיט דער טראָק אונערס אַסאָסיאיישאָן.

אין דעם אַלטען אַגרימענט מיט די אַסאָסיאיישאַנס, אויסער די טראָק אונערס, איז געווען אַ פּונקט וואָס האָט פאַרבאָטען קאַטינג דעפּאַרטמענטס ביי דזשאָבערס, וועלכע האָבען ניט קיין אינסייד שעפּער. אונזער לאָקאַל האָט איינגעזען דאָס אַזאַ נעגאַטיווער צוגאַנג איז ניט רעאַליסטיש און עס קען אַנטאַגאָניזירען דעם קאַטערס לאָקאַל 10, האָבען מיר פאָרגעשלאָגען אַ מאָדיפיצירטען פּאָזיטיווען צוגאַנג. נעמליך, אַז די דזשאָבערס, וועלכע האַלטען אַ קאַטינג דעפּאַרטמענטס, דאַרפען אַזוינס ניט אויפגעבען; זיי דאַרפען נאָר איינשטעלען אינסייד שעפּער. אונזער מאָדיפיצירטער פּונקט איז אָנגענומען געוואָרען פון דער פירערשאַפט פון אונזער יוניאָן, מיט דער צושטימונג פון אַלע לאָקאַלע מענעדזשערס, ווי אויך פון אונזער פּרעזידענט, ברודער דייוויד דובינסקי.

דער פּונקט איז אַריין אין אַגרימענט, מיט דער פאַרשטענדיגונג אַז די אַריינקומענדע קאָנטראָל באָאַרד זאָל אים רעאַליזירען. דערווייל בין איך אָנפאַרטרויט געוואָרען פון דער יוניאָן פירערשאַפט דורכצופירען דעם פּונקט וויפיל מעגליך. צום באַדויערען, באַגעגענען מיר שטערונגען אין דער דאָזיגער אַרבייט, אַפילו פון אונזערע אייגענע יוניאָן רייען.

וויל איך קלאָר מאַכען, אַז מיט אונזער פאַרלאַנג מיינען מיר אין קיין פאַל ניט צו שעדיגען די קאַטערס. מיר ווילען בלויז קריגען מער אַרבייט פאַר אונזערע מיטגלידער, ווייל אַ קינד קען פאַרשטיין אַז פאַר די באַלעבאַטים איז לייכטער צו שיקען זייער אַרבייט אין אַל די שוואַרץ יאָר, ווען די אַרבייט איז צוגעשניטען. ווילען מיר דעם צושטאַנד פאַרריכטען און קריגען אַ גרעסערען חלק פון דזשאָבערס פּראָדוקציע אין ניו יאָרק דורך עפענען פון אינסייד שאַפּ. מיר האָבען באמת געגלויבט דאָס מיטן מאָדיפיצירען דעם פריערדיגען פּונקט וועגען קאַטינג דעפּאַרטמענטס וועלען מיר קריגען די פולסטע קאָאָפּעראַציע פון אַלעמען אין אונזער דזשאָינט באָאַרד.

מיט די עטליכע ווערטער מיין איך קיינעם ניט צו באַשולדיגען אין ביזוויליגקייט. מיר ווייזט אָבער אויס, אַז אין די רייען פון דעם דזשאָינט באָאַרד הערשט אַ מיספאַרשטענדעניש אָדער פאָראורטייל אין באַצוג צו אונזער גערעכטען פאַרלאַנג. נאָר מיר האָפען, אַז די וועלכע זעען נאָך ניט אין אונזער גערעכטען פאַרלאַנג וועלען אים אַמפּאַנגען באַגרייפען אין דער געהעריגער ליכט און קאָאָפּערירען מיט אונז אויפן ברידערליכסטען שטייגער.

וועגען אַגרימענט מיט די סקוירט מאַנופאַקטשורערס

אין גיכען דאַרף געשלאָסען ווערען אַן אַגרימענט מיט דער נעשאַנאַל סקוירט מאַנופאַקטשורערס אַסאָסיאיישאַן. זיינען מיר שטאַרק פאַראינטערעסירט אַז דער אַגרימענט זאָל זיין אַזעלכער וואָס זאָל ניט האָבען קיינע פּונקטען, וועלכע קענען שעדיגען די אינטערעסען פון אונזערע מיטגלידער.

אין דעם אַלטען אַגרימענט מיט די סקוירט מאַנופאַקטשורערס זיינען פאַראַן שטעלען, וועלכע קענען לייכט אויסגעטייטשט ווערען אַז די סקוירט באַלעבאַטים האָבען אַ לעגאַלע רעכט צו פּראָדוצירען אַזעלכע ספּאָרטסווער ווי דזשעקעטס, סוועטערס אָדער טאָפּערס און דזשיגערס. דאָס זיינען אַזעלכע גאַרמענטס, וואָס באַלאַנגען אונטער אונזער יוריסדיקציע. ווען די גאַרמענטס ווערען פּראָדוצירט אין סקוירט שעפּער, וואו די סטאַנדאַרדס זיינען נידעריגער, קאָנקורירען זיי און נעמען אַוועק די אַרבייט פון אונזערע מיטגלידער. דערמיט פאַראורזאַכען זיי ביי אונז אַ פאַרשטאַרקטע אַרבייטסלאָזיגקייט.

די דאָזיגע אָווערלעפּינג פּראָבלעם האָט פאַרשאַפט גענוג הייסע בלוט מיט יוריסדיקציאָנעלע שטרייטיגקייטען צווישען אונזער לאָקאַל 117 און דעם סקוירט מאַכער לאָקאַל 23, וועלכער קאָנטראָלירט יענע שעפּער.

מיר ווילען אויך דאָ קלאָר מאַכען, אַז מיר ווילען זיך ניט קריגען מיט לאָקאַל 23. מיר ווילען ניט צונעמען זייערע מיטגלידער. מיר ווילען לעבען בשלום מיט אַלע אַרבייטער יוניאָנס, איבערהויפּט מיט די לאָקאַלען פון אונזער אייגענעם דזשאָינט באָאַרד פון אונזער אינטערנעשאַנאַל. מיר ווילען נאָר, אַז די סקוירט שעפּער זאָלען ניט אַוועקנעמען די אַרבייט, די פּרנסה פון אונזערע מיטגלידער. מיר זיינען טיף איבערצייגט, אַז אונזער פאַרלאַנג איז אַ באַשיידענער און גערעכטער.

דעריבער פאַרלאַנגען מיר איצט, אַז אין דעם אַגרימענט מיט דער נעשאַנאַל סקוירט מאַנופאַקטשורערס אַסאָסיאיישאַן זאָלען ניט זיין קיינע פּאַראַגראַפען, וועלכע זאָלען געבען אַ לעגאַלע באַרעכטיגונג די סקוירט מאַנופאַקטשורערס צו פּראָדוצירען גאַרמענטס וואָס באַלאַנגען אונטער אונזער יוריסדיקציע.

עס איז זעלבסטפאַרשטענדליך, דאָס אויב דער אַגרימענט וועט זיין אַזאַ ווי מיר שלאָגען פאָר, וועלען אונזערע יוריסדיקציאָנעלע שטרייטיגקייטען מיט לאָקאַל 23 אויפהערען אויף אַזוי פיל, אויף וויפיל דער אַגרימענט וועט אָפּגעהיט ווערען.

טראָק אונערס

צו שרייבען וועגען דער געשיכטע און די באַציהונגען פון דער יוניאָן מיט די טראָק אונערס; וועגען אונזערע אַגרימענטס פאַרבינדונגען; וועגען דעם אויף וויפיל זיי זיינען בכלל פאַראינטערעסירט אין דעם וואוילזיין און סטאַביליטעט פון אונזער אינדוסטריע; אויף וויפיל זיי באַציען זיך ערנסט צו זייערע אַגרימענט פאַרפליכטונגען און וואָסערע נוצען מיר האָבען פון האָבען מיט זיי אַן אַגרימענט, וואָלט זיך געפאָדערט אַ באַזונדער אַרטיקעל. דעריבער וועל איך איצט בלויז באַרירען איין פּונקט, וועלכער אינטערעסירט אונזער לאָקאַל אַמשטאַרקסטען.

שוין יאָרען לאַנג ווי אונזער לאָקאַל פירט אַן אַ דרייוו צו באַוועגען דזשאָבערס עפענען שעפּער אין ניו יאָרק. אונזערע אַבזיכטען אין דער אָנגעלעגענהייט זיינען פילפאַכע, הויפּטזעכליך, ווייל עס וואָלט אַריינגעבראַכט אַ גרעסערען טייל קלאָוקס אין ניו יאָרק, וואָס עס מיינט מער באַשעפטיגונג, מער פּרנסה פאַר אונזערע מיטגלידער.

צוליב פאַרשידענע סיבות האָט זיך אַריינגעכאַפּט אַ פּונקט אין דעם אַגרימענט, וואָס די דזשאָינט באָאַרד האָט מיט דער טראָק אונערס אַסאָסיאיישאַן, וועלכער גיט די טראָק אונערס לעגאַלע מעגליכקייטען צו שטערען דער יוניאָן אין באַוועגען דזשאָבערס צו עפענען אינסייד שעפּער. האָב איך גענומען די שטעלונג ביים דזשאָינט באָאַרד, אַז כאָטש איך שטעל אונטער אַ פראַגע צייכען די גרויסע נוצען וואָס מיר קענען האָבען פון אַן אַגרימענט מיט די טראָק אונערס, דאָך איז ניט שלעכט, צוליב איניגע טעמים, זיי צו האַלטען אונטער אַגרימענט פאַרפליכטונגען, איידער צו לאָזען זיי לויפען אַבסאָלוט פריי. אָבער זיי געבען אַזעלכע פּריווילעגיעס, וואו זיי זאָלען האָבען די אויבערהאַנט איבער דער יוניאָן און שטערען אונזער דרייוו צו באַוועגען פירמעס צו עפענען אינסייד שעפּער, אַזוינס דאַרף מען זיי ניט געבען. אונזער לאָקאַל האָט דעריבער פאַרלאַנגט, אַז אין דעם אַגרימענט וואָס מען וועט שליסען מיט דער טראָק אונערס אַסאָסיאיישאַן זאָל דער אויבענדערמאָנטער פּונקט לחלוטין אַרויסגענומען ווערען.

די אויבענדערמאָנטע פּראָבלעמען זיינען בלויז אַ טייל

אין יוניאָן העלטה סענטער

פון פּאָלין ב. ניומאַן.

צייט איינצואיבערייטערן אונזער געזונטהייטס פּראָגראַם

פאַרטראַכטענדיג וועגען דער געזונטהייטס פּראָגראַם פון אונזער לאָקאַל יוניאָנס קום איך צום שלוס, אַז עס איז צייט צו טראַכטען וועגען דער לעבענס־וויכטיגער נויטיגקייט אויסצוברייטערן די פּראָגראַם. איך גלויב, אַז דאָס קען איצט געטאָן ווערען. דאָ איז ניט דער פּלאַץ אָנצוגעבען איינצעלהייטען ווי אַזוי דאָס קען דערגרייכט ווערען. דאָס איז אַ פראַגע פאַר די פירער פון די לאָקאַל יוניאָנס. איך וויל בלויז באַטאָנען ווי נויטיג עס איז אַזאַ אויסברייטערונג פון דער פּראָגראַם פאַר די מיטגלידער.

וואָס אונזערע לאָקאַלען טוען איצט אויפן געביט פון קראַנקהייט פאַרזיכערונג פאַר זייערע מיטגלידער, איז אויסגעצייכענט; אָבער עס איז נישט גענוג. די פּראָגראַם דאַרף איינשליסען פולשטענדיגע מעדיצינישע פאַרזאָרגונג, איינגעשלאָסען מעדיצינישע באַהאַנדלונג, דיאַגנאָזישע טעסטס, אונטערזוכונגען פון ספּעציאַליסטען, כירורגישע באַהאַנדלונג און פרייע מעדיצין. אַט די באַזאָרגונג איז טיילווייז, וויזיטעס, איינגעשלאָסען אין די געזונטהייטס פּראָגראַמען פון די לאָקאַלען 91, 40 און 32. לאָקאַל 32 באַטראַכט איצט פּלענער ווי אַזוי נאָך מער צו פאַרברייטערן די געזונטהייטס בענעפיטס פאַר די מיטגלידער, ווי זיי האָבען געהאַט ביז איצט און די מיטגלידער זאָלען ניט דאַרפען צאָלען מער ווי איצט.

אויב דעריבער די קלענערע לאָקאַלען מיט וויניגער מיטגלידער זיינען געווען אומשטאַנד אויסצוברייטערן די געזונטהייטס פאַרזאָרגונג פון זייערע מיטגלידער, איז נישטאָ קיין אורזאַך צו דענקען, אַז די גרעסערע לאָקאַלען קענען עס ניט באַווייזען אויב זיי זאָלען עס וועלען. זיכער קענען די גרעסערע לאָקאַלען פאַרגרעסערען די בענעפיטס פון זייערע סיק בענעפיט פאָנדס. און וואָס פאַר אַ ברכה דאָס וואָלט געווען פאַר די מיטגלידער וועלכע נויטיגען זיך, ניט בלויז אַז אַ דאָקטאָר זאָל זיי איין מאָל אונטערזוכען, נאָר אין כסדר'דיגער אויפפּאַסונג. די וועלכע מען דאַרף כסדר האַלטען אין אַ צושטאַנד אַז זיי זאָלען ניט דאַרפען פאַלען צו לאַסט אויף עמיצען אַנדערש און זיינען דאָך נישט אומשטאַנד צו דעקען אַפילו די נידעריגע קאָסטען פון דעם יוניאָן העלטה סענטער.

איך ווייס, אַז דער ערשטער אימפּולס אויף מיין פאָרשלאַג וועט זיין: „זאָלען זיי גיין אין אַ פרייען קליניק". מעגליך, אַז אַזאַ אימפּולס איז נאַטירליך. ווען איינער קען זיך ניט ערלויבען פּריוואַטע מעדיצינישע אויפפּאַסונג מוז ער זיך באַנוצען מיט די פרייע שטאַטישע אַנשטאַלטען. איך גלויב אָבער נישט, אַז דאָס איז, אָדער קען זיין, די געהעריגע לייזונג פאַר אונזערע מיטגלידער. אונזערע מענשען האָבען ליב צו געבען צדקה. זיי קענען אָבער ביי זיך נישט פּועל'ן צו שטיין ביים טיר און נעמען... וואָס איז נאָך וויכטיגער, איז וואָס איך גלויב, אַז אונזערע לאָקאַלען קענען אויסאַרבייטען אַ פּלאַן פון פאָראויס צאָלען פאַר מעדיצינישער אויפפּאַסונג וועלכע זאָל לייזען אַט די פּראָבלעם.

עס פאָרמירען זיך איצט אַ סך אַזוינע פּלענער. מאַנכע זיינען גוט און מאַנכע ניט אַזוי גוט. זיי אַלע אָבער זיינען ווייט צו קאָסטבאַר פאַר אונזערע מיטגלידער און פאַר די מערסטע לוין־אַרבייטער. אַט די פּלענער, אַלס כלל, רעכענען 19 דאָלאַר אַ יאָר פאַר איין דערוואַקסענעם מענשען! 30 דאָלאַר אַ יאָר פאַר מאַן און פרוי; 12 דאָלאַר אַ יאָר פאַר יעדען קינד צווישען 16 און 18 יאָר אַלט; און פון זיבען ביז אַכט דאָלאַר אַ יאָר פאַר יעדען קינד אונטער 16 יאָר. לויט די פּרייזען, איז אַ פאַמיליע פון פינף מענשען, פאָטער, מוטער און דריי קינדער, וואָלטען געדאַרפט צאָלען ארום 57 דאָלאַר אַ יאָר. און דאָס וועט נאָך ניט איינשליסען די באַהאַנדלונג פון אַזוינע קראַנקהייטען ווי קענסער, טובערקולאָזיס, צוקער קראַנקהייט, קינדער געבורט אָדער נערוועזע קראַנקהייטען. דאָס וועט אויך ניט איינשליסען די קאָסטען פון האָספּיטאַל. עס קען דעריבער זיכער אָנגענומען ווערען אַז אַט די אַלע פּלענער זיינען צוגענגליך בלויז פאַר מענשען מיט אַ העכערען דורכשניטליכען איינקונפט ווי אונזערע מיטגלידער האָבען.

מיר, אין יוניאָן העלטה סענטער, זיינען זיכער, אַז וואָס אָנבאַלאַנגט אונזערע מיטגלידער קען אויסגעאַרבייט ווערען אַ פּלאַן דורך וועלכען אונזערע מיטגלידער זאָלען קענען קריגען פולשטענדיגע באַזאָרגונג פון מעדיצינישער און האָספּיטאַל דינסט פאַר פיל קלענערע קאָסטען ווי אין די פּריוואַטע אונטערנעמונגען. איך מיין דערמיט ניט צו זאָגען, אַז מיר וועלען קריגען מציאות. נישטאָ קיין מציאות אין מעדיצינישער אויפפּאַסונג. וואָס איך מיין אָבער אָנצואווייזען איז, אַז דורך די מיטלען און אויסשטאַטונג פון דעם יוניאָן העלטה סענטער, קענען מיר אויסאַרבייטען אַ וויניגער קאָסטבאַרען פּלאַן פון פולשטענדיגער מעדיצינישער באַזאָרגונג פאַר אונזערע מיטגלידער. ווי געזאָגט, איז דאָ ניטאָ דער פּלאַץ צו געבען איינצעלהייטען. אַלץ וואָס מיר קענען דאָ טאָן, איז פאָרשלאָגען די פירער פון די לאָקאַלען אַז זיי זאָלען זיך צוזאַמענקומען און אויסנוצען די מעגליכקייטען וואָס זיינען, לויט אונזער מיינונג, פאַראַן צו דערגרייכען דעם צוועק.

22 לאָקאַלס פון אונזער אינטערנעשאַנאַל פאַרטראָטען ביי דער סטייט פעדערייש־אָן אָוו לייבאָר קאָנווענשאַן

נאָך אַן אָפּוועזענהייט פון עטליכע יאָר, איז דאָס יאָר אונזער אינטערנעשאַנאַל געווען ווידער פאַרטראָטען ביי דער קאָנווענשאַן פון דער ניו יאָרק סטייט פעדערייש־אָן אָוו לייבאָר, וואָס איז אָפּגעהאַלטען געוואָרען דעם מאָנאַט אין ניאַגאַרע פאָלס, ניו יאָרק.

אונזער פאַרטרעטערשאַפט האָט זיך שטאַרק אָנגעזען ביי דער קאָנווענשאַן סיי מיט דער צאָל דעלעגאַטען און דער גרויסער צאָל מיטגלידער וואָס זיי האָבען פאַרטראָטען און סיי מיט דער אַקטיווער באַטייליגונג פון אונזערע דעלעגאַטען. 60 דעלעגאַטען האָבען ביי דער קאָנווענשאַן פאַרטראָטען 22 פון אונזערע לאָקאַלס. זיי זיינען אָנגעפירט געוואָרען פון ערשטען וויס־פּרעזידענט פון דער אינטערנעשאַנאַל לואידזשי אַנטאָניני, וויס־פּרעזידענט י. פיינבערג, טשערמאַן פון דער דעלעגאַציע, און העררי גרינבערג סעקרעטאַר, און מעקס ד. דעניש, רעדאַקטאָר פון „דזשאַסטיס".

די ווידערבאַטייליגונג פון די אינטערנעשאַנאַל לאָקאַלס אין דער קאָנווענשאַן פון דער סטייט פעדערייש־אָן, וואָס האָט סימבאָלירט אונזער צוריקקער אין דער אַ. פ. אָוו ל., איז אויפגענומען געוואָרען פון די הונדערטער דעלעגאַטען און די פירער פון די יוניאָנס מיט גרויס באַגייסטערונג. פּרעזידענט גרין, גענעראַל סעקרעטאַר פון דער פעדערייש־אָן דזשאָרדזש מיני, און פּרעזידענט פון דער סטייט פעדערייש־אָן אָוו לייבאָר לייאָנס, האָבען אין זייערע רעדעס באַטאָנט זייער צופרידענהייט מיט דעם צוריקקומען פון דער אינטערנעשאַנאַל. וויס־פּרעזידענט פיינבערג, אַלס טשערמאַן פון דער דעלעגאַציע, איז איינגעלאַדען געוואָרען פון פּרעזידענט אויף דער פּלאַטפאָרמע און האָט אין אַ צען מינוטיגער רעדע אָנגעוויזען, אַז אַפילו דורך די יאָרען, וואָס אונזער יוניאָן איז ניט געווען אין דער פעדערייש־אָן, איז איר האַרץ געווען מיט די יוניאָנס און מיט דער פעדערייש־אָן. זיין ערקלערונג האָט אַרויסגערופען גרויס בייפאַל פון די דעלעגאַטען.

אונזער דעלעגאַציע האָט אַריינגעבראַכט זיבען רעזאָלוציעס צו דער קאָנווענשאַן, אַלע פון וועלכע זיינען געבראַכט געוואָרען אויפן פלאָר. די רעזאָלוציעס זיינען: פאַר ליבעראַליזירען דעם אַרבייטסלאָזען אינשורענס געזעץ; פאַר באַשטימען גענוגענדע סומען געלט פאַרן סטייט לייבאָר דעפּאַרטמענט אום ער זאָל קענען בעסער ענפאָרסען די אַרבייטער געזעצען; געגען דער איינפירונג פון „מעריט רעיטינג", דאָס הייסט געגען דעם פאָרשלאַג, אַז אַרבייטסגעבער וואָס גיבען זייערע אַרבייטער מער באַשעפטיגונג דורכן יאָר זאָלען דאַרפען צאָלען וויניגער צום אַרבייטסלאָזען אינשורענס פאָנד; פאַר אַמענדירען דעם וואָלש הילי געזעץ צו פאַרבאָטען דער רעגירונג געבען קאָנטראַקטען צו פירמעס וואָס פאַרברעכען געגען דעם לייבאָר רילייישאַנס געזעץ און אַנטזאָגען זיך צו האַנדלען קאָלעקטיוו מיט די פאַרטרעטער פון זייערע אַרבייטער; צו אינדאָרסירען פּרעזידענט רוזוועלט פאַר ווידערערווילונג און אויפפאָדערען די אָנגעשלאָסענע יוניאָנס און מיטגלידער צו שטיצען זיין קאַנדידאַטור; פאַר העלפען די עלייס מיט אַלע מיטלען אין זייער קאַמף געגען די נאַצי־פאַשיסטישע אַגרעסאָר און פאַר דורכפירען אַ שטונדען־שכירות געזעץ אין סטייט פאַר די אַרבייטער, וואָס פאַלען ניט אונטער אונטערן פעדעראַלען געזעץ.

פאָלגענדע דעלעגאַטען פון דער אינטערנעשאַנאַל זיינען באַשטימט געוואָרען אויף די קאָמיטעס פון דער קאָנווענשאַן: וויס־פּרעזידענט אַנטאָניני און בעלסקי זיינען באַשטימט געוואָרען אויף דער יוניאָן לייבעל קאָמיטע; ישראל פיינבערג — אויף דער רולס קאָמיטע; טשאַרלס זימערמאַן איז געווען אויף דער קאָמיטע פון אַרבייטער אַנטשעדיגונג, ווען זיי ווערען פאַראונגליקט אָדער קראַנק פון דער אַרבייט; איזידאָר נאַגלער איז געווען אויף דער בילדונגס קאָמיטע.

די וויכטיגסטע באַשלוסען פון דער קאָנווענשאַן זיינען געווען: אינדאָרסירען פּרעזידענט רוזוועלט פאַר ווידער־ערווילונג; פאַרדאַמונג פון דער פאַרפאָלגונג פון יוניאָנס אונטער שערמאַן אַנטי־טראַסט לאָ, וואָס ווערט לעצטענס אָנגעפירט פון אַסיסטענט אַטוירני דזשענעראַל טוירמאַן אַרנאָלד; צו שטיצען די באַוואָפענונג פּראָגראַם פון דער רעגירונג און אַ שאַרפע קריטיק פון דעם בוירק־וואַדסוואָרט ביל; פאַר אַרויסשליסען נאַציס, קאָמוניסטען און פאַשיסטען פון אַלע עמטער אין דער פעדעראַציע, און אַן אַרויסדרוק פון שטאַרקער סימפּאַטיע און מיטגעפיל צו די ענגלישע אַרבייטער אין זייער קאַמף געגען דער נאַצישער בעסטיע.

וואָס אונזער לאָקאַל האָט פאַרהאַנדעלט און אָנגענומען רעקאָמענדאַציעס צום דזשאָינט באָאַרד. מיר האָבען אויך געהאַנדעלט וועגען וויכטיגע אָרגאַניזאַציאָנעלע אָנגעלעגענהייטען, וועגען וועלכע איך וועל, צוזאַמען מיט אַ באַריכט פון דער רוטינער אַרבייט פון אונזער לאָקאַל, שרייבען אין אַ צווייטען אַרטיקעל.

צום סוף וויל איך באַרירען אַן אינערליך לאָקאַל 117 ענין „דעם סיק־בענעפיט פאָנד".

מיט איניגע יאָר צוריק האָט דער לאָקאַל עטאַבלירט דעם „סיק־בענעפיט פאָנד". עס איז געווען זייער אַ נאָבעלער אויפטו.

אונזערע מיטגלידער צאָלען צום פאָנד 10 סענט אַ וואָך און ווען זיי זיינען בערעכטיגט, אין פאַל פון קראַנקהייט, צו 10 דאָלאַר אַ וואָך קראַנקען בענעפיט. די צאָל וואָכען ווערען געצאָלט לויט די רעגולאַציעס פון סיק־בענעפיט, אָבער ניט מער ווי 10 וואָכען אַ יאָר. די צאָלונגען פאַר כראָנישע קראַנקע זיינען אַנדערש ווי אין געוויינליכע פאַלען.

לעצטענס אַרבייט דער פאָנד אונטער חיובשע דעפיציטען. די אורזאַכען זיינען דאָס, וואָס דער פאָנד איז ניט אויפגעשטעלט געוואָרען אויף אַ פעסטען וויסענשאַפטליכען באַזיס. מען האָט אָנגעפאַנגען צו צאָלען בענעפיטס צו פרי, ניט אָפּקלייבענדיג קיין גענוגענדען פאַרזיכערונגס־רעזערוו פאָנד. און דער גאָר קליינער רעזערוו וואָס איז געווען איז געוואָרען אויסגעשעפּט. קיין יונגע עלעמענטען קומען ניט צו אין אונזער לאָקאַל, וואָס דאָס פאַרמינדערט דעם פאָנד פון אַ גרעסערער איינגאַמע. אונזערע מיטגלידער, וועלכע זיינען פון עלטערען עלעמענט, ווערען עלטער, און זיי זיינען גענייגט צו קראַנקהייטען גיכער ווי דער יינגערער עלעמענט. דערצו איז די איצטיגע שווערע עקאָנאָמישע לאַגע מיט כסדר'דיגען זאָרגען פאַר פּרנסה, דאָס יאָגעניש אין די שעפּער און נאָך אַנדערע אורזאַכען, פאַרמערען די צאָל קראַנקהייטען און עקסידענטען. די דאָזיגע פאַקטאָרען פאַראורזאַכען דעם דעפיציט אין סיק־בענעפיט פאָנד.

מיט דעם אָנגעוויזענעם דאַרפען מיר ניט קיין בערעקעל חשד אָדער פאָרוואורף אויף די גרינדער פון פאָנד. פאַרקערט, זיי האָבען אויפגעטאָן אַ נאָבעלען טאַט. נאָר זייער נייגעריגקייט איינצושטעלען אַזאַ פאָנד, זייער הייסער וואונש צו באַהילפיג זיין אונזערע מיטגלידער אין קראַנקהייטס פאַלען, זייער באַגער אַז דער פאָנד זאָל אָנפאַנגען צו פונקציאָנירען וואָס שנעלסטען, צוליב דעם האָבען זיי פאַרזעען איניגע נויטיגע פאָרזיכטס־מיטלען.

אונזער אַדמיניסטראַציע באַטראַכט איצט דעם דאָזיגען ענין און מיר זוכען וועגען און מיטלען, וועלכע זאָלען באַפעסטיגען דעם פאָנד און פאַרזיכערען זיין עקזיסטענץ. מיר זיינען אַנטשלאָסען ניט צו דערלאָזען אַז דער סיק־בענעפיטס־פאָנד זאָל חלילה אונטערגיין.

אונזערע מיטגלידער אין אטלאנטא געניסען שוין די פרוכט פון פרידען אין די ארבייטער רייהען

פון דזשאהן מארטין.

פרידען אין די רייען פון דער טריד יוניאן באוועגונג, מעג נאך אלץ זיין בלויז א חלום אין אנדערע שטעט. די רייסעריען צווישען דער אמעריקאן פעדערײשאן און לייבאר און דער סי. אי. א. צו דער גרויסער צופרידענהייט פון די בעלי בתים, מעג זיך נאך אלץ האלטען די ארבייטער רייען צעשפאלטען און מאכטלאז. ביי אונז אבער, אין אטלאנטא, צווישען די דרעסמאכער, וואו מיר האבען אפשר געליטען מער ווי וועלכע עס איז אנדער אפטיילונג פון אונזער אינטערנעשאנאל פון דעם ברודער קאמף, געניסען מיר שוין היינט די פרוכטען פון פרידען, אלס רעזולטאט פון אונזער אינטערנעשאנאל'ס צוריק ארייננטרעטען אין די רייען פון דער א. פ. אוו ל.

ביי אונז אין אטלאנטא, האבען מיר געהאט ניט נאר א „ברודער קאמף” אידער מיר האבען זיך צוריק אנגעשלאסען אן דער פעדערײשאן, נאר, וואס איז נאך ערגער — א „שוועסטער קאמף”. מיר האבען דא געהאט צוויי דרעסמאכער יוניאנס אין שטאט וואס האבען צווישען זיך קאנקורירט און זיך ארומגעריסען איבער מיטגלידער און שעפער. מיר האבען דא געהאט א פעדעראל לאקאל פון דער א. פ. אוו ל. מיט דריי קלאוזד יוניאן שעפער און אונזער אינטערנעשאנאל יוניאן מיט אגרימענטס מיט צוועלף שעפער. פאר א משך פון דריי יאר האבען די צוויי יוניאנס אין זעלבען טריד זיך געגענזייטיג באקעמפט און ארומגעריסען. כאפענדיג מעמבערס און ראנגלענדיג זיך איבער שעפער. קיינע פון די צוויי יוניאנס האט דער צווייטער ניט געגעבען א מינוט רו. די שלאכטען זיינען אנגעגאנגען כסדר. און אזוי ווי די יוניאנס האבען זיך געריסען צווישען זיך, האבען זיך אויך די ארבייטער, די מיטגלידער פון די יוניאנס, ארומגעריסען צווישען זיך. פילע האבען ניט געגלויבט, אז אט די געגענזייטיגע שנאה קען אזוי גיך באזייטיגט ווערען און פריינטשאפט און איניגקייט זאל איינגעשטעלט ווערען אויף איר פלאץ.

אבער דאס איז וואס איז געשען. אין אנהויב, איז עס צוגעגאנגען שווערלאך. ניט גרינג צו פארגעסען א קריגעריי וואס האט געדויערט אזוי לאנג. איצט אבער איז דאס אלץ פאראיבער. מיר האבען בלויז איין דרעסמאכער יוניאן אין אטלאנטא. פאראייניגט באגעגענען מיר איצט די פראבלעמען פון העכערע שכירות, קירצערע שטונדען און בעסערע ארבייטס באדינגונגען פאר די בעלי מלאכות. אלע שמייכלען איצט. די איינציגע וואס גייען ארום מיט ארפגעלאזטע נעזער זיינען די בעלי בתים..

דא אין אטלאנטא האבען מיר געלערענט, אז ניט נאר קען פרידען אין די ארבייטער רייען דערגרייכט ווערען, נאר אויך אז דאס איז לעבענס וויכטיג פאר דעם פארשריט פון די ארבייטער, אז פרידען זאל הערשען אין אונזערע רייען. מיר האבען אויסגעפונען, אז אלע ארבייטער, גאנץ גלייך צו וועלכער פראקציע די באלאנגען, ווילען פרידען. די דרעסמאכער, וואס האבען באלאנגט צום פעדערײשאן לאקאל, האבען פונקט אזוי געבענקט נאך פרידען און איניגקייט ווי אונזערע מידלאך אין דער אינטערנעשאנאל.

אין דער גאנצער סאוט האבען מיר געקראגען א הארציגען ווילקאמען צוריק אין די רייען פון דער טריד יוניאן באוועגונג, אין דער פעדערײשאן. יעדע האנט אויסגעשטרעקט אין ברודער גרוס. יעדעס געזיכט באלויכטען אין א צופרידענעם שמייכל אויף אונזער צוריקקער. קארפענטערס, בריקלייערס, טראק דרייווערס, פעינטערס, אייזענבאן־ארבייטער, צענטראלע טריד יוניאן קערפערשאפטען, סטייט פעדערײשאנס — אלע זיינען גליקליך צו זען אונז צוריק אין דער משפחה און גערן צו ווייזען אונז אז זיי האבען פארגעסען און איפגעגעבען די גאנצע ביטערקייט וואס האט זיך אנגעזאמעלט אין די יארען פון צעטיילונג. אלע זיינען זיי גרייט און גערן צו העלפען אונז אין אונזער קאמף און זיינען גערן צו קריגען אונזער הילף דורך אונזער ערפארונג אין זייערע קאמפען.

אין דער ליכט פון אונזער ערפארונג קענען מיר איצט רופען צו אונזערע ברידער אין דער סי. אי. א.: ברידער און שוועסטער: גענוג געווען צעריסען און צעטיילט. ציט צו פאראייניגען די רייען. דאס איז נויטיג און לייכט מעגליך. מיר טארען אויף א מינוט ניט פארגעסען דעם גרויסען אמת פון דעם בארימטען אמעריקאנער שטאטסמאן בענדזשאמין פרענקלין: „מיר מוזען זיך האלטען צוזאמען אדער מיר וועלען אומקומען איינציגווייז”.

„פינס און נידעלס” הויבט אן טור איבערן לאנד סעפטעמבער 9טען

מיט נייע „סקיטס”, שפאגעל נייע לידער און טענץ, מיט דער אריגינעלער טרופע, וואס האט אויפגערודערט ניו יארק מיט איר שפילען, הויבט אן „פינס און נידעלס”, דער אומפארגלייכליכער מוזיקאל רעוויו, א פערציג וואכיגען טור איבער די פאראייניגטע שטאטען און קאנעדע.

ווי לואיס שייפער, דירעקטאר פון לייבאר סטיידזש, אנאנסירט, וועט די טרופע אנהויבען איר טור אין פילאדעלפיע דעם ניינטען סעפטעמבער און וועט דארט שפילען צוויי וואכען. יעדע וויכטיגע שטאט אין לאנד און קאנעדע וועט דורך די פערציג וואכען, וואס דער טור וועט אנהאלטען, פאקטיש האבען א געלעגענהייט צו זען די איבערגעוויינליכע טעאטער־שטיק פון דער אינטערנעשאנאל.

דאס איז ניט דעם ערשטען מאל וואס „פינס און נידעלס” שפילט אויף א טור איבערן לאנד. א טור איבער דער פראווינץ איז דורכגעפירט געווארען אין 1938. דאס מאל אבער איז דער גאנצער אינטערנעשאנאל רעוויו כמעט א נייער, א חוץ דעם וואס איצט זיינען אונזערע אינטערנעשאנאל מיטגלידער אקטיארען שוין וועטעראנען פון דער בינע, האבענדיג געמאכט א רעקארד פון דריי יאר ערפאלגרייכען שפילען פאר פולע הייזער.

„פינס און נידעלס”, אין דער אויפלאגע וואס ווערט איצט געשפילט, איז אין גאנצען א נייער רעוויו אין פארגלייך מיט דער פריערדיגער אויפלאגע וואס דאס לאנד האט געזען און ליב געהאט מיט צוויי יאר צוריק. עס האט כמעט אלע נייע נומערן, ביי דעם זעלבען באליבטען קאמפאזיטאר און קאמפאזיטאר וואס האט געשריבען די מערסטע פון די אריגינעלע נומערן פאר „פינס און נידעלס” — הערמאלד דזש. ראם. און סקיטס פארפאסט פון דזשאזעף שרענק, א בארימטער בראדוויי און האליוואוד שרייבער. דירעקטאר פון דער טרופע איז ראבערט ה. גארדאן און די קאסטיומען און סינערי זיינען דעזיינד פון ס. סיריאלא.

עטליכע פון די נייע נומערן זיינען: „די הארמאני באַיעס” — א סאטירע אויף פרינץ קוהן, פאדהער קאגלין און סענאטאר רעינאלד; „דער רויטער מיקאדא” — א פאראדיע אויף דער בארימטער גילבערט און סאליוואן אפערעטע, אויף סאציאלע מאטיוען; „בערטהא די נעטארין” — א פארס; „פאפא לואיס — מאמא גרין” און פילע אנדערע.

אין די מערסטע שטעט וואו „פינס און נידעלס” וועט געשפילט ווערען איפן ראוד, וועט זי פארבלייבען איין וואך. בלויז אין די גרויסע שטעט, ווי פילאדעלפיע, באסטאן, שיקאגא און סאן פראנציסקא וועט זי שפילען צוויי וואכען. אין די קליינע שטעטלאך וועט די טרופע אויפטרעטען בלויז איין אוונט.

וואו „פינס און נידעלס” וועט שפילען אין די ערשטע זיבען וואכען

די שטעט און דאטעס וואו „פינס און נידעלס” וועט אויפטרעטען אין די ערשטע זיבען וואכען פון טור זיינען שוין ארגאנזירט. די זיינען ווי פאלגט: פילאדעלפיע — צוויי וואכען, פון סעפטעמבער דעם ניינטען ביזן 22טען, אין לאקוסט טעאטער; וואשינגטאן — איין וואך, פון 23טען ביז 30טען, אין נעשאנאל טעאטער; באלטימאר — איין וואך, פון דעם 30טען סעפטעמבער ביזן 7טען אקטאבער, אין פארדס טעאטער; פרינסטאן — דעם 7טען אקטאבער, אין מעקארטער טעאטער; הארטפארד קאנעטיקוט — דעם 8טען און 9טען אקטאבער, אין בושנעל מעמאריעל אודיטאריום; ניו־הייווען — 10טען, 11טען און 12טען אקטאבער, אין שובערט טעאטער; און אין באסטאן — צוויי וואכען, אנפאנגענדיג אקטאבער דעם 14טען, אין פלימוטה טעאטער.

רעגיסטראציע פון ניט־בירגער האט זיך אנגעהויבען אויגוסט 27טען

אונטער דעם דרוק פון מלחמה־היסטעריע און דער שוידערליכער ראליע וואס דער „פינפטער קאלום” פון נאצי שפיאנען און סאבאטאזשניקעס האבען געשפילט אין דעם חורבן פון די אייראפעאישע לענדער, וואס זיינען באזיגט און צעטראטען געווארען אונטער די פיס פון די פאשיסטישע לעגיאנען, האט דער אמעריקאנער קאנגרעס אנגענומען דעם געזעץ, אז אלע איינוואוינער פון אמעריקע, וועלכע זיינען ניט קיין בירגער, זאלען זיך מוזען רעגיסטרירען און געבען זייערע פינגער־צייכענס. די רעגיסטראציע האט זיך אנגעהויבען דעם 27טען אויגוסט און וועט אנהאלטען ביזן 26טען דעצעמבער היינטיגס יאר.

אין פארלויף פון די דאזיגע פיר מאנאטען וועלען אלע ניט־בירגער אין די פאראייניגטע שטאטען, פון 14 יאר אלט און העכער, זיך דארפען רעגיסטרירען און נעמען פינגער־צייכענס (פינגער־פרינטס). קינדער, איינגער פון 14 יאר אלט, וועלען דארפען רעגיסטרירט ווערען דורך זייערע עלטערען אדער אפעקונעס. ווען אזעלכע קינדער דערגרייכען דעם עלטער פון פערצען יאר, דארפען זיי זיך פערזענליך רעגיסטרירען און נעמען פינגער־פרינטס. פאר ניט רעגיסטרירען זיך, פארשרייבט דאס געזעץ א שטראף פון טויזענט דאלאר און טורמע פון זעקס מאנאטען.

רעגיסטראציע וועט פארקומען אין יעדען פאסט אפיס פון ערשטען אדער צווייטען קלאס און אין יעדען פאסט אפיס אין א קאונטי סיטי (הויפטשטאט פון א קאונטי), ניט געאכט דערויף וואס פאר א קלאס פאסט אפיס דאס איז. אין די פאסט אפיסעס זיינען שוין פאראן מוסטער־פארמס (בלאנקען) וואו עס זיינען אויסגערעכענט די פראגען וואס וועלען געשטעלט ווערען ביים רעגיסטרירען, אנטהאלטענדיג אלע נויטיגע אינסטרוקציעס. יעדער איינער, וועלכער דארף לויטן געזעץ זיך רעגיסטרירען, ווערט געראטען צו קריגען אזא סאמפעל פארם, דורכקוקען די פראגען און אנשרייבען זיין ענטפער. דירעקטאר הערריסאן האט אנגעוויזען, אז דאס וועט גרינגער מאכען די שפעטערדיגע רעגיסטראציע, סיי פאר'ן ניט־בירגער, סיי פאר דער רעגירונג. עס איז א סארט איבונג.

מר. הערריסאן האט אונטערגעשטראכען, אז עס ווערט גארנישט גערעכענט סיי פאר די סאמפעל פארמס, סיי פאר דעם פארשרייבען און סיי פארן פינגער־פרינטען. עס זיינען ניטא קיין שום קאסטען. „מיר האבען געקראגען באריכטען וועגען פראבעס צו באשווינדלען ניט־בירגער און אויספרעסען ביי מענשען געלט”, האט מר. הערריסאן צוגעלייגט:

„די שווינדלערייען, דערווייל, האבען אנגענומען די פארם פון פארשלאגען דורכצופירען פאר'ן ניט־בירגער דאס רעגיסטרירען און פינגער־פרינטען פאר אים, פאר א געצאלט. נאטירליך, דאס איז שווינדעל: ערשטענס, וועלען קיין שום פינגער־פרינטס ניט אנגענומען ווערען אויסער די יעניגע וועלכע ווערען גענומען דורך די געהעריגע פאסט אפיס באאמטע אין דער צייט פון דער רעגיסטראציע, און צווייטענס, קען מען ניט און מען וועט ניט רעכענען קיין געלט פאר דעם. מיר פאדערען אלעמען אויף צו קאאפערירען מיט אונז און פארהיטען ניט־בירגער פון באשווינדעלט און אפגענארט צו ווערען”.

„לאמיר דא אונטערשטרייכען, האט מר. הערריסאן געזאגט, אז רעגיסטראציע און פינגער־פרינטען פון ניט־בירגער דארף ניט באטראכט ווערען אלס א בזיון אדער דערנידערונג. יעדען יאר טוען דאס טויזענטער בירגער פרייוויליג. זיי קומען און נעמען ארונטער זייערע פינגער־צייכענס. אלע וואס באלאנגען צו דער יונייטעד סטייטס ארמי אדער נייווי, ווי אויך פילע ארבייטער פאר דער רעגירונג, ווערען פינגער־פרינטעד. די פעדעראלע רעגירונג האט עס ארייננגענומען אין איר רעגיסטראציע פראגראם, ווייל פינגער־פרינטס זיינען אבסאלוטע זיכערע סימנים פון אידענטיפיצירונג. דער רעגיסטראציע ביל איז אנגענומען געווארען כדי די פעדעראלע רעגירונג זאל וויסען אקוראט וויפיל ניט־בירגער עס זיינען פאראן אין לאנד, ווער די זיינען און וואו זיי זיינען. די רעגיסטראציע און די פינגער־פרינטס וועלען ניט טאן קיין שום שאדען צו געזעץ־פאלגענדע ניט־בירגער. אלע רעקארדס וועלען געהאלטען ווערען בסוד און קאנפידענציעל און קיינער וועט זיי ניט קענען זען אויסער מיט דער פולער צושטימונג פון דעם אטורני דזשענעראל פון די פאראייניגטע שטאטען”.

דעקיטאר פרייט זיך מיט'ן ערשטען יוניאן אגרימענט

פון הערי רופער

נאך יארען לאנגען ווארטען, האבען די מיטגלידער פון לאקאל 120, דעקעיטאר, איללינאי, לעצטען חודש געקראגען די געלעגענהייט צו פייערען אן אמת'ן יוניאן זיג ביי זיי אין שטאט. דער זיג איז געווען דאס אונטערשרייבען א יוניאן־אגרימענט מיט דער ערשטער קאטאן דרעס פירמע אין דעקעיטאר — די „דעקעיטאר גארמענט קאמפאני”.

די קאטאן דרעס אינדוסטריע אין דעקעיטאר, איז ניט קיין פנים חדשות. עס איז ניט איצט געבוירען געווארען. עס איז א פאקט, אז ווייניגסטענס צוויי פון די זעקס קאטאן דרעס פעקטאריעס וואס עס געפינען זיך דא אין שטאט זיינען באלד אזוי אלט ווי אונזער אינטערנעשאנאל. זיי האבען זיך געעפענט אין דער צייט, ווען די היפש־מלבושים זיינען נאך געווען די געקראכמאליעטע קארסעט קאווערס און פעטיקאוטס מיט מיילען לעיס און ראפעלס, מיט טאקס און עמבראידערי און סטעינגעס און די אלע אנדערע זיבעציג פאטראוועס. וואס מען האט דערצו גענוצט.

פארשטייט איר דאך, אז די פאבריקען אין דעקעיטאר, זיינען שוין דארט איינגעבירגערט לאנגע יארען, ניט מער. אונזער אינטערנעשאנאל האט ניט געוואוסט וועגען דעקעיטאר אין יענע יארען און דעקעיטאר האט נישט געוואוסט וועגען אונזער אינטערנעשאנאל. באקענט האבען די זיך ערשט אין די ערשטע יארען פון דער נ. ר. א.. ווען דעקעיטאר האט זיך באנוצט מיט איר סטראטעגישע פאזיציע און איז געווארען דער ליפעראנט פון קאטאן דרעסעס פאר דער מיטעל־וועסט. ווען די צוויי־נעטיגע באגאלא פארטוכער, זיינען איבער נאכט פארוואנדעלט געווארען אין סטריט דרעסעס פאר גאר פילע פרויען, האט דעקעיטאר זיך גענומען אויסנוצען די לאגע און רייך ווערען פון די קאטאן דרעסעס. ווען שפעטער עס האט זיך באוויזען די רעיאן דרעסעס און די ביליגע סילק דרעסעס, און שאפקעס זיינען איפגעוואקסען ווי שוואמען אין אלע שטעטלאך און דערפער, איז דעקעיטאר שוין געווען אן איינגעפונדעוועטער מאנופעקטשורינג סענטער.

אין יענער צייט, אנפאנג 1933, איז די אינטערנעשאנאל געקומען אין דעקעיטאר. א טשארטער איז ארויסגעגעבען געווארען צו לאקאל 120. אין ווינטער פון 1935—1936, איז דער כח פון לאקאל געשטעלט געווארען צו פראבע אין איינעם פון די פארביטערטסטע סטרייקס, וואס די אינטערנעשאנאל האט ווען געפירט אין דעם געגענד. דער לאקאל איז באזיגט געווארען, ווען דער סופרים קאורט האט ערקלערט די נ. ר. א. געזעץ ניט־קאנסטיטוציאנעל.

זינט דאן האט מען גאר נישט געקענט טאן אויסער זיצען און ווארטען. האבען מיר געווארט. ביז מיט עטליכע מאנאטען צוריק, אנפאנג אפריל, האט וואיס־פרעזידענט ביאליס און דער שרייבער פון די שורות באשלאסען, אז עס איז שוין צייט צו באנייען דעם קאמפיין אין דעקעיטאר. די געשעהענישען זינט דאן האבען באוויזען, אז מיר זיינען געווען גערעכט אין אפשאצען די לאגע.

דעם 22־טען מאי, איז אונטערגעשריבען געווארען א קלאוזד שאפ אגרימענט מיט דער „דעקעיטאר גארמענט קאמפאני”. דער אגרימענט האט געגעבען די קאמערס א העכערונג פון אכט דאלאר אויפ'ן וואך און באדייטענדע העכערונגען פאר אלע איבעריגע ארבייטער. ארום הונדערט ארבייטער זיינען באשעפטיגט אין דעם שאפ. אין דעם אגרימענט האט די פירמע זיך אויך פארפליכטעט צו געבען ווייניגסטענס א האלבען טאג ארבייט אדער שכירות פאר א האלבען טאג, ווען אן ארבייטער ווערט אריינגערופען צו דער ארבייט.

דער אגרימענט איז אריין אין קראפט דעם ערשטען יולי, און איידער דער אגרימענט איז אריין אין קראפט, האבען די מיטגלידער פון דעם דעקעיטאר לאקאל און זייערע פאמיליעס געפייערט דעם יוניאן זיג — דעם ערשטען אגרימענט אין דעקעיטאר. די פייערונג איז דורכגעפירט געווארען מיט א פיקניק סאפער אין נעלסאן פארק.

דעם הויכפונקט ביים באנקעט האבען נאטירליך פארנומען די ארבייטער פון דער דעקעיטאר גארמענט קאמפאני. זייער טיש איז באצירט געווארען מיט א גרויסען קעיק, אויף וועלכען עס איז געווען אויסגעבאקען א באגריסונג — די מתנה פון דעם ארגאניזאציאנס־שטאב, אינעז בענעט, העלען מענן און העלען דאנקאן.

ביים נעקסטען טיש זיינען געזעסען די ארבייטער פון „דער האום מאנופעקטשורינג קאמפאני”, וועלכע זיינען אויך ארגאניזירט אין זייער גרעסטע מערהייט און ווארטען איצט פאר אן אפשטימונג פון דער לעיבאר רילעישאנס באארד אויך צו קריגען אן אגרימענט. ביים דערבייאיגען טיש זיינען געזעסען די ארבייטער פון נאך צוויי פאבריקען מיט פלאקאטען ארויסרופענדיג „ווער וועט זיין דער דריטער צו קריגען אן אגרימענט?”.

צום באנקעט זיינען אויך געקומען די וועטעראנען, מידלאך וועלכע האבען דורכגעמאכט דעם סטרייק און די פיקעט־ליין מיט עטליכע יאר צוריק. צו דער שמחה זיינען זיי געקומען מיט זייערע מענער און קינדער און האבען ערמוטיגט די נייע רעקרוטען צו זיין מוטיג און ניט אפשטעלען זיך ביז אלע זעקס שעפער אין שטאט וועלען האבען אגרימענטס.

רעדעס זיינען געהאלטען געווארען פון פארטרעטער פון אנדערע יוניאנס און אונזערע לאקאלס פון שיקאגא און פאריא. דער עולם האט גוט פארבראכט.

בריוו צום רעדאקטאר

ווערטער רעדאקטאר!

איך האף, אז איר וועט מיר ערלויבען א פאר ווערטער צו ענטפערען בר. מינקאפ'ן אין באצוג צו דער לייבאר ביורא פון דער אויגוסט „גערעכטיגקייט”, אויפן דרעסמאכער פראגע.

איך האב אלע מאל זייער אויפמערקזאם געלעזען בר. מינקאפ'ס גראדען, זאכליכען שרייבען אין דער „גערעכטיגקייט”, אבער דאס מאל, פון זיין באשרייבען די לייבאר ביורא, דענק איך, אז ער איז גראדע ארונטער פון „גראדען” וועג.

איך וויל זיך אפשטעלען אויף בר. מינקאפ'ס צוויי פונקטען — ערשטענס, שרייבט בר. מינקאף, אז אין אגרימענט איז געווען א קלאוז צו גרינדען א לייבאר ביורא צוזאמען מיט די באלעבאטים און די באלעבאטים האבען ניט געוואלט, ווייל דאס איז אן אויסגאבע פון 100 טויזענט דאלאר יערליך. און אז ווען די יוניאן וואלט שוין איינגעפירט די לייבאר ביורא, וואלט מען איר באשולדיגט אין פייווארישיזם און אומארענטליכקייט. דעריבער האט מען דאס איבערגעגעבען צו דער רעגירונג, ניט קוקענדיג, וואס האכמאן'ען און זימערמאן'ען איז שווער אנגעקומען צו קריגען די אפראפריאציע פאר דער ביורא. אויב אזוי: דארף מען אפשר די גאנצע יוניאן איבערגעבען צו דער רעגירונג?... און פון ווען איז דאס, אז אויב באלעבאטים ווילען ניט נאכקומען א פונקט פון אגרימענט, דארף מען זיך ווענדען צו דער רעגירונג נאך הילף?

צווייטענס, זאגט מינקאף — אז די פירערשאפט פון דער יוניאן האט אויסגעפאלגט דעם מאנדאט פון די מיטגלידער און האט אויסגעקעמפט א לייבאר ביורא. — איך אלס מעמבער פון דער יוניאן, אדער בעסער געזאגט, פון דער דזשאינט באארד, האב קיין מאל ניט געהערט, אז מיר זאלען באפולמעכטיגען די דזשאינט באארד צו גרינדען א לייבאר ביורא מיט דער הילף פון דער רעגירונג.

איך וויל ביי דעם מאמענט ניט זאגען, אז די לייבאר ביורא, וואס די רעגירונג האט אונטער איר קאנטראל, איז ניט גוט, די קאנסעקווענצען פון דעם וועלען מיר שפעטער זען.

איך וויל אנגעמען, אז עס קען זיין, אז אין לאקאל 22 האט מען די פראגע פארהאנדעלט ביי א מעמבער מיטינג און זיי האבען דאס גוטגעהייסען, אויב אין לאקאל לאמיר אנגעמען האט דאס גוטגעהייסען, מיינט דאס נאך ניט, אז די מעמבערס האבען געגעבען דעם מאנדאט אויף דעם, ווייל עס זיינען פאראן נאך לאקאלען — ווי לאקאל 10, לאקאל 60 און לאקאל 89.

דער שרייבער פון די שורות איז א מעמבער פון לאקאל 60 און ווי ווייט ס'איז מיר באוואוסט, איז אזא פראגע קיין מאל ניט אויפגענומען געווארען ביי א מעמבער מיטינג. אלץ וואס איז געטאן געווארען, איז צוזאמען בעפאר די רעגירונג האט געדארפט איבערנעמען די לייבאר ביורא, האט מען געדארפט פארופען א מעמבער מיטינג און מען האט אונז געלאזט וויסען, אז די לאקאלען לייבאר ביורא גייט זיך אויף און יעדער ארבייטסלאזער דארף זיך גיין רעדזשיסטרירען אין דער רעגירונגס לייבאר ביורא. רעדען אין דער פראגע קענען מיר ניט, האט מען אונז געלאזט וויסען, ווייל דאס איז א דזשאינט באארד באשלוס אין איינקלאנג מיט דעם אגרימענט. איז וועדליג מען קען זען, איז קיין מאנדאט פון די מעמבערס איינצופירען א לייבאר ביורא אונטער דער רעגירונגס אויפזיכט ניט געגעבען געווארען. אויב אבער בר. מינקאף פארופט זיך אויף דעם מאנדאט, וואס דער אגרימענט איז גוטגעהייסען געווארען פון די מעמבערס, דערמיט איז שוין די לייבאר ביורא ממילא גוטגעהייסען געווארען. איז, ערשטענס, קען איך פארזיכערען בר. מינקאפ'ן און די אנדערע פירער פון דער יוניאן, אז די מעמבערס וואלטען צו אייך גאר נישט געהאט, נאר אדרבא, זיי וואלטען געווען מער צופרידען, ווען איר וואלט טרייען דורכפירען אלע אנדערע פונקטען פון דעם אגרימענט, אז די מעמבערס זאלען קענען מאכען א לעבען און דעם פונקט וואלט איר גראדע פארגעסען.

און, צווייטענס, אויב שוין יא איבערגעבען אונטער דעם רעגירונגס קאנטראל, האט דאס געדארפט געטאן ווערען אין א מער זאכליכען און סיסטעמאטישען אופן (וואס אין דעם מאמענט איז ניט פראקטיש צו דיסקוטירען די פראגע). קען זיין, אז עס וואלט געווען ניט שלעכט און די מעמבערס וואלטען בענעפיטירט פון דעם. און די מעמבערס וואלטען פארשפארט באשולדיגען אייך אין פייווארישיזם און אומארענטליכקייט ווי איר קליימט זיי טוען דאס. און על־כולם, וואלט איר פארשפארט צו טרייסטען אונז, אז עס קען זיין, אז די רעגירונג וועט אפשר ניט וועלען באנייען די געלט אפראפריאציע פאר די צווייטע 6 מאנאטען — ווייל נאך אלעמען, דארפט איר וויסען, אז די ארבייטסלאזע זיינען לעבעדיגע מענשען און מיט פאמיליעס — און מאכען עקספערימענטען מיט מענשליכע לעבעדיגע וועזענס, דארף מען זיין גוט אויסגערעכענט!...

אכטונגספול,

ה. ווייננער, מעמבער לאקאל 60.

●

רעדאקציע „גערעכטיגקייט”:

איך בעט אייך פארעפענטליכען, אז איך האב רעזיגנירט אלס מיטגליד און פון דער עקזעקוטיווע פון דער „קיפ אמעריקא אוט אוו וואר קאמיטע”.

איך שטים פולשטענדיג איין מיט דעם באשלוס און פאליסי פון דער אינטערנעשאנאל, וואס איז אנגענומען געווארען ביי דער לעצטער קאנווענשאן אין דער מלחמה־פראגע, ווי אויך וועגען רוזוועלט'ס דריטען טערמין. איך ווייס, אז עס זיינען פאראן פילע מיטגלידער אין דער לאוועסטאן גרופע און אין דער סאציאליסטישער פארטיי, וועלכע שטימען ניט איין מיט דעם דאגמאטישען צוגאנג פון זייערע פארטייען, ספעציעל די מיטגלידער פון אונזער אינטערנעשאנאל דארפען עפענטליך באווייזען, אז זיי שטייען מיט די יוניאן באשלוסען און לאזען וויסען זייערע פארטייען, אז זיי שטימען מיט זיי ניט איין.

ברידערליך אייערע, י. סמענזער.

„א הויז אויפן פעלד”

שוין דערשינען דאס צווייטע בוך פון שריפטשטעלער חיים פעט „א הויז אויפן פעלד”. עס אנטהאלט דריי נאוועלען — פון אידישען לעבען אין אמעריקע און אויך „יענער זייט ים”. דאס בוך איז ארויסגעגעבען מיט דער מיטהילף פון „אידישען קעמפער”.

CHAIM PETT
1815 72nd Street, Brooklyn, N. Y.

U. S. POSTAGE
1¢ Prepaid
JERSEY CITY, N. J.
PERMIT No. 853

GERECHTIGKEIT (Justice)

גערעכטיגקייט

Volume XXII. No. 10. | Jersey City, N. J., October, 1940 | Price 10 Cents

צום אידישן נייעם יאר.

מיר ווייסן ניט אויב די אידישע קלאוקמאכער, דרעסמאכער און אלע אנדערע אידישע מיטגלידער פון דער אינטערנעשאנעל פירען זייער צייטרעכענונג לויט דעם אידישן לוח און דעם אידישן ניי־יאר און אויב זיי רעכענען זייערע יערליכע פארדינסטן פון איין ראש־השנה ביזן צווייטן, אבער אויב א וואונש פאר א גוטן יאר האט א ווערט, איז ער פונקט אזוי אין צייט צום אידישן נייעם יאר, ווי צו דעם אלגעמיינעם בירגערליכן נייעם יאר.

אין אמאליגע יארען, ווען עס איז נאך געווען דער מנהג, אז אין ארבייטס־סעזאן זאל זיין ארבייט, פלעגט דער אידישער ניי־יאר זיך ניט גוט אריינפאסן פאר די קלאוקמאכער. ער פלעגט אויסקומען פונקט אין מיטן ארבייטס־סעזאן, ווען מען פלעגט קענען מאכן א גוטן טאג ארבייט און ראש־השנה האט דעריבער פארגעשטעלט פיר זיך א מאטעריעלן פארלוסט. איצט אבער איז וועגען אזא פארלוסט ניטא וואס צו זארגן. עס איז סיי ווי סיי קיין ארבייט ניטא און ערב ראש־השנה איז אין דעם פרט אזא יום־טוב ווי ראש־השנה.

ימים־טובים זיינען א גוטע איינפירונג. זיי צווינגען די מענשן זיך אפצורייסן פון צייט צו צייט פון זייער ארבייט. דעריבער זיינען ימים טובים אזוי אנגעלייגט און מען ווארט אויף זיי. עס איז קיין אונטערשיד ניט ווער עס האט די ימים־טובים איינגעפירט — גאט אדער מענשן, דער עיקר איז, אז זיי זיינען איינגעפירט געווארען פאר די מענשן הנאה צו האבן פון זיי.

און וואס אנטוויקעלטער, ציוויליזירטער און קול־טורעלער דער מענש איז געווארען, אלץ מער רוה־טעג האט ער זיך באשאפן. ער האט זיך ניט געקימערט, וואס אין חומש ווערט געזאגט: זעקס טעג זאלסטו ארבייטן און אין זיבעטן זאלסטו רוהען. ער האט ניט גע־האלטן, אז דאס מיינט צו זיין א הייליגער געבאט צו אר־בייטן זעקס טעג און בלויז איין טאג רוהען. אין געגענ־טייל, ווען דער מענש האט נאר געקראגן די מעגליכ־קייט ווייניגער צו ארבייטן און מער צו רוהען האט ער דעם פסוק פון חומש געענדערט און געזאגט: פינף טעג זאלסטו ארבייטן און שבת און זונטאג זאלסטו רוהען.

אבער די רוה־טעג זיינען גוט צו רוהען, ווען אין די ארבייטס־טעג ארבייט מען. א סך ארבייטער אין אמע־ריקע און צווישן זיי אונזערע קלאוקמאכער, דרעסמא־כער און אנדערע ארבייטער זיינען איצט ניט זשעדנע אין רוה־טעג. דאס האבן זיי גראד מער ווי צופיל. זיי זיי־נען זשעדנע אין ארבייט.

מיר ווינשן דעריבער די מיטגלידער פון דער אינ־טערנעשאנעל א יאר פון ארבייט און געזונט צו דער אר־בייט. זאל דער אידישער נייער יאר זיין א גוטער אנ־פאנג.

מיר האבן אין דער אמת'ן א סך בעסערע וואונטשן. מיר וואלטן וועלען ווינשן, אז עס זאל זיין ניט בלויז ארבייט, נאר אז די גאנצע ארדנונג פון ארבייט און דער כאראקטער פון דער ארבייט זאל געענדערט ווערן. מיר מיינען, אז די גאנצע ארדנונג פון דער וועלט, וואס איז איינגעטיילט אין ארבייטס־געבער און ארבייטס־נעמער, זאל געענדערט ווערן. מיר גלויבן, אז דעמאלט וואל־טן ניט זיין קיין היטלערס און קיין מוסאליניס אויף דער וועלט, עס וואלטן ניט זיין אזעלכע ווילדע מערדערליכע בארבארישע מלחמות אויף דער וועלט און עס וואלטן א סך אנדערע שלעכטע זאכן ניט געווען אויף דער וועלט. אבער וועגן דעם דארף מען זיך פריער דורכריידן מיט די ארבייטער, אז זיי זאלן־עס שטארק וועלן און זיך באמיהען עס צו קריגן און דעמאלט וועט אונזער וואונטש האבן מער שאנסן פארווירקליכט צו ווערן.

פרעזידענט רוזוועלט'ס צוזאג פארטצוזעצן די סאציאלע געזעצגעבונג

אין זיין ערשטער קאמפיין־רעדע, וואס פרעזידענט רוזוועלט האט געהאלטן אויף דער קאנ־ווענשאן פון דער טימסטער יוניאן, וואס איז אפגעהאלטן געווארען אין מיטן סעפטעמ־בער אין וואשינגטאן, האט ער קלאר געמאכט זיין ווייטערדיגע פראגראם פון סא־ציאלער געזעצגעבונג. ער האט געזאגט:

„אונזער פראגרעס מוז פארגעזעצט ווערן; מיר קענען ניט בלייבן שטעהן אויף איין ארט און מיר קענען ניט געהן אויף צוריק. מיר מוזען קוקן פארויערטס אויף געוויסע זאכן אין דער צוקונפט, אין דער נאהענ־טער צוקונפט".

„די בענעפיטס פון דער סאציאלער פארזיכערונג דארפן ברייטער געמאכט ווערן און מער אויסגעשפרייט. ארבעטסלאזען פארזיכערונג דארף ארומנעמען א גרע־סערע צאל ארבעטער. אונזער סיסטעם פון עלטער־פענסיע דארף אויסגעבעסערט און ברייטער געמאכט ווערן; די פענסיע, וואס מען צאלט אויס, דארף פארגרעסערט ווערן. און עס דארף באזונדערס געזארגט ווערן, אז די עלטערס־פענסיע זאל געגעבן ווערן אויף אזא אופן, אז עס זאל רעספעקטירט ווערן די ווירדע פון דעם לעבן און פון דער ארבעט וואס אונזערע אלט געווא־רענע בירגער האבן געגעבן צו דעם פאלק און לאנד וואס זיי ליבן.

„עס איז מיין האפענונג, אז גאר באלד וועלן די פאראייניגטע שטאטן פון אמעריקע האבן א סיסטעם אונטער וועלכער קיין איינציגער באדערפטיגער מאן און קיין איינציגע באדערפטיגע פרוי אין אונזער לאנד וועט פעלן א מינימום פון עלטערס־פענסיע, וואס זאל זיי קענען באווארענען מיט געהעריג שפייז, געהעריג קליידער און אן אנשטענדיגע וואוינונג ביז צום סוף פון זייער לעבן און אז זיי זאלן ניט דארפן אנקומען צו קיין צדקה אנשטאלטן".

דאס איז א ברייטער צוזאג פאר דעם ארבעטענדען פאלק. עס איז א פראגראם, וואס קען זייער ברייט אויסגענוצט ווערן צו פארבעסערן און צו פארגרע־סערן די סאציאלע געזעצגעבונג אין אמעריקע. און עס זיינען די ארבעטער אויפ'ן ערשטן פלאץ, וואס זיי־נען פאראינטערעסירט אין דער אויסבעסערונג און אין דער פארטזעצונג פון דער סאציאלער געזעצגעבונג. עס זיינען נאך פאראן א סך זאכן, וואס די ארבעטער דאר־פן פאדערן פון דער געזעצגעבונג און זיי קענען האפן ביז א גרויסער מאס עס צו קריגן, ווען זיי וועט־לען העלפן דערוועהלן רוזוועלטן פאר א פרעזידענט און א פראגרעסיווען קאנגרעס.

מיר זיינען זיכער, אז די מיטגלידער פון דער אינ־טערנעשאנאל וועלן טאן זייער פליכט. אבער זיי דאר־פן טאן פיל מער. זיי דארפן זעהן, אז אויך אנדערע ארבעטער זאלן ערפילן זייער פליכט.

רעגיסטרירט זיך פאר די וואלען!

דעם 7טען אקטאבער פאנגט זיך אן די רעגיסטראציע פאר די וואלען. די רעגיסטראציע האלט אן א גאנצע וואך. בעסער רעגיסטרירט זיך וואס פריהער. ווען מען רעגיסטרירט זיך ניט אין אקטאבער קען מען ניט שטימען אין נאוועמבער. ווען איר רעגיסטרירט זיך פארגעסט ניט גלייכצייטיג זיך צו ענראלן אונטער דעם עמבלעם פון דער אמעריקאנער ארבעטער פארטיי.

ניט קיין ריכטיגע באהויפטונג

אויף א מיטגלידער־פארזאמלונג פון לאקאל 117 איז געמאכט געווארען די באהויפ־טונג, אז די „גערעכטיגקייט" פון לעצטן חודש האט אין א לייט־ארטיקעל זיך ארויסגעזאגט פאר סעקשאן־ארבעט אין דעם קלאוק־טרייד.

מיר פארשטעהען ניט ווי אזוי אזא באהויפטונג האט געקענט געמאכט ווערן.

אין דעם ארטיקעל פון לעצטן נומער „גערעכ־טיגקייט" ווערט אנאליזירט דער שטרייט וועגן סעק־שאן־ארבעט און עס ווערן אנגעגעבן די ארגומענטן פון די וואס זיינען פאר און פון די וואס זיינען געגען. און הגם עס ווערט צוגעגעבן, אז די ארגומענטן פאר זיינען שטארקער ווי די ארגומענטן געגען, ווערט עס דאך אנגעוויזן, אז די פראגע וועגן סעקשאן־ארבעט איז א גאנץ קאמפליצירטע און מען דארף זיך דעריבער אויך רעכענען מיט די ארגומענטן פון די געגנער.

נאר דאס בעסטע וועט זיין, ווען מיר וועלן זעהן וואס אין דעם לייט־ארטיקעל איז געזאגט געווארען און צו וואס פאר א שלוס ער קומט. ער זאגט, אז אין דעם ענד־רעזולטאט פון דעם שטרייט וועגן סעקשאן־ארבעט קומט מען צו דער פראגע פון אויסקלייבן איינס פון די צוויי: אדער בלייבן א באלמעלאכע אן ארבעט, אדער אויפהערן זיין א באלמעלאכע און בלייבן ביי דער ארבעט. און ווען די פראגע ווערט אזוי געשטעלט, קען דער ענטפער זיין בלויז איינער: א קלאוקמאכער מוז פארדינען אויף א לעבן.

ווען דער לייט־ארטיקעל פון דער „גערעכטיגקייט" וואלט זיך דא אפגעשטעלט, וואלט די באהויפטונג, אז ער זאגט זיך ארויס פאר סעקשאן־ארבעט געווען א פול־שטענדיג ריכטיגע. אבער ער שטעלט זיך דא ניט אפ, נאר ער זאגט ווייטער דאס פאלגענדע:

„עס איז אבער גאר ניט אזוי לייכט צו ענט־פערן, אויב א קלאוקמאכער פרעגט, אויב ער קען טאקע זיין אזוי זיכער, אז ווען ער וועט אויפהערן זיין א באלמעלאכע, וועט ער בלייבן ביי דער אר־בעט. וועט ער קענען קאנקורירן אין סעקשאן־ארבעט מיט די „שיקסעס"? וועלן זיינע אלטע פינגער קענען ארבעטן אזוי שנעל ווי די יונגע פינגער פון די „שיקסעס"? און ווען עס קומט צו סעקשאן־ארבעט איז דער אונטערשייד צווישן אל־טע שטייפליכע פינגער און יונגע בויגיגע פינגער באזונדערס גרויס.

די מעשה איז, וואס די פראגע וועגן סעק־שאן־ארבעט איז ווייט ניט אזא איינפאכע ווי מען פרובירט איר פארשטעלן. זי איז באמת א גאנץ קאמפליצירטע, ווייל מיט איר זיינען פארבונדען א גאנצע ריי אנדערע פראגען, ווי די ארבעט פון מענער און פרויען, יונגע און אלטע, דאס ניט וועלן אויפגעבן די מלאכה, וואס מען האט לאנג געלערנט און פראקטיצירט. די ווירקונג פון טרא־דיציע א. אז. וו. עס איז דעריבער א פראגע וואס מוז ארויסרופן א שטרייט. עס איז אמת, אז די בעסטע און שטארקסטע ארגומענטן ליגן אויף דער זייט פון די, וואס זיינען פאר לעגאליזירן די סעקשאן־סיסטעם אין קלאוק־טרייד, אבער מען דארף אין דער זעלביגער צייט פארשטיין און באר־גרייפן די וואס זיינען געגען. געוויס קען מען זיך ניט שטעלן געגען שטראם. אבער מען דארף אויך פארשטיין די, וואס ווילן זיך ניט לאזן ארויסטראגן פון שטראם".

ווען מען לייענט אט די שורות אויפמערקזאם קען

מיטגלידער פון דער אינטערנעשאנאל:

שטימט אין די פריימערי וואלען דעם 17טען סעפטעמבער!

דינסטאג, דעם 17טען סעפטעמבער, וועלען געהאל־טען ווערען די פריימערי וואלען אין ניו יארק. אין די וואלען וועלען די ענראלטע מיטגלידער פון יעדער פאר־טיי שטימען פאר דעלעגאטען צו דער סטייט קאנווענשאן, די דזשודישערי קאנווענשאן, און וועלען אויסקלייבען די קאנדידאטען פון זייער פארטיי פאר קאנגרעסלייט, אסעמ־בלימען, סטייט סענאטארען און אנדערע פאליטישע עמטער.

יעדער בירגער, וואס האט זיך אין די לעצטע עלעק־שאנס רעדזשיסטרירט און ענראלט פאר דער אמעריקאן לייבאר פארטי, איז בארעכטיגט צו שטימען אין די פריי־מעריס און העלפען דערוויילען די פאסיגע מענשען וואס זאלען פארטרעטען די ארבייטער אינטערעסען אין די רע־גירונגס קערפערשאפטען.

די פריימערי וואלען דאס יאר אין ניו יארק זיינען באזונדערס וויכטיג פאר די מיטגלידער פון אונזער יוניאן, ווי פאר יעדען אמת פראגרעסיווען ארבייטער און ביר־גער. די קאמוניסטען און זייערע נאכשלעפער האבען איבערגעטראגען זייער ברעכערישע טעטיגקייט, זייער סקעבערי, פון דעם טרייד יוניאן געביט, אויפן פאליטי־שען געביט. פונקט ווי זיי האבען אין די צוואנציגער יא־רען געזוכט צו ברעכען אונזער יוניאן דורך סקעב אפא־ראציעס, אזוי זוכען זיי איצט צו פארניכטען די אמעריקאן לייבאר פארטי, דורך פארוואנדלען זי אין אן עק פון דער קאמוניסטישער פארטיי. די קאמוניסטען און זייערע נאכ־שלעפער דינען, פונקט ווי די פאשיסטען און נאציס, גע־גען פרעזידענט רוזוועלט, געגען דעם ניו דיל, געגען העלפען די דעמאקראטישע לענדער אין זייער גראנגעל מיט די בלוטיגע דיקטאטורען. זיי האבען מאביליזירט אלע זייערע שווארצע כחות צו פארכאפען און צוברעכען די אמעריקאן לייבאר פארטי וואס מיר האבען אויפגעבויט אלס פאליטישע שוץ־וואנט געגען די ארבייטער שונאים און רעאקציאנערען. זיי שטעלען זיך ניט אפ פאר קיין געמיינהייט. זיי האבען געמאכט יד אחת מיט די רעפוב־ליקאנער אין געוויסע דיסטריקטען און זיינען גרייט צו שטיצען די רעאקציאנערע פאליטישענס געגען די ליבע־ראלען און ניו דילערס.

מיטגלידער פון דער אינטערנעשאנאל! עס ווענדעט זיך אין אייך ניט צו דערלאזען די יוניאן־ברעכער דורכ־פירען זייער פארשווערונג געגען דער אמעריקאן לייבאר פארטי. זאל יעדער איינער פון אייך, וואס איז ענראלט אין דער פארטי גיין דעם 17טען סעפטעמבער צום עלעק־שאן פלאץ, וואו ער האט געשטימט לעצטען יאר, און אפ־געבען זיין שטימע אין די פריימעריס פאר די ארבייטער און טרייד יוניאן קאנדידאטען, געגען די באהאלטענע ווערקצייג פון די קאמוניסטען, נאציס און פאשיסטען וואס פרובירען צו ווערען די ארבייטער פארטרעטער.

די אויטאריזירטע פארטרעטער פון דער אמעריקאן לייבאר פארטי וועלען אייך צושיקען אויפרופען און די נעמען פון די קאנדידאטען וואס פארטרעטען דעם ניו דיעל. קוקט זיך גוט צו צו די אונטערשריפטען. בלויז די וואס טראגען די נעמען פון איליי ל. אליוועער; הע־ראלד בער; סאלוואטארע נינפא; לואיס האלענדער; העררי דזש. טשאפמען און טהאמאס נאגלע, עקזעקוטיוו דירעקטאר און קאונטי טשערמען פון דער א. ל. פ. זיינען די ריכטיגע. שיינקט ניט קיין אויפמערקזאמקייט צו אויפרופען און אפילס וואס ווערען אייך געשיקט אונטער אנדערע אונטערשריפטען.

שטימט פאר פרייהייט, פראגרעס און דעם ניו דיל!
שטימט געגען רעאקציע און דיקטאטור!
שטימט פאר די טרייד יוניאן קאנדידאטען אין די פריימעריס!

●

אינפארמאציע וועגען ארבייטסלאזען פארזיכערונגס בענעפיטס.

דער ריסוירטש דעפארטמענט פון דער אינטערנע־שאנאל, אונטערן אויפזיכט פון דר. לאזאר טעפער, ווארנט די מיטגלידער געגען פארהאלטען טיקעטס פאר ארבייט אום צו קענען קריגען דעם ארבייטסלאזען בע־נעפיט טשעק פאר דער וואך. לויט אן אנטשיידונג פון דער אנעמפלאימענט אינשורענס אפיל באארד פון ניו יארק, קען אזא ארבייטער דערפאר באשטראפט ווערען.

די אנטשיידונג איז ארויסגעגעבען געווארען אין א פאל, וואו צוויי אפערייטארס האבען זיך אנטזאגט אריינ־צוגעבען טיקעטס פאר דרעסעס, וואס זיי האבען אויפ־געניית, ווייל דאס וואלט פון זיי אוועקגענומען דאס רעכט צו קריגען די בענעפיטס טשעקס פאר דער וואך, ווייל זייערע שכירות פאר דער וואך וואלט אנגעטראפען מער ווי דריי דאלאר. זיי האבען זיך אנגעגעבען אלס ארבייטס־לאזע און געקראגען די טשעקס.

דער אפיל באארד האט די אפערייטארס ערקלערט שולדיג אין מאכען א פאלשען סטייטמענט באוואוסטזיניג און האט זיי באשטראפט, אז ניט נאר האבען זיי געמוזט צוריקגעבען די געלט וואס די טשעקס האבען אנגעטראפען, נאר אז אין דער צוקונפט וועלען זיי דארפען ווארטען צען וואכען אידער זיי וועלען קענען קריגען בענע־פיטס, אנשטאט די נארמאלע דריי וואכען וואס אן ארבייטער דארף ווארטען.

GERECHTIGKEIT
A LABOR JOURNAL
Published every month by the
International Ladies' Garment Workers' Union
Office of Publication:
76 Montgomery St., Jersey City, N. J.
General Offices:
3 West 16th St., N. Y. C. Tel. WAtkins 9-6868
DAVID DUBINSKY, President
and General Secretary-Treasurer
DR. B. HOFFMAN, Editor
Subscription price, paid in advance, $1.00 per year.
Vol. XXII. No. 9 September, 1940
Entered as Second Class Matter, August 7, 1923 at Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of August 4, 1912. Accepted for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on Jan. 25, 1919.

באריכט פון דער קאמיטע פון אינטערנעשאנאל טויטען־בענעפיט פאנד פאר דעם חודש יולי

טויטען בענעפיט אויסגעצאלט

נאמען	לאקאל	שטאט	עלטער	געשטארבען	יארן אין יוניאן	וואכען היינ־טערשטעליג	אויסגעצאלט צו וועמען
ראבינאוויץ, לואיס	65	לאס אנדזשעלעס	55	3.13.40	4	4	ווייב
ראן, ל. מ.	96	לאס אנדזשעלעס	63	2.23.40	7	8	ברודער
דזשאנסאן, לאטי	72	טאראנטא, קאנ.	54	11. 1.39	3	12	פריינד
קאנעל, דזשאזעף	100	שיקאגא	68	3.16.40	7	0	ווייב
פאולער, עטעל	106	באלטימאר	43	12 .9.39	4	2	טאכטער
טאמאזעל, עטעל	126	תאמאנטאן, נ. דזש.	33	12.15.40	3	10	מאן
ראדריגעז, ם.	160	בעיאן	24	3 .6.40	4	4	מאן
לאנגער, היימאן	9	ניו יארק	65	3.17.40	13	12	ווייב
לובין, הערדי	10	ניו יארק	42	3.12.40	4	11	ווייב
מייקעלס, סעמיועל	10	ניו יארק	58	3.20.40	7	9	ווייב
שייפער, דזשעק	10	ניו יארק	37	2.22.40	8	8	ווייב
וויף, ת.	10	ניו יארק	62	12.16.39	25	10	זון
גליקמאן, מש.	32	ניו יארק	62	1.31.40	5	0	טאכטער
לעווין, מייער	35	ניו יארק	57	2.26.40	11	9	ווייב
ריינפארס, דזשאן.	35	ניו יארק	58	3 .2.40	8	8	ווייב
שוהאגער, מאקס	35	ניו יארק	61	2 .9.40	3	11	זון
ווייצבערג, סעם	35	ניו יארק	46	3 .2.40	12	9	ווייב
קושנער, מאריס	38	ניו יארק	57	2.18.40	20	6	ווייב
פושי, סעזארע	48	ניו יארק	46	12.10.39	6	0	ווייב
ראמערי, דאמעניקא	48	ניו יארק	49	3.16.40	7	12	ווייב
אש, לואיס	66	ניו יארק	36	1 .3.40	11	10	ווייב
ליטמאן, סעם	66	ניו יארק	55	3.16.40	5	10	ווייב
זאלדמאן, דזשייקאב	82	נוי יארק	62	2,24.40	4	0	ווייב
זעריסי, ר.	89	ניו יארק	62	3.16.40	7	11	ווייב
בלאנק, דייוויד	117	ניו יארק	53	3.12.40	11	8	ווייב
גראס, אירווינג	117	ניו יארק	46	3.13.40	4	11	ווייב
רושייקאבס, אייזיק	117	ניו יארק	61	3.15.40	7	6	ווייב
שיינבערג, סאל	117	ניו יארק	52	3.12.40	7	11	ווייב

קלעימס צוריקגעוויזען

נאמען	לאקאל	שטאט	עלטער	געשטארבען	יארן אין יוניאן	וואכען היינ־טערשטעליג	פארוואס צוריק־געוויזען
סוכמאן, מ.	117	ניו יארק	נ.ר.	2.21.40	6	68	אויס מעמב.
קערשנער, איז.	117	ניו יארק	52	11.18.39	5	37	הינטערשט.
לעווין, קארל	117	ניו יארק	55	11 .1.39	6	35	הינטערשט.
סיריאן, פרענק	117	ניו יארק	נ.ר.	1.12.39	5	31	הינטערשט.
וויקטאריא, מארטין	24	באסטאן, מאס.	35	2.16.40	4 ח.	4	שארט מעמ.
מעקעליד, מעג	79	פילאדעלפיא	35	3.12.40	11 ח.	21	שארט מעמ.
בראסמאן, לואיס	71	פילאדעלפיא	63	4 .2.40	23 ח.	26	שארט מעמ.
בראמבערג, גאלדי	35	ניו יארק	62	5.14.40	7	37	הינטערשט.
טראטינא, פרענסיס	48	ניו יארק	29	3.18.40	6	39	הינטערשט.
סיאקאמעטא, דזשאן	48	ניו יארק	42	5.22.40	4	34	הינטערשט.
עדגאר, אמיליא	22	ניו יארק	60	4 .5.40	14 ח.	13	שארט מעמ.

מיטגלידער וואס האבען ניט קיין קרובים וואס זאלען זיי אפירשענען ווערען אויפגעפאדערט צו באשטימען א בענעפישיערי. טוט עס גלייך.